

جه نگی دهروونی

له سه رده می سه لاهه ددینی نه یو بییدا

www.ahlamontada.com

منتدی اقرا الثقافی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

بۆ دايمزاندن جۆرهها كتيپ: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

جەنگى دەروونى

لە سەردەمى سەلاھەددىنى ئەيۇبىيدا

(۵۶۷-۵۸۹ھ / ۱۱۷۱-۱۱۹۳ن)

"لىكۆلىنە ودىيەكى مېژووى / دەروونىيە"

بەھارى ۲۰۰۸

مەكتەبى بېروفۇشيارى (ى.ن.ك)

سلىمانى - گەرەكى سەرچنار - ۱۲۱

كۆلانى - ۴۴

ژ.خانوو - ۱

www.hoshyari.org
govarynovin@yahoo.com

ناوی کتیب: جهنگی دهروونی له سهر ددمی سه لاهه ددینی ته یییدا

نووسینی: ئاراس فهریق زهینه ل

نه خشه سازی و بهرگ: فهیمی جهلال

تایپ: محمده بابوئی

چاپی یه کهم/ ۲۰۰۸ سلیمانی

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

ژماره ی سپاردن: (۵۴) سالی ۲۰۰۷

ژماره ی زنجیره: (۲۵۶)

له بلا و کراودکانی مه کته بی بیرو هوشیاری (ن.ن.ک) سالی ۲۰۰۸

پیشکشہ بہ :

گیانی پاکسی مام شہید فائق

سوڀاس وٲٲٲزانٲن

- سوڀاسٲ هه موو ما مو؁سٲاو هاوړٲٲ به رٲزه كا نم ده كه م.
- سوڀاٲ هه موو نه نداما ني خٲزانه كه م ده كه م.

نیشانه و کورتکراوه کان

ت: توفی (سالی مردنی)

ل: لاپهړه

ج: جزء

مج: المجلد

ه: التاريخ الهجري ، ك: سالی كوچی

م: التاريخ الميلادي ، ز: سالی زایینی

د.م : دون مكان الطبع

د.ت : دون تاريخ الطبع

س.پ: سهرچاوه ی پېښوو

ه.س: هه مان سهرچاوه

ه.ن: هه مان نوسهر

Vol: Volume

P:Page

PP:Pages

لیست

۹	پیشه کی
۱۵	شیکردنه وهی سه رچاوه کان
	به شی یه که م
۲۷	پیناسه و چه مکی جهنگی دهروونی
	به شی دووهم
۵۱	جهنگی دهروونی ستراتیژی
	به شی سییه م
۸۳	جهنگی دهروونی ته کتیک
	به شی چوارهم
۱۳۳	راگه یاندنی دهروونی
	به شی پینجه م
۱۷۳	شیوازه کانی تری جهنگی دهروونی
۱۷۵	باسی یه که م: جهنگی دهروونی به هیژکراو
۱۸۹	باسی دووهم: جهنگی دهروونی به رگری
۱۹۷	باسی سییه م: جهنگی دهروونی هیژشبه ر
۲۰۳	ئه نجام
۲۰۹	لیستی سه رچاوه کان
۲۴۱	پاشکوکان

پيشه‌كى:

جەنگى دەروونى بابەتتىكى بايەخدارە و لە ھەريەك لەزانستى دەروونىي كۆمەلناسى وزانستى دەروونىي سەربازى، و گىرنگى تايبەتى خۆى ھەيە، چونكە دەگەرپتەو ە بۆلىكۆلىنەو ە لە دەروونى مروۆ، زانا وفەيلەسوفەكان لەدیر زەمانەو ە ھەولیان داو ە بگەنە قولایى ئەو دەروونە، بۆيە دەبينین چەندین تیۆر وتیرامانى جیاواز ھەيە لەسەر پەفتارى مروۆ، توانراو ە چەند لایەنىك لەو پەفتارانە بخرىنە بەر چاو، چونكە مروۆ گيانلەبەرىكى ئالۆزە، و چەندین ھۆكار كاردەكاتە سەر پەفتارى وپەنگدانەو ە وكاردانەو ەى بەسەر ژيانیەو ە ھەيە، بۆيە دەبينین زۆر لە سەركردە وفەرماندە سەربازییەكان گىرنگى تەواو دەدەن بەجەنگى دەروونى، ھەرچەندە وەكو ناو تازەيە، بەلام وەكو پىراكتىك كردنى كۆنە، كە لەناو ەروۆكدا جیاوازی نیە لەگەل ئیستادا، تەنیا لەئامراز وجیبەجیكردندا نەبیّت، بەپیچەوانەى جەنگى سەربازییە و بەبى توندو تیژی مامەلە دەكات، چونكە واتای جەنگ بەمانا تەقلیدیەكەى نییە، بەلكو ئامرازىكى یارمەتیدەرە بۆ بەدیھىنانى ستراتىژیەتتىكى سەرکەوتوو، چونكە زنجیرەى ئەو ھەولەيە كەتەواو كەرى كارە جەنگیەكانە، لەپىگەى بەكارھىنانى ئامرازى پەيوەندى لەسەر بنەماى دەروونى بەئامرازى جیاواز بۆ كارىگەرى خستەنە سەر پراى گشتى كە ھەمووزانا وپىريارەكان كۆكن لەسەر ئەو ەى كەبەشیكى سەرەكى وگىرنگە لەپەفتارى كۆمەلایەتى.

ئەمىرۇ بەھۇي پېشكەۋىتى جىھانەۋە لەپروۋى دەزگاكانى راگەياندىن
 ومىدياكانەۋە دەيان پىگاو شىۋاز دەگرنە بەر بۇ بەدىھىنانى ئامانجەكانيان
 وكارىگەرى كردنە سەر بەرامبەر، ئەگەر بېتتو پۇشنىرى ۋەۋشىارىيەكى
 تەۋاۋ لاي كۆمەللىك يان سوپايەك يان گەللىك نەبىت، دوزمن زۇر بەئاسانى لە
 پىگاي جەنگى دەروونىيەۋە كۆتۈرۈلى بىرو ۋەشىان دەكات وئامانجەكانى
 خۇي دەپىكىت، چونكە ئەۋ جەنگە چەكىكى كوشندەيە كە وورە ۋەزر
 و دەروونى مەۋقە تىكەدەشكىنى بەشىۋەيەك كار وچالاي ۋەخەبات وئايىندەي
 لاۋازدەكات، بۇيە ئەۋ كەسە لەپراستى و پەۋايى كىشەكانى توۋشى
 ئاۋمىدى دەبىت.

دەتۋانين بلىين جەنگى دەروونى ئەۋ جەنگەيە كەتتىدا وشە لەبرى چەك
 وتۇپ وتفەنگ بەكارىت بۇپروخاندنى ورە وئىفلىج كردنى تواناي دوزمن.
 سەرکەۋىتى ئەيۋىيەكان لەسەردەمى سولتان سەلاخەددىنى ئەيۋى لەبۋارى
 جەنگى دەروونى دەروازەيەكە بۇ سەرکەۋىتنە سەربازىيەكان لەبەرەكانى
 شەردا.

ئەۋ شەپەش لەئەنجامى تىكچوون وليكترازان وىلمىلانى لەنىۋ كۆمەلگاي
 ئىسلامى بەرپابو، كەبۋە ھۇي داگىركردنى خاچ دروشمەكان بۇ ناۋچەي
 پۇرژەلەت ودامەزاندنى چەند مىرنشىنىك لەكۆتايى سەدەي (۵) تاۋەكو
 (۷) كۆچى واتا كۆتايى سەدەي (۱۱) تاۋەكو (۱۳) زايىنى، بەمەبەستى
 نەھىشتىنى بوونى سەربازى وسىياسى و ئابورى وشارستانى موسلمانان،
 راستى ئەم بۇچوونە، بەردەۋام بوونى ھەلمەتى خاچ دروشمەكان
 لەئەۋروپاۋە بۇ پۇرژەلەت دەيسەلمىنى بۇ جىبەجى كردنى ئامانجەكانيان
 بەھەموو ئامرازو شىۋازەكان لەچۈارچىۋەي جەنگى دەروونى وپروپاگەندە
 بۇ پاساۋىنەۋەي و دروستى ھەلمەتەكانيان.

هۆكاری هه‌لبژاردنی ئهم بابته (جهنگی دهروونی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی دا ۵۶۷-۵۸۹ه‌/ ۱۱۷۱-۱۱۹۳ز) بۆ لیكۆلینه‌وه له‌پیکهاته‌و لایه‌نه‌کانی به‌شیوازیکی زانستیانه له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی سولتان سه‌لاحه‌ددین و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی تاوه‌کو پیکه‌وتنامه‌ی (الرملة) وکوچی دوا‌یی سولتان، له‌به‌رئه‌وه‌ بووه که تائیس‌تا تو‌یژینه‌وه له‌لایه‌نی ده‌روونی وپاگه‌یان‌دن له‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌کراوه.

ئه‌مه‌و جگه له‌گرنگی ئهم قوناغه له‌ژیانی موسلمانان که‌ببوه بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی کۆمه‌لگای ئیسلامی له‌پۆژه‌لاتی ناوه‌راست، هه‌روه‌ها ئه‌و قوناغه‌یه که تیایدا سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر هه‌موو نه‌یار و دوژمه‌نه‌کانی، گه‌یشته ئه‌و راده‌یه‌ی که ئه‌وروپاییه‌کان دانی پیا‌بنین، هه‌ر ئه‌و قوناغه‌ش بوو که به‌هێزی ئه‌یوبیه‌کانی وخۆشه‌ویستیان بۆ سه‌لاحه‌ددین وپا‌به‌ندبوونیان پێیه‌وه و خۆپا‌گر‌ت‌نیان به‌رام‌به‌ر هه‌موو هه‌ره‌شه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌ها ئهم قوناغه‌ش له‌میژ‌ووی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی به‌شی خۆی وه‌رگرت‌وو له‌لیکۆلینه‌وه و ته‌نیا ئه‌وه‌ی که زۆر پۆش‌نایی نه‌خرا‌بیته سه‌ر له‌پوانگه‌ی ده‌روونی وپاگه‌یان‌دن له‌بوا‌ری جه‌نگی ده‌روونییه‌وه‌یه، کاریگه‌ری ئهم جه‌نگه له‌ووشیار کرد‌نه‌وه‌ی موسلمانان بۆ پو‌به‌پ‌وو بونه‌وه‌ی مه‌ترسی خا‌ج درو‌شمه‌کان وه‌اندانی موسلمانان بۆ جیهاد له‌پینا‌وی خودا له‌میان‌ه‌ی وریا کرد‌نه‌وه یان به‌ئا‌گا‌ه‌ی‌نیان له‌سایه‌ی ئه‌و بارودۆخه‌ی که کۆمه‌لگای ئیسلامی به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌ینالاند، یی‌گومان سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌میان‌ه‌ی ئه‌و پو‌ودا‌وانه‌ بۆی ده‌رکه‌وت ته‌نیا به‌یه‌ک خست‌ن ویه‌ک‌پ‌یزی به‌ره‌ی ئیسلامی ده‌توانی‌ت خا‌ج درو‌شمه‌کان له‌پۆژه‌لات ده‌رب‌کات.

ئەم بابەتە گەنگى لەو ھەدايە كە ھىچ كام لە لىكۆلەر ھەكەن باسيان
 لىنە كەردو ھە، سەر ھەراي كەمى سەر چا ھە بە شىو ھەيەكى پاستە و خۆيان
 ناپاستە و خۆ لە سەر جەنگى ھەروونى و ھاگەياندن لە سەر ھەمى سولتان
 سەلا ھەددىن، لەكاتى كۆكردنە ھەي سەر چا ھە و ئامادە كەردنى بابەتە كە دا بۆ
 لىكۆلەنە ھە چەندىن ئاستەنگ لەم پىيە دا رووبە پرومان بوونە ھە. لەگەل
 ئەو ھەشدا كە خودى بابەتە كەش بۆخۆي بابەتەيكي ئالۆزە، بەلام لەگەل
 ئەو ھەشدا ھەولماندا ھە كە پلانئىكى مۆدەين بۆ ئەم باسە دابنەين و لەو
 سەر ھەمە پراكتىكى بكەين.

ئەم تويزىنە ھەيە لەپىنج بەشى سەر ھەكى پىكە ھاتو ھە:

بەشى يەكەم: - بريتە لەپىناسە و چەمكى جەنگى ھەروونى و پراكتىك
 كەردنى لە سەر ھەمى سولتان سەلا ھەددىنى ئەيوى بە شىو ھەيەكى كورت و
 گەرانە ھەي خوينەر لە ھەندى شوين بۆ بەشەكانى ترى تويزىنە ھەكە.

بەشى دوو ھەم: - تايبەتە بە جەنگى ھەروونى ستراتىژى درىزخايەن
 لەلايەن سولتان سەلا ھەددىن پروسە و چالاكىيەكانى لە پزگاركەردنى جىھانى
 ئىسلامى و كوئىترولكەردنى بارودۆخەكە بەلايەنى ھەولەتە تازە
 دامەزرا ھەكەي، و جىيەجى كەردنى ئامانجە ھەروونىيەكان.

بەشى سىيەم: - تايبەتە بە جەنگى ھەروونى تەكتىكى كورت خايەن
 لەكاتى شەپرو ئاشتىدا لە مەيدانى سەربازى و شانوى سياسى بەمەبەستى
 پوخاندنى ھەي خاچ دروشمەكان بە چەندىن شىوازو ھۆكار، ھەروەھا
 ھەلامدانە ھەي خاچ دروشمەكان بە جەنگى ھەروونى بەرامبەر.

بەشى چوارەم: - بريتەيە لەھاگەياندن ھەروونى و پۆلى سولتان لە
 بەئاگەھىنانە ھەي موسلمانان لە مەترسى خاچ دروشمەكان و ھاندانىان بۆ
 جىھاد، ئەمەو جگە لە پۆلى ھەرماندەو نوسەر و شاعىرو گوتاربىزەكان و

خۆئامادەکردن بۆ ھەلمەتی سییەمی خاچ دروشمەکان لەپاش شەپری (حطین) و پزگارکردنی (بیت المقدس) بە دەستی موسلمانان، ھەرودھا وەلامدانەوێ خاچ دروشمەکان بە شیوازی دەروونی تایبەت بە خۆیان دژی موسلمانان.

بەشی پینجەم: لە سێ باس پیکھاتوو.

باسی یەكەم: تایبەتە بە جەنگی دەروونی بەھیزکراو کە سولتان لەپاش وەرگرتنی دەسەلات لە ولاتی مصر و کۆنترۆڵکردنی جیهانی ئیسلامی ئامانجە دەرونییەکانی پیک، ھەرودھا ئاراستە کردنی ئەم جەنگە لەپاش چوونە ناو شاری قودس.

باسی دووەم: باس لە جەنگی دەروونی بەرگری کراوە لە سولتان سەلاحەددین بۆ بەرگری کردن لە دەولەتی ئەیوبی دژی خاچ دروشمەکان.

باسی سییەم: تایبەتە بە جەنگی دەروونی ھێرشبەر لە سولتان بۆ سەر خاچ دروشمەکان لە کاتی شەپەکان لە پینا و ئاراستەکردنی شیوازیکی تر لە جەنگی دەروونی.

لەکوئایی دا ئەنجام ھاتوو کە لەدریژە توێژینەوێ کە دا پییگە یشتوین.

شىكر دىنەۋەى سەرچاۋەكان

لەپراستىدا تېيىنى ئەۋە دەكرى كە ھەندى لە سەرچاۋە كۆنەكانى ھاۋسەردەمى شەپرى خاچ دروشمەكان، تەنیا گرنگيان بەلايەنى جەنگى وسىاسى داۋە، بى گرنگى دان بەلايەنەكانى تىرى ۋەك جەنگى دەروونى ۋپراگەياندىن ۋپروپاگەندە، ئەۋىش بۇ تىپروانىن ۋ بۇچوونى مېژوونوسەكان دەگەرپىتەۋە لە بەرامبەر خاچ دروشمەكان، كە ۋەكو داگىركار سەيرىيان كىردوون، ئەمە جگە لەگىرپانەۋەى پووداۋە مېژوۋىيەكان، كە باس لەپۇلى سەركردە ئىسلامىيەكان دەكەن، كە ببۈە ھۆى سەرھەلدانى كۆمەلىك سەرچاۋە لەۋ سەردەمەدا. بۇ ئەنجامدانى ئەم تۈيژىنەۋەىيە سوود لە گەلىك سەرچاۋەى پەسەنى ئەۋ سەردەمە ۋەرگىراۋە، سەرپراى ژمارەيەكى زۆر لە (مراجە)ى مېژوۋىى ۋدەروونى وسىاسى وسەريازى ۋ... ھتە. لە گرنگىرنيان كە بەپىيى مردنيان رىزبەند كراون:-

۱- وليم الصوري: (م ۵۸۱/ك ۱۱۸۴ز).

كتىبەكەى بەناۋى (الحروب الصليبية) لە چوار بەرگدا خۆى دەبىننىتەۋە، دەتوانىن بلىن ئەم سەرچاۋە تەۋاوترىن سەرچاۋەى ئەۋروپىيەكانە لە سەدەكانى ناۋەپراستدا، كە بە دەستمان گەيشتوۋە، يەكەم سەرچاۋەى باۋەرپىيىكراۋە لەشەپرى خاچ دروشمەكان لە نيۋان سالانى (۵۴۰/ك ۱۱۴۲ز- ۵۸۰/ك ۱۱۸۴ز)، ھەروەھا كاريگەرى پۇشنبىرى ئەم مېژوونوسە لەسەر نوسىنەكانى ديارە، سوودمان لەھەندى بۇچوونى گرنگى ۋەرگرتوۋە لە تۈيژىنەۋەكە، بەتايىبەتى لەبەشى دوۋەم ۋپىنچەم.

۲- القاضي الفاضل - (عبد الرحيم بن علي بن محمد بن الحسن البيساني اللخمي العسقلاني)، (م ۵۹۶/ك ۱۲۰۰ن).

سهره پای ئه وهی (القاضي الفاضل) هیچ کتیبی کی له بواری میژوو سهرده می سولتان سه لآحه ددین به جی نه هیشتوو، به لام به گرنه گرتین شایه تی ئه وسه رده مه ده ژمیژدی ئه و شایه تیه به دوو شیواز پیما گه یشتوو، ئه ویش:

ئه ونامه مه زنا نهی که له دوای خو ی به جی هیشتوو، جا نامه ی خو ی یا هی سولتان، و ئه م جوړه نامه نه ژۆربه نرخ و به به هان، وه کو به لگه یه کی میژووی بو ئه وسه رده مه، که له به شی چواره می تو یژینه وه که سوودمان لیوه رگرتوو.

پوژژمیژی پوژانه ی (القاضي الفاضل) که له سهرده می سولتان سه لآحه ددین تو ماری کردوو و ناسرا به "المتجدات" یان "المیامات" که بریتی بو له پرو دواوه کانی پوژانه و (العماد الکاتب، ابو شامة، النويري، المقریزی) به شیکیان لی وه رگرتوو. ئه وه ی که لیوه شاوه یی (القاضي الفاضل) ده رده خات زوړی بابه ته کانی هیچ دهسته واژه یه کی دووباره نه کردو ته وه که به کاری هی نابی و هیچ نرایه کی دووباره نه کردو ته وه که له نوو سراوه کانی دا کردیبتی و له کاتی قسه دا هیچ وشه یه کی دووباره نه ده کرده وه، به لکو هه موو وشه و دهسته واژه یه کی نو یی به کار ده ینا، له به شی چواره می تو یژینه وه که سوودمان لیوه رگرتوو.

۳- العماد الکاتب الاصفهانی: (م ۵۹۷/ك ۱۲۰۰ن) "ابو عبدالله محمد بن صفی الدین محمد بن حامد، کتیبه کانی به ناوی:

(الفتح القسی فی الفتح القدسی) ۵، (البرق الشامی).

العماد الكاتب له دواى مردنى سولتان سه لاهه ددين سالى (٥٨٩ك/١١٩٣ز) نووسيوويه تى كه باس له فتوحاتى سه لاهه ددين و خوئاماده كردنى ئه يوبيه كان بو شه پرى (حطين) له دژى خاچ دروشمه كان سالى (٥٨٣ك/١١٨٧ز) دهكات، سوودىكى زورم له م سه رچاويه وه رگرتووه، چونكه (عمادالدين الكاتب) به خوئى پروداوه كانى بينيوه يان "پوژانه ي جهنگ" وه كو بينه ريك ده گيژيته وه، كه توانايه كى زورچاكي هيه له نيشان دانى ويته ي راستى پروداوه كان كه گيان ده خاته بهر جه سته ي، وه كو په يامني ريكى جهنگى پروداوه كان سات به سات ده گويژيته وه، سيستيمى (حوليات) ي به كاره نيئووه، باس له لاوازي وبه هيزى سوپاي ئه يوبى دهكات، وهه سته ي جهنگاوهره كانى له كاتى شه پردا، باسى له پوئى تپه نه ينيه كانى (يزك) به تايبه تى له شه پرى حطين وپزگار كردنى شاره كه نارويه كان وپزگار كردنى شارى قودس له كاتى هه لمه تى سييه مى خاچ دروشمه كان و گه ماروئى شارى عكا دهكات. ئه مه جگه له پوئى له ديوانى (الإنشاء) ونوسينى مژده به خشه كان وشيعره كان كه خوئى له خويدا پوئى پاگه يانندن وپروپاگه نده ي دهروونى بوو له و سه رده مه، هه روه ها باس كردنى (جنس) وپياده كردنى له لايه ن خاچ دروشمه كان، واژو كردنى په يمانى ناشتى كه له نيوان سولتان وريچاردى شي ردل به (الرملة) ناوئرووه.

البرق الشامى له (٧) به رگ پيك هاتووه، ته نها دوو به رگى له به رده ستمانه، ئه ويش به رگى (٣٠٥) به رگى سييه م باس له پروداوه كانى نيوان سالانى (٥٧٣-٥٧٥ك/١١٧٧-١١٨٠ز)، به لام به رگى پينجه م باس له پروداوه كانى سالى (٥٧٨ك/١١٨٢ز) تا كوئاي سالى (٥٨٠ك/١١٨٤ز)، هاوكات ده توانين جگه له م دوو به شه سوود له كورته ي (البرق الشامى) به ناوى (سنا البرق الشامى) هى (البندارى) وه ربگرين كه باس له پروداوه كانى

نیوان سالانی (۵۶۲هـ-۵۸۳هـ) له به‌شه‌کانی سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌م سوودمان لیوه‌رگرتوون.

۴- ابن شاهنشاه الایوبی: (م ۶۱۷/ن ۱۲۲۰) به کتیبی (مضمار الحقائق و سر الخلائق) ناسراوه، یه‌کیکه له سه‌رچاوه‌میژوویه‌کانی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی، له به‌شی سییه‌م و پینجه‌مدا به‌کارمان هی‌ناوه.

۵- یاقوت الحموی: شهاب الدین عبدالله. (م ۶۲۶/ن ۱۲۲۸).

یه‌کیکه له‌و جوگرافی ناسانه‌ی زانیاری ته‌واو و چاکیان پيشک‌ه‌ش کردووه له‌ بواری جوگرافی و شوینی شاره‌کان و هه‌ریمه‌کان له‌ وولاتی ئیسلامدا، به‌ره‌مه‌که‌ی زۆربه سووده له‌ووردی و زانستی زانیاریه‌کان، به‌گشتی زانیارییه‌کی زۆری داوه بۆناسینی شوینه‌کان له‌ناوچه‌که‌دا، له‌هه‌موو به‌شه‌کانی توێژینه‌وه‌که‌دا سوودی لی‌بینراوه.

۶- ابن الاثیر: - أبو الحسن عزالدین علی بن الکریم محمد الجزری (م ۶۳۰/ن ۱۲۳۲) کتیبه‌که‌ی به‌ ناوی (الکامل فی التاریخ).

چونکه باسی هه‌موو پووداوه‌کانی میژووی ئیسلام ده‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌ باب‌ه‌تی ئی‌مه‌وه هه‌یه زۆره.

(ابن الاثیر) زۆر به‌ دوورودیژی باسی میژووی سولتان سه‌لاح‌ددینی کردووه، له سه‌ره‌تای ده‌رچوونی له‌گه‌ل مامی (ئه‌سه‌ددین شیرکوه) بۆ ولاتی مصر تا‌کو‌تایی ژیا‌نی، توێژه‌ر له‌دووتویی شا‌کاره‌که‌ی (ابن الاثیر) دا ده‌توانی‌ت زانیاری زۆر به‌نرخ و به‌های لی‌یه‌له‌ب‌ری‌تی به‌تایبه‌تی له‌کاری پامیاری و سه‌ربازی و سی‌خوپی و ده‌رونی‌دا.

تی‌بینی ئه‌وه ده‌کریت له‌و شا‌کاره‌دا (ابن الاثیر) نه‌یتوانیوه خۆی ده‌رباز بکات له‌و بۆ‌چو‌نانه‌ی که هه‌یبوو به‌رامبه‌ر سولتان سه‌لاح‌ددین، هاوکات

ئەم سەرچاۋىيە يەككىكە لەسەرچاۋە پەسەن و بىنەپەرتىيەكانى ئەو سەردەمە،
بۆيە ئىمە لەم تويژىنەۋەيەدا زۆرسودمان لىي وەرگرتوۋە.

زانبارى لە (العماد الكاتب) وەرگرتوۋە، بەتايىبەتى لە كىتەبى "البرق
الشامي"، ئەمەش بۆخۇي سەرچاۋىيەكى باۋەپىيىكرائە، شىۋازى نووسىنى
سەرنج پاكىش وئاسان بوو، سىستەمى (حوليات)ى بەكارهينانە
لەگىرەنەۋەي پووداۋەكان كە بەپۆژو مانگ و سال لەدۋاي يەك باسى دەكات،
جگە لەۋە ھۆكارى كەۋتنى شارى (ەكا) دەگىرپىتەۋە بۇ ھۆكارى دەروونى.

ئەم سەرچاۋىيە بۆخۇي تۆمارىكى گەۋرەيە بەھەموو كارەكانى سولتان
سەلاھەددىن و جۈلانەۋەي سەربازى و سىياسى و، ھۆي بەردەوامبوونى شەپ
لەگەل خاچ دروشمەكاندا، فاكىتەرە پالئەرەكانى لەۋەستانى شەپو
واژكردنى پەيمانى ئاشتى، و كەرەستە جەنگىيەكانى نىۋان ھەردوولا، و
بەكارهينانى (سىكس) لەلايەنى خاچ دروشمەكان ەك شىۋازىكى جەنگى
دەروونى تەكتىكى لەدژى سەربازە موسلمانەكان كەلەبەشى سىيەم باسى
لىۋە كراۋە.

۷ - ابن شداد: بهاء الدين أبو المحاسن يوسف بن رافع بن تميم (م ۶۳۲ك/
۱۲۳۴ز) ناۋى كىتەبەكەي (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) يا (سيرة
صلاح الدين).

ئەم كىتەبە دابەش دەبىت بەسەر دوۋبەشدا، يەكەمىن لە سالى (۵۶۵ك/
۱۱۶۹ز) دەست پىدەكات تاۋەكو سالى (۵۸۴ك/ ۱۱۸۸ز) كە تايىبەتە
بەژيانى سەلاھەددىن، بەلام ئەو پووداۋانەي كەلەسالى (۵۸۴ك/ ۱۱۸۸ز)
تۆمارى كردوۋە تاۋەكو كۆچى دۋايى سولتان لە سالى (۵۸۹ك/ ۱۱۹۳ز)،
گرنگى و بەھاي مېژوۋىي خۇي ھەيە، كە ناتوانرېت فەرامۇش بكرىت،

چونکه بهخۆی بینهری پوداوهكان بووه لهوسهردهمه‌دا، كه‌مجار پشټى ده‌به‌ست به‌ئهوانى تر، بۆيه پوداوه‌كانى به‌دووردریژى تو‌مار كردوه.

ابن شداد يه‌كێكه‌ له‌مێژوونوسه‌ لی‌ها‌تووه‌كان كه‌ پوداوه‌كانى زۆر به‌وردی وزانستى تو‌ماركردوه، به‌تایبه‌تى پوداوه‌كانى هه‌لمه‌تى سێیه‌مى خاچ دروشمه‌كان له‌نیو‌سالانى (٥٨٥-٥٨٧/ك ١١٨٩-١١٩١ز) كه‌ ئه‌ورووپیه‌كان له‌پاش كه‌وتنى قودس به‌ده‌ستى سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌ سالى (٥٨٣/ك ١١٨٧ز) پێکیان خست.

ابن شداد زۆر نزیک بوو له‌سولتان سه‌لاحه‌ددین كه‌له‌ زۆر شوین باسى له‌خۆشه‌ویستى سولتان بۆ جیهادكردن له‌پیناوى خودادا ده‌كات، زۆر سودمان له‌م سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌ وه‌رگرت، به‌تایبه‌تى له‌كه‌سایه‌تى سه‌لاحه‌ددین له‌پرووی سه‌ربازی و‌سیاسی و‌جیهادییه‌وه، هاو‌كات ئاما‌نجه‌كانى سولتان له‌كاره‌كانى، چونكه‌ (ابن شداد) به‌رده‌وام له‌گه‌ڵیدا‌بوو، هه‌روه‌ها تایبه‌تمه‌ندى نوسینه‌كانى راستگۆیی و‌بی‌لایه‌نى تیدا به‌دى ده‌كریت، جگه‌ له‌ده‌قى وتاره‌كان و‌پێكه‌وتننامه‌ی (الرملة) له‌گه‌ڵ پێچاردی شیردل.

شایانى باسه‌ گ‌رنگی ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ له‌وه‌دایه‌ هه‌ندێجار باس له‌پوداویك ده‌كات كه‌ سه‌رچاوه‌كانى تر باسیان نه‌كردوه‌ یان زۆر به‌كورتی باسیان كردوه، بۆ نموونه: پۆلى تیپی یزك بۆ كارى سه‌رانسو‌كردن، و‌تییه‌ دزه‌كان، بۆیه‌ ده‌توانین ب‌لێن ئه‌م سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌ زانیاری گ‌رنگی ده‌باره‌ی كاره‌كانى سولتان له‌لایه‌نى سه‌ربازی و‌سیاسی به‌خشیه‌ تو‌یژینه‌وه‌كه‌.

٨- ابن ابی طی - (٦٣٢ك-١٢٣٤ز) (یحیی بن حامد أبو طی النجار بن ظافر بن علي بن عبد الله الغساني الحلبي)، (١٠) به‌ره‌مى هه‌بووه‌ له‌بواره

جياوازەكان، بەلām دوو بەرھەمی لەبواری میژوودا ھەيە ئەويش "معادن الذهب في تاريخ الملوك والخلفاء وذوي الرتب" و "كنز الموحدين في سيرة صلاح الدين" بەلām ھيچ لەو دوو بەرھەمانە بەدەستمان نەگەيشتوو، تەنیا ھەندیکی زۆربەكەمی ئەويش لای میژوونوسانی دواي وەكو (ابو شامة، ابن الفرات، المقرئزي)، لەپراستیدا كتیبهكەي لەسەر سەلاحەددین زۆر گرنگ بوو، ئەويش لەمیانەي كتیبي ابو شامة دەرەكەوئیت، چوونكە زانیاری زۆری تیدا بوو لەسەر مصر و حەلب و ئەفریقا، و زۆربەي ئەو زانیاریانەي لەباوكی وەرگرتوو، چونكە بینەری پووداوەكان بوو لەسەر دەمەدا.

٩- سبط ابن الجوزي-(م ٦٥٤ك-١٢٥٦ز).

دانەری كتیبي (مراة الزمان في تاريخ الاعيان)، بەرگی ھەشتەم گرنگی تايبەتي خۆي ھەيە، چونكە زۆر گرنگی داو بەسیاسەت و جەنگ، لەدووتویی كتیبهكەيدا باس لەزۆربەي شەركانی نیوان سوپای ئەيووبی و خاچ دروشمەكان دەكات، گرنگی ئەم سەرچاوەيە لەویدا دەرەكەوئیت كەدانەرەكەي پشتي بە سەرچاوەكانی سەردەمی سولتان سەلاحەددین بەستوو وەك "ابن الاثير، ابن شداد" بۆيە بەيەكێك لەسەرچاوە گرنگەكانی ئەو سەردەمە دادەنرێت، لە بەشەكانی دووهم و سێيەم سوودمان لێوەرگرتوو.

١٠- أبو شامة: عبد الرحمن إسماعيل بن إبراهيم المقدسي الدمشقي (م ٦٦٥ك/١٢٦٦ز)، (الروضتين في أخبار الدولتين النورية والصلاحية).

يەكێكە لەسەرچاوە گرنگەكان، كە بابەتيکی میژوویی گرنگی پيشكەش كردهوین، لەچالاکی ھەوالگری و تيبە نهيئيەكانی دەولەتي ئەيووبی، ھەروەھا زۆر لەزانیاریەكانی لە كۆمەلێك میژوونوسی جیگای

باوه‌پر وه‌رگرتووه له‌وانه (العماد الكاتب والقاضي الفاضل وابن الاثير وابن شداد وابن أبي طي).

بۆیه ئەم سەرچاوه‌یه له‌پرووی ئەکادیمی و زانستی هیچی له‌سەرچاوه‌کانی تری سەرده‌می سولتان سه‌لاح‌ددین که‌متر نیه، له‌دووتویی ئەم کتێبه‌دا (ابو شامة) باس له‌میژووی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی وولاتانی په‌یوه‌ندیدار ده‌کات، وه‌کو ده‌وله‌تی زه‌نگی یان خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و هه‌لۆیستیان به‌رامبه‌ر میرنشینه‌ خاچ دروشمه‌کان، هه‌روه‌ها باسی پۆلی بنه‌ماڵه‌ی ئه‌یوبی ده‌کات له‌شه‌ری خاچ دروشمه‌کان و سیاسه‌تی سه‌لاح‌ددین و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خاچ دروشمه‌کان و خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و بزوتنه‌وه‌ی ئه‌راتقه و ئیسماعیلیه‌کان، له‌پراستیدا ئیمه‌ له‌زۆربه‌ی به‌شه‌کاندا سوودمان له‌م سەرچاوه‌یه وه‌رگرتووه‌ هاوکات له‌گه‌ڵ ده‌قی نامه‌کانی سولتان که‌ له‌و کتێبه‌دا هاتوون.

۱۱- ابن واصل: جمال السدين محمد بن سالم بن واصل الحموي (م ۶۹۷/ک ۱۲۹۷ز)، له‌ کتێبه‌که‌ی (مفرج الکروب في اخبار بني ایوب).

پشتی به‌ستوه به‌ زانیاریه‌کانی (العماد الكاتب وابن الاثير وابن شداد، القاضي الفاضل)، له‌هه‌مان کاتدا بابه‌تیکی نویی خستۆته‌ پوو، هه‌روه‌ها باس له‌پۆلی سه‌لاح‌ددین ده‌کات له‌دروستبوونی به‌ره‌ی ئیسلامی یه‌کگرتوو جیه‌ادکردن له‌پیناوی خودا له‌دژی خاچ دروشمه‌کان که‌له‌ئه‌نجامدا توانی گه‌وره‌ترین سه‌ره‌که‌وتن به‌ده‌ست به‌یانی له‌شه‌ری حطین و پزگارکردنی قودسدا، هاوکات پۆلیان له‌ وولاتی (الیمن)، ته‌نیا جیاوازی نه‌کردوه‌ له‌نیوان پزگارکردن و فه‌تح کردن بۆ شاره‌کان، هه‌روه‌ها باس له‌ گرنگی دانی

سولتان دهکات به لایه‌نی شارستانی وه‌کو دروستکردنی خویندنگا
ونه خوشخانه و خانه‌قاه و قه‌لاو شورا.

له‌دووتویی ئه‌م کتییبه ژماره‌یه‌کی زۆر له‌به‌لگه‌نامه‌ی په‌سمی
به‌ده‌ستنوسی "العماد الکاتب وابن شداد والقلقشندی وابوشامة" وه
تۆمارکراوه.

إبن واصل جیا له‌میژوونوسانی سه‌رده‌می خو‌ی شیوازیکی پوون
وئاشکرای هه‌بووه، زۆر له‌ده‌قه میژوویییه‌کانی به‌راورد کردووه، پاشان
به‌پیی بۆچوونی خو‌ی ده‌قه پاسته‌کانی وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها باس له
هه‌والگری و سه‌رانسوکردن و سیخوپی له‌پیناو کو‌کردنه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر
خاچ دروشمه‌کان به‌قازانجی سوپای ئه‌یوبی، هاوکات ئاماژه به‌نامه‌کانی
سولتان دهکات له‌و سه‌رده‌مه، گرنگی (مفرج الکروب) له‌وه‌دایه‌ که زۆربه‌ی
میژوونوسانی دوا‌ی خو‌ی له‌میان وه‌رگرتوه وه‌کو: (الیونینی، ابو‌الفداء،
النویری، الذهبی، ابن‌الفرات، المقریزی، ابن‌تغری‌البردی، العینی،
النعمی).

۱۲-النویری: (م ۷۳۳/ک ۱۳۲۲ن).

کتییی (نهاية الأرب في فنون الادب) به‌رگی (۲۸)، له‌هه‌موو به‌شه‌کانی ئه‌م
تویژینه‌وه‌یه‌دا سودی لیوه‌رگیراوه، چونکه ئه‌م به‌رگه تایبه‌ته به‌ سه‌رده‌می
سولتان سه‌لاحه‌ددین که هه‌موو پووداوه‌کانی تۆمارکردووه.

۱۳-القلقشندی: شهاب‌الدین ابو‌العباس احمد بن علي
(م ۸۲۱/ک ۱۴۱۸ن).

(صبح الاعشى في صناعة الانشا)، یه‌کی له‌سه‌رچاوه میژوویییه
گرنگه‌کان، وه‌کو ئه‌نسکلۆپیدیایه‌که سه‌یر ده‌کریت له‌سه‌رجه‌م بواره‌کان،
که‌باس له‌سیستیمه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه دهکات، وزانیاری گرنگی

به خشيوه به تويزينه وه كه، تايه به تمه ندى (القلقشندى) ووردى وزانستى و بابه تى له سه رچاوه كه ي به دى ده كريئت، له به شى سييه م. و چوارم سودمان ليوه رگرتوه.

۱۴- المقريزى: ابوالعباس تقى الدين احمد بن على (م ۸۴۵ ك/ ۱۴۴۲ ز)

چه ندين دانراوى هيه وه كوو (السلوك لمعرفة دول الملوك) و (المواعظ والاعتبار بذكر الخطط و الآثار) و (اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطميين و الخلفاء).

تويزينه وه كه تاراده يه كه زور پشتى به (السلوك) به ستووه، چونكه تايه ته به سه رده مى ئه يوبى، كه هه موو پوداوه كانى ئه و سه رده مى به ووردى تومار كردوه، به لام (الخطط) سه رچاوه يه كه زور گرنگه و ده وه مهنده له زانيارى ده رباره ي وولاتى مصر، بيگومان له كاتى كار كردن له گه ل ئه م سه رچاوانه بيلايه نى تيدا به دى ده كريئت، هاوكات دوربووه له توند پهوى، ئه مه ش گرنگى زياترى به خشيوه ته ئه م سه رچاوانه.

بو ئه م كاره زانستيه كو مه ليك سه رچاوه ي نويمان به كارهيئاوه كه به شيوه يه كه گشتى سود له يير و بوچونه كانيان وه رگيراوه، كه لي ره دا باس له هه موويان ناكه ين، چونكه له ليستى سه رچاوه كاندا هه موويان تومار كراون.

به شی یه که م

پیناسه و چه مکی جه نگی دهروونی

Psychological Warfare

پیناسه و چه مکی جهنگی دەر وونی

له هزری تویر ژهران و نوسه راندا جهنگی دەر وونی چه ند ناوه رۆکیکی جیاوازی هیه، ئه و جیاوازییه له پیناسه کردنیدا کاریکی ئاساییه، پهنگه له کاتی پیناسه کردنی جهنگی دەر وونیدا درک به و قورسیه بکهین که پوه به پوهی تویر ژهران ده بیته وه به هوی ئه و کومه له زاراوانه وه که بوون به باو له کاتی باسکردنی ململانی ئایدیۆلۆژی له جیهانی ئه مپرودا، له و زاراوه بلاقوانه:

جهنگی سارد، جهنگی مینۆکی، جهنگی هزره کان، جهنگی ئیراده، جهنگی ده مار، جهنگی پروپاگهنده، جهنگی دهنگۆ، جهنگی دەر وونی، جهنگی بیروپا، جهنگی رامیاری، جهنگی میشتک، جهنگی ئایدیۆلۆژیا، جهنگی فیلبازی، جهنگی سپی (سارد)، جهنگی سایکۆلۆژی، جهنگی ناته قلیدی، جهنگی تاییهت، جهنگی وشه کان، جهنگی میدیا، دۆژمنکاری ناراسته وخۆ، جهنگی خهبات له پینا و ده ستگرتن به سه ر هزرو ئیراده ی پیاوه کاندای.

زاراوه ی جهنگی دەر وونی به ستراوه به جهنگی راسته قینه ی پراکتیکیه وه، به لام له راستیدا سه ر به جهنگی سارده که له پیش یان پاش جهنگی گه رم ده ست پیده کات، ته نانهت جهنگی سارد خوی له خویدا جهنگیکی دەر وونی^۱، له و کاته وه جهنگ بووه به دیارده یه ک و تویرینه وه ی له سه ر بکریت، جهنگی دەر وونیش وه ک ئامرازیک له خزمه تی جهنگدا خویندرا، جهنگی دەر وونی چه مکیکی نوی نییه^۲، چونکه تویرینه وه ی جهنگ به لگه یه

۱ کیلانی: الحرب النفسية بين الكلمة والطلقة، ل ۴۷-نصر: الحرب النفسية، ج ۱ / ل ۹۸.

۲ الدباغ: الحرب النفسية، ل ۴۷.

۳ قادر: حرب الافکار، ل ۴۷.

بۆ ئۇلارنى جەنگى دەروونى تېدا بەكارھاتوۋە، و بەدەگمەن نەبىت ھېچ جەنگىكىش نىيە جەنگى دەروونى تېدا بەكار نەھاتىيىت، بەلام مەسەلەى گىرنگ كە دەكرى لىي رابمىنن و ھەلۋەستەيەكى بۆ بىكەين، ئۇلار ھەيە كە چەمكى ناوبراۋ وەك ھەموو چەمكەكانى تر لەمیانەى كاروانى مېژوۋى دوورو درېژى جەنگدا بە جورىك گەشەى كردووۋە كە تەكنەلۇژىيەى نوۋى لەئىستادا لەخزمەتيدايە، و گىرىكانى زوركدووۋە، لەكاتىكدا كە ئامرازەكانى جەنگى دەروونى لەپاىرېدوۋدا سانا بوۋە، وەك ھەر ئامرازىكى تىرى نوۋى جەنگ، جەنگى دەروونى بەھاتاي پوخاندنى و رەى دوزمەن، لەپراستىدا سەركەۋتن لەجەنگدا واتە سەركەۋتنى ئىرادەيەك بەسەر ئىرادەيەكى تردا، بۆيە توۋىژرەكان لەگۈشە نىگاي گىرنگىدان بەھاتايەى رۇخى و دەروونى تاكو كۆمەلگەۋە گىرنگىيەكى تايىبەت بەچەمكى جەنگى دەروونى دەدەن، لەبەر ئۇلار لەسەرەتاۋە واپىناسەى جەنگى دەروونى كراۋە كەبەكارھىنانىكى نەخشە بۆ كېشراۋى پاگەيانندن و ئامرازەكانىيەتى بۆچوۋنە ناو كاروبارە ھىزىيەكانى دوزمەنۋە، بەو پىگايانەى كە ئامانجە نەتەۋەيىيەكان مەسۇگەر دەكات^۴. سەربارى ئۇلار كارىگەرى ھەيە لەسەر و رەى دوزمەن بەو پىيەى كە و رەيەكىكە لەفاكتەرە گىرنگەكانى سەركەۋتن، بەلام جەنگى دەروونى بەبى زانىارى تەۋاۋو بەسۈود دەربارەى دىيارترىن لايەنە مېژوۋىيەى و كۆمەلەيەتى و پامىارى و ئابوۋرى و دەروونىيەكانى مىللەت و سوپاي دوزمەن ھېچ بەھايەكى نامىنى، ھەرۋەھا ئۇلار زانىارىيانە ھېچ سوۋدىكىيان نابىت گەر بىت و ئۇلار كەسەى ئۇلار زانىارىيانەى لايە نەزانىت بەچاكى ھەلىسەنگىيىت بۆ دانانى

۴ النوروزي: أهمية الحرب النفسية وجهة نظر اسلامية، مجلة التوحيد، عدد ۷۸، السنة الرابعة عشرة،

تشرين الاول، ۱۹۹۵، ل ۸۱.

۵ حمزة: أسس علم النفس الاجتماعي، ل ۲۵۴.

۶ نصر: سرچاۋەى پىشۋو، ج ۱/ ۹۲.

به‌نامه‌ی جه‌نگی ده‌روونی‌و پرېکڅستنې، چونکه شیکردنه‌وه‌ی ئامانچ له‌جه‌نگی ده‌روونیدا زوړ گرنگه^۷، به‌لام جه‌نگی ده‌روونی چه‌مکيکه دامه‌زاندنی په‌یوه‌ندی نه‌ به‌پيښکه‌وتنی ته‌کنه‌لوژيای راگه‌یاندن و نه به‌بلاوېونه‌وه‌ی جی‌به‌جیکردنی سیستمی نیو ده‌وله‌تی نویوه‌ه‌یه، به‌لکو ده‌گه‌رپټه‌وه‌ بۆ جه‌نگه‌کان، ئه‌ویش کاتيک هه‌ندیک له‌فه‌رمانده‌کان درکیان کرد به‌وه‌ی که کوډمه‌لیکی تر له‌سه‌ربازده‌کان دترسن، هه‌روه‌ا سه‌ربازده‌کانی دوژمن هه‌ندیچار له‌داکوکیکردن له‌شوینه‌کانیان زوړ ئازان، به‌لام هه‌ندیکیان ده‌کشینه‌وه‌و ده‌دوړپښ^۸، ئه‌م دژوارییه هه‌لچوون یان گه‌رانه‌وه‌ بۆ هوکاري ده‌روونی‌و چوون بۆ لای پسپوړان به‌مه‌به‌ستې توپیرینه‌وه‌و گه‌شه‌دان به‌ ئامرازه به‌هیژکه‌ره‌کانی و لاواز کردنی له‌لای دوژمن، بویه ئه‌م رپوړه‌سمه پراکتیکیه‌ی ئه‌م بواره له‌ژیر ناوینیشانی جه‌نگی ده‌روونی زوړ له‌ ئامرازه‌کانی گرتوته‌وه^۹، له‌ دواي ئه‌وه‌ وا پیناسه‌ کرا به‌وه‌ی که هه‌لمه‌تیکی گشتگیره و هه‌موو ئامرازه‌کانی تیا به‌کارديت بۆ کارکردنه‌ سه‌ر هزری گروپیکی دیاریکراو به‌مه‌به‌ستې پوخاندنی هه‌لوپستیکي دیاریکراو، و دانانی هه‌لوپستی تر له‌جییدا که ببیته‌ ره‌فتاریک له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و لایه‌نه‌ی هه‌لمه‌ته‌که‌ی ده‌ست پي کردووه‌ بگوښيټ^{۱۰}، له‌م چه‌مکه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌ويټ که جه‌نگی ده‌روونی و جیبه‌جیکردنی له‌مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل هوښیاری مروییدا، ئه‌و زانینه‌ی که ولاتان هه‌نگاوی فراوانیان تیدا ناوه‌ له‌به‌کاره‌ینانیدا به‌جوړيک ښاره‌زابوون که‌سه‌رکه‌وتنی پيوپستی تیدا به‌ده‌ست به‌ینن، به‌ به‌راوردیکي سانا له‌هه‌موو شوینيکی جیهاندا له‌نیوان

۷ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۶۰.

۸ العبيدي: الحرب النفسية في النظام الدولي، مجلة النبأ، العدد ۵۵، آذار ۲۰۰۱ م، ل ۳۴.

۹ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۱۷.

۱۰ نصر: س.پ، ج ۱/ل ۱۰۶.

پيويستيه كانى جهنگى ته قليدى و ئه تۆمى له تيچوونى زۆر پيويستى
 جهنگى دهر وونى له پارو هه ولى ديارىكراو، دهيين تاكه ته رازوه كه پال
 ده دات به لاي جهنگى دهر وونيه وه به جياوازيهكى زۆر گه وه، بۆيه چهكى
 دهر وونى جياوازه له چهكه ته قليدييه كانى تر به وهى كه فره په هه نده و گوڤاوه
 به به رده وامى دروست ده بىت به پيى بارودوخ و هه لويست، هه روه ها به ره و
 ئامانجيك دهر وات كه ئاشكرا نه كراوه و ئاراسته كانى ناراسته وخون^{۱۱}.

چه كيك ئه م هه موو خه سلته تى هه بىت ده بىته خاوهن هيژيكى كاريگه ر
 به بى به رهنگارى كه سه مه به سته كان يان به بى ريگري له لايه ن دهر وور به ره وه.
 جى به جيكر دنى جهنگى دهر وونى به چه مكه نوپيه كهى كۆمه له چالاكيه كى
 به ر بلاوه تيكل به يه كه و ته واو كه رى يه كترن^{۱۲}، بۆ نمونه كاره سياسيه كانى
 دهر وه له هه ندئ لايه نه وه په يوه نديان هيه به گو تارو كو نگره و نامه و
 په يوه نديه كان بۆ پيك هي نانى قه ناعه تيك كه يارمه تى دهر بىت بۆ هاندانى
 خوشه ويستى دۆسته كان و توند كردنى په يوه نديه كانيان و راكي شانى
 بى لايه نه كان بۆ ناو ئه و باز نه يه له پينا و كه م كردنه وهى ريژه ي دوژمه نه كان،
 چونكه ئه مانه به خشه رى دهر وونين^{۱۳}.

هه روه ها زۆر له پراكتيكه كان سته مه بخري نه چوار چيوه ي جهنگى
 دهر وونيه وه، بۆيه ده بىت جهخت له سه ر راستيه ك بكر ته وه ئه ويش ئه وه يه
 جهنگى دهر وونى كات و شيوه ي ديارىكراوه، هه ر چه ند كورت خايه ن يان
 دريژ خايه ن بىت له گه ل ئه وه شدا كه ناو دهر بىت به جهنگ، به لام جهنگى چهك
 نيبه هاوكات كو تايى نيه يان هه موو جارى توندوتير نييه، له وان هيه
 هه ندئ جار نه رم و نيان و وريا بىت، به لام له هه ول و به دوا دا چووندا وريا

۱۱ الزبيدي: علم النفس العسكري، ل ۲۱۶.

۱۲ ربيع: الحرب النفسية في الوطن العربي. ۱۰۹.

۱۳ محمد: السياسة من وراء الاستراتيجية، ل ۱۲.

بوونەۋەيە بۇ گۆرانیڭكى خېرا لە پلانىڭكى نەرم و نىانىيەۋە بۇ توندوتىژى يا لەتوندو تىژىيەۋە بۇ نەرم و نىانى ^{۱۴}.

ئاسان نىيە بىتوانىن پىئاسەيەكى دىيارىكراو بۇ جەنگى دەروونى يان بوارەكانى دىارى بىكەين، چونكە جەنگى دەروونى چەند چەمكىڭكى جىاوازو گۆپراوى لەخۆگرتوۋە، لەبەر ئەۋە نوسەران نەيانتوانىۋە ئەم زاراۋەيە لەچوارچىۋەيەكى ئاشكرادا بخەنەپرو، لەگەل ئەۋەشدا چەندىن پىئاسە بۇ جەنگى دەروونى ھەيە، بەلام ھەر ھەموويان لەخەسلەتە زانستىيە گشتىيەكانىندا كە دەرووناسەكان بۇيان دىارى كردوون يەك دەگرەۋە، جىاوازيەكەيش لە ئاراستەۋ وردەكارى و كارگىريەكەدا بۇ تىپروانىنە ئايدۆلۆژىيەكان دەگەرپىتەۋە ^{۱۵}، بۇيە بۆچوون و تىپروانىنى دژ بەيەك لەنىۋ پىسپۇرانى ئەم بوارەدا ھەبو، ھەرۋەھا دەزگا جىاوازيەكانى مىدىاو راگەيانىدن و شىۋازەكانى پروپاگەندە سەبارەت بەدىارىكردنى چەمكى جەنگى دەروونى نەگەيشتوۋنەتە ھىچ ئەنجامىڭ بۇ دانانى پىئاسەيەكى وردو گشتگىر بۇ جەنگى دەروونى ^{۱۶}، ئەم جىاوازيەش دەگەرپىتەۋە بۇ ئەۋەي جەنگى دەروونى چالاكى و بوارو ئامرازەكانى دىارىكراو نىيە. ^{۱۷}

لىرەدا بەپىۋىيىستى دەزانىن ھەندى لەو پىئاسەۋ چەمكەنى جەنگى دەروونى بخەينە پرو، چونكە پىئاسە لەبوارە جىاوازيەكانى زانستدا گرنگە، لەبەر ئەۋەي پىئاسەكردنى شتىڭ واتە دىارىكردنى بوارى كاركردن و ئامانچ و ئامرازەكانى، ھەرۋەھا پىئاسە كردن لە بوارى زانستە كۆمەلەيەتيەكاندا بەھۋى فرە جىاوازي لەبىرو بۆچوونەكانەۋە گرفتىكە،

۱۴ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۶۰.

۱۵ ھەمان سەرچاۋە، ل ۱۵۸.

۱۶ ربيع: س.پ، ل ۲۳۳.

۱۷ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۴۸.

لېږدها ههول ددهين هه موو ئه و پېناسانه ی له بهرده ستماندان بیاڅښه
پوو، ئه گهر چی به وردی و شیکارییه وه پروانینه ئه و پېناسانه تا رادهیه ک
له یه که وه نزیکن.

هه ندی له پسیږه کانی پروپاگنده و میدیا و ئه وانه ی له بواری جهنگی
دروونیدا کار ده کهن پېیان وایه جهنگی دروونی بریتیه له به کار هیڼانی
پروپاگنده و کاره راگه یاندنه کانی تر، به شیوه ی پروگرامیکي زانستی
نه خشه بؤکیښراو له لایه ن ولاتیك یان کومه له ولاتیکه وه که ناراسته ی
دوژمن یان ولاتانی بی لایه ن یان دوست و هاوپیمانان ده کړیت، به مه به سستی
کارکردن له راو بؤ چوون و سؤزو ناراسته و هلس و کهوت و بیرکردنه و هیان و
گوږپنیان به جوړیک که خزمه تی سیاسه تی ئه و ولاتانه، یان ئه و ده ولتانه
بکات که به کاری ده هیڼن تا کو ئامانجه کانیان به یڼنه دی.^{۱۸} له میانه ی ئه م
پېناسه ی وه سولتان سه لاهه ددین هر له سه ره تای و هرگرتنی ده سه لات له
ولاتی مصر سالی (۱۵۶۷/ک/۱۱۷۱ز)^{۱۹} هلسا به به کار هیڼانی پروپاگنده و
کاره راگه یاندنه کانی تر بؤ ئه وه ی بتوانیت راو سؤزی دانیشتونانی مصر و
شام به لای خویدا راکیشیت له پېنا و به دیه یڼانی ئامانجه دروونیه کانی و
پالپشتی سیاسه تی گشتی ده ولته تازه دامه زراوه کیدا.^{۲۰}

(لینبارجیر - Linebarger) یه که م که سه که جهنگی دروونی پېناسه
کردو وه ده لی: بریتیه له به کار هیڼانی پروپاگنده له دژي دوژمن له گه ل
چه ند پړی وږه سمیکي ترده که سروشتیکي سه ربازی و ئابووری و رامیاری

۱۸ و هرگراوه له: عبد الله: الحرب النفسية والشائعات، ل ۱۱-نصر: س.پ، ج ۱/۹۲.

۱۹ بؤ یه کسان کردنی سالانی کوچی و زایینی پشتمان به ستووه به کتیی: سالانی کوچی و زایینی،
نوسینی انطوان بشاره قیقانو، گوړینی محمود حاجی رحیم، چاپی دوهم، سلیمان، ۱۹۹۸.

۲۰ پروانه به شی پېنجه م ئه م توژینه وه یه، لاپه ره ۱۲۲.

پيويسته بۇ پروپاگاندە^{۲۱}، سولتان سەلاھەددىن ئەم جوړە شيوازەي پيادەکردووه که (لينبارجير) باسى ليوه دهکات، ئەويش له روى ئابوورييهوه وهک گەمارۆدانى شارەکان و ناچارکردنيان بە خو بەدهستوهدان، هاوکات تيکدانى کشتوکال و دورينى دانهويلەکانيان، بەمەبهستى بيبهشکردنى خاچ دروشمەکان له پيداويستيهکانى ژيان، هەروەها له روى سەربازيهوه ئەنجامدانى مانۆرى سەربازى بەر له شەر.^{۲۲}

بەلام پيسپۆرهکانى جەنگى دەروونى وهک بەکارهينانئىكى نەخشە بۆکيشراوى دەبينن که بەهاوکارى چەند ئامرازئىكى تر جيبهجي دهکريت بەمەبهستى کارىگەرى لەپراو سۆزو هەلوئىست و پەفتارى گروپه دژەکان يان بئىلايهن يان دۆستهکان بۆ پالپشتى کردنى سياسەت و ئامانجە هەنوکهيهکان، يان پلانئىكى سەربازى لەکاتى جەنگ و قەيران و پوو بەروبوونهوهکاندا ئەنجام دەريت^{۲۳}. بۆ نمونە سولتان سەلاھەددىن بۆ جيبهجيکردنى ئامانجە دەروونيه ستراتيزيهکانى، له سەرەتاي دروستبونى دەولەتى ئەيووبى جيهاد له پیناوى خودا و کارکردن له پیناوى رزگارکردنى قودسى راگەيانند. جەنگى دەروونى کارىگەرى زياتره لەسەر دوژمن وهک جەنگى ئاسايى، چونکه ئاراستهئى مېشكى جەنگاوه دهکرى و مېشک و بىرى ئيفليج دهکات و ورەي دەروخينيت، سولتان سەلاھەددىن له هەموو جەنگەکانيدا سيستمى جەنگى دەروونى پياده دهکرد و ئەم شيوازەي به پيى بەرنامەيهکى ريك و پيک و دارپژراو له دژى بيلايهنهکان و دوژمنهکانى

۲۱ وەرگيراه له الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ۷۱.

۲۲ ابن شاهنشاه: مضمار الحقائق و سر الخلاق، ل ۲۶ "ابن شداد: النوادر السلطانية، ل ۷" ابو شامة: الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ۲/ ل ۸ "ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بنى ايوب، ج ۲/ ل ۸۰" النويري: نهاية الارب، ج ۲۸/ ل ۳۹۵ "المقريزي: السلوك لمعرفة دول الملوك، ج ۱/ ل ۱۸۰.

۲۳ الكيالي: موسوعة السياسة، ج ۲/ ل ۲۱۵ "نصر: س. پ، ج ۱/ ل ۹۳.

بە گشتى و مېرە موسولمانەكان بەتايىبەتى كە نەييارى بوون پەيپەرە دەكرد،
ئەويش لە رېگەى گرنگيدان بە لايەنى دەروونى و راكيشانى ھەست و
سۆزى جەماوەرى موسولمانان نەك مېرەكان.^{۲۴}

لېرەدا بۆمان دەردەكەويت كە جەنگى دەروونى تەنيا ئاراستەى دەولەتە
دژەكان ناكريئت، بەلكو دەولەتە دۆست و بىلەنەكانيش دەگريتەو، پەنگە
ئەمە وايكردبىت پىسپۆرەكان وشەى (پروپاگەندە) لەبەرى (جەنگى دەروونى)
بەكاربەيئن، لەراستيدا ھەر دەولەتيك لە دەولەتانى جىھان كۆى ئەو سى
و ھەسفى پيشوو ((دژو بىلەن و دۆست)) دەگريتەو، ئەمە كارى
پەيوەندييە نيۆ دەولەتەكانە، چونكە ئەو دەولەتەكانە زۆر جار دۆست و
دوژمنيان ھەيە ھەندى و لايتيش لەپروپەرووى مەسەلەكاندا بىلەن
دەوستان^{۲۵}، (مارك كلارك) سەبارەت بە جەنگى دەروونى دەليئت: "ھەر كاريك
كە دوژمن ناچار دەكات پياوھەكانى بەچەك و تەقەمەنى لەبەرە چالاكەكاندا
تەمويل بكات كەواى لى دەكات پياوھەكانى سنوردار بكات و لەحالتى ئامادە
باشيدابن بۆ پرو بەپرو بونەوھى ھيرشيك كە ناكريئت"^{۲۶}.

ھەندى نوسەر جەنگى دەروونيان و ناساندووە كە بەكارھيئەتيكى ريك و
پيكە بۆ چالاكيەكى دياريكراو بۆ كار كردنە سەر ڤاوەست و پەوشت و
سۆزى كۆمەلى خەلك لەكاتى شەردا يان لەپيش دەست پيكردى شەپ،
بەمەبەستى لاواز كردنى وورەو گۆپىنى جوړى بىر كردنەوھى دوژمن لەمەر
ئەو كيشەيەى كە شەپى لەسەر دەكريئت بەجوړيك ئەنجامەكان دژى
بەرژەوندييەكانى ئەو (دوژمن) ببنەوھ^{۲۷}، ئەمەش ماناى واىە

۲۴ حسن: تاريخ الاسلام، ج ۴ / ۱۰۵ ل: سعداوي: التاريخ الحربي المصري، ل ۲۳.

۲۵ محمد: س. پ، ل ۲۸-۲۹ الرضا: الراي العام والاعلام والدعاية، ل ۲۰۷.

۲۶ وەرگيراوھ: نصر: س. پ، ج ۱ / ۹۴ ل.

۲۷ زھران: علم النفس الاجتماعي. ل ۳۵۶.

که به کارهینانی د هروونناسی له شه پدا پوټی گه وړی هیه له پریگای پروپاگهنده و برینی په یوه نندی ئابووری و موناوهراتی رامیاری و به کارهینانی هیزی سهربازی توکمه، که خزمه تیکی گه وړی شه پ ده کن^{۲۸}.

گرنگی جهنگی د هروونی له وه دایه که ئیراده ی به کارهینه ره که ی به سهر ئیراده ی دوژمندا بسه پیښت، و به شیوه یه کی نا سهربازی و ئابووری کارهکانی کوټرول بکات،^{۲۹} بو نمونه له کاتی رزگار کردنی شاری قودس له لایه ن سولتان سه لاهه ددین له سالی (۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷ز) دا توانی له ناو شاردا به شیوه یه کی نا سهربازی جهنگی د هروونی به هیژکراو ئاراسته ی دانیشتون بکات به دهر کردنی بریاری لیخوشیوونی گشتی، و به ئامرازی ئابووری کارهکانی کوټرول بکات، به ریگای و هرگرتنی (رزگارانه = فدیة)^{۳۰}، بو ئه وه ی ئیراده ی خو ی به سهریاندا بسه پیښت،^{۳۱}

جهنگی د هروونی له چه که نوی یه کانی جهنگه، ئاراسته ی بیرو باوهر و ئازایه تی ده کړت، هه روه ها شه پریکی هیژشو و بهرگری یه دژی حه زکردن له شه پ، چونکه به کارهینه ره که ی هه ولده دات وړی سهربازه کانی و میلله تی

۲۸ عواد: الحرب النفسية وشائعات الحرب، ل ۱۴.

۲۹ نصر: س. پ، ج ۱/ ل ۹۳.

۳۰ رزگارانه (فدیة): ریگایان بدات به دهرچوون له ماوه ی چل روژ، له هه ریپاوټک هه ژار بیت یان ده وله مهنده (۱۰) دینار و هه ر ټنیکیش (۵) دینار، و منال کوپیت یان کچ (۲) دینار بدات، هه رکه سیکیش نه ی توانی ئه مه بدات بکرت به دیل، به لام سولتان سه لاهه ددین له برکه کانی ئه م په یمانه لایدا و هه لسوکه وتی له گه ل خاچ دروشمه کان کرد به هه لس و که وتی به زهی و چاکه و ده ست به سهر داهینان. بو ئه وه ی نمونه یه کی باش و سهر مه شقیکی چاک له لیخوشیوون و دادوهری و لیبوردن، به مه به ست و له چوارچیوه ی ئامانجه د هروونی به هیژکراوه که ی، بو ئه وه ی سهرنجی دانیشتوانی شاره که له خاچ دروشمان بو لای خو ی رابکیشت (ابن شداد: س. پ، ل ۹۳- ده لی منال یه ک دینار- ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، مج ۷/ ل ۳۳۵).

۳۱ العمداد الکاتب: الفتح القسی فی الفتح القدسی. ل ۱۳۰- ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۵- ابن شداد:

س. پ، ل ۹۲- النویری: س. پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۴.

خۆی پى بەرزىكاته وهو به پيچه وانە شه وه هى دوژمن بېروخينيت^{۲۲}، له ميانەى ئەم پيئاسە يەدا له كاتى هەلمەتى خاچ دروشمەكان له سالى (۵۶۹ك/۱۱۷۳ز) بۆ سەر شارى ئەسكەندەريە، له سەرەتاوه سەرکه و تنيان به دەستهيئا، به لام پاش بلاو بوونه و هى هەوالى هاتنى سولتان سەلاخەددىن بۆ شارەكه، دانىشتوانى ورەيان بەرز ببوو وه به هەموو توانايەكيان بەرگريان دەكرد، له بەرامبەر دا كاتيك خاچ دروشمەكان ئەم هەوالەيان بىست ورەيان روخا و له ئەنجامدا شەپەكهيان دوڤاند و به سەرکه و تنى سولتان و خەلكى شارى ئەسكەندەريە كۆتايى هات.^{۲۳}

ئەمە جگە لە وهى كه برىتييه له بەكارهينانى هەر ئامرازيك به مەبهستى كار كردن له گيانى مەعنه وى و له سەر رەفتارى هەر گروپيك به مەبهستىكى سەربازى ديارىكراو^{۲۴}. هەروها جەنگى دەروونى به شىكە لەو جەنگە گشتگيريهى كه له پيش جەنگ و له كاتى جەنگ و له پاش جەنگيشدا دەكرىت، هەروها ناكەوئىته ژيەر سانسورى ياساو داب و نەريتى جەنگە وهو به بنچينهى وه سفكردى زهوى و سيستمى جەنگ ناسپرديته وه، چونكه پرۆسەيهكى بەردەوامه^{۲۵}، بيبەش كردنى دوژمن له پيداويستيه سەرەكەكانى ژيان، وهكو بىرىنى ئاو له خەلكى شەركەر و سوتاندنى شورا و دابهستنى (مەنجهنيق)^{۲۶} بۆيان، چەندىن شىوازى دەروونى هەبوو، كه

۲۲ امين: الحرب والمعنويات، ل ۱۱۴، السلامة: الاستخبارات العسكرية في الاسلام، ل ۱۵۹.

۲۳ الصورى: الحروب الصليبية، ج ۴/ ل ۱۱۷، ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۵۰، ابن شداد: س. پ. ل ۵۵-

۵۶ ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۳۵، ابن واصل: س. پ. ج ۲/ ل ۱۵، النويري: س. پ. ج ۲۸/ ل ۲۹۲.

۳۴ لاينجر: الحرب النفسية، ترجمة، حمير رشيد، ل ۳.

۳۵ زهران: س. پ. ل ۳۵۳، نصر: س. پ. ج ۱/ ل ۱۱۰.

۳۶ مەنجهنيق: ناميرىكى ناگريەرژينه، ئەيوبيەكان لە شەرى شارەكان بەكاريان هيناه، يان كه پيى دەوترا شەرى شورا و گەمارق، وه له رۆژگارى ئەمرودا وهكو تۆپى قورس دەناسرئته وه... بۆ زياتر زانيارى

سولتان سه لآحه ددين دژى خاچ دروشمه كان پياده ي ده كرد به مه به سستی شکست پي هینانیان، ئەم شیوازه ی زۆر به سه رکه و تووی جیبه جی کرد، به تایبه تی له شه پری (حطین) سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷ز) ئەویش پیش شه پره که هه سقا به تیکدانی هه موو بیر و کانیاوه کانی ناوچه که تاکو خاچ دروشمه کان سودی لیوهرنه گرن، ئەمه له لایه ک^{۳۷}. و له لایه کی تره وه له کاتی شه پره که دا فه رمانی سوتاندنی هه موو گرۆگیاکانی گوپه پانی شه پره که ی دا، به شیوه یه ک خاچ دروشمه کان هه یچ توانای به رگری تینویتی و گه رماو شه پرکردنیان نه بوو، و ئەنجامه که ی به شکستی گه وره ی خاچ دروشمه کان کوتایی پی هات^{۳۸}، به شیوه یه ک سولتان به رده وام بوو له جیبه جیکردنی پرۆسه که ی که رزگارکردنی شاره که ناریه کهان بوو، به زه مینه ره خساندن بو گه یشتن به ئامانجه گه وره که ی که ئەویش رزگارکردنی شاری قودس بوو له دهستی خاچ دروشمه کان.^{۳۹}

ئاشکرایه ئیراده ی جهنگ و به رگری و خوڤاگرتن له کارکردنداو گیانی ئەفراندن و داهینان، هه روه ها شکست و خوڤه دهسته وه دان، بیزارو نائومی دی هه مووی حاله تی عه قلین که له بارودوخیکی دیاریکراودا له هزری مروڤدا دروست ده بن.^{۴۰} ئەم حاله ته هزریه لای خاچ دروشمه کان دروست بوو له پاش شه پری (حطین) و به تایبه تی له پاش له دهستدانی شاری قودس دوخه

بروانه (الطرسوسی: تبصره ارباب الالباب فی کیفیه النجاه فی الحروب من الاسواء، تحقیق و نشر کلود کاهن، ل ۱۶-۱۸).

۳۷ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵ ابن شداد: س. پ، ل ۸۶ ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۸۱ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۱۸۸.

۳۸ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵ ابن شداد: س. پ، ل ۸۸.

۳۹ ابن شداد: س. پ، ل ۹۱ ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۹۲-۹۴ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۲۱۱.

۴۰ الدباغ: المرجع فی الحرب النفسیة، ل ۱۸۲.

دەروونىيەكە ھۆكاريكى پائىنەر بوو كە بەھەموولايەك ھەوليان دەدا چۆن شارى قودس رزگار بكنە لەدەستى موسولمانەكان، ئەو حالەتە وای لیکردن بیر لە ھەلمەتیکى نوێ بكنەو ھەمیش ھەلمەتى سێھەمى خاچ دروشمەكان بوو.^{٤١}

زۆر جار سەرکەوتن و شکست ھێنان پاش چەند مانگیک یان چەند سالیك لەجیبەجی کردنى دەردەكەویت، لەگەل ئەو ھەشدا رەنگە سەرکەوتنیکى باش بەدەست بەیئیت ئەگەرچى پێوانە کردنى ئەستەمە بەلام گریمانەكانى شکستى كەمە لەگەل ئەو ھى ناديارە، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ھەستى پیدەکریت،^{٤٢} لەمیانەى ئەم پێناسەيەدا كە ئەنجامەكانى جەنگى دەروونى پاش چەند مانگیک یاخود چەند سالیك دەردەكەویت، سولتان سەلاحەددین لە چوارچیو ھى جەنگە دەروونى ستراتیزىيەكانى كە بۆ ئاسۆيەكى دوورمەودا كاردەكات لە یەكخستنى جیھانى ئىسلامى لە ژیر ئالای دەولەتى ئەيوبى بە بەرزکردنەو ھى دروشمى جیھاد لەپێناو ھى خودا و رزگارکردنى قودس، كە ئەنجامەكەى كۆنترۆلكردنى جیھانى ئىسلامى و شەپرى (حطین) و رزگارکردنى شارى قودس لەدەستى خاچ دروشمەكان بوو،^{٤٣} بەلام شكستى ئەم جۆرە جەنگە كەمە و ناديارە، لە ھەمان كاتدا

٤١ بۆ زیاتر زانیاری پێوانە بەشى چوارەمى ئەم توێژینەو ھى، لاپەرە () .

٤٢ لاینرجر: س.پ، ٣.

٤٣ ابن الاثير: الكامل، ٧/ ٣٢٥- ابن شداد: س.پ، ٨٥- ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ٨١- ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ١٨٨- التويري: س.پ، ج ٢٨/ ٤٠٣.

ههستی پیدەکریت، بۆ نمونه لە دەستدانی شاری (عکا) ^{٤٤} لە سالی (٥٨٧/ک/١١٩١) که بوو بە قوربانی شاری قودس. ^{٤٥}

حامد ربیع پێی وایه جهنگی دەروونی پوخاندنی وره‌ی دوژمنه به‌هەر شیوهیه‌ک بێت به‌مه‌به‌ستی له‌ناوبردنی هەر باوهر به‌خۆ بوونی‌ک که بپیته مایه‌ی به‌ره‌هه‌ستی و خۆبه‌ده‌سته‌وه نه‌دان ^{٤٦}، سوڵتان سه‌لاحه‌ددین ئەم شیوازه‌ی له‌ کاتی گه‌مارۆدانی شاره‌کان پیاده‌ ده‌کرد ئه‌ویش ته‌نها مه‌به‌ست له‌ داگیر کردنی شاره‌کاندا ئه‌وه‌بوو که سه‌ربازه‌کان ببه‌ پاشکۆی ئەم و له‌ ژێر ئالای جیهاد ئاماده‌بن و ئه‌وه‌ی ده‌می‌نیه‌وه بۆ خه‌لکی شاره‌که بێت، ^{٤٧} هه‌روه‌ها هه‌رکاتیک بچوايه‌ته‌ ئیو قه‌لایه‌ک یان شاریکی موسوڵمانی نه‌یاری خۆی، سه‌ره‌تا له‌ چوارچێوه‌ی ئامانجه‌ ده‌روونیه‌کانی لی‌بورده‌نیکی گشتی بۆ خه‌لکه‌که‌ی ده‌رده‌کرد، ئه‌گه‌ر چه‌زیشیان له‌ شه‌ر و خوێن رشتن بووایه‌ بریاری له‌ناوبردن و کوشتنیانی ده‌دا. ^{٤٨}

مه‌به‌ست لی‌ره‌دا لاواز کردنی وره‌یان و گوڕینی شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان بوو، به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ بخوڵقی‌نی که ئه‌و مله‌لانییه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، سه‌رباری ئه‌وه‌ جوړیکه‌ له‌ جه‌نگی ده‌روونی که ئا‌راسته‌ی دوژمن ده‌کریت به‌مه‌به‌ستی له‌ناوبردنی بر‌وا به‌خۆبوونی و متمانه‌ به‌خۆ کردنی ^{٤٩}، واته‌ له‌هه‌ولێ قه‌ناعه‌ت پیکردن و قه‌ناعه‌ت کردندایه‌، هه‌روه‌ها ئامانجی

٤٤ (عکا) شاریکی کۆنه‌ ده‌کووتێه سه‌ر که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راست، سه‌ر به‌ (فله‌ستین)ه‌ له‌ سه‌رووی چه‌یفا.

(ناصر خسرو: سفرنامه، ل ٥٠-٥٢ "یاقوت الحموی: معجم البلدان، مج ٣/ ٢٤٣-٢٤٤.

٤٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣٨٥- ابن شداد: س.پ، ل ٢١٦ "ابو شامة: الروضتین، ج ٢/ ١٧٩- ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ٣٥٥- النوبری: س.پ، ج ٢٨/ ٤٣٢.

٤٦ الحرب النفسية في الوطن العربي، ل ٣٣.

٤٧ ابو شامة: الروضتین، ج ٢/ ٤٣.

٤٨ بۆ زیاتر زانیاری بر‌وانه‌ به‌شی سینه‌می ئەم توێژینه‌وه‌یه‌، لاپه‌ره‌ ().

٤٩ السلامة: س.پ، ل ١٦٠- عبد الله: س.پ، ل ١٢.

له ناو بردنی ئیراده‌ی تاکه، ئاکامی زۆر فراوانه، به لām سنووری کارکردنی دیاریکراوتره له پروپاگهنده، چونکه زیاتر هه‌ولێ له ناو بردنی ئیراده ده‌دات.^{٥٠}

جه‌نگی ده‌روونی که دوژمن به‌ریای ده‌کات کاریگه‌ری نیگه‌تیقی هه‌یه له‌پروو خاندن و دامرکانده‌وه‌ی به‌ره‌ه‌ه‌ستکاری له‌لای هاوولاتی و جه‌نگاوه‌رو چاندنی تووی گومان و بی‌متمانه‌یی له‌فه‌رمانده‌کاندا به‌مه‌به‌ستی به‌دییه‌نانی ئاکامه‌کانی، هه‌روه‌ها ئامانجی کاریگه‌ری به‌جیه‌شینه له‌ده‌روونی تاک دا بو‌ئوه‌ی له‌و بو‌چوون و ئامانج و په‌رنسیپانه‌ی که باوه‌ری پییه‌تی ل‌ابدات و بو‌چوون و په‌رنسیپ و ئامانجی تری تیا بجینه‌ی و له‌نه‌خشه‌کانی ژیا‌نی دوور بخاته‌وه^{٥١}، به‌مه‌ش مه‌به‌ستی جو‌رو تی‌ورو باوه‌رو ئامانجه‌کانی مرو‌قه، که پانتاییه‌که‌ی فراوانتر ده‌بی‌ت تا هه‌موو بو‌اره‌کانی رامیاری و ئابووری و سه‌ربازی و کو‌مه‌لایه‌تیش ده‌گریته‌وه له‌کاتی جه‌نگ و ناشتی‌دا، چونکه جه‌نگ له‌په‌یگه‌ی چه‌که‌وه ده‌توانی‌ت هی‌زو ته‌قه‌مه‌نی له‌ناو ببات، جه‌نگی ئابووری دوژمن له‌پیداویسته‌ی گرنگه‌ زیندووه‌کانی بی‌به‌ش ده‌کات، به‌لām جه‌نگی ده‌روونی له‌توانایدا‌یه شتی له‌وه ترسناکتر ئه‌نجام بدات و کاریگه‌ری زیاتری هه‌بی‌ت، چونکه له‌گرنگترین شت بو‌ جه‌نگ که ئیراده‌یه‌تی به‌تالی ده‌کاته‌وه^{٥٢}، مه‌به‌ست لی‌رده‌دا بیرکردنه‌وه دلی هاوولاتی و سو‌زیه‌تی بو‌ئوه‌ی گیانی وه‌ی له‌ناو ببات و به‌ره‌و شکستی به‌ری‌ت.

له‌ میانه‌ی ئه‌م پیناسه‌یه‌دا که (جه‌نگی ده‌روونی) دوژمن به‌ریای ده‌کات، ئه‌وه‌بوو خاچ دروشمه‌کان له‌ ماوه‌ی گه‌مارۆدانی شاری (عکا) دا که ماوه‌ی دوو سالی خایاند له‌ (١٥ ی ره‌جه‌بی سالی ٥٨٥ هـ/ ئابی سالی ١١٨٩ ز تا

٥٠ ربيع: الحرب النفسية في المنطقة العربية، ل٣٧.

٥١ الموسوعة العسكرية: ج١/ ٧٦٧.

٥٢ الحسني: الحرب النفسية وتأثيرها على معنوية الجماهير، ل٣٨٢.

۱۷ی جمادی الاخر سال ۵۸۷هـ / ته مموزی سالی ۱۱۹۱ (ن)،^{۵۳} توانیان جه‌نگیکی دهروونی ته‌کتیکی دژ به سهربازان و خه‌لکی شاری (عکا) ئاراسته بکه‌ن.^{۵۴}

(جمال السید) پیناسه‌ی جه‌نگی دهروونی ده‌کات و ده‌لیت: "بریتیه لهو شه‌په‌ی به‌هیزی مادی یان مه‌عنه‌ویه، و ئامانجی دوزمن ده‌خاته بارودوخیکی دهروونی خراپه‌وه که باری شکسته‌یینانه"^{۵۵}، سولتان سه‌لاحه‌ددین ئهم شیوازه‌ی له دژی پیلانه‌که‌ی (مؤتمن الخلافة نجاح)^{۵۶} پیاده کرد. کاتیک فرمانی کوشتنی دا و شه‌پری به‌ریاکرد له دژی سهربازه‌کانی سودان که پشتگیریان ده‌کرد، بو‌ئوه‌ی بیانخاته باری شکسته‌وه‌و چاوی ئه‌وانی تری پی بشکی‌ت و توانای دژایه‌تی و فرمان‌په‌وایی سولتان سه‌لاحه‌ددینیان نه‌بی‌ت له به‌ریوه‌بردنی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی‌دا.^{۵۷}

(فخري الدباغ) پیناسه‌ی جه‌نگی دهروونی ده‌کات و ده‌لیت: "بریتیه له به‌کاره‌یینانیکی ریک و پیک و نه‌خشه بو‌کی‌شراوی پروپاگه‌نده‌و جیبه‌جی کردنی‌تر که ده‌توانی‌ت کاریگه‌ری له‌سه‌ر بو‌چوون و په‌فتارو بارودوخی دوزمن هه‌بی‌ت، یان گروپه دۆسته‌کان یان بی‌لایه‌نه‌کان، به‌جو‌ریک که

۵۳ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷ / ۳۶۷ ابن واصل: س. پ، ج ۲ / ۲۹۴.

۵۴ بۆ زانیاری زیاتر به‌په‌وه‌ی سییه‌می ئهم تووژینه‌وه‌یه، لاپه‌ره () .

۵۵ اضواء على الحرب النفسية، ل ۱۵.

۵۶ (مؤتمن الخلافة نجاح) جوهر بن عبدالله: ئه‌مینه‌دارو جی‌ی باوه‌ری خه‌لافه‌تی فاتمی بوو، هاوکات فرمانده‌ی فرمانده‌یه‌یه‌کانی سهربازی خه‌لافه‌تی فاتمی بوو، جه‌وه‌ر پیاویکی خه‌سینه‌راو بوو (په‌نگه یه‌کیک بی‌ت له مه‌مالیکه ره‌ش پیسته‌کان ئه‌گه‌ر له‌کوشکی خه‌لیفه کاریان بکردبایه ده‌خه‌سینه‌ران، واته له پیاوه‌تی ده‌خران) به‌فرمانی سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌سینه‌داره‌ درا، چونکه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خاچ دروشمه‌کاندا به‌ستبوو له‌کاتی پیشره‌وی کردنیان بۆ مصر. (ابوشامة: الروضتين، ج ۱ / ۱۷۸) ابن کثیر:

البدایة والنهاية، ج ۱۲ / ۳۴۴ القلقشندي: صبح الاعشى، ج ۳ / ۴۷۷.

۵۷ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷ / ۲۰۴ ابن تغری بردي: النجوم الزاهرة، ج ۶ / ۱۷.

پالېشتى بەدېھېناني ئامانچ بېت^{۵۸}، سولتان ئەم جوړه شيوازهى له کاتى که ماروډانى شاره موسولمانه کان په پېرهو دهکرد، بهمه به ستي جېبه جيکردنى ئامانجه دېرونيه کاني، و بهدېھېناني يه کخستنى هيژه ئيسلاميه کان و خو ناماده کردن بو جيهاد له دژى خاچ دروشمه کان.

هېروها (ميلوش مارکو) ده لېت: "جهنگى دېروني هلمه تيکى فراوانه که هه موو جوړه ئامپرو ئامرازيکى به رده ستي تيا دا به کار دېت بو کار يگه رى خستنه سهر هزرى گروپى ديار يکراو بهمه به ستي پړوخاندنى هه لويسته ديار يکراوه کان و دانانى هه لويستىکى تر که ده بېته مايه ي رېفتاريک، له گهل بهر ژوه ندى لايه نى شه پر که ردا بگونجيت^{۵۹}. نه وه بوو له ناو موسولمانان پياوانى ئازاو چاونه ترس هه بوو بو هينانى يان دزىنى خاچ دروشمه کان، بو نمونه سولتان سه لاهه ددين تيپىکى گه وره ي لهو موسولمانانه دروستکرد بوو بو چوونه نيو ئوردوگاي خاچ دروشمه کان، بوئوه ي ترس و دلپراوکى بخنه نيو ريزه کانيان و ئيفليج کردنى وره يان و په شيمان بونه وه لهو ئامانجه ي که له پيناويداها تبوون.^{۶۰}

(صلاح نصر) پيى وايه جهنگى دېروني پهنکه داکوکى کردن يان هيرش بردن بېت که ده بېته هوى بهر زکردنه وه ي وره ي جهنگاوه ران و پړوخاندنى وره ي دوژمن، جهنگى دېروني دووره له پي لېنان و نه ريتى جهنگى ته قلېدى و ناچيته خانه ي سانسورى ياسا^{۶۱}. جهنگى دېروني باريکى شه پرى چه کدارى جهسته يى يان دېرونييه يا هردووکيانه له نيوان خه لکانيك بهمه به ستي جېبه جي کردنى ئامانجى ديار يکراو، بهره و ژيانىکى

۵۸ الحرب النفسية، ج ۳.

۵۹ الحرب النفسية، ترجمة لبيب لهيطة، ج ۲، ۲۱۴.

۶۰ ابن شداد: س. پ، ج ۱، ۱۹۶.

۶۱ الحرب النفسية، ج ۱/ ۱۱۰.

چاره نووسی بایه خدار به پریگای به کارهینانی توندوتیژی، ئەمەش یا دهیگەیه نێتە سەرکەوتن و خوشنودی یان دهیخاتە چوارچیووی ناوخیی و شکستەوه^{٦٢}، لە شیوازەکانی سەڵاحەددین بە تایبەتی لە هەڵمەتی کەشتیگەلی (صقلیه)^{٦٣}، بۆ سەر شاری ئەسکەندەریه لە کۆتایی سالی (٥٦٩/ک/١١٧٤ز)، هەروەها لە شەپری (حطین) سالی (٥٨٣/ک/١١٨٧ز)، هیچ ریگەیهکی بە دوژمنان نەدەدا تا رابکەن و جاریکی تر بەرەنگاربێنەوه، بۆیه سوارهکانی سەڵاحەددین هەر لەگەڵ دەرکەوتنی سیمای سەرکەوتن چواردهوری گۆرەپانی شەپرەکیان دەدا و دوژمنەکانیان لەناو دەبرد، هەر لەبەر ئەوەش دەبینین لە شەپرەکاندا خەڵکانیکی زۆر کوژراوه، کە زۆرجار دەگەیشته دوو ئەوەندە و سێ ئەوەندە سوپای موسوڵمانان، ئەم شیوازەیی لەناو بردن ھۆکاریک بوو لە ھۆکارە دەروونیهکان بۆ تیکشکاندنی ئێرادەیی جەنگ لای خاچ دروشمەکان، ئەمەش لە لایەکی تر پێویستیەکە بۆ نەهێشتنی ھاوسەنگی ھێزەکان کە هیچ کاتیک بەلای موسوڵماناندا نەشکاوتەوه.

(فرید ایار) پێی وایە جەنگی دەروونی جوړیکە لەجۆرەکانی فەرماندەیی جەنگ، چونکە بە یارمەتی چەند شیوازیکی وەک پروپاگەندە و مەترسی خستە ناخی دەروونی بەرامبەر، دەتوانی کاریگەری بکاتە سەر دەولەتە بێلایەنەکان بە مەبەستی ناچارکردنیان بۆ پەپرە و کردنی بیروبۆچوونی شەپرەران^{٦٤}. (نایزنهاور)^{٦٥} دەلی چانسیکە بۆ ئەوەی سەرکەوتن بەبێ زیانی

٦٢ زناد: الحرب النفسية، ل. ٩.

٦٣ (صقلیه): دورگەیهکە لە دورگەکانی دەریای (ناوەراست) بەرامبەر (تونس)، شیووی سیگۆشەیی ھەیه، سەر بە ئیتالیایه. (یاقوت الحموی: س. پ، مج ٣/ ل ١٩٦-١٩٧).

٦٤ دراسات في الاعلام والحرب النفسية، ل. ٧٢.

٦٥ (نایزنهاور - Eisenhower) سەرۆکی سێو چوارەمی وولاتە یەكگرتووەکانی ئەمەریكایه. فەرماندەیی ھاوپەیمانیان بوو لە جەنگی دوویمی جیھانی (١٩٣٩-١٩٤٥)ز، لە سالی ١٩٣٤ز بەرپرسی

گیانی بە دەستبەینیّت، ھەروەھا لەخەبات کردن لە پیناوی ئاشتیدا سەرکەوتن بە دەست بەینیّت^{٦٦}، بەلام ئینگلیزەکان سەبارەت بە جەنگی دەروونی دەلێن جەنگی پامیارییە، پرنسیپی دەروونی و ھزری کرداریەکان تییدا، بەکار دین بۆیە وای دەبینن کە ھزرو دل دەبات، بەلام سوڤیتیەکان پێیان وایە کە ھەموو کاریکی پامیاری و دەروونی و ئامانجی پوو خاندنی وری دۆژمن، و لاواز کردنی توانای شەپکردنیەتی، پالەنرە بۆ چۆک پێدادانی و دەرچوونی لە جەنگە کە^{٦٧}.

بەپرای (ابن خلدون) سەرکەوتنی ھەر لە شکرێک بەندە بە دوو ھۆ: یەکەم، بەھیزی سوپاکو جۆری چەک و کارامەیی بەکارھێنانی، دووھم ھۆ بەھۆی (شاراوییی)، کە ئەمڕۆ بە جەنگی دەروونی ناودەبرێ. کەواتە وەک پیغەمبەری ئیسلام (د.خ) ئەلّی "الحرب خدعة" واتا "جەنگ فیلە"^{٦٨}، فیل پۆلی خوێ ئەبیین لە سەرکەوتندا، گومانێ تییدا نییە دیاردەکانی جەنگی دەروونی لە شەپدا زۆر کاریگەر بوون و شوینەوارەکانی تا ئیستاش ھەر ماونەتەو، کە کاریگەریشی ھەبوو لە سەر سیاسەت لە پێشت بەستنی تەواو بە جەنگی راستەوخو^{٦٩}، یان شەپری چەکداری وەک ھۆکاریکی جەنگی دەروونی، جەنگی گۆرینی رەفتارە گۆرەپانە کەیشی کە سایەتیە. بەگشتی جەنگی دەروونی جەنگی ساردە، جەنگی ئایدیاکانە مەبەستی گەشتنە بەھزری مرقو و شکست ھێنان بە ئیرادە^{٧٠}، ھەروەھا جەنگی ئایدیۆلۆژیاو

داگیرکردنی باکووری ئەفریقا بوو، و توانی کێشەیی کۆریا چارەسەر بکات، و خاوەنی پرۆژەیی شایز نھاوەر. (الکيالي: موسوعة السياسة، ج ١/ ل ٤٣٧).

٦٦ وەرگێراوە لە: نصر: س.پ، ج ١/ ل ٩٩.

٦٧ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ١٦٠.

٦٨ تاریخ ابن خلدون، ج ١/ ل ٤٩٠.

٦٩ قادر: س.پ، ل ١٣.

٧٠ د- لبر تش: الحرب الباردة وما بعدها، تعريب: فاضل زكي محمد، ل ٣٥.

بیروباوهر، جهنگی دهمار، جهنگی پروپاگه‌ندهو ده‌نگو، هاوکات جه‌نگیکه هزر ده‌له‌رزیئی و ره‌فتار ده‌گۆریت، باشتین چه‌کیشه که ده‌وله‌تان له جه‌نگه نوی‌یه‌کانیادا به‌کاری دین، چونکه رۆلکی ئه‌کتیف ده‌گپرت له کوشتنی ئیراده و پوخاندنی وره‌ی دوژمن به‌مه‌به‌ستی چۆک پیدادانی^{۷۱}، سولتان سه‌لاحه‌ددین هه‌ولێ ده‌دا بۆ به‌هیزکردنی گیانی مه‌عنه‌وی لای سوپاکه‌ی، و له‌ناوبردنی گیانی مه‌عنه‌وی لای دوژمن بۆئه‌وه‌ی شکستیان پی به‌ینی و خویان به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌دن، له‌و پیناوه چه‌ندین شیوازی به‌کاره‌ینا بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئه‌و ئامانجه، له‌وانه‌ش به‌ نیو سوپاکه‌ی ده‌هات و ده‌رۆشت و ده‌یگوت: "وا اسلامه‌ - وای له ئیسلام"،^{۷۲} ئه‌مه‌ش بۆ خۆی کاریگه‌ری ده‌روونی هه‌بوو له‌سه‌ر به‌رزبوونه‌وه‌ی و وره‌ی موسولمانان و روخاندنی و وره‌ی خاچ دروشمه‌کان و چاندنی ترس له‌نیو دلیاندا، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی سولتان شیوازی له‌ناکاوو کتوپری له‌کاتی شه‌ردا به‌کار ده‌هینا له‌ په‌لاماردانی دوژمن و ده‌وردانیان و ده‌ست کردن، به جه‌نگ له‌ کاتی‌کدا که ئه‌وان هیشتا خویان بۆ ئاماده نه‌کردبوو.^{۷۳}

بیگومان جه‌نگی ده‌روونی چه‌کیکی ئه‌کتیفه له‌شه‌ره‌کاندا، چونکه ئامرازیکه یارمه‌تی ئامرازه‌کانی تری جه‌نگ ده‌دات له‌ سه‌رکه‌وتندا، هه‌روه‌ها زۆر له‌زیانه‌کانی مرو‌قه له‌چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و پا‌ره ده‌گپرتیه‌وه^{۷۴}.

ئه‌وه‌ی نوییه له‌جه‌نگی ده‌روونی دا پیشکه‌وتنی ئامرازه‌کانیه‌تی به‌پی‌ی یاسایه‌کی ریکخراوو نه‌خشه بۆ دا‌پ‌ر‌ژ‌راو، به‌و پییه‌ی ژیا‌نی سه‌ربازی ژیا‌نیکی کۆمه‌لایه‌تییه له‌جو‌ریکی دیاریکراو ده‌توانیت کرده‌وه‌کو‌نت‌رۆلی

۷۱ زهران: س.پ، ل ۳۵۳-نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۱۰۰.

۷۲ ابن شداد: س.پ، ل ۴۲.

۷۳ نوفل: الحرب النفسية من منظور اسلامي، ل ۱۲۱.

۷۴ الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ۷۰.

بكات، كه ئه‌ویش پێویستییه‌کی بته‌یه‌یه‌ی له‌هه‌موو ئه‌ركه‌ سه‌ربازیه‌كاندا جا له‌كاتی ئاشتی بێ یان له‌كاتی جه‌نگدا^{٧٥}، چونكه ئه‌وانه‌ی له‌ گۆره‌پانی جه‌نگی ده‌روونیدا كارده‌كهن ده‌زانن چۆن له‌ ورو ده‌روونی سوپا و میله‌ته‌كانی به‌رامبه‌ریاندا توێژینه‌وه‌ بکه‌ن، چ له‌ پووی ئاماده‌کردن و پاهێنان و پر چه‌ك كردنیان بێ، یان هه‌رشتیکی تر كه‌ په‌یوه‌ندی به‌به‌هێز كردنی كه‌سیتییه‌وه‌ هه‌ییت^{٧٦}. واته‌ ده‌كری ئه‌و خالنه‌ ده‌ستیشان بكرین كه‌ ده‌توانریت لایه‌نی شه‌ركه‌ر لیانه‌وه‌ی تێپه‌ریت و چه‌كه‌كانی جه‌نگی ده‌روونیان لێوه‌ ئاراسته‌ بكات.

لێره‌وه‌ ده‌توانین بڵێن جه‌نگی ده‌روونی به‌پێی چه‌مکی ئیستای له‌شیکردنه‌وه‌و به‌پێوه‌بردنی ململانێدا، ئه‌وانه‌ی ئه‌نجامی ده‌دن هه‌ول ده‌دن به‌ره‌مه‌یانی به‌خه‌شهر زیاتر له‌لایه‌كه‌وه‌ كه‌هه‌ر لایه‌نێك پێی هه‌لده‌ستیت بۆ ئه‌وه‌ی بۆ چوون و چه‌مك و تێروانین بسه‌لمیڤیت كه‌وا ی ده‌كات ئه‌و كاره‌ دیاری بكات و کاریکی تر نه‌كات، له‌و ململانێیه‌دا هه‌ر لایه‌نێك هه‌ولده‌دات شكست به‌به‌رامبه‌ره‌كه‌ی به‌یڤیت له‌پووی پراكتیک و هه‌زیه‌وه‌، و ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ توانیدا نه‌بوو ئه‌وا هه‌ول ده‌دات شه‌ره‌نگیزی كه‌م بکاته‌وه‌و به‌رو بێ لایه‌نی بروت^{٧٧}.

هه‌روه‌ها هه‌ر لایه‌نێك هه‌ول ده‌دات بێ لایه‌نه‌كانی ده‌ره‌وه‌ی ململانێكه‌ بکاته‌ دۆستی خۆی، بۆ ئه‌وه‌ی له‌داها تودا نه‌چنه‌ به‌ره‌ی دۆژمن، هاوکات له‌گه‌ل توندو تۆلکردنی په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی له‌داها تودا

٧٥ الزبيدي: الحرب النفسية ضد الأنظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، عدد ٢٥٤، سنة ٢٠٠١، ل ٣١.

٧٦ الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ٧٠.

٧٧ تایلور: قصب العقول، ترجمة: سامي الخشبه، عالم المعرفة، رقم ٢٥٦، الكويت، ٢٠٠٠، ل ٢٤.

لایه‌نگری خوئی بن، به‌م جوړه جه‌نگی د‌روونی پ‌ړوسه‌یه‌کی به‌رده‌وامه
ته‌ن‌ها په‌یوه‌ست ذی‌یه به‌قه‌یران و جه‌نگه‌کانه‌وه یا به‌کات و شوینه‌وه^{۷۸}.

به‌گشتی جه‌نگی د‌روونی کاریکی فراوان و گشتگیره به‌چ‌ند ریگه‌یه‌کی
جوړاوجوړ ئه‌نجام ده‌دریټ:-

۱/ راسته‌وخو:

۱- چالاکي ديپلوماسي- ريک‌ه‌وت‌ن‌نامه، هاوپه‌يماني و ده‌ستي‌وه‌رداني
کاروباري ئه‌واني ترو ته‌که‌تولات (گه‌له‌کو‌مه) و دا‌بران^{۷۹}.

۲- کاري سهربازي- له‌هيري شي به‌ر فراوان، لي‌داني له‌ناو‌به‌ر، پيک‌داداني
سنووري، نمايشي سهربازي، بو‌رد و مان‌کردني ئامانجي ستراتيژي،
دا‌گير‌کردني ناوچه‌ي گرنگ، ه‌ره‌شه لي‌کردن و کاري سهربازي.

ب/ ناراسته‌وخو (د‌روونی)^{۸۰}: که ه‌ه‌ردو لايه‌ني نه‌يني و ئاشکرا
ده‌گريټه‌خو.

۱- چالاکي راگه‌ياندن به‌مه‌به‌ستي ه‌لگيريانه‌وه‌ي راستي و بو‌چوونه‌کان و
گو‌پيني ح‌زو ئاراسته‌کان.

۲- کاري سيخو‌پي بو‌کو‌کردنه‌وه‌ي زانياري و پالپشت کردن و وروژاندي
ترس و نانه‌وه‌ي دوو به‌ره‌کي و ئاشوب.

۳- نمايش کردني هي‌زو گو‌پيني ويژداني ه‌ندي ک‌ه‌س، يان شي‌کردنه‌وه‌و
تيک‌داني د‌روونی و ياري کردن به‌خ‌ه‌ون و هيواکانيان و ئيستغال کردني
ه‌سته‌ مروييه‌کانيان و..... ه‌تد^{۸۱}.

۷۸ (يار: س.پ، ۷۲).

۷۹ الدباغ: الحرب النفسية، ۱۷-۲۱.

۸۰ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ۵۰-۵۱.

۸۱ عزالدين: الحرب النفسية ضد الانظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، عدد ۲۵۴، تشرين الاول ۲۰۰۱م.

۳۲.

به‌شی دووهم
جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی

**The Strategic
Psychological Warfare**

جەنگى دەروونى ستراتىژى

ئەو جەنگە دەروونىيەيە كە ئاراستەي ھەموو ئەندامانى دوژمن دەكرى، بە خەلكى مەدەنى و سەربازەو، و بەچەندىن شىۋاز بەكار دەھىنرىت، ئەم شىۋەيەي جەنگى دەروونى لەپرووى زەمەنەو و لەپىناو پىكەنى ئامانجەكانى بەدووربىنى ناسراو، واتە دور ئامانجە بەكات وشوئىنى دىارىكراو، پەيوەست نىيە^۱، ئامانجى بەدەستەيىنانى پەيوەندىكردى جەماوهرىيە كە ئاراستەي خەلكانىكى زۆرو شوئىنىكى فراوان دەكرى، و مەبەستىش لىي كاركردىن بۇ سەر پاو بۇچوون و پەفتار، لەدەرەو مەبەستى بەدەستەيىنانى ئامانجەكانى ولاتە^۲، ئەم جەنگە ئاراستەي خەلكانىك يان گەلىكى دىارىكراو ناكرى، بەلكو ھەول دەدات بۇ بەدەست ھىنانى ئامانجە ستراتىژىيەكانى دەولەت كە بەپىي ئەو ئامانجە دەست نىشان كراو^۳، ئەمەش گشتگىرەو لەوانەيە لەم جۆرە جەنگەدا گەلىك لەبنەماكانى جەنگ بەكاربەينرىت و ھەندى جارىش جەنگى سەربازى (تقليدى) ىشى بۇ بەكارديت كە بەتەواوى پابەندە بەئامانجى دەولەتەو^۴. تايبەتمەندى شىۋازە دەروونىيەكانى سەلاھەددىن كە ئەمرو بە (ستراتىژىيەت) دەناسرىت چ لەبوارى مەملانىي رامىيارى ناوخوئى و دەرەكىدا، يان لەسەر ئاستى چالاكىيەكان، بۇ نمونە سەلاھەددىن لە سەرەتاي تەمەنى سىياسى خوئىدا لەپروانگەي ئەم پىناسەيەي سەرەو لە بوارى جەنگى ستراتىژىدا يەكەم

۱ عبدالله: الحرب النفسية والشائعات ، ل ۱۳.

۲ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۴۸.

۳ حاتم: الاعلام و الدعاية، ل ۱۸۷.

۴ على: حرب الكلمة، ل ۶۸.

هه‌له‌ی کرد، کاتیک له کۆبوونه‌وه‌ی (ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی) دا ویستی پوو به‌پرووی (نورالدین محمود)^٦ ببیتته‌وه، ئه‌گهر بی‌ت و مصری لی وه‌برگیرته‌وه، به‌لام باوکی^٧ ژیرانه‌و ستراتیژیانه له پوویدا وه‌ستایه‌وه،

٥ ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی: ئه‌م ئه‌نجومه‌نه له‌کاتی پێویستدا کۆده‌بۆوه، به‌تایبه‌تی له کاروباری جه‌نگیدا، به‌سه‌رۆکایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌ددین و ئه‌ندامانی و هاوپی دیرینه‌کانی و فه‌رمانده د‌لسۆزه‌کانی، گرنگترین ئه‌ندامانی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه (الملك العادل) ی برای بوو، چونکه بۆچوونه‌کانی له‌جیگای خۆیدا بووه، سولتان زۆر پابه‌ند بوو به بۆچوونه‌کانی یه‌وه هه‌رچه‌نده دوور بووایه، چاوه‌پوانی وه‌لامی ئه‌وی ده‌کرد، و یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه له‌پۆژی هه‌ینی (١ی محرمی سا‌لی ٥٦٧/ک ١١٧١) بوو کاتیک سه‌لاحه‌ددین پێشینیاری (نورالدین محمود) ی خسته به‌رده‌ستیان که ئاره‌زووی لادانی ناوی خه‌لیفه‌ی فاتیمیه‌کانی له ووتاری هه‌ینی‌دا هه‌بوو. (ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٢١٨) حسین: الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل ١٩٧-١٩٨ Lane pool: A history of Egypt in the Middle ages, p.196).

٦ (نورالدین محمود) له‌سا‌لی (٥١١/ک ١١١٨) له‌شاری هه‌لب له‌دایک بووه، کوپی (عماد الدین زنگی) ه، پاش مردنی باوکی سا‌لی (٥٤١/ک ١١٤٧) ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، فه‌رمانه‌وای (شام و جه‌زیره و مصر) بووه، به‌پاشای چاکه‌خواز ناوبانگی ده‌رکردوه، هه‌روه‌ها به‌چاکترین و دادپه‌روه‌رتین پاشاکانی سه‌رده‌می خۆی ده‌ژمێردریت. (ابن الجوزی: المنتظم في تاريخ الملوك الامم، ج ١٠/ ل ٢٤٨-٢٤٩ سبط ابن الجوزی: مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، ج ٨/ ل ٣٠٥) ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٢٢٧-٢٢٩).

٧ ناوی (ایوب بن شادی بن مروان) ه باوکی سولتان سه‌لاحه‌ددینه، په‌چه‌له‌کی ئه‌یوبیه‌کان هه‌ره‌مه‌وو بۆ ئه‌و ده‌گه‌ریتته‌وه، خه‌لکی شاری (دوین) ه، باوکی والی قه‌لای (تکریت) بوو (ایوب) له‌گه‌لیدا بووه تاوه‌کو مردنی، پاشان شوینی باوکی گرتته‌وه، دوا‌ی لادانی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات به‌ره‌و (موصل) کۆچی کرد، ماوه‌یه‌که له‌وی ماوه‌وه‌و ببوه والی قه‌لای (بعلبک)، پاشان چوو ه‌خزه‌تی (نورالدین محمود) له‌شاری (دمشق)، له‌شاری (القاهره) کۆچی دوا‌یی کرد، دواتر ته‌رمه‌که‌ی گوێزرایه‌وه بۆ (المدينه المنوره). بۆ زیاتر

كاتىكىش لەگەل سەلاحەددىنى كۆرى لەو ئەنجومەنە جىابوونەو پىي وت:
 "كۆرم تۆنە قامى و شارەزايىت كەمە، چۆن ئەم (ئەنجومەن) ە كۆدەكەيتەو
 لەپازو نىيازى خۆت ئاگادارىيان دەكەيت"، ئەگەر (نورالدين محمود) بىستى
 تۆرپىگىرە لە ھاتنى بو مصر، ھانى دەدەي زياتر پەرۆشى ھاتن بىت،
 گريمان پىرىارى ھاتن بدات، دلتىابە زۆربەي ئەندامانى ئەم ئەنجومەنە
 لەگەلتا نابن، ھەرودھا پاش ئەم كۆبوونەو ھىيە، نەياران ھەوالى ئەم
 كۆبوونەو ھى پى رادەگەيەنن، بەلام پىش ئەوان تۆ بوى دەنووسى و دەلييت:
 "چى پىويست دەكات بە ھاتنى بەرپىزتانە بەلكو ھەركەسيك لەلاي
 جەنابتانەو ھى و گورىسيك لە گەردنمان بىت بو خزمەتى بەرپىزتان
 ئامادەين، ئەگەر ئەمەي بىست پىي لە بەرامبەرمان دەگۆرپىت".^۸ وەكو لەم
 دىرە شىعرە ھاتووە:

كيفما تحكمون فنحن عبيد مطيعون
 وكيفما تأمرون فنحن خدم مخلصون.^۹

پرووداوەكان پىشبينىيە ستراتيژىيەكەي باوكى سەلاحەددىنيان سەلماند،
 ئەو ھو (نورالدين محمود) كۆچى دوايى كرد، وسەرەتاي كىشەو ئاژاوە لە
 ناوچەكە سەريھەلدا، سەلاحەددىن ئامۆزگارىيەكەي باوكى لەگوى گرت، لە
 دانانى پلانەكانى بەنھيتى، بەشيۆەيەك بەردەوام ھو لە پشتگىريكردنى

زانپارى بېوانە: (سبط ابن الجوزي: س.پ، ج ۸/ ۲۹۵ "ابو شامة: الروضتين، ج ۱/
 ۲۰۹" ابن خلکان: وفيات الاعيان، ج ۱۰/ ۸۴ "الزركلي: الاعلام، ج ۲/ ۳۲).
 ۸ ابن الاثير: التاريخ الباهر في الدولة الاتابكية، ل ۱۵۸-۱۵۹ "ابو شامة: الروضتين، ج ۱/
 ۲۰۴" ابن واصل: س.پ، ج ۱/ ۲۲۱-۲۲۲ "ابن خلدون: تأريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۵۱"
 البديسي: شرفنامه، ل ۱۷۸-۱۷۹.
 ۹ البديسي: س.پ، ل ۱۷۹. واتە (چۆن پىياردەدەن ئىمە بەندەي ملکہ چىن و چۆن
 فەرمان دەدەن ئىمە خزمەتکارى دلسۆزىن).

(الملك الصالح)^{۱۰} کوپی (نورالدین محمود) تا توانی کوّتایی به هه‌موو به‌رگریه‌کی نه‌یاره‌کانی به‌ئینیت،^{۱۱} ئه‌وه‌ش به دانانی به‌رنامه‌یه‌کی مه‌زن و فراوان بوّ به‌هیزکردن و دریزه‌پیدان و به‌رده‌وامی کاروانی خه‌بات و په‌وتی جیهاد به‌ریکوپییکی، سه‌لاحه‌ددین له‌شیوازه ده‌روونییه ستراتیژییه‌کانی ته‌نها گرنگی به چاکسازی بارودوۆخی ناوخواپی مصر و دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ترسیانه‌ی له‌سه‌ر ئاسایشی مصر و گه‌له‌که‌یدا هه‌بوو له چوار چپوه‌ی سنووری خویدا نه‌ده‌دا، به‌لکو بیری له ئامانجییکی ده‌روونی ستراتیژی دوور مه‌ودا کرده‌وه، ئه‌ویش پاراستنی سنووری مصر بووله مه‌ترسییه‌کانی ده‌روه، چونکه ولّاتی مصر خاوه‌ن سنووریکی به‌ر فراوان بوو، هه‌روه‌ها وا سه‌یری ئه‌م ولّته‌ی ده‌کرد که کانیه‌کی هه‌لقولاوه بوّ ئه‌وه‌ی هیزه‌کانی ده‌ریایی و وشکانی سوودی لّی ببینن^{۱۲}، ئه‌گه‌ر بیّت و سنووره‌که‌ی پاریزراو نه‌بیّت ئه‌وا پیلانی ئازاوه گیران له دژی هه‌وله‌کانی سولتان سه‌لاحه‌ددین بوّ یه‌کخستنی به‌ره‌ی ئیسلامی له دژی خاچ دروشمه‌کان به‌رده‌وام ده‌بیّت، بوّیه پی‌ی وابوو پاراستنی ولّاتی مصر پیو‌یستی به‌ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی

۱۰ الملك الصالح اسماعيل: کوپی (نورالدین محمود)، (۵۵۸-۵۷۷/ک/ ۱۱۶۲-۱۱۸۱ز)، له‌پاشاکانی بنه‌ماله‌ی زه‌نگیه له‌شام و جه‌زیره، پاش کوچی دواپی باوکی سالی (۵۶۹/ک/ ۱۱۷۴ز)، ده‌سه‌لاتی (دیمه‌شق و حلب) ی‌گرته ده‌ست له ته‌مه‌نی (۱۱) سالی‌دا، بوّیه میر (شمس الدین محمد بن عبدالملك بن المقدم بن خلدون) کاروباری ده‌وله‌ته‌که‌ی بوّ ده‌برد به‌پێوه، له‌ته‌مه‌نی (۱۹) سالی‌دا کوچی دواپی کرد. (سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸/ ل ۳۶۶ "المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۱۶۷" ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ل ۸۱-۸۲). ۱۱ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۲۰-۲۲۱ "الذهبي: العبر في خبر من غير، ج ۴/ ل ۱۹۵-۱۹۶ "المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۱۵۴ "بيومي: قيام الدولة الايوبية، ل ۲۰ "حسن: س. پ، ج ۴/ ل ۱۰۵ "سعداوی: التاريخ الحربی، ل ۲۳. ۱۲ يوسف: العرب والروم واللاتین، ل ۲۷۹.

دهوروبه ره ستراتیژییه کانی ههیه، ئه ویش له باشوور ولاتی (النوبة)^{۱۲}، و له پوژمه لات (اليمن والحجاز) و له پوژئاوا شهوه ناوچهی (برقه)^{۱۴}، بیگومان کوته پوژ کردنی ئه م ولاته ئیسلامیهانه و تیکه ل بوونیان له گه ل مصر، به ههنگاو یکی ستراتیژی زوړ گه و ره ده ژمی ردری له پیناوی یه کیتی و یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان له ناوچه که دا، که سه لاهه ددین هه ولی دلکاری بو ده دا به مه به سستی زه مینه په خساندن بو قوناغی دووهم، ئه ویش جیهاد بوو له دژی خاچ دروشمه کان که دوژمنی سه ره کی موسلمانان^{۱۵}، ده ولته تی ئه یوبی له سه ره تای دروست بوونی هه پیویستی به هیژیکی جهنگی هه بوو پشتی پی به سستی، بو ئه وهی پووبه پووی نه یارو دوژمنه کانی بیته وه، و ئامانجه ده روو نیه ستراتیژییه کانی پی جی به جی بکات، ئه وه بوو سه لاهه ددین په نای برده بهر جیهاد کردن له پیناوی خودادا^{۱۶}، چونکه پیویستییه کی ئایینییه و له سه ره هه موو موسلمانان ئه رکه، و قورئانی پیروژ فه رمانی پیکردوو و له فه رموده کانی پیغه مبه ر

۱۲ (النوبة) ولاتیکی سنور بهر بلاوه، ده که ویته باشوری مصر، (نصاری) ن، ژیان و گوزهرانی دانیش توانی زوړ گران بوو، سه ره تای ولاته که یان له (أسوان) وه ده ست پیده کات، و شاری (النوبة) - ناوی (دمقلة) بوو که شوینی پاشا بوو له سه ره که ناری روباری نیل. (ناصر خسرو: س. پ، ل ۸۱) یاقوت الحموي: س. پ، مج ۴ / ۴۰۵-۴۰۶.

۱۴ برقه: ناوچه یه کی گه وریه پیکه اتوو له کو مه لیک شار و دی له نیوان ئه سه که نده ریه و تونس، و ناوی شاره که (انطابلس) بوو به واتای پینج شاره که دیت. (یاقوت الحموي: س. پ، مج ۱ / ۳۰۸).

۱۵ ابن دماق: الجوهر الثمین فی سیره الملوك والسلاطین، ج ۲ / ۱۶ "سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸ / ۴۲۸" یوسف: الوحدة وحركات اليقظة العربية ابان العدوان الصليبي، ج ۴ / ۲۷-۲۸.

۱۶ ابن شداد: س. پ، ل ۲۸ "الدواداري: كنز الدرر، ج ۷ / ۱۰۰.

(د.خ) دا جه ختی له سهر کراوه، ئه مهش ئه رکيکه له سهر شانی هه موو
 موسلمانیک که توانای هه بیټ به لهش جیهاد له پیناوی خودادا بکات^{۱۷}،
 هه ربویه سه لاهه ددین و گوتار بیژه کانی ئه وه یان به بیرى خه لکی و
 جه نگاوه ره کانداهه ینایه وه، که هه ره کهس له پیگای خودادا بکوژیت
 شوینی به هه شته^{۱۸}، وه کو له م ئایه ته دا هاتووه: {إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ}^{۱۹}، بیگومان شه هید بوونیش ئاواتی به رزی
 موسلمان هه خو به خت که ره کان بوو، بو به دیه ینانی یه که له و دوو ئامانجه،
 که سه ره که وتن یان شه هید بوون بوو. له راستیدا ئه و دروشمه هوکارو
 پالنه ریکی ده روونی گه وه ره بوو بو سهر یازانی سه لاهه ددین تا له گه ل
 دوژمندا به راستی بجه نغن^{۲۰}، هه وه ها وه کو له م ئایه ته دا هاتووه: {وَلَا
 تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ}^{۲۱}، ئه م به روایه
 وه ی جه نگاوه ره کانی به رز ده کرده وه هانی ده دان به رده وام ئاماده بن بو
 پووبه پروو بوونه وه ی خاچ دروشمه کان.

۱۷ هموندی: پوخته ی فقهی شریعت، ل ۶۰۵-۶۰۶.

۱۸ سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸ / ۳۲۳ الحنبلي: شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، ل ۹۰.

۱۹ واته (خودا گيان و سامانی باوه پدارانی کړيو وه له باتياندا ده یان خاته به هه شته وه).
 (سوره تی ته وه، ئایه تی ۱۱، وهرگیږانی ماموستا هه ژار).

۲۰ الدواداري: س. پ، ج ۷ / ۱۰۴ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵ / ۳۲۱ قلعي:
 صلاح الدين الايوبي، ل ۳۹۰.

۲۱ واته (ئو که سانه ی له پښی خودادا کوژاون، هه رگیږ نابی به مردویان حساب بکه ن)
 هه ر زیندوون خودا بژیویان ده داتی (سوره تی ال عمران، ئایه تی ۱۶۹، وهرگیږانی
 ماموستا هه ژار).

که واته بهرزکردنه وهی دروشمی جیهاد پربازیکی دهروونی ستراتیژی سه لآحه ددین بوو، له جهنگه کانیدا له گه ل نه یارانیدا به گشتی و خاچ دروشمه کان به تایبه تی، بو نمونه: قازی (ابن شداد) باس له سه لماندنې ئه و پرسته یه دهکات و ده لیت: "دوای گرتنی قه لای (کوکب) ۲۲ له (۱۵) ی ذی القعه سالی (۵۸۴ ک/ ۱۱۸۹ ز) دا پشوی به له شکره کانیدا، و هیزه کانی مصر به سه رکردایه تی (الملك العادل) ۲۳ ی برای بو گه پرانه وه ئاماده کرد. سولتان بریاریدا له گه لئاندا بپوات تا (عسقلان) ۲۴ و له وی مالئاواییان لی بکات و خوئی له که ناری ده ریاوه بگه ریته وه بو (عکا) و سه ر له هه موو ناوچه کانی که ناری ده ریا بداو کاروباریان پیک بخت، داواییان لی کرد وانه کات، چونکه

۲۲ کوکب: قه لایه کی به هیز بوو له باشووری ده ریاچه ی (طبریه) له سه ر ئه و چیا یه ی که به ته نیش ت شاری (طبریه)، ده روانته دۆلی (الاردن)، سولتان سه لآحه ددین پزگاری کرد، پاشان ویران کرا. (یا قوت الحموی: س. پ، مج ۴/ ل ۱۶۳).

۲۳ (الملك العادل) له سالی (۵۴۰ ک/ ۱۱۴۵ ز) له شاری دیمه شق له دایک بووه، پیاوکی دادیه روهر و خانه دان بووه، پاو بو چوونی له جیگای خوئی بووه، له گه ل مامی (اسد الدین شیرکو) و سه لآحه ددینی برای گه یشته ولاتی مصر، جیگری سولتان بوو و به شداری زۆربه ی شه په کانی ولاتی شامی کرد، له سالی (۶۱۵ ک/ ۱۲۱۸ ز) له شاری دیمه شق کوچی دوایی کردووه. (ابو شامة: الذیل علی الروضتین، ل ۱۱) ابن خلکان: س. پ، ج ۲/ ل ۷۴-۷۹.

۲۴ (عسقلان) شاریکه له خواروی فه له ستین له که ناری ده ریا ی نیوان (غزه و بیت جبرین)، هه ره وها پئی ده لئین بووکی شام له جوانیدا، خاچ دروشمه کان له سالی (۵۴۸ ک/ ۱۱۵۳ ز) ده ستیان به سه ریدا گرت، به لآم سولتان سه لآحه ددین توانی له سالی (۵۸۳ ک/ ۱۱۸۷ ز) پزگاری بکات، پاشان له سالی (۵۸۷ ک/ ۱۱۹۱ ز) بریاری تیگدان و ویران کردنی له ترسی داگیرکردنی له لایه ن خاچ دروشمه کان. (ابن عبدالحق: مراصد الاطلاع علی اسماء الامکنه والبقاع، ج ۲/ ل ۹۴۰) ابن الفرات: تاریخ ابن الفرات، مج ۲ ج ۲/ ل ۲۹ "المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۱۷۵).

ژماره يه کي کهم سهربازی له گه لدا ده ميښته وه و خاچ دروشمه کان هه موو له شاری (صور)^{۲۵} کوږوونه ته وه نه وه که په يمان بشکينن، به لام سولتان گوئی نه دا يه و پوښته (عسقلان) و مائناوایی له (الملك العادل) ی برای کرد، به که ناری دهریادا به ره و شاری (عکا) گه پرایه وه، ئەم کاته زستان بوو، دهریا شه پوولی گه وره ی وه کو چیا به رز ده بووه وه. کاتی که من بیرو خه یالم له سهر ئەمه بوو، سه لاهه ددین ناوړی لیدامه وه گوئی: "شتيکم له دلدايه پیت ده لیم: هه رکاتی که خوی گه وره پزگارکردنی که ناری دهریاکانی بو ئاسان کردم، کاربه ده ست بو ولات دانه نیم، وه سیه تیان بو ده کهم، و مائناواییان لیده کهم، و سواری ئەم دهریا یه ده بم به شویډ داگیرکه راندا ده گه پریم، به دوايان ده که وم، تا کو یه که بی باوه ر له سهر پووی زه وی ناهیلیم یان له م ریگایه دا ده مرم،... ئەم قسه یه له لام زور گه وره بوو"، پاشان (ابن شداد) به سه لاهه ددینی گوتوه: "سولتان نابی خوئی و سهربازه کانی تووشی ئەم زه حمه ته بکات و له م دهریا یه بدات، چونکه ئەم سهربازانه قه لغانی ئیسلامن، له وه لامدا گوتوویه تی: من پای تو وهرده گرم، کام مردنیان به پریره؟ وتم: بیگومان مردن له پری خودادا، وتی: ئامانجی من له م هه موو خه بات و ماندوو بوونه م له جهنگدا نه وه یه که به به پریرترین مردن بمرم".^{۲۶} لیره دا نه وه مان بو پوون ده بیته وه که سولتان سه لاهه ددین هه موو کارو چالاکی و ماندوو بوونی جیهاد بووه له پیناو خودادا.

۲۵ (صور) شاریکی کون و به ناوبانگه، ده که ویته سهر دهریای شام له باشووری بهیروت له لوبنان: یه کیکه له (غوری) هکانی موسلمانان، چوته ناو دهریا، به ئاسانی دوژمان پیی نه ده گه یشتن، چونکه چواره وری دهریا بوو. (ناصر خسرو: س. پ، ل ۵۰) ابن عبد الحق: س. پ، ج ۲ / ۸۵۶.

۲۶ النوادر السلطانية، ل ۲۹-۳۰.

له چوارچیوهی شیوازده دهروونییه ستراتیژییه کاندای سه لآحه ددین که بو ناسویهکی دور کار دهکات ناوا مه زندهو نه نجامه کانیشی دریژ خایه ن و کاتیکی زوریشی دهو، هه لمه تیکی سه ربازی له جمادی یه که می سالی (٥٦٨هـ/١١٧٣ز) به فرماندهی (توران شاه) ^{٢٧} ی برای بو ولاتی (النوبه) له باشووری مصر دهستیپکرد ^{٢٨}، هه لمه ته که گه یشته سه ره تای ولاته که یان له سه ره که ناره کانی پوژه ولاتی نیل سوپاکه دابه زی، به دوری (١٢٠) میل له باشووری (اسوان)، توانیان دهست به سه ره قه لای (ابریم) دابگرن، نه وه بوو (توران شاه) ماوه یه که مایه وه، به لام بیزاری تهنگی پی هه لچنی و به جی هیشت ^{٢٩}، و له شوینی خوئی پیاوئیکی به ناوی (ابراهیم الکردی) ^{٣٠} دانا، و

٢٧ (توران شاه): ناوی (توران شاه بن ایوب بن شادی، فخرالدین، شمس الدولة) به واتای پاشای پوژه ولات، برا گه وهی سه لآحه ددین بوو له باوکه وه، له شاری دمشق په ورده بوو، له سالی (٥٦٩هـ/١١٧٤ز) له هه لکمه تیگدا سه لآحه ددین له گه ل میره کانی (بنو الرسول) په وانه ی ولاتی (الیمن) ی کرد، پاش دهست به سه راگرتنی ناوچه که سالی (٥٧١هـ/١١٧٥ز) گه پرایه وه شام، له سالی (٥٧٤هـ/١١٧٨ز) دا گه یشته مصر وهوئ کۆچی دواپی کرد. (سبط ابن الجوزی) ده لیت: "خوئی به موسته هه قتر ده زانی له سولتان سه لآحه ددین له فرمان په وایی، له کاتی خه یالیدا هه ندیک قسه ی ده کرد، بویه سه لآحه ددین دوری خسته وه بو ولاتی (الیمن)". بو زانیاری زیاتر په وانه (مراة الزمان، ج ٨/ ٣٦٢ "الخرجی: العقود اللؤلؤة فی تاریخ الدولة الرسولية، ج ١/ ٢٦" الیونینی: ذیل مراة الزمان، ج ١/ ١٥٠.

٢٨ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٧ "رنسیمان: تاریخ الحروب الصلیبیه، ج ٢/ ٦٤٣.

٢٩ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٢١ "ابو شامة: الروضتین، ج ١/ ٢٠٨ "ابن کثیر: س. پ، ج ١٢/ ٣٦٠ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٧ "المقریزی: السلوک، ج ١/ ٥١

Lanepoole: Saladin, P,P. 101.

بەرەو شارى (قوص) ^{٣١} بەرپیکەوت ^{٣٢}، پاشان راپپورتیکى ئامۆزگارى ئامیزى دەربارەى دانیشتونانى ولآتى (النوبة) بۆ سەلاحەددین رەوانە کرد، کە پشتیان پى نەبەستیت، چونکە ولآتیکى کەم دەرامەتەو هاوکات ئاوو هەوای لەبار نىیە ^{٣٣}، لەم راپپورتەدا ئەوەمان بۆ پروون دەبیئتەو کە سەلاحەددین هەر چەند ئامانجى ئابوورى هەبیئت، بەلام پتر ئامانجى دەروونى ستراتیژی دوور مەودای هەبوو، چونکە سەلاحەددین و بنەمالەکەى لەو دلتیا بوون کە (نور الدین محمود) سوورە لەسەر هاتن بۆ ولآتى مصر بۆ لابردنیان لەسەر دەسەلات ^{٣٤}، ئەمەو جگە لەوەى کە ولآتى (النوبة) پیشتەر ببوو شوینگەى پیلان داپشتن و ئازاوەنەو لەلایەن پاشماوەى هەلەتوانى

٣٠ ابراهيم الكردي: له سەر دەمى سولتان سەلاحەددیندا سالى (٥٦٨/ك ١١٧٣ن)، و لە کاتى هەلمەتى (توران شاه) بۆ ولآتى (النوبة) داواى بەخشینی قەلاى (ابريم) ی لیکرد، لەگەڵ کۆمەلێک لە کوردەکان، کەبەبەردەوامى هیرشیان دەکردە سەر ولآتى (النوبة)، و لەئەنجامدا پارەو مەرو مالاتیان زۆر دەسکەوت، پاشان لە دوورگەى (ذیدان) ی سەر بە (النوبة)، (ابراهيم الكردي) نغرو بوو کوچى دواى کرد. (ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٠٩).

٣١ قوص: یەکیکە لە شارە کۆن و گەورەکانى مصر، لە پۆژەهلاتى (النیل)، ناوى (Hat Hor) واتە کۆشكى خواوەند (مؤریس)، هەروەها (بریر قوص) یاخود (قوص المارة) پى دەوتریئت، لە کۆتایى سەدەى سێیەمى کۆچى بەناوى (دقلدیانوس) دەناسرا. (رمزي: القاموس الجغرافي، ج ٤/ ٢/ ١٨٧).

٣٢ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٠٩ “شاکر: التاريخ الاسلامي، ج ٦/ ٣٢٠.

٣٣ ابن الاثير: الكامل، ج ٧/ ٢٣٢ “شاکر: س.پ، ج ٦/ ٣٢٠.

Lane Poole: A history of Egypt. P.197 ,

٣٤ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٢٣١.

(فاتیمیه‌کان) ^{۳۰}، ^{۳۶} ئەم ھۆکارانەو ھەندى ھۆکارى دەروونىش واى لىکردن بىر لەم جۆرە شىۋازە دەروونىيە لە سنوورى باشوورى مصر و خۆ تەرخان کردن و ئامادە بوون لە پىناو پەرۆژە گەرە ستراتىژىيەکاندا بکات، ئەویش يەك بوونى بەرەى ئىسلامى و دەرکردنى خاچ دروشمەکان لە ولاتى شامدا بوو، ھەرۋەھا سەلاحەددىن بۆ جىبەجى کردنى ئەو پلانە ھەلمەتلىكى سەربازى ترى بۆ ولاتى (افرىقيە و طرابلس الغرب) لە سالى (۵۶۸/ك/۱۱۷۳) بە فەرماندەيى (شرف الدين قراقوش) ^{۳۷} لە ژيەر چاودىرى (تقى الدين عمر) ^{۳۸} نارد ^{۳۹}، لەگەڵ (۵۰۰) سەرباز، بەمەبەستى پاراستنى

۳۵ فاتمىيەکان: بىنەمالەيەكى شىعەى ئىسماعىلى بوون، بەرچەلەك خويان دەبردەو سەر (على بن ابى طالب) و فاتمىيەى خىزانى و كچى پىغەمبەر (د.خ)، لە سالى (۲۹۷/ك/۹۰۹) لە شارى (سجلماساى) ئەفرىقىا دەولەتيان دامەزراند، سەرەتا لە تونسدا و پاشان لەسەرتاسەرى باكوورى ئەفرىقىا و مصردا، لە سەردەمى خەلىفە (معز الدولة) بە فەرمانى ئەو شارى قاھىرەيان دروست كرد وەكو پايتەختى خەلافەتى فاتمىيە، بەلام لە سالى (۵۶۷/ك/۱۱۷۳) لەسەردەستى سولتان سەلاحەددىن كۆتايى بەفەرمانرەواى خەلافەتيان هينا بە دامەزراندنى دەولەتى ئەيوبى. بۆ زياتر زانىارى برۋانە (ابن ظافر: اخبار الدول المنقطعة المقيزي: اتعاظ الحنفا باخبارالائمة الفاطميين الخلفاء" سرور: الدولة الفاطمية في مصر).

۳۶. ۱. ر. جب: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۲۲.

۳۷ شرف الدين قراقوش: ناوى (شرف الدين قراقوش التقوى) ه، يەكێك بوو لە مەمالىكى (تقى الدين عمر)، لە سەردەمى سولتان سەلاحەددىن فەرماندەيى ھىزە ئەيوبىيەكانى كرد بۆ ولاتى (افرىقيە)، لە سالى (۶۰۹/ك/۱۲۱۲) كۆچى دوايى كرد. ئەمە جىاوازە لەگەڵ (بهاء الدين قراقوش) ه كە ھەزىرى سولتان سەلاحەددىن بوو. (ابن خلکان: س. پ، ج ۴/ل ۹۲).

۳۸ تقى الدين عمر: پىلى دەوترا (ابى فتح و ابى سعيد) و گەلى نازناوى ترى ھەبوو، گرنگترينيان كە ناوبانگى پى دەركرد، الملك المظفر بوو. پۆلىكى بەرچاوى ھەبوو

سنووری پوژئاواى مصر^{٤٠}، چونکه (بدو) ده شته کیهکانى برقه بهردهوام بو و لاتى مصر سهرچاوهى ئاژاوه گيڤرى بوون به تاييه تى له سهردهمى خه لافه تى فاتيميدا، بويه سولتان سه لاهه ددين گرنگى به دروستکردنى پردهکانى (الجيزة)^{٤١} له سهر پووبارى نيل بهرامبه (فسطاط) دا، بو ئه وهى هيژه سهر بازیهکانى له کاتى هيرشى دوزمن له پوژئاواوه هاتنى لافاو به پياده پيهرنه وه^{٤٢}، ليژه دا ئه وه مان بو دهرده که ويئت که ئه و زنجيره که ناريهى برقه شوينگه يه کى ستراتيژى گرنگى به سولتان سه لاهه ددين بو بهرگرى کردن له دهوله ته کهى دا، ئه وه بوو به دريژايى سهردهمى دهوله تى ئه يوبى سنوورى پوژئاواى مصر تووشى هيچ هير شيكى دهره کى نه بووه وه^{٤٣}.

له سهردهمى سولتان سه لاهه ددين له شهري دژ به خاچ دروشمه کان. بو زياتر زانيارى بپروانه: (ابراهيم: الملك المظفر تقى الدين عمر، رساله ماجستير، جامعه صلاح الدين، اداب، سنه ١٩٩٤).

٣٩ الحموي: التاريخ المنصوري، ل ١٨٠ "ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ج ٣/ ل ٥٣ "الحنبلي: س. پ، ل ٨٢.

٤٠ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٣ "ابن واصل: س. پ، ج ١/ ل ٢٣٧-٢٣٨ "النويري: س. پ، ج ٢٨/ ل ٣٧١ "ابن العماد: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، ج ٢/ ل ٢٢٥ "ابن كثير: س. پ، ج ١٢/ ل ٣٦١ "ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٢٨٦ "المقريزي: السلوك، ج ١/ ل ١٧١ "البديسي: س. پ، ل ١٨٠.

٤١ الجيزة: شاريكى مصرى به له دهرويهى (القاهرة) ده که ويته پوژئاواى (فسطاط) له سهر که نارى پووبارى (نيل) پوژئاوا، به (ئه هرامات) به ناوبانگه. (ياقوت الحموي: س. پ، مج ٢/ ل ١٠٣-١٠٤).

٤٢ الدواداري: س. پ، ج ٧/ ل ١٠٠.

٤٣ سعداوي: التاريخ الحربى، ل ٤١، "Lane Poole: A history of Egypt, P. 197, "Saladin, P.P. 124-128.

ئەمە جگە لەوہی کە سولتان سەلاحەددین لە پشت ئەم شیوازە دەرونییەوہ نامانجی تری ھەبوو، ئەویش گەڕاندنەوہی دەسلالەتی مصر بۆ ناوچەکەو بنەر کردنی ئازاوہ لە باکووری ئەفریقا بوو، بەتایبەتی لە پاشماوہی شیعە فاتیمیەکان، بەمەش توانی نامانجە ستراتیژیە دەروونییەکە لە گێڕانەوہیان بۆ ژێر ئالائ و یەکییتی دەولەتەکە ی دەولەتەکە ی بۆ پووبەرپوو بوونەوہی خاچ دروشمەکان جی بەجی بکات.^{٤٥}

٤٤ ئالائ: سولتان سەلاحەددین ھەلۆی کردبووہ سومبلیک بۆ ئالائ دەولەتەکە ی، وەک دەرپرینیک بۆ ھاندان و پەلاماردانی دوژمنانی موسلمانان، پەنگەکەشی زەرد بوو. (علم الدین الشاتانی) شاعیر وتویەتی: "سەرکەوتن دەبینم بە ئالاکەتەرە ھەلواسراوہ، مەرھستە تو شایستە ی ئەوہی کە دنیا داگیر بکە ی". (العماد الکاتب: البرق الشامی، ج ٣/ ٢٩٩، ابن الاثیر: الکامل، ج ٧/ ٣٣٥ "حتی: تاریخ العرب، ل ٧٥٦" حسین: س. پ، ل ١٦٨).

٤٥ لە راستیدا سولتان سەلاحەددین لە یەکەم ھەلمەتدا بە فەرماندە یی (قراقوش) ھەموو ولاتی مەغریبیان کوئتەرۆل نەکرد، بە لکو لە سالی (٥٦٨/ ١١٧٣) تەنیا (برقە و طرابلس) بە شیک لە پوژھەلاتی (تونس) تاوہکو (قابس) یان کوئتەرۆل کرد، (ابن واصل: س. پ، ج ١/ ٢٣٥ "أبو الفداء: س. پ، ج ٣/ ٥٣٠" الذھبی: دول الاسلام، ج ١/ ٨١)، پاشان لە نیو سالانی (٥٧١-٥٧٣/ ١١٧٥-١١٧٧) ھەلمەتەکیان بۆ سەرناوچەکە بەردەوام بوو، (أبو شامة: الروضتین، ج ١/ ٢٦٠" المقریزی: السلوک، ج ١/ ١٧٥) ھەر وەھا لە سالی (٥٧٧/ ١١٨١) توانیان دەست بە سەر ولاتانی (ھوارە، زوادی، لواتە، جبل، نفوسە و غدامس) بگرن، لە سالی (٥٨٣/ ١١٨٧) (قراقوش) توانی دەست بە سەر شاری (قیروان) داگیریت دوائ شەرپکی بە ھیز لە گەل سولتانانی مەغریب (ابن عبد المؤمن)، بە مەش سەلاحەددین لە سنووری دەولەتە بەر فراوانەکی دلتیا بوو و نامانجەکی پیکار. (ابن الاثیر: الکامل، ج ٧/ ٢٣٣ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٦" المقریزی: السلوک، ج ١/ ١٧٥، ١٨٦، ٢١٢" الخطط، ج ٣/ ٣٧٩). بۆ زیاتر زانیاری پێوانە نەخشە ی ژمارە (١).

پیلانی ستراتیژی جهنگی دهروونی دهبی پړهچاوی سیاسه‌تی گشتی دهولت بکات، هه‌رچه‌نده کاریکی قورس و گرانه هاوسه‌نگی بکریت له‌نیوان سیاسه‌ته‌کانی به‌ره‌ی ناوځوو جهنگی دهروونی له مه‌یداندا، چونکه پیلان له جهنگی دهروونی‌دا تووشی ناره‌حه‌تی و زه‌حه‌تیکی زور دهبی له هاوشان بوونی له پړه‌وی سیاسه‌تی دهولت‌دا^۶، بو نمونه سه‌لا‌حه‌دین بو راگرتنی ئه‌و هاوسه‌نگییه، دوا‌به‌دواي کونترول کردنی ولاتانی (النوبة و برقه)، بیری له پزگار کردنی شوینیکی ستراتیژی ده‌کرده‌وه له‌چوارچیوی شیوازه دهروونییه ستراتیژییه‌کان. به‌تاییه‌تی بوی ده‌رکه‌وت ولاتی (النوبة) ئه‌و شوینه ستراتیژییه نییه که‌خوی و به‌ماله‌که‌ی وه‌کو شوینیکی ستراتیژی قبول له‌کاتی قه‌یراندا پشتی پی به‌ستن، ئه‌وه‌بوو بو جیبه‌جی‌کردنی پروژهی پزگار کردنی ولاتی (الیمن) داواي موله‌تی له (نورالدین محمود) کرد، هاوکات ئه‌وه‌یشی پی راگه‌یاند که‌مه‌به‌ستی (عبدالنبی)^۷ ده‌قه‌ری (زبید)^۸، چونکه ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المستضیء بأمر الله)^۹ ی

۴۶ نصر: س.پ، ج ۱/ ۹۷.

۴۷ (عبدالنبی): ناوی (ابو الحسن علي بن مهدي)، خه‌لکی گوندی (العنبره) بوو له‌که‌ناره‌کانی ده‌قه‌ری (زبید)، هه‌موو سالیکی حه‌جی ده‌کرد، چاوی که‌وت به‌هه‌ندی زانایانی (العراق و الشام والحجاز) سه‌رنجیانی راکیشا بولای خوی، شیعی مه‌زه‌ب بوو، خه‌لکیکی زور شوینی که‌وت، تاوه‌کو له‌سالی (۵۴۵ ک/ ۱۱۵۱ ز) ببوه (امام) له‌ولاتی (الیمن)، فه‌رمانه‌روایی ناوچه‌ی (زبید) ی کرد له‌نیو سالانی (۵۵۸ - ۵۶۹ ک/ ۱۱۶۲ - ۱۱۷۳ ز). به‌روانه: (الذهبي: تاريخ دول الاسلام، ل ۲۰۲ "المقريزي: السلوك، ج ۱/ ۱۶۲" الزركلي: س.پ، ج ۵/ ۲۵).

۴۸ (زبید): شاریکی به‌ناوبانگه له‌ولاتی الیمن به‌رووی که‌ناری (باب المنذب) که‌وتوته سه‌ر ریگای (عدن و مکه)، هه‌روه‌ها پیی ده‌وترا (الخصيب) پاشان (الوادی)، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المأمون) تازه‌کرایه‌وه. (ياقوت الحموي: س.پ، مج ۲/ ۴۶۸).

لهووتاری ههینی هه لگرتوو^{٥٠}، (نورالدین محمود) به داواکاریه که ی قایل بوو، بهم قایل بوونهش سه لاهه ددین هه لمه تیکی سه ربازی به فه رماندهیی (توران شاه) ی برا گه وره ی ئاماده کرد بو دهست به سه راگرتنی ولاتی (الیمن)^{٥١}، بیگومان سه لاهه ددین ئامانجی دهروونی ستراتیژی دوور مه ودا ی هه بوو له کوئترۆل کردنی ولاتی (الیمن) دا، ئه ویش جگه له ترسی هاتنی

٤٩ (المستضىء بأمر الله): ناوی (الحسن ابو محمد المستضى بأمر الله بن يوسف المستنجد بالله)، له سالی (٥٣٦/ك/١١٤١ز) له دایك بووه، خه لیفه ی عه بباسی ژماره (٣٣) بوو، فه رمانزه وای خه لافه تی عه بباسی بوو له به غداد له نیو سالا نی (٥٦٦-٥٧٥هـ/١١٧٠-١١٨٠ز)، له سه رده می ئه و خه لافه تی فاته می روو خا له ولاتی مصر به دهستی سولتان سه لاهه ددین ی ئه یوبی، پیایکی داد پهروه رو خانه دان بوو، ههروه ها مه کوس و باجی له سه ر خه لکی هه لگرد، ماوه ی (٩) سال حوکمی کرد، له ته مه نی (٣٩) سالی کۆچی دوا یی کرد. (ابن تغری بردی: س.پ. ج ٦/ل ٧٨) السیوطی: تأریخ الخلفاء، ل ٤٤٥ “شاکر: س.پ. ج ٦/ل ٣١١).

٥٠ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ل ٢٣٧-٢٣٨ “ابن کثیر: س.پ. ج ١٢/ل ٣٦٤ “ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ل ٢٨٧ “ابن تغری بردی: س.پ. ج ٦/ل ٦٣ “ابن العماد: س.پ. ج ٢/ل ٢٢٥ “البدلیسی: س.پ. ل ١٨١ “شاکر: س.پ. ج ٦/ل ٣٢٠).

٥١ هه لمه ته که له مانگی ره جبهی سالی (٥٦٩/ك/١١٧٤ز) به ڕیگای پووباری (النیل) دهستی پیکرد تا گه یشته شاری (قوص)، پاشان به وشکایی دا رویششت تا کو گه یشته (عیذاب) له که ناری ده ریای سوور، پاشان له ده ریا په رینه وه تا کو گه یشته (جدة) له ویشه وه بو شاری (مکه) دوا ی زیاره ت کردنی که عبه، هه لمه ته که گه یشته (الیمن)، و دهستیان به سه ر ده قهری (زبید) دا گرت، و (عبدالنبی) به دیلی گیرا، له گه ل هه موو سهروه ت و سامانیان، هاوکات قه لاکانیان که وته ژیر ئالی ئه یوبیه کان، (ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ل ٢٣٨ “ابو الفداء: س.پ. ج ٢/ل ١٣٣ “ابن کثیر: س.پ. ج ١٢/ل ٣٦٥ “قه فتان: میژووی گه لی کورد، ل ٢٢٦). بو زیاتر زانیاری پروانه نه خشی ژماره (٢).

(نورالدين محمود) كه پيشتر باسماں ليئوه كرد^{۵۲}، هاوكات هه سستی به زيادبوونی ريژهی هيژه سهريازيه كانی و زوري ژماره ی براكانی و فراوان بوونی دهسه لاتی (توران شاه) كرد،^{۵۳} جگه له هاندانی (عمار هه اليمنى)^{۵۴} بو سه لاهه ددين له ناردنی (توران شاه) بو ولاتی (اليمن) تاوه كو دوخه كه ی له بار ييت بو جيبه جيكردن پيلانه كه ی له دژی سه لاهه ددين^{۵۵}، به لام بی

۵۲ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۳۷ المقريزي: الخطط، ج ۳/ ۵۹ "سعداوى: التأريخ الحربي، ل ۴۳.

۵۳ ابن شداد: س. پ، ل ۵۳ "ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ۸۰ "الرهاوي المجهول: تاريخ الرهاوي المجهول، ل ۲۰۰.

۵۴ (عمار هه اليمنى): شاعيريكي ليها توو بوو، كاتيک دهوله تی فاتی پوخا له ولاتی مصر، و له شوینی دهوله تی ئه یوی دامه زرا، (عمار هه) به كۆمه لیک له بنه ماله ی سه لاهه ددينی هه لدا، پاشان له گه ل كۆمه لیک له گه ره پیاوانی شيعه ريکكه وت بو گيرانه وه ی خه لافه تی فاتی بو فرمانه روه یی ولاتی مصر، به لام كاتيک سولتان به پيلانه كه یانی زانی له سالی (۵۶۹ ك/ ۱۱۷۳) هه موویانی له سیداره دا، له نیوانیان (عمار هه اليمنى) له گه لدا بوو. (ابن خلکان: س. پ، ج ۳/ ۴۲۱-۴۵۳ "ابوالفداء: س. پ، ج ۲/ ۱۳۳ Lane Poole: Saladin. p. 126

۵۵ ئه م پيلانه له سالی (۵۶۹ ك/ ۱۱۷۴) له لایه ن (عمار هه اليمنى) دژی سولتان سه لاهه ددين نایه وه، ئه ویش (عمار هه) ژماره یه کی زوری له لایه نگرانی خه لافه تی فاتی كۆكرده وه له شار ی (القاهره) و داوا ی ليكردن كه یه كيک له منداله كانی خه ليفه (العاضد) دامه زرينن بو ئه وه ی دهسه لات بو فاته یه كان بگيریتته وه، ئه وه بو به خیرایی په یوه ندی به خاچ دروشمه كانه وه كرد، به مه به سستی یارمه تی دان و هه لوه شانده وه ی فرمانه روه یی سولتان سه لاهه ددين، هاوكات (عمار هه) توانی زور له مانه بو جيبه جيكردن پيلانه كه ی كۆبكاته وه كه رق و كینه یان هه بوو له سه ر دهوله تی ئه یوی تازه دروست بوو، به لام یه كيک له م پلان گيرانه كه ناوی (زين الدين بن نجا) بوو، هه واله كه ی گه یانده سولتان سه لاهه ددين، سولتان بریاری گرتن و كوشتنی دان له چوارچيۆه ی جهنگه دهرونيیه ستراتيژییه كه ی بو ئه وه ی ترس له دل و دهروونی نه یاره كانی بچه قینی و له دوا روژدا بیر

گومان کوئتروڻ ڪردنى ولاتى (اليمن) بهيه ڪيڻ ڪه پرڙهه دهره ڪيه ڪانى سه لاهه ددين داده نريٽ، به تاييه تي دواى جي به جيڪر دنى پرڙهه ڪانى نه فريقيا ڪه نامانجيڪي دهر وونى ستراتيڙى گرنكى له پشته وه بوو، له وانه هاوسه نڱيڪردن له نيوان سياسته ته ڪانى ناوخو دهر وهى دهوله تدا، و له ناودانى پشتيوانانى خه لافه تي فاتمى له ولاتى (اليمن)^{٥٦}، ههروهه پاراستنى سنوورى باشوورى مصر، چونكه ولاتى (اليمن) له پووى جهنگى و بازرگانيه وه ڪليلى دهرىاي سوور بوو ڪه به سهر (الحبشه)^{٥٧} مه سيحيدا دهر وانى^{٥٨}، هاوڪات سه لاهه ددين بيرى له نامانجيڪي دهر وونى ستراتيڙى دوور مهودا ڪرده وه، نه ويش ترسى بلاو بوونه وهى بيروڪهى خاچى بوو له ولاتى (الحبشه) به پڙگاي دهرىاي سووردا، به مهش سه لاهه ددين دهوله ته ڪهى دهه ڪوته نيوان دوو ناگر، ناگريڪ له ڪه ناره ڪانى دهرىاي روم (ناوه پراست) ڪه پيڪهاته ڪهى ميرن شينى خاچ دروشمه ڪانه، و نه وهى تريان له ڪه ناره ڪانى دهرىاي سوروه وه ڪه بريٽى يه له ولاتى

له نازاوه و خراپه ڪارى نه ڪه نه وه مل ڪه چى فه پمانزه واکانى سولتان بن. (ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٨ العمرى: مسالك الابصار، ج ٧ ورقه ٦١-٦٢ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٢١٦ النويرى: س.پ، ج ٢٨/ ل ٣٧٣ الدوادارى: س.پ، ج ٧، ل ٥٥٠ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٢٨٨).

٥٦ ابن شداد: س.پ، ل ٧٤ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٧٠ ابن واصل: س.پ، ج ١/ ل ٢٣٥-٢٣٦ الاسحاقى: اخبار الاول فيمن تصرف على مصر من ارباب الدول، ل ١٧٢ الدوادارى: س.پ، ج ٧/ ل ٥٦.

٥٧ (الحبشه): نه مڙو پيئى دهوتريت (اثيوبيا) ولاتيڪه له رڙهه لاتي نه فريقيا له سهر دهرىاي القلزم (سوور) نيوان (سودان و ڪينيا و صومال و جيوبتى). المنجد فى اللغة والاعلام، ل ٢٧.

٥٨ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٨ الدوادارى: س.پ، ج ٧/ ل ٥٦-٦٧ ابن ڪثير: س.پ، ج ١٢/ ل ٢١٥.

(الحبشه)^{٥٩}، ههروهه له چوارچێوهی ئامانجه دهروونییه ستراتیژییه که ی بۆ یه کخستنی جیهانی ئیسلامی و گێرانهوهی هیژه ئیسلامیه کان بۆ ژێر ئالای خوێ، له سالی (٥٦٨/ك/١١٧٣)ن هیڕشی کرده سهر (بدو-ه عهرهبه دهشتهکیه کان)ی نیشته جیی دهوروبهری (الکرك و الشوبک)^{٦١} بۆ مسوگه رکردنی سنووری دهوله ته که ی له چوار چێوهی پرۆژه ستراتیژییه گهره که ی و پاک کردنه وهی ناوچه که لیان و نه هیشتنی په یوه ندیهه کانیا ن به تایبه تی له گه ل خاچ دروشمه کان، چونکه هه وال و زانیاری گرنگیا ن پی ده به خشین له باره ی جموجو ئلی (سه لاهه ددین)ه وه، هاوکات وه کو چاوساغ کاریان له گه ل ده کردن^{٦٢}. بیگومان سه لاهه ددین له کاتی هه لمه ته که یدا بۆ سهر (الکرك و الشوبک) ئه وه ی بۆ ده رکه وت که ئامانجه دهروونییه ستراتیژییه که ی که بۆ ئاسو یه کی دووره واپیویست ده کات نیمچه دوورگه ی (سیناء) له هه موو ئه و عهرهبه دهشته کیانه ی له ناو دۆل و سهر ریگای (مصر و شام)ن پاک بکاته وه^{٦٣}، بۆیه بریاری دروستکردنی قه لایه کیدا له ناو

٥٩ سعداوی: التاريخ الحربي المصري، ل٤٣.

٦٠ الکرك: قه لایه کی پۆلاینه له دیوی شام له دهوروبهری (بلقاء) له ناو چیاکانی (یاقوت الحموي: معجم البلدان، مج ٤/ ١٣١) ئیستا سهر به ئوردنه. خاوه ن شوینیکی ستراتیژی گرنگ بوو، گرنگی ئه و شاره له وه دا بوو کو ئتپو ئلی ریگاکانی نیوان مصر و شام و حیاژی ده کرد، تاکه ریگا بوو که رێبوار پیا ده رۆیشت بۆ سواریا و حیاژ. (غوانمة: اماره الکرك الايوبية، ل١٠٥).

٦١ الشوبک: قه لایه کی پۆلاینه له دهوروبهری شام له نیوان (عمان و ايلة) نزیک الکرك. (یاقوت الحموي: س. پ، مج ٣/ ١٦١).

٦٢ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٢٣٥ سبط ابن الجوزی: س. پ، ج ٨/ ٢٩٣ ا. ر. جب: س. پ، ل١٧٣ سعداوی: التاريخ الحربي، ل٣٤.

٦٣ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٠٦-٢٢١ الغامدی: صلاح الدين و الصليبيون. ل١٤٥.

جهرگه‌ی نیمچه دورگه‌ی (سیناء) به‌ناوی (قلعه الجندی)^{۶۴}، ئەمه جگه له‌وه قولله‌یه‌کی له (السویس) دروستکرد که جیڭای (۲۰) سواری تیدا ده‌بووه^{۶۵}، و سه‌ربازه‌کانی له سه‌ردانا، هه‌روه‌ها فه‌رمانی‌دا به‌ده‌رکردنی هۆزی (بنو الجذام)ی عه‌ره‌بی بۆ (البحیره)^{۶۶} و ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو دانه‌ویڵه‌و زه‌وی و زاره‌کانیاندا له (الشرقیه)^{۶۷} داگرت، چونکه دانه‌ویڵه‌یان بۆ خاچ دروشمه‌کان ده‌رفاند^{۶۸}، به‌م کاره‌ش سه‌لاحه‌ددین پیش ری‌که‌وتن به‌ره‌و ولاتی شام سنوورو ئامانجه‌ ده‌روونییه ستراتیژییه‌کانی ده‌وله‌ته‌که‌ی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه مسۆگه‌رکرد.

به‌پزگارکردنی ولاتانی (النوبه و برقه و افریقیه و الحجاز واليمن) سه‌لاحه‌ددین یه‌که‌م قو‌ناغی له قو‌ناغه‌کانی یه‌کگرتنه‌وه‌ی ولاتانی ئیسلامی له‌چوارچێوه‌ی پیلانه‌ ده‌روونییه ستراتیژییه‌کانیدا جێبه‌جێکرد، به‌مه‌ش له‌فه‌رمانپه‌وایی ناوخۆ و ده‌ره‌وه‌ی ولاتی مصر دلنیا بوو، دوا‌ی نه‌ه‌یشتنی هه‌موو ئەو کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی ده‌هاتنه‌ ریڭای پرۆژه‌که‌ی، هاوکات هه‌لیکی له‌باری بۆ ری‌که‌وت بۆ جێبه‌جێکردنی قو‌ناغی دووهم له‌قو‌ناغه‌کانی

۶۴ قلعه الجندی: ئەم قه‌لایه‌ که‌پێی ده‌وترا قه‌لای سه‌لاحه‌ددین، ده‌که‌ویته‌ باکووری رۆژه‌لاتی (عین سدر الغزیره) به‌دووری (۱) میل، هه‌روه‌ها (۵۷) کم له‌باشووری رۆژه‌لاتی (السویس)ی ئیستاناو ده‌وره‌ (سعداوی: التاریخ الحربي، ل ۳۴).

۶۵ المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۸۵.

۶۶ (البحیره): کوره‌یه‌کی ناسراوه له‌ده‌ورو به‌ری ئەسکه‌ندهرییه له‌میسر، و بریتییه له کۆمه‌له‌ دییه‌ک، هاوکات خاوه‌ن داهاتیکی زۆر بوون. ئیستا پارێزگایه‌ و سه‌نته‌ری شاری (دمنه‌وره‌). (یاقوت الحموی: س. پ، مج ۱/ ل ۲۷۹).

۶۷ (الشرقیه): کوره‌یه‌که‌ له‌باشووری مصر. (یاقوت الحموی: س. پ، مج ۳/ ل ۱۳۶).

۶۸ المقریزی: السلوك. ج ۱/ ل ۱۸۵. ۱. ر. جب: س. پ، ل ۱۷۳. سعداوی: التاریخ الحربي، ل ۱۲۵.

یەكخستنه وهی هیژە ئیسلامیهكان له ناوچهی شام، به تایبه تی پاش كوچی دوایی (نورالدین محمود) كه (الملك الصالح اسماعیل)ی كوری بوو به جی نشینی^{٦٩}، به لام ناوبراو توانای پر كردنه وهی ئەو شوینه گه وریه ی نه بوو، بووه یه كی له هۆیه كانی تیكچوونی شیرازه ی جیهانی ئیسلامی و ناوچه ی شام، هاوكات نه بوونی پیاویکی شیاوو هه لكه وتوو بۆ گرتنه دهستی جلّه وی لیپرسراویتی تاوه كو سولتان سه لّاحه ددین سه ری هه لدا وه كو سه ركرده یه كی شیاوو لیّه اتوو بۆ سه ركردایه تی جیهانی ئیسلامی به گشتی و ناوچه ی شام به تایبه تی^{٧٠}، ئەوه بوو به كو تایی هیانی ده سه لّاتی خه لیفه ی فاطمی له مصر دا سالی (٥٦٧ك/١١٧١ز) سه لّاحه ددین كورسیی وه زاره تی له مصر وه رگرت، بووه ده سه لّاداری یه كه م له م ولّته دا و به رپوه بردنی مه له كه ته كه ی گرتنه ده ست^{٧١}، ولّانی (النوبه و برقه و طرابلس الغرب والحجاز واليمن) كه پێشتر باسما لّیه كردن خسته ژیر ركیفی خو ی و، وای لیّه ات ده ریای (القلزم) سوور هه موو كه وته ژیر سه ركردایه تی و ده سه لّاتی، هه روه ها پاش كوچی دوایی (نورالدین محمود) و له ئەنجامی په شیوی شام دا، سولتان سه لّاحه ددین توانی دیمه شق و حه له ب و هه موو ولّاتی شام بخاته ژیر ئالای ده ولّته به رفرا وانه كه ی خو یه وه^{٧٢}، به مه ش توانی ئاما نجه ده روونییه ستراتیژییه كه ی، له یه كبوونی جیهانی ئیسلامی به ئەنجام بگه یه نی كه بریتی بوو له ولّاتی شام و هه ندیک له

٦٩ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٢٤٣ ل ابن شداد: س. پ، ل ٥٤ ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ١ النویری: س. پ، ج ٢٨/ ٣٧٤ ل.

٧٠ ابن شداد: س. پ، ل ٥٦-٥٧ قاسم: ماهیه الحروب الصلیبیة، ل ١٤٢.

٧١ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٢١٧ ل القوصی: تاریخ دولة الكنوز الاسلامیة، ل ٦٣.

٧٢ ابو شامة: الروضتین، ج ١/ ٣٣٤ ل ایلیسیف: الشرق الاسلامی فی العصر الوسیط.

٢٤٥-٢٤٦ گروسیه: الحروب الصلیبیة، (صراع الشرق والغرب)، ل ٧١.

دەڤەرەکانی (الجزیره الفراتیه) و (اليمن، مصر، النوبه، الحجاز، برقة و طرابلس الغرب)، پاش ئەوەی ئاوات و هیوای ئەم یەکیتییهی بۆ چوووە سەر و پایەکانی لە جیهانی ئیسلامیدا چەسپاند کە خۆی لە خۆیدا گەورەترین کاریگەری هەبوو لەرزگارکردنی قودسدا^{۷۳}، کە خاچ دروشمەکان بۆ ماوەی نزیکەی (۱۰۰) سەد سال فەرمانڕەواییان تیا دا دەکرد، سەڵاحەددین توانی لە ژێر ئالای جیهاد و کارکردن لە پێناوی رزگارکردنی قودسدا ئامانجە دەرونییە ستراتیژییەکانی جێبەجێ بکات، هەرچەندە سولتان زۆر گرنگی بە گێڕانەوهی یەکییتی نیوان مصر و شام دەدا و چەند لە توانایدا هەبووبێت بۆ گێڕانەوهی بەشەکانی تر لە ولاتانی ئیسلامی هەولێ دەدا^{۷۴}، ئەوەندەش پێویستی بە پشتگیری خەلافەتی عەباسی زیاتر هەبوو، لە (نورالدین محمود) هەرچەندە هیژیکێ سەربازی گەورە هەبوو لەوشکانی و دەریا کە بە هیچ شێوەیەک لە گەڵ هیژی (نورالدین محمود) دا بەراورد نە دەکرا، چونکە دوژمنانی (نورالدین محمود) لە موسلمانان نەبوون، بەلام سەڵاحەددین جگە لە خاچ دروشمەکان میرە موسلمانەکانیش (بەتایبەتی زەنگییەکان)^{۷۵} دژی بوون، هاوکات ئیسماعیلییەکان^{۷۶} زۆر جار لە گەڵ خاچ

۷۳ گروسیه: س. پ، ل ۷۲ "سعداوي: التاريخ الحربي، ل ۱۷۳.

۷۴ نوری. سياسة صلاح الدين، ل ۲۵۷.

۷۵ زەنگیەکان: دەگەرپێتەوه سەر (زنگی بن اق سنقر بن عبدالله بن الترغان) لەهەزری "ساب یو"، ناوبانگیان دەگەرپێتەوه بۆ باوکیان کەبە (قسیم الدوله) ناسرابوو، پیشەیی (دەرگاوان - الحاجب) بوو لای سولتان (ملکشاهی سلجوقی) هاوکات رۆڵی کاریگەری لەسەر پووداوه سیاسی و سەربازییەکانی دەولەتی سلجوقی هەبوووە لەو سەردەمەدا. (ابن الاثیر: الباهر، ل ۴ "خلیل: عمادالدین زنگی، ل ۳۱ "زامباور: معجم الانساب والاسرات الحاكمة فی التاريخ الاسلامي، ترجمة: زکی محمدحسن واخرون، ج ۱/ ل ۱۱۵).

دروشمه‌کان بۆ دژایه‌تی کردنی پرۆسه و به‌نامه‌کانی سه‌لاحه‌ددین هاوکار بوون^{٧٧}، بۆیه ده‌بینین یه‌کیک له‌و کاروبارانیه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌م کاته‌دا کردی ئه‌وه‌بوو نێردراوی به‌نامه‌یه‌ك نارد بۆ لای خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المستضی ب‌أمر الله) و تییدا باسی له‌کرده‌وه‌کانی خو‌ی له‌جیه‌ادکردنی دوژمن و پزگارکردنی (مصر و الیمن و افریقیه) ده‌کرد که مه‌ترسیان له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت له‌به‌غدا هه‌بوو^{٧٨}، هه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ی وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌کان و داوای لێکرد به‌په‌رسی دانی پێدا به‌یخن، فه‌رمانه‌وه‌یای (مصر و برقه و الیمن و الشام) و هه‌موو ویلایه‌ته‌کانی (نورالدین محمود)

٧٦ (ئیسماعیلییه‌کان): پێکهاته‌ی ئه‌م کۆمه‌له‌ بریتییه‌ له‌ پێکهاته‌یه‌کی نه‌ینی به‌سه‌رۆکایه‌تی "داعی الدعاه" به‌ناوی "شیخ الجبل"، قه‌لای (الموت) یان کردبوو ناوه‌ندیك بۆ بانگه‌شه‌کیان له‌نیۆ سالانی (٤٨٣ه‌-١٠٩٠ه‌/٦٥٤-١٢٥٦ه‌) (Ency. De Islam (Arat Alamut) vol. 1, pp. 364 – 365)، له‌داوی (شیخ الجبل) به‌زه‌نجیره (کبار الدعاه) واته‌ گه‌وره‌ی بانگه‌ش که‌ران، پاشان (الدعاه العاملون) ده‌هات، هه‌روه‌ها (الفدائیون) که‌هونه‌ر پێشه‌یان کاری تیرۆر بوو، که‌به‌رده‌وام له‌خۆنامه‌کردن دابوون و چاوه‌پوانی فه‌رمانی (داعی الدعاه) یان ده‌کرد ئه‌گه‌ر خۆ خسته‌ خواره‌وش بیته‌ له‌سر لوتکه‌ی چیاکان، هه‌روه‌ها به‌هیچ شێوه‌یه‌ك دوانده‌که‌وتن له‌تیرۆرکردنی دوژمنه‌کانیان به‌خه‌نجه‌ر ئه‌گه‌ر مه‌سیحی بیته‌ یان موسلمان. هه‌ریمی (الجبل) به‌دریژایی که‌ناره‌کانی (اللاذقیه و طرابلس) یان کرده‌ شوینی نیشته‌جێ بونیان که‌ به‌ (جبل لبنان) ناسراوه‌، ئه‌مه‌ش سنووری سروشتی نیوان وڵاتی موسلمانان و خاچ دروشمانه‌، له‌سه‌رده‌می (سنان) نزیکه‌ی (١٠) ده‌ قه‌لایان تییدا دروست کرد، بێگومان له‌سه‌رده‌می خاچ دروشماندا رۆژنیکێ گه‌وره‌یان هه‌بوو له‌میژووی رۆژه‌لاتدا، و کاریگه‌ریان له‌سه‌ر رێ په‌وه‌ی پووداوه‌کان هه‌بوو(حتی: تاریخ سوريا ولبنان و فلسطين، ج٢/ ل٣٤٦ "غالب: تاریخ الدعوة الاسماعیلية، ل٢٤" غالب: اعلام الاسماعیلية، ل٢٩٩).

٧٧ القزاز: الحیاة السیاسیة فی العراق فی العصر العباسی الاخیر، ل٢٥٦-٢٥٧.

٧٨ رفعت: معالم تاریخ العصور الوسطی، ل١٦٦.

دهكات، نهوه بوو خليفه‌ی عه‌بباسی دانی به‌کاره‌کانی هیناو، دیارییه‌کی زوړیشی پیشکesh به‌نوینه‌ره‌کانی سولتان کرد^{۷۹}.

جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی بو‌گه‌یشتن به‌نامانجه‌کانی به‌کار دیت و هه‌ولده‌دات بو‌قو‌ستنه‌وه‌ی شکست و شکاندنه سهر‌بازیه‌کان له‌به‌ره‌کانی جه‌نگو ئاشکراکردنی تی‌کچوونی باری ئابووری و دارایی و تی‌کشکاندنی وره‌له‌نیو ریزه‌کانی دوژمندا^{۸۰}، بو‌نمونه خاچ دروشمه‌کان و هاو‌په‌یماننه

۷۹ بو‌نمونه له‌سالی (۵۷۱/ک/۱۱۷۵ز) سه‌لا‌حه‌ددین له‌گه‌ل (الملك الصالح) ی نه‌تابه‌کی حه‌لب ریکه‌وت به‌کشانه‌وه له‌گه‌مارو‌ی حه‌لب به‌مه‌رجیک حه‌لبیه‌کان له‌گه‌ل لایه‌نی سیهم ری‌ک نه‌که‌ون به‌بی‌رازی بوونی لایه‌نی دوهم، به‌لام (سيف الدين غازي) نه‌تابه‌کی موس‌ل نووسراو‌یکي بو (الملك الصالح) ره‌وانه‌کردو هانی دا به‌هه‌لو‌ه‌شان‌دنه‌وه‌ی نه‌وریکه‌وت‌نامه‌یه‌ی نیوانیان، نه‌مه‌وایکرد سولتان سه‌لا‌حه‌ددین له‌دژیان شه‌ر راگه‌یه‌نی، به‌لام پیش ده‌سی‌یکردنی شه‌ره‌که، نووسراو‌یکي بو‌خه‌لافه‌تی عه‌بباسی نارد و له‌راستی روداو‌ه‌کان ناگاداری کرده‌وه، نه‌ویش بو‌رو‌نکردنه‌وه‌ی ری‌ککه‌وتنی له‌گه‌ل (الملك الصالح) که‌سه‌ربازه‌کانی بو‌جیهادی خاچ دروشمه‌کان ئاماده‌بن، به‌لام (سيف الدين غازي) وای لی‌کرد له‌په‌یمان‌که‌ی په‌شیمان بی‌ته‌وه، بویه داوا له‌خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ده‌کات که ناگاداریان بکاته‌وه و مافی شه‌رکردن به‌سه‌لا‌حه‌ددین له‌دژیان بدات، نه‌گه‌ر بی‌ت و نه‌وان له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ته به‌رده‌وام بن، و سه‌لا‌حه‌ددین به‌شه‌ری موس‌لمانان و به‌جی هی‌شتنی جیهادی خاچ دروشمه‌کان تاوانبار نه‌کریت، چونکه یه‌کی‌تی موس‌لمانانی ده‌ویت. (القاضي الفاضل: عبدالرحيم البيساني، رسائل القاضي الفاضل، مخطوطة حسين بك، مكتبة اوقاف الموصل رقم ۹/۱، ورقة ۹). بپروانه ده‌قی نووسراوه‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددین که‌ره‌وانه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی "المستضي بأمر الله" ی کرد له‌سالی (۵۷۱/ک/۱۱۷۵ز)، له‌پاشکو‌ی ژماره (۱). (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۵۹) ابن شداد: س. پ. ل ۴۲ "العسلي: صلاح الدين، ل ۱۹۷).

۸۰ زناد: الحرب النفسية، ل ۱۵.

(جنه وييه كان)^{۸۱} له ئه نجامى سەر نه گرتنى پيلان نه كه ياندا له دژى سولتان سه لآحه ددين تووشى شكست و نائوميديه كى گه وره بوون،^{۸۲} دواى ئه وهى له مه ترسى چالاكيه كانى بو يه كخستنى موسلمانان له مصر و شام به ناگاهاتن، به تاييه تى هه وه كانيان بو نزيك بوونه وه له (الملك الصالح اسماعيل) پيش مردنى، ئه مه جگه له خو نزيك كردنه وه له هه ندى هيژى نه يارى ناوچه كه دژ به سه لآحه ددين^{۸۳}، ئه مه ش ئه وه ده گه يه نى كه تاجه ند تووشى بى ئوميدي بوون بو سه لماندن راستى ئه م بوچوونه، (وليم

۸۱ جنوه: به ندرى كه له ئيتاليا، ده كه ويته سەر كه نداوى جنوه، كه به شيكه له ده رىاى ناوه راست. (المنجد فى اللغة والاعلام، ل ۲۰۵).

۸۲ خاچ دروشمه كان و هاوپه يمانه جنويه كانيان دنگران و نائوميديبون له كار و چالاكيه كانى سولتان سه لآحه ددين بو يه كخستنى جيهانى ئيسلامى، به مه يش ترس و دله راوكى بالى به سه ريانداكيشا، كه دلتيا بوون له كه سايه تى سولتان و سوربوونى له سەر ده ركردنيان له روزه لاتى ئيسلامى، ئه مه ش خو ي كاريگه رى ده روونى خراپى هه بوو له سەر به رزه ونديه ئابوريه كانيان، چونكه ئه وان له سه رده مى ده وه تى فاتميه كان سودبه خش بوون له ريگه ي په يوه نديه بازگانيه كانيان وه له گه ل شام و مصردا، كه به هويه وه سه روه ت و سامانيكى زوريان كوكرده وه له سه ربازگه ي (موسولمانان و خاچ دروشمه كان) بويه سه ير نيه كه خاچ دروشمه كان و هاوپه يمانه جنويه كانيان له گه ل هيژه نه ياره كان پيلان دا پيژن له دژى سولتان سه لآحه ددين، نه ك بو خوشه ويستى ئه م هيژانه به لكو بو پاراستنى به رزه ونديه ئابوريه كانيان و كوئتر و لكردى و ولاتى مصر كه پيى ده و ترا (گه نجينه ي هه موو زه وى)، (الكناني: العلاقات بين جنوه والشرق الادنى الاسلامي، ل ۱۴۲-۱۴۳).

۸۳ كه پيكتابوون له چه ند كومه له يه ك، جگه له ميره كانى ديمه شق و حلب كه سەر به (الملك صالح اسماعيل) بوون، و كومه له ي (سيف الدين غازى ابن قطب الدين مودود بن زنكى)، و كومه له ي (قليج ارسلان) و لايه نگرانى له ئاسياى بچوكدا، دوا كومه له ش پاشماوه ي فاتميه كان بوو. (الكناني: س. پ، ل ۱۴۵ "گروسيه: س. پ، ل ۷۲).

الصوري)^{٨٤} باس لهو دوو دلی و په شیوییهی که تووشی خاچ دروشمه‌کان و
 جه‌نویه‌کان هاتبوو ده‌کات و ده‌لی: "له‌گه‌ل هه‌موو هه‌وله‌کانماندا بو
 به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی سه‌لا‌حه‌ددین، به‌لام هه‌ر شکستمان هی‌نا، ئه‌م‌پو ترس
 له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌وری لی‌داوین، له‌ده‌ریاو، وشکانییه‌وه، وه‌کو یه‌ک،
 مه‌ترسیه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ په‌ره‌ی سه‌ند هه‌رکاتی‌ک هی‌رش بکاته سه‌رمان،
 توانای به‌رگری کردنمان نابیت، بویه‌ چاکتر وایه ده‌ستی یارمه‌تی بو (الملك
 الصالح اسماعیل) دريژ بکه‌ین، نه‌ بو خو‌شه‌ویستی (الملك الصالح
 اسماعیل) و نه‌بو چاکه‌ی (حلب) و میرو خه‌لکه‌که‌ی بوو، به‌لکو بو
 به‌ربه‌ره‌کانی کردنی سه‌لا‌حه‌ددین و ری لی‌گرتنی له‌پیش جی‌به‌جی‌کردنی
 پیلانه‌که‌ی‌دا که (کارکردنه له‌پیناو پرزگارکردنی قودس)، به‌مه‌ش هی‌رشه‌که‌ی
 بو سه‌ر قودس لاواز ده‌بی‌ت^{٨٥}.

ره‌نگه‌ مه‌به‌ستی (ولیم الصوری) له‌م ئاماژه‌یه، ئه‌وه بی‌ت که‌خاچ
 دروشمه‌کان هه‌ول و کو‌ششیان له‌پیناو کو‌سپ خستنه‌ ری‌گه‌ی
 سه‌لا‌حه‌ددین‌دا له‌یه‌ک‌خستنی به‌ره‌ی ئیسلامی‌دا به‌هاندانی فاتمیه‌کان و
 به‌هاوکاری جه‌نویه‌کان و خاچ دروشمه‌کان بووی‌ت که سه‌لا‌حه‌ددین هه‌ر
 له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستی به‌سه‌ریاندا گرتبوو، دوا‌ی نو‌چدانی پیلانه‌که‌یان
 هه‌ول و چالاکییه‌کانی سه‌لا‌حه‌ددین په‌ره‌ی سه‌ند بو یه‌ک‌خستنی به‌ره‌ی

٨٤ (ولیم الصوری): یه‌کێک بوو له‌می‌ژوو نووسه‌ گه‌وره‌کانی خاچ دروشمه‌کان، له‌سائی
 (٥٢٦/١١٣٠ز) له‌شاری (قوص) له‌دایک بووه، چه‌ندین پله‌و پایه‌ی گرنگی وهر‌گرتووه،
 له‌وانه سه‌رو‌کی شه‌مام‌سیه‌ی شاری صور بووه، و له‌سائی (٥٨٠/١١٨٤ز) دا
 راویژکاری مه‌مله‌که‌تی خاچی بوو له‌شاری قودس. (العرینی: مؤرخو الحروب الصلیبیة،
 ل ١٠١-١٠٣) و نی‌ردراوی (امالریک) بووه بو‌لای (مانویل)ی ئیمپراتوری بیزنطی سائی
 (٥٦٤/١١٦٨ز) بو‌گرتنی ولاتی مصر. (رنسیمان: س.پ، ج ٢/ ل ٦١٢).

٨٥ الحروب الصلیبیة، ج ٤/ ل ١٨٤-١٨٥.

ئىسلامى لەمىصرو شام،^{۸۶} لەچوارچىۋەى ئامانجە دەروونىيە ستراتىژىيەكانى دا، پاشان پۈۈى كرده قۇناغى دوۋەم ئەۋىش جىهاد بوۈ دژى خاچ دروشمەكان كەبەشەك لە (لبنان و سوريا) و ھەموو قودس يان داگىر كرده بو، سەلاھەددىن لەجەنگەكانىدا نمونەى فەرماندەيەكى كارامە و دوورىن و لىزان بو، ھەرگىز خۇى بەشەپى لاۋەكىيەۋە خەرىك نەدەكرد، بەلكو بەھەموو توانايەكىيەۋە روۋى دەكردە ئامانجە دەروونىيە ستراتىژىيە سەرەكى و بنچىنەيەكان، ھەرۋەھا گىرنگىزىن ھەلۋىست و دلسۈزى پىر لەدانايەتى و دوورىنى پىادەكرد بەرامبەر بەخەلافەتى عەبباسى لەبەغدا^{۸۷}، بىگومان سولتان سەلاھەددىن لەو كارەى ئامانجى دەروونى ستراتىژى ھەبوۈ لەبەر ئەۋەى خەلافەت رەمىزى يەككىتى مۇسلمانەكان بو، تاكو ئالائى يەككىتى و يەكبوۈنى ئىسلامى ھەر بىمىنىتەۋە، ھىنانە دى ئەم يەككىتىيە گەرەتەرىن رۇلى ھەبوۈ لەرزگاركردى ناۋچە داگىر كراۋەكاندا، بىگومان ئەو سەرگەۋتنانەى سەلاھەددىن بەدەستى ھىنا لەئەنجامى ئەو يەككىتىيە بەھىزە بوۈ كەلەژىر سايەى ئەو دروست بو^{۸۸}، ھاۋكات بەرزكردەۋەى دروشمى كاركردن لەپىناۋى رزگاركردى قودس و گەرەنەۋەى شكۈمەندى دەۋلەتى عەبباسى و زىندوۈكردەۋەى بنەماكانى جىهاد لەپىناۋى خودادا دژى بى باۋەرەكان لەھەموو شۈيىنىك^{۸۹}، نىزىكەى سالى (۵۸۲ك/ ۱۱۸۷ن)

۸۶ العماد الكاتب: الفتح القسى، ل ۱۷-۲۵ "ابن شداد: س. پ، ل ۲۱-۲۳" ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۱۴۸، ۱۵۷، ۱۸۵ يوسف: الوحدة وحركات اليقظة العربية ابان العدوان الصليبي، ج ۴/ ل ۲۸.

۸۷ مصطفى: صلاح الدين، ل ۹۹ "نوري: الفكر العسكرى للقائد صلاح الدين الايوبى، مجلة المورد، العدد ۴، ل ۷۰.

۸۸ القلقشندي: صبح الاعشى، ج ۳/ ل ۸۵.

۸۹ مصطفى: س. پ، ل ۱۵۴ "نورى: الفكر العسكرى، مجلة المورد، العدد ۴، ل ۷۱.

سەلاحەددىن لەزامنەکردنى سنوورى دەولەتە پان و بەرىنەكەى بوو، هەر وەها بەگونجاوترىن رىگە و شىۋازى لەبار راھىنان و مەشقى بەسوپا و ھىزەكەى تەواوکرد و پەرچەكى كرد، بە شىۋەيەك سوپاكەى يەكخست كە بۆ شەركردن لەگەل خاچ دروشمەكاندا بگونجىت،^{۹۰} موسلمانەكان لەسەرەتاي شەركەكانى خاچ دروشمەكاندا لەبەر نەزانىن و ئاگادار نەبوونيان بەھەل و مەرجى ھىزەكانى خاچ دروشمەكان شەكستيان دەھىنا. بەلام پاش تەواو بوونى قۇناغى يەكەمى شەركەكە، سەلاحەددىن شارەزاي ھەموو ئەو شىۋازانە بوو كە لاي خاچ دروشمەكان ھەيە و پلاننىكى ستراتىژى دوورمەوداي داپرشت و پاش ئەو شەركەى لەگەل كردن و بەسەر ياندا سەركەوت^{۹۱}، ھەمىشە سەلاحەددىن لەپرووى دەروونى ورەيى سەربازەكانى ئامادە دەكرد، و گيانى مەعنەوى بەرز دەكردنەو و گرنگى دەدا بەلەينى ھوشيارى لەنيوانيانداو ئەو ھى بۆ روون ئەكردنەو كەئەو مېرنشيانەى خاچ دروشمەكان لەشامدا دايان مەزاندو و لآتى ئەوانەو زەوت كراو و ئەبىت بۆيان بگەرپتەو^{۹۲}، ئەمەش بۆ خۆى لەھوشيار كەردنەو ھىزەكەيدا كارىگەريى دەروونى گەورەى لەسەر ورەى موسلمانان بەجى ھىشت^{۹۳}، سەلاحەددىن پىيى لەسەر فاكترەى ئايىنى بۆ شەھىد بوون لەپىگەى خودا دائەگرت و فەرمانى دەركرد بۆ ئەوانەى كەلەناو سوپادا ئامۆزگەر و گوتار بىژن كەئەو پالئەرە لەدەروونى سەربازەكاندا بەھىز كەن، چونكە سەردەمى سەلاحەددىن زياتر پروويەكى جىھادى ھەبوو، بەيەككىش لەبنچىنە

۹۰ ايلييسيف: س.پ، ل ۶۵، "المعاضيدي: الوطن العربي والغزو الصليبي، ل ۱۶۱.

۹۱ زمانى: بحوث حول النظام العسكرى فى الاسلام، ل ۱۳۴.

۹۲ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۷، "سعداوى: التاريخ الحربي، ل ۱۷۳، عاشور: الحركة الصليبية ج ۲/ ۸۰۰.

۹۳ حمزة: ثلاث شخصيات فى التاريخ، ل ۲۸۲.

ستراتیژییه کانی ئه یوبییه کان دانه نرا له په یوه نندییه ده رکیه کاند، لهو شه پرو مامه له کردنانه یاندا که له گه ل خاچ دروشمه کان هه یان بوو^{۹۴}، کاریگه ریی شه په کانیش زیاتر ره گه زیکی جیهادی هه بوو یارمه تی دهرو بزوی نه ری راسته قینه و پالنه ریکی سه ره کی سو پای ئه یوبی بوو، چ له سه ر ئاستی تاکه که سو و چ له سه ر ئاستی سه رکردایه تی بو ئه وه ی جیهاد ببیته چه قی بی ری ئیسلامی له مامه له کردن له گه ل ئه وانی تردا... سه رباری ئه مه ش سه لاهه ددین ده رکی کردبوو به وه ی جیهاد گه نجینه یه کی شو پشگیرانه یه و توانای جولاندنی گه لانی موسلمان ی هه یه له کاتی مه ترسیه کاند، به تاییه تی مه ترسی خاچ دروشمه کان^{۹۵}، هه روه ها باس کردنی به سه رهاتی پی شینه چاکه خوازه کانی له م ریگایه دا تاوه کو سه ربازه کان له لوتکه ی رازی بوون و به خته وه ریدا خو یان له پی ناو په روه ردگاردا بکه نه قوربانی و ئه و کات دلنیا ن له وه ی دوا ی شه هید بوونیان به هه شتی ک چاوه پروانیانه^{۹۶}، وه کو له م ئایه ته دا هاتوه:

{وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ} ^{۹۷}، بیگومان ئه مه ئامانجیکی دهروونی ستراتیژی بوو لای سه لاهه ددین بو ئه وه ی حاله تیکی دهروونی له نیو ریزی سه ربازه کانیدا بخولقینی و وره یان به رز بکاته وه به هه موو توانایه کی سه ربازییه وه بو

۹۴ یوسف: العرب والروم واللاتین، ج ۱/ ۹۴.

۹۵ ابن شداد: س. پ، ل ۴۸ "ابوشامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۲۲۱-۲۲۲" یوسف: العدوان الصليبي على مصر، ج ۲/ ۴۲.

۹۶ شديد: الجهاد في الاسلام، ل ۹۰-۹۳.

۹۷ (په له بکه ن بۆگه یشتن به به خشی نی په روړن تان و به هه شتی که هه راوی به نه ندازه ی ئاسمانه کان و زه وینه و سازکراوه بو ئه وانه ی له خوا ترسن). سوره تی ال عیمران: ئایه تی ۱۳۳، وه رگیرانی ماموستا هه ژار.

به گزآچوونی خاچ دروشمه‌كان ئاماده‌يان بكات، ئامانجی ستراتیژی سه‌لاحه‌ددین له شه‌په‌كاندا گیرانه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و زه‌ویانه‌ بوو كه خاچ دروشمه‌كان داگیریان كردبوون له‌كو‌تایی سه‌ده‌ی (٥/١١) و له‌پیناوی جیبه‌جی‌كردنی ئه‌م ئامانجه‌دا، سه‌لاحه‌ددین جوړه‌ها شیوازی گرته‌به‌ر له‌ریگه‌ی ږوو به‌ږوو‌بوونه‌وه‌ی راسته‌وخو له‌گه‌ل دوژمن، یان لاواز‌كردنی له‌ږووی ئابوورییه‌وه، و ئیفلج‌كردنی وه‌یان و ئابلوقه‌ دانیان له‌خالی راگیربوون كه‌خو‌یانیان پێ‌به‌هێژ كردوه، هاوكات سه‌لاحه‌ددین جوړه‌ها ته‌كتیكاتی گرته‌به‌ر بو‌ ئه‌وه‌ی خاچ دروشمه‌كان بكه‌ونه داوییه‌وه^{٩٨}، لی‌ره‌وه‌ ده‌رئه‌كه‌وی‌ت كه‌ سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین له‌به‌ر‌پو‌ه‌بردنی ده‌ولت و سه‌ركردایه‌تی كردنی سه‌ربازه‌كانیدا دژ به‌خاچ دروشمه‌كان ئامانجی ده‌روونی ستراتیژی هه‌بووه، له‌قوناغی یه‌كه‌مدا سه‌لاحه‌ددین هه‌ولیدا هی‌زه‌ موس‌لمان‌ه‌كان له‌ژێر ئالای سه‌ركردایه‌تی خویدا یه‌كه‌بات، پاش ئه‌وه‌ش قوناغی دوهم كه‌جیهاده‌ دژ به‌ خاچ دروشمه‌كان ده‌ستپێ‌كرد.

بی‌گومان سه‌ركه‌وتنی هه‌ر سه‌ركرده‌یه‌ك به‌نده‌ به‌توانای له‌ هه‌لب‌ژاردنی شو‌ینێ‌کی گونجاو بو‌ سو‌پا‌كه‌ی له‌ كاتی جه‌نگدا، به‌شی‌وه‌یه‌ك ساغ و سه‌لامه‌تی سو‌پا‌كه‌ی مسو‌گه‌ر بكات، به‌م جوړه‌ سه‌لاحه‌ددین مه‌به‌سته‌كانی به‌كاره‌ینانی جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی له‌م شه‌په‌دا دژ به‌ خاچ دروشمه‌كان پراك‌تیزه‌ كرد، بی‌گومان سوود وهر‌گرتن له‌ هه‌له‌كانی دوژمن به‌شێ‌كه‌ له‌ ستراتیژی‌یه‌تی فاك‌ته‌ر كه‌ زو‌رجار فه‌رمانده‌ سه‌ربازیه‌كان له‌ میان‌ه‌ی ئه‌و هه‌لانه‌وه‌ پیلانی دانه‌پرشت^{٩٩}، بو‌یه‌ لی‌ره‌دا ده‌توانین ب‌لێ‌ین ئاماده‌یی و خو‌سازدان له‌ پیناو ترساندنی دوژمندا، خو‌ی له‌خویدا جه‌نگی

٩٨ حسین: س.پ، ل ٢٠٦.

٩٩ الخلفاء: العسكرية الاسلامیة وقادتها العظام، ل ٥٩.

دەروونی ستراتژییە، لەم بارەییەوه خۆی گەوره له قورئانی پیروژدا
 دەفەر مویت: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
 وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ} ١٠٠.

بیگومان ئەو پیلانە دەروونییە ستراتژییە ی که سولتان سەلاحەددین دای
 ئەپشت و ئاراستە ی دەکرد، پراستەوخۆ کاری دەکرده سەر خاچ دروشمەکان
 ولەهیزو توانای سوپای دەولەتی ئەیوبی دەترسان، هەرچەندە ژمارەیان زۆر
 بوو، خاوەن سێ میرنشینی خاچیش بوون له پوژەهلاتی ئیسلامیدا و جگە
 لەتوانا ماددی و سەربازییەکانیان، لەگەڵ سوود وەرگرتن لەهەڵەکانیان، بۆیە
 دەتوانین بڵێن چاکترین دەسکەوتی ئەم جەنگە دەروونییە بو سولتان
 سەلاحەددین بڵاوبوونەوهی توانا و لیھاتوو یی ئەم سەرکردە یە بوو، ھاوکات
 لەگەڵ بالا بوونی ناوبانگی لەچارچیۆه ی جیھانی ئیسلامی بو و لاتانی
 ئەوروپا.

١٠٠ واتە (تا بۆ دەکرێ چەک و جەبەخانە ی شەپو ئەسپی سواری پەیدا بکەن) دوژمنی
 پێ بترسێن، که دوژمنانی خوداشن. غەیری وانیش دوژمن و هەن نایان ناسن. بەلام
 خودا دەیان ناسن. هەر مالێکی لە پراهی خودای بەخت بکەن، خودا دەبێژێرێتەوه و هیچ
 ناھەقی قبوڵی ناکرێ. (سورەتی ئەنفال: ئایەتی ٦٠، وەرگیرانی ماموستا هەژار).

**به‌شی سیّهم
جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی**

**The Tactical
Psychological Warfare**

جهنگی دھروونی ته کتیکي

جهنگی دھروونی ته کتیکي به جهنگی مهیدانی یان جهنگی کورت خایه نیش ناوده بریت که له بهر هکانی جهنگدا ئاراسته ی پیکخته کانی دوژمن ده کړی و تایبه ته به ناوچه یه ک یان بهر هیه کی جهنگی دیاری کړا، مه به ستیش له شویاوه لاواز کردنی وره ی که رته کانی شو بهر هیه یه و نامانجیش لی خویه دهسته وه دانی دوژمنه،^۱ هره وها هم جوړه جهنگه دژي شو مه دنیانه بهر پاده کړی که دهکونه ناوچه ی چالاکیه سهر بازیه کان و رازیکردنی دوژمن به وه ی که شو مه سه له یه له پیناوی جهنگدا دهیکه مه سه له یه کی ره و نییه و بو دروست کردنی گومان له نیوان سهر بازو سهر کرده کانی دوژمن و لاواز کردنی وره یان^۲. له ژیر پوشنایي هم پیناسه یه دا سولتان سه لاهه ددین توانی یه که مه جهنگی دھروونی ته کتیکي ئاراسته ی سهر بازانی سودان بکات، کاتیک هم سهر بازانه به هو ی کوشتنی فهرمانده که یانه وه (جوهر بن عبدالله) ی موئته مه نی خه لافه ت هه لگه پرانه وه، و کو بو ونه وه بو شهر ی ئه یو بییه کان و نزیکه ی (۵۰) هزار سهر بازو ده بوون، شهر له نیوان هره دوو لادا به گهر می بهر پا بو، به سهر که وتنی سه لاهه ددین و دو پراندنی سودانیه کان کو تایی هات^۳، کاتیک سولتان فهرمانی دا به سووتاندنی گهر که که یان که به (المنصوره)^۴ ناسرا بو

۱ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۷۹۱ السید: اضواء على الحرب النفسية، ل ۴۳ علي: معركة الكلمة، ل ۶۸.

۲ حاتم: س. پ، ل ۱۸۷ "زناد: س. پ، ل ۱۵.

۳ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۰۳-۲۰۴ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۸۳ ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ۷۱ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۹۲ غنيم: الدولة الايوبية والصليبيون، ل ۲۲.

۴ (المنصورة): گهر کی (المنصوره)، دهک وئته دهره وه ی دهر گای (زويله)، لای راستی، گهر کیکی زور بهر بلاو بو. سودانیه کان لهو گهر که نیشته جی بوون، پاش شو ووداوو له سهر فهرمانی سولتان

نزیکی (باب زویله) ^۶ و (توران شاه) ی برای سه لآحه ددین به هیژی شمشیر توانی له قاهره شار به دهریان بکات و له شاری (جیزه) نیشته جی کران ^۷، ئامانجی سه لآحه ددین له و کاره کو تایی هیئانی ململانی و پالنائیان بوو بو حاله تیکی دهر وونی خراپ و خو به دهسته وه دان و مل که چ بوون بو مهرجه کانی، بو سه لماندنی ئهم بو چوونه (الجبرتی) ده لیئت: (خه لیفه العاضد) ^۸ "خوی دانهری ئهم پیلانه بوو له دژی سه لآحه ددین به مه به سستی پژگار بوونیان له داروده سته ی سولتان له ولاتی مصر" ^۹.

تاکتیک مانای هونه ری جهنگه له گو ره پانی شه ردا که له پیناو لاوان کردنی دوژمن پیاده ده کریئت یا راسته و خو گه یشتن به ئامانجه دیاریکراوه کان و به رده وام بوون له م کاره دا دوژمن ماندوو ده کات و تووشی دوخیکی شله ژاوی ده کات، ^{۱۰} بیگومان تاکتیکی سه رکه و توو دوژمن

سه لآحه ددین له لایهن میر (خطاب بن موسی) ویران کرا، و دانیشته وانه که ی راگو یزکران بو ناوچه ی (الصعید)، پاشان شوینه کیان بوو به باخ. (یا قوت الحموی: س. پ، مج ۴/ ل ۳۲۰).

۵ (باب زویله): یه کیکه له چوار ده رگا کانی شاری (القاهره)، که و سه رکرده (جوهر) له گه ل دروست کردنی شاره که دروستی کردوون، به ناوی یه کیکه له هۆزه به ریه ریه کانی پوژئاوا که له گه لیدا بوون، و له سالی (۱۰۹۲/ک ۴۸۵) ده رگای (زویله) ی گه ره له لایهن میری سویا (بدر الدین الجمالی) دروست کراوه، هاوکات یه کیکه بوو له ده رگا به هیزه کانی ئهم شاره. (القلقشندی: صبح الاعشی، ج ۳/ ل ۴۴۸-۴۴۹ "مبارک: الخطط التوفیقیة، مج ۳/ ل ۲۳۶).

۶ ابن کثیر: البداية والنهاية، ج ۱۲/ ل ۳۴۴ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۸۳" المقریزی: اعتاظ الحنفاء، ج ۳/ ل ۱۹۹. ۱. جب: صلاح الدین الايوبي، ل ۱۲۰ "عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ل ۷۰۷-۷۰۸).

۷ (خليفة العاضد) ناوی (عبدالله بن يوسف بن حافظ)، له سالی (۵۵۰/ک ۱۱۶۰) ز بووه ته خه لیفه ی فاتییه کان و دوا خه لیفه شیانه، له سالی (۵۶۷/ک ۱۱۷۱) ز کوچی دوا یی کردوو و له قاهره به خاک سپێردراوه. (ابن خلکان: س. پ، ج ۳/ ل ۱۰۹).

۸ عجائب الآثار في التراجم والاخبار، ج ۱/ ل ۴۹.

۹ عبد القادر: الاعلام والدعاية، ل ۳۳۹.

دەترسینى و لاوازىشى دەكات، ئەم شىۋازە بوو كە سولتان سەلاھەددىن و
فەرماندەكانى پىادەيان دەكرد^{۱۰}.

سەرەپاي ئەۋەى ئامانجەكانى جەنگى دەروونى يەك شتە، بەلام ھۆكارو
كەرەستەكانى جىاوازى ھەيە لەنىۋان جەنگى دەروونى تاكتىكى و
ستراتىژى، مەبەست لەم جەنگەكۆتايى ھىنانە بە كىشەكان و پال نانە بە
دوژمن بۇ دروست كردنى حالەتتىكى دەروونى، ئەۋىش حالەتى شكست و
دوړاندەو لەئەنجامدا خۆبەدەستەودانە بەلایەنى سەرکەوتوو، ھەربۆيە
دوای مردنى (نورالدىن محمود) سەلاھەددىن لەپوودانى كىشەو گىرە
شىۋىنى و ناكۆكىەكانى ولاتى شام بى ئاگا نەبوو، بەلكو زۆر
بەھەستىارىيەۋە تەماشای پووداۋەكانى دەكردو چاۋەپرىى ھەلىكى شىاۋى
دەكرد بۇ ئەۋەى بچىتە ناۋيەۋە، سەلاھەددىن سىياسەتى وابوۋ نەيدەۋىست
خەلكى شام لەبەر چوونى بۇ ناو ولاتەكەيان لىى ھەلسن و راست ببنەۋە و
لەترسى ئەۋەى نەۋەكو دژىشى بوەستن و ئاستەنگ بخەنە ناو كارەكانىەۋە
بەردەوام نامەى بۇ پادشا (الملك الصالح اسماعيل) دەناردو ملكەچى و
گوپرايەلى خۆى بۇ دووبارە دەكردەۋە، لەدوای ئەمەش ترسى خۆى لەسەر
بەرژەۋەندىيەكانى پادشا بۇ شامىيەكان نىشاندا^{۱۱}، بىگومان ھەر
سەركرەدەيەك لەو سەردەمەدا ھەولى سەر لەنوى بىياد نانەۋەى بارى
سىياسى بدابوۋايە، ئەۋا دەبۋايە بەخۆ ئامادە كردنەۋە بەرپەرچى ئەۋ
مىرنشېنە زەنگيانەى بدايەتەۋە كە لەناۋچەى شام و جەزىرەدا ھەبوون^{۱۲}.
بەتايىبەتى لەلایەن ئەۋ كەسانەى باۋەپريان وابوۋ ئەۋان مافى جىگرتنەۋەى
پادشاى چاكە خواز (نورالدىن محمود)يان ھەيە پوۋبەپروۋى ناپەرەزايىيەكى

۱۰ حسين: الجيش الايوبي، ل ۲۰۷.

۱۱ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۲۴۳، ۲۵۱.

۱۲ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۲۴ - ابوشامة: الروضتين، ج ۲ / ل ۲۸-۳۷ - قاسم: س. پ، ل ۱۴۲.

توند ده‌بووه‌وه، له‌پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌کانی (ابن المقدم)^{۱۳} و (سعدالدين کمشتکين)^{۱۴} بۆ سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وئیت^{۱۵}.

سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی شه‌پکردن له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیدا به‌مه‌به‌ست دروشمی (شه‌پ له‌ پیناوی خوادا) یان (کارکردن له‌ پیناوی پرگارکردنی قودسی) به‌رز ده‌کرده‌وه که پيشتر باسماڼ ليوه‌ کرد^{۱۶}، وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌وه {وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ}^{۱۷}، ئه‌مه‌ش وه‌ک هۆکاریکی دهره‌وونی کاریگه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیٔ بجئته‌ شام و بئ هيج نه‌ياریک فرمانه‌وه‌ایي بکات، چونکه به‌بئ ږاگه‌ياندنئ ئه‌و دروشمه‌ و به‌بئ به‌کاره‌ینانی ئه‌و شیوازه تاکتیکیه‌ دهره‌وونیه‌ و ئاگادار کردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌ به‌رپرسه‌کان به‌وه‌ی مه‌به‌ستیه‌تی ده‌نگه‌کان یه‌ک بخات بۆ شه‌پ کردن له‌گه‌ڵ خاچ دروشمه‌کان و پرگارکردنی قودس، نه‌یده‌توانی به‌نووکي پم نه‌بیٔ بجئته‌ شامه‌وه، ئه‌گه‌ر

۱۳ ابن المقدم: ناوی (شمس الدين محمد بن عبد الملك)، یه‌کێک بوو له‌گه‌وره‌ میره‌کانی (نورالدين محمود) پاشان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یویی، پۆلی کاریگه‌ری هه‌بوو له‌ شه‌پي خاچ دروشمه‌کان، له‌ سالی (۵۸۳ه‌/ ۱۱۸۷ز) له‌کاتی به‌جی هینانی ئه‌رکی حه‌ج کوژرا، که‌میری حاجیه‌کانی شام بوو، به‌ده‌ستی حاجیه‌کی عێراقی به‌ناوی (مجیر الدین طاشتکين). (ابن تغري بردي: س.پ، ج ۶/ ۱۰۵، ابن العماد: شذرات الذهب، ج ۴/ ۲۷۶ الفساني: المسجد المسبوك والجواهر المحکوک في طبقات الخلفاء والملوک، ۲۰۱ل).

۱۴ (سعد الدين کمشتکين): یه‌کێک بوو له‌سه‌ر له‌شکره‌کانی (نور الدين محمود)، له‌سه‌رده‌می ئه‌و والی موصل بوو، پاش (نورالدين محمود) به‌ره‌و شاری (حلب) هه‌له‌هات و چووه‌ خزمه‌تی (شمس الدين بن دايد) دواتر له‌گه‌ڵ (الملك الصالح) دا بوو قه‌لای (حارم) دايد، له‌ نه‌ج‌امی کاره‌کانی سالی (۵۷۳ه‌/ ۱۱۷۷ز) کوشتی. (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۱۵-۲۱۷ ابن خلکان: س.پ، ج ۷/ ۱۶۸ ابن تغري بردي: س.پ، ج ۶/ ۸۱).

۱۵ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۵۱ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ۱۲۱-۱۲۲ العبد: ايعيد التاريخ نفسه، ۱۱۷ل.

۱۶ ايليسیف: س.پ، ۴۴۷- يوسف: العرب والروم واللاتين، ج ۱/ ۹۵ مصطفى: س.پ، ۱۵۷ل.

۱۷ واته (به‌دل و داو- وه‌ک پيوتسته - له‌پئی خودا بچنه‌ خه‌زا). (سوپه‌تی حه‌ج، ئایه‌تی ۷۸، وه‌رگیزانی ماموستا هه‌ژار).

بشچووايه نهیده توانی تیايدا بمینیتسهوه^{۱۸}، له بهر ئه وهی پرو به پروی بهر هه لسته یه کی توند ده بو هوه، به لام سه لاهه ددین زانی چو ن په قنار بکات و چ پیلانیکی تاکتیکي بگریته بهر.

ئه وهی سه لاهه ددین چاوه پرتی ده کردو هیوا ی بۆ ده خواست داوا کردنی بوو له لایه ن خه لکی شامه وه،^{۱۹} ئه مه ش بۆی بوو به باشتین به لگه بۆ ئه وهی ده ست له کاروباری ولاتیان وهربدات، ئه وه بوو ساتیک دوا نه که وت، به لکو په له ی کرد له پویشتن، و مصری به جی هیشت و گه یشته (بصری)^{۲۰} میره که ی پینشوازیه کی گهرمی لی کردو پاشان پروی له دیمه شق کرد له مانگی (ره بیعی یه که می سالی ۵۷۰ ک/ ۱۱۷۴ ز) گه یشته ناو دیمه شق و چو وه ناو خانوی باوکی که به (العقیقی)^{۲۱} ناسراوه، تا وه کو قه لاکه یان دایه ده ستی^{۲۲}. پاش ئه وهی سه لاهه ددین کو تای ی به پرگار کردنی دیمه شق هی نا، کاروباری ئه م شاره ی پیکخته وه که له پینشدا خراپیان کردبوو، ئینجا دایه ده ست برا که ی (سیف الاسلام طغتكین)^{۲۳}، پاشان بای دایه وه سه ر (حمص)، کو نترولی کرد ته نیا قه لاکه ی نه بیی^{۲۴}، پاشان پویشتن بۆ (حمه)^{۲۵}

۱۸ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۵۲- مصطفی: س. پ، ل ۱۵۲.

۱۹ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۵۲- ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۲۳۶- ابن العديم: زبدة الحلب، ج ۳/ ل ۱۵-

۱۸ ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ل ۳۷۵- قه قتان: س. پ، ل ۲۲۸.

۲۰ بصری: شاریکه له ولاتی شام سه ر به دیمه شقه. (ياقوت الحموي: س. پ، مج ۱/ ل ۳۴۸).

۲۱ العقیقی: شوینی (العقیقی) ئه مرۆ له (باب البرید) له خانه ی کتیبی (الظاهرية) له دیمه شق. (مصطفی:

س. پ، ل ۱۵۸).

۲۲ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۵۱-۲۵۲- ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۲۰- المعاضدي: س. پ، ل ۱۵۹.

۲۳ سيف الاسلام طغتكین: کوری (ایوب بن شادی)، نازناوی (الملك العزيز) بوو، پیاوینکی نازاو ژیر بوو

هاوکات ئه دیب بوو، سولتان سه لاهه ددینی برای بۆ ولاتی (اليمن) ی په وانه کرد، له سالی (۵۷۹ ک/ ۱۱۸۳ ز)

چو وه شاری (مکه)، پاشان هه موو (اليمن) ی کو نترۆل کرد. (الخرجي: العقود للؤلؤة، ج ۱/ ل ۲۹- ابن

خلکان: س. پ، ج ۱/ ل ۲۳۷- المقرئ: السلوك، ج ۱/ ل ۱۶۸- الزركلي: س. پ، ج ۳/ ل ۲۷۷).

۲۴ البنداري: سنا البرق الشامي، ج ۱/ ل ۱۸۰- سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸/ ل ۳۲۸- ابن خلدون: تاريخ

ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۵۵.

ئەوھى بە (عز الدين جورديك) ى فەرمانرەۋاى راگەيانند كە بۇ ئەوھ ھاتوھ
 ۋلات لە دەستى خاچ دروشمەكان بياريزى، فەرمانرەۋاى (حماء) باۋەرى بە
 قسەكانى ھىنا و (حماء) ى بەدەستەوھ دا^{۲۶}، پاشان (جورديك) ئامادەيى
 دەربرى بىيت بە نىردراۋى سەلاھەددىن و بچىت بۇلاى (سعد الدين
 كمشتكين) خاۋەنى (حلب)، بەلام ھەولەكانيان ئەنجامى نەبوو، ئەوھ بوو
 (جورديك) لەگەل (شمس الدين ابن دايە)^{۲۷} لەلايەن (كمشتكين) خزانە
 بەنديخانەوھ^{۲۸}، ھەرۋەھا (كمشتكين) لەم سنوورە نەوھستا، بەلكو لەگەل
 (سيف الدين غازى) مىرى موسل نامەى گۆرپەوھ و داۋاى لىكرد ھىزەكانى
 موسل بچنە پال ھىزەكانى (حلب)^{۲۹}، ھەرۋەھا حاكىمى شارى (طرابلس)
 ۳۰ بۇلاى مىرى خاچ دروشمەكان (الكونت ريموندى سىيەم)^{۳۱} نارد
 بەلىنى پارەيەكى زۆرى پىدا ئەگەر ھاتوو بتوانى سەلاھەددىن لە (حلب)

۲۵ حماء: بريتىيە لە ناۋچەيەكى شاخاۋى دەپوانتتە سەرشارى (حماء) و پووبارى (عاصى) و پىنگاھتوھ
 لە دوو قەلئى بەرامبەر. (ناصر خسرو: س.پ، ل ۴۶ "ياقوت الحموي: س.پ، مج ۲/ ۱۸۰-۱۸۱).

۲۶ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۵۵- ابن العماد: س.پ، ج ۲/ ۲۳۶.

۲۷ شمس الدين ابن دايە: لەسەردەمى (نور الدين محمود) والى شارى (حلب) بوو، ھاۋكات يەكك بوو لە
 گەرە مەرەكانى، پاش كۆچى دوايى (نور الدين محمود)، لەگەل (كمشتكين) پىنگەھوت بۇ پىشەرەۋى كردن
 بۇ شارى ديمەشق ھىنانى (الملك الصالح اسماعيل)، بەلام ھەولەكەيان ئەنجامى نەبوو كە لەلايەن (ابن
 المقدم) شكستى پىنھىنرا. (ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۶).

۲۸ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۵۵.

۲۹ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۳۱- ابو الفداء: س.پ، ج ۲/ ۱۳۶-۱۳۷- النويرى: س.پ، ج ۲۸/ ۲۷۶.

۳۰ طرابلس: شارىكە لە ۋلاتى شام، ئاۋى دەريا لە سى لاۋە دەۋرى دابوو، و يەككىكە لە پىنگەكانى ۋلاتى
 شام. (الحميرى: الروض المعطار، ج ۲/ ۳۹۰).

۳۱ الكونت ريموندى سىيەم: لە سالى (۵۳۵/ك/ ۱۱۴۰) لەدايك بوو، لە سالى (۵۵۹/ك/ ۱۱۶۴) بەدىلى گىرا
 لاي (نور الدين محمود)، لە سالى (۵۶۹/ك/ ۱۱۷۴) نازاد كرا، لەو كاتەوھ بىوھ (چاودىر- وصى) لەسەر
 پادشا (بلدوينى چوارەم)، لەپاش شەرى (حطین) كۆچى دوايى كرد. (ابن الاثير: الكامل. مج ۷/ ۳۱۹-
 ۳۲۰ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۲۴- عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ۷۴۴).

دووربخاتهوه^{۳۲}، (سعد الدين كمشتكين) بهو په يوه نډيه نه وه سټا، به لكو په يوه نډى به (راشد الدين بن سنان) ي^{۳۳} رابهري (ئيسماعيليه كان) كرد له ولاټى شام، و په يمانى پاره يه كى زورى دا يه، بهو مهرجه ي بتوانى سه لاهه ددين بكوژيت^{۳۴}، (راشد) ي ئيسماعيلى وه لامى داواكار يه كى (سعد الدين كمشتكين) ي دا يه وه، به لام هه وه كه ي سه ركه و توو نه بوو، به لكو سه لاهه ددين ده ست به جى توانى كو مه لىك له (ئيسماعيليه كان) بكوژيت^{۳۵}، به لام هه لويستى سه لاهه ددين له ئاست جموجولى سه ربازه كانى موسلو حله ب كه دژ بهو بوون، نه وه بوو به هه موو شيوازيكى تاكتيكى دهروونى كارى بو پريگرتن له بهرپا بوونى جهنگ له نيوانياندا ده كرد^{۳۶}، هه موو پريگه يه كى ئاشتيخوازانه ي نه گرتنه بهر بو گه يشتن به مور كردنى پريكه و تنيك له نيوانياندا كه جي به جى كردنى يه كيتييه كى سياسى به هيژ زامن بكات و له پريگه يه وه بتوانيت دژ به خاچ دروشمه كان بوه ستيت، له هه مان كاتدا بتوانيت هيله كانى گه رانه وه دابين بكات و له پشته وه پريگه له دوژمن بگريت

۳۲ البنداري: س.پ، ج/۱ ۱۸۲ل ابن كثير: س.پ، ج/۱۲ ۳۸۴ل.

۳۳ راشد الدين بن سنان: خه لكى گوندى (عقن هى نزيك شارى (بصرى) له كاتى سهردانى بو قه لاي (الموت) له لايه ن خاوه ن قه لاه وه په وانه ي ولاټى شام كرا بو رابهرايه تى كردنى (ئيسماعيليه كان) لهو ناوچه يه دواى نه وه ي هه ستى به ليها توويى و توانيى هزرى كرد، هه روه ها هه ندى پرويه پروبوونه وه ي هه بوو له گه ل (نور الدين محمود)، سالى ۵۸۹/۱۱۹۲ل كوچى دوايى كرد. (سبط ابن الجوزي: س.پ، ج/۸ ۴۱۹ل ابن تغري بردي: س.پ، ج/۶ ۱۱۷ل ايفانوف: دائرة المعارف الاسلامية، ج/۹ ۴۶۹ل به لام ابن جبير باسى دهكات و دهلى: "مروفيكى شهيانه". رحلة ابن جبير، ۲۲۵ل.

۳۴ العمري: مسالك الابصار، ج ۲۷، ورقة ۶۵ الحنبلي: شفاء القلوب، ۸۶ل. ر.ج.ب: صلاح الدين الايوبى، ل ۱۲۴ل بروكلمان: تاريخ الشعوب الاسلامية، ل ۳۵۴.

۳۵ نه مه يه كه م پړوسه ي تيرو كردنى سولتان سه لاهه ددين بوو له لايه ن ئيسماعيليه كان كه چه ند جاريكى تريس هه ولى بى ناكامى تيوريان ده دا، (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۵۳ل سبط ابن الجوزي: س.پ، ج/۸ ۳۲۸ل ابن واصل: س.پ، ج/۲ ۲۴ل.

۳۶ ابن تغري بردي: س.پ، ج/۶ ۶۹ل ايلي سيف: س.پ، ل ۴۴۹ل، سعداوي: التاريخ الحربى، ل ۶۳.

و گه مارۆیان بدات،^{۳۷} لههه موو باریکدا سولتان سه لاهه ددین له شه پری موسلمانان ده ترسا، له بهر ئه وهی خوینی موسلمانان کان یه ک خوینه، پیگهی تاکتیکی دهروونی به کارهینا بو ئه وهی هه لچوونی موسلمانان کان دابمرکینیتیه وه و له نیوانیاندا خوین نه پیرتی^{۳۸}، بو ئه وهی له دوا پوژ سوودیان لی وهرگریت و خوینیان به فیرو نه چیت، هه رچه نده هه وله کانی سه ری نه گرت و به بهریا بوونی جهنگ له گردو لکهی (حماه) له نیوانیاندا کو تای هات و له پوژی (یه شه ممه ۱۹ ی ره مه زانی سالی ۵۷۰ ک/ ۱۳ ی نیسانی سالی ۱۱۷۵ ز) سه لاهه ددین به سه رکه و تنیکی یه کجاره کی به سه ریاندا زال بوو^{۳۹}. و پاش شکست هیانی به لایه نگرانی (نور الدین محمود) هیچ دل ره قانه رهفتاری له گه ل نه کردن وهکو له و ئایه ته دا هاتووه: {وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ}،^{۴۰} ئه وه بوو شیوازیکی دهروونی تاکتیکی نویی به کارهینا، ئه ویش (به دوا ی هه لها تووان نه که وت، ئازاری برینداره کانی نه دا، هاوکات دیله کانی ئازاد کرد)^{۴۱}، هه تا وه کو گوتویانه له و شه رانه دا (۷) هه وت که س زیاتر نه کوژراوه^{۴۲}، له بهر ئه وهی سه لاهه ددین مه به سستی بوو متمان وه پریزی ئه و موسلمانانه ی که شه پری له گه ل ده کردن مسوگهر بکات، ده یویست به لای خویدا رایانکی شیت له چوار چی وهی ئامانجه ته کتیکه کانی له گه ل خاچ

۳۷ العرینی: الشرق الادنى في العصور الوسطى (الایویبون)، ل ۵۹.

۳۸ العسلی: صلاح الدین الایوبی، ل ۱۸۱.

۳۹ ابن شداد: س. پ، ل ۵۷ البنداری: س. پ، ج ۱/ ۸۶ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ۷۵۱ ابن تغری بردی: س. پ، ج ۶/ ۲۳.

۴۰ واته (چاکه و خرایه هه مه بهر نین، تو هه می شه وهرامی چاکتر بده وه، ئه وسا که سیک له گه ل تو دا دورژمنه، ده بیته دوستی نزیکت). (سوهرتی فوسیه لت، ئایه تی ۲۴، وهرگیرانی ماموستا هه ژار).

۴۱ ابن کثیر: س. پ، ج ۱۲/ ۳۸۴.

۴۲ المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۱۶۸.

دروشمه کاند ا وهک یارمه تیدهریک به کاریان بهینیت^{۴۲}، پاش ئه وه سه لاهه ددین به رهو (حلب) پیشهره وی کرد بو ئه وه ی ئابلوقه ی بخاته سه ر^{۴۳}، له چوارچیوه ی جهنگه دهروونیه تاکتیکیه کانی توانی ئامانجی خو ی له ته پاندنی وره ی دوژمن به دیبهینیت، ههروهه توانی ریزه کاریان په رشو بلاو بکات به شیوهیه که بیژاری و ناویمیدی و ترسان له دهست پیکردنه وه ی شه پری خسته دل و دهروونی خه لکی ناوچه که، به وپییه ی شه ر ده بیته هو ی مردن و مالویرانی و هه ژاری و نه بوونی^{۴۴}، پاش ئه وه (حلب) یه کان نامه یان بو نارد و داوای پیکه وتنیان له گه لدا ده کرد^{۴۵}، سه لاهه ددین به گرتنه خو ی (حلب) زور دلخوش بوو، چونکه دهسکه وتیکی تاکتیکیه و سه رکه وتنیکی سیاسیه، هاوکات متمانیه موسلمانان به سه رکرده ی نو ی زیاتر بوو، به شیوهیه که شاعیران و وتارییژه کان گه لیک قسه و هو نراوه ی به نرخیان به سه ردا هه لگوت، تیدا باسیان له کرده وه و چاکه و نازایه تییه بی وینه کاریان ده کرد به هو ی ئه م سه رکه وتنه و ئه نجامه تاکتیکیه که ی له سه ر پیره وی پروداوه کان له ناوچه ی شام و جهزیره به دهستی هیئا، بو نمونه قازی دیمه شق (محی الدین بن زکی)^{۴۶} هو نراوه یه کی له ستایشی سولتاندا گوت:

وفتحکم حلبا بالسيف في صفر

۴۳ ابن شداد: س.پ، ل ۴۲-۴۳ "نوري: س.پ، ل ۱۹۵-۱۹۶.

۴۴ ابن العبري: س.پ، ل ۳۷۶ "حسن: تاريخ الاسلام، ج ۴/ ل ۱۰۵ "العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۴/ ۱۱۳.

۴۵ أبو شامة: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۵۹ "الخطاب: الاسلام والنصر، ل ۲۰.

۴۶ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۱۰۰ "النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۳۷۷.

۴۷ قاضی محی الدین بن زکی: له سالی (۴۴۳/ک ۱۰۵۱ ن له دایک بووه، باپیری (ابن عساکر) بوو، زاناو ئیمامیکی به تواناو لیهاتوو بوو، له شاری دیمه شق کۆچی دواپی کرد. (ابن العماد: س.پ، ج ۴/ ل ۱۰۵ "ابن تغری بردی: س.پ، ج ۵/ ل ۲۶۶).

بۆیه ده‌توانین بڵێن ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنی چه‌لب له‌لایه‌ن ئه‌یوبیه‌کان کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ بوو بۆ خاچ دروشمه‌کان و شکستیکی ده‌روونی و سه‌ربازی بوو بۆ هێزه‌کانیان، چونکه‌ بۆ ئه‌یوبیه‌کان په‌یوه‌ندییه‌ ستراتیژی و تاکتیکی و سه‌ربازییه‌کانی نیوان شام و مصری پته‌وتر کرد^{٤٩}، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین توانی به‌ پشتیوانی جه‌ماوه‌ری موسلمانان په‌کێتیه‌کی به‌هێز بنیاد بنیست نه‌که‌ به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رکرده‌ سیاسیه‌کان له‌نیو میره‌کانی ناوچه‌که‌دا^{٥٠}.

ئامانجی جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی جه‌خت کردنه‌ سه‌ر مه‌ترسی شه‌رو بڵاوکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ پاکردن و خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان ئاسایش بۆ خه‌لک و سه‌ربازه‌کانیش مسو‌گه‌ر ده‌کات، و ئاسانکردنی داگیرکردنی شاره‌کان له‌ ڕیگه‌ی بانگه‌شه‌ کردن و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیان یان ناردنی نوێنه‌ر بۆ لایان^{٥١}.
ئهو سه‌رکه‌وتنه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ حمص و گردۆلکه‌ی (حماه) به‌سه‌ر نه‌یاره‌کانی به‌ده‌ستی هه‌ینا ترسی خسته‌ دل و ده‌روونی خاچ دروشمه‌کان و له‌توانا هێزی سه‌لاحه‌ددین به‌ ئاگا هاتن، ئه‌ویش وای لێکردن به‌ناچاری ڕیگه‌ی ناشتی بگرنه‌ به‌ر له‌ (مرج صفر)^{٥٢} سه‌ره‌تای سالی (٥٧١/ک/١١٧٥ز)

٤٨ سبط ابن الجوزي: س.پ، ج/٨ ل/٣٧٧ “ابوشامة: الروضتين، ج/٢ ل/٤٧” ابن كثير: س.پ، ج/١٢ ل/٤١٤ “البدليسي: س.پ، ل/١٥١. (واته: پزگاکردنی چه‌لب به‌ شمشیر له‌ مانگی صه‌فر، مزگینیه‌ به‌ پزگاکردنی قودس له‌ مانگی ره‌جه‌بدا).

٤٩ ابن الاثير: الكامل، مج/٧ ل/٢٦١. “عاشور: الحركة الصليبية، ج/٢ ل/٧٨٠” Stevenson: the Crusades in the East, P.230

٥٠ ابن الاثير: الكامل، مج/٧ ل/٢٦١. “حسن: س.پ، ج/٤ ل/١٠٦” العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل/١٤٢.

٥١ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل/٤٩.

٥٢ مرج صفر: ده‌که‌وێته‌ ده‌روبه‌ری شاری دمشق له‌ به‌شی باشووری پوژناوای. (ياقوت الحموی : معجم البلدان، مج/٤ ل/٢٤٤)

کاتیك نوینه‌ری خاچ دروشمه‌کان ده‌گاته لای سولتان داوای به‌ستنی
 پیکه‌وتنامه‌ی نیوان ه‌ردوو لای ئی ده‌کات، سولتان داوای شه‌وی مه‌رجیان
 له‌سه‌ر داده‌نیت به‌داواکه‌یان پازی ده‌بیٲ^{٥٢}، چونکه خاچ دروشمه‌کان له‌و
 سه‌اله‌دا تووشی نه‌هامه‌تیه‌کی گه‌وره ه‌اتبوون، هاوکات ناوچه‌ی شام
 پووبه‌پرووی قه‌یرانیکی خراپ ه‌اتبوو^{٥٣}، ره‌نگه خاچ دروشمه‌کان له‌ هی‌زی
 سه‌لا‌حه‌ددین ترسابن که ه‌ه‌ره‌شه‌ی لی‌یان ده‌کرد، ئەمه له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی
 تریشه‌وه سه‌لا‌حه‌ددین له‌پشت ئەم پیکه‌وتنه‌وه ئامانجی خو‌ی ه‌ه‌بوو بو
 شه‌وی سه‌ربازه‌کانی پشوویه‌ک بده‌ن، به‌تایبه‌تی داوای پیکه‌وتنیان له‌گه‌ل
 (حه‌له‌ب)یه‌کان، چونکه ناوچه‌ی شام تووشی ئەو قه‌یرانه ه‌اتبوو که پی‌شتر
 باس‌مان لی‌وه کرد^{٥٤}.

گرن‌گترین پرووداو له‌شه‌ردا پوخاندنی و‌ره‌ی دوژمنه‌ بی‌ شه‌ر کردن و
 کوٲ‌ت‌رۆل کردنیه‌تی^{٥٥}، له‌و شی‌وازه ته‌کتیکیه ده‌روونییه‌ی که سه‌لا‌حه‌ددین
 پیاده‌ی ده‌کرد به‌مه‌به‌ستی لاواز کردنی و‌ره‌ی خاچ دروشمه‌کان، له‌ سالی
 (٥٧٥/ک/١١٧٩ز)، سولتان فه‌رمانی دا به‌ سه‌ربازه‌کانی که په‌زی (صفد) له
 ده‌شتی (ئوردن) ناوچه‌ی (بیت الاحزان)^{٥٦} بپن، هاوکات فه‌رمانی ب‌رینی

٥٢ ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ٣٥٧.

٥٤ چونکه به‌ ه‌وی که‌می باران بارینه‌وه ئەو سه‌اله ناوچه‌ی شام روبه‌پرووی وشکه سالی بوو بوویه‌وه، (ابن
 کثیر: س.پ، ج ١٢/ ٣٨٦ نوری: سیاسة صلاح الدین، ل ١٧٤). ئەمه‌ش خو‌ی له‌ خو‌یدا ه‌ویه‌ک بوو که
 ناوچه‌که تووشی قات و ق‌ری‌ه‌ات که کاریگه‌ریه‌کی ده‌رونی خراپی ه‌ه‌بوو له‌سه‌ر دانیشه‌توانی ناوچه‌که به
 گشتی و خاچ دروشمه‌کان به‌تایبه‌تی.

٥٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٧٧ ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ٣٦٦ ابن کثیر: س.پ، ج ١٢/ ٣٨٦.

٥٦ تزو: فن الحرب، ترجمه- فاخر عبد الرزاق، الثقافة الاجنبية، عدد ١، ١٩٨٧، ل ٢٢٠.

٥٧ بیت الاحزان: شاروچکه‌یه‌که له‌ نیوان دمشق و که‌ناری ده‌ریادا، خاچ دروشمه‌کان ئەو ناوه‌یان لینا،
 چوونکه ده‌لین ئەمه شوینی یعقوب بوو له‌وکاته‌ی یوسفی ئی وون بوو، خاچ دروشمه‌کان قه‌لایه‌کی
 به‌ه‌یزیان تیدا دروست‌کرد. (سبط ابن الجوزي: س.پ، ج ٨/ ٣٥٤- یاقوت الحموي: س.پ، مج ١/ ٤٠٨).

درهخته کانیشی دابوو^{۵۸}، ئامانجی سه لآحه ددین له پششت ئهم پرۆسه تاکتیکیه وه پوخاندنی وره دوزمن و لاوازکردنی بوو له پووی ئابوورییه وه، به شیوهیه که سهربازه خاچ دروشمه کان سوود له چینه وهی بهرهمی میوه جات و درهخته کانی و دانه ویله کان وهرنه گرن^{۵۹}، و بییته هوێ په کخستنی وره هیزی دهروونی و شه پرکردنیان^{۶۰}.

بیگومان سولتان سه لآحه ددین له ئاراسته کردنی جهنگی دهروونی تاکتیکی بهردهوام بوو، کاتی که له سه رهتای سالی (۵۷۸/ک/۱۱۸۲) به رهو قه لای (الکرك) بهرپکهوت، دواي چه ند پرۆژیک گه یشتته ئهو جیگایه، و تیبینی ئه وهی کرد که خه لکیکی زۆر له خاچ دروشمه کان کوپوونه ته وه^{۶۱}، (ابن شاهنشاه) ده لێ: "له نزیکیانه وه دابه زین، گه مارۆماندان تاوه کو به رهو قه لاکه یان هه لها تن، ده ستمان به سه ریاندا گرت، هه موو کشتو کاله کانیا نمان ویران کرد"^{۶۲}.

له راستیدا ئهو هوکارانه ی که یارمه تی ئامانجه کانی جهنگی دهروونی تاکتیکی ده دات شکسته یه که له دواي یه که کانی دوزمن و نه یاره کان و ئهو زیانه گه ورانه ی که پیا یان ده که ویت و هه لویستی له رزۆکی دوزمن و که می برژیوی و بوونی سه رکردایه تی نه گونجاو و کارامه و ده نگوباسه خراپه کانی به ره ی ناوخوی دوزمن و به شداری کردنی دوزمن له شه پرکیکی درێژ خایه ن و بوونی سوپایه کی بێ مه شق و بلاو بوونه وه ی ترس و بێ باوه ری له نیوان

۵۸ ابوشامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۸.

۵۹ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۸۰ "المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۸۰.

۶۰ حسین: س. پ، ل ۲۰۸.

۶۱ ابوشامة: الروضتين، ج ۲، ل ۱۱ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۳۰۰ شاکر: س. پ، ج ۱/

ل ۳۸۹.

۶۲ مضمار الحقائق، ل ۹۳.

دانیشتوانی شارەکه‌یه^{٦٣}. بۆنموونه پاش پشووێه که له‌لایه‌ن سولتان و سه‌ربازه‌کانیه‌وه له‌ ده‌روه‌ی حرا‌نه‌وه، له‌پێگه‌ی (دیاریه‌که‌وه له ١٧ی ئی الحجة سالی ٥٧٩هـ/١١٨٣ز) بۆ ئامه‌د^{٦٤} ده‌رچوو، پاش گه‌یشته‌نیان بۆ ماوه‌ی چه‌ند پوژێ گه‌مارو‌ی دان، له‌ راستیدا شوێنیکی زو‌ر سه‌خت بوو، زو‌ر جاریش سه‌ختی قه‌لا‌کانی به‌ نموونه ده‌هینرایه‌وه، به‌لام خراپی مامه‌له‌کردنی والی شارەکه، بووه پالنه‌ریک بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که له شه‌پدا بی هی‌زو که‌مه‌تر خه‌م بن^{٦٥}، به‌م شیوه‌یه سه‌لا‌حه‌ددین نا‌کوکی ناو شارەکه‌ی قو‌سته‌وه و په‌نای برده به‌ر شیوازی‌ک له‌ شیوازه‌کانی جه‌نگی ده‌روونی تاکتیکی فه‌رمانی دا بلا‌وکراوه بنووسن و تیا‌یدا هه‌په‌شه له خه‌لکی شارەکه بکری‌ت که‌به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر شه‌پکردن ده‌بی‌تته ه‌وی ریشه کی‌ش کردنیان، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه ئه‌گه‌ر شارەکه بده‌نه ده‌ست ئه‌وا مامه‌له‌یه‌کی باشیان له‌گه‌ڵدا ده‌کری‌ت و به‌پێی پێویست با‌ج و سه‌رانه ده‌خاته سه‌ریان، سولتان فه‌رمانی ده‌رکرد که بلا‌وکراوه‌کان به‌نو‌وکی تیره‌کانه‌وه بکری‌ن و بۆ نا‌وشاری (ئامه‌د)ی به‌او‌یژن تا‌کو بی‌خویننه‌وه^{٦٦}، له‌م کاته‌دا سه‌ربازه ئه‌یوبیه‌کان توانیان درزی‌ک بخه‌نه نی‌و قه‌لا‌ی شارەکه و خه‌لکی ناو قه‌لا‌که به‌نا‌چاری خو‌یان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه و شارەکه‌یان خسته ژێ‌رده‌ستی سولتان سه‌لا‌حه‌ددین، ئه‌م کاره‌ش ئه‌و قه‌لا‌ نزی‌کانه‌ی تری ئامه‌دی نا‌چار کرد که‌خو

٦٣ عبدالله: س.پ، ل ١٧.

٦٤ (ئامه‌د): شاریکی به‌ناوبانگه ده‌کو‌یتته رۆژئا‌وای دیج‌له‌و شارۆچکه‌ی دیاریه‌که‌وه، هه‌وره‌ها مه‌زنتی‌رو به‌ناوبانگترین شارەکانی بوو. (یا‌قوت الحموی: س.پ، مج ١/ ٥٦).

٦٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٩٩ ابن تغری بردی: س.پ، ج ٦/ ٨٦ ابن العبري: س.پ، ل ٣٨١.

٦٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٩٩ ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ ٣٩ ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ١٣٥ ابن کثیر: س.پ، ج ١٢/ ٤٢٣.

به دهسته وه بدهن، به تاييه تي نهو قه لايانه ي كه سهر به (ئه راتقه كان) ^{٦٧} بوون، ميري شاره كانی تر نوينه رانی خويان بو لای سولتان سه لاهه ددين په وانه كرد و داوای ليخوشبوونيان لي ده كرد، پيشتر سولتان سه لاهه ددين خوئی ناشتی خستبووه به ردهم نه وانه و داوای ليكردبوون كه بو جيهاد كردن دژ به خاچ دروشمه كان بيته ژير ئالاكه يه وه ^{٦٨}، بو نمونه له كاتي گه مارودانی (شهنگار) ^{٦٩} دا سالی (٥٧٨ هـ / ١١٨٢ ز) دا (العماد الكاتب) ده گيرپيته وه و ده لی: "هه موو پوژيك گوی بیستی نامه ی تیراوه كان ده بیين" ^{٧٠}.

نهو جهنگه ته كتيكیه ی كه له كاتي شهردا ئاراسته ی دوژمن ده كريت ده بی به چه كيكي ياریده در بو به ده سته يانی ئامانجه كانی كرده سه ربازیه كان له سه رده می شهردا نه ویش له پیگه ی پوو خاندنی دهروونی دوژمن و زالبوون به سه ر یريدا به شیوازيك كه وا له پیاوانی دوژمن بكات واز له پلانی به رهنگار بوونه وه به یین و وره یان بپوخینیت. بو نمونه سولتان سه لاهه ددين خوئی وانی شان ده دا بو نه وه هاتوونه شاره به هیزو شوراداره كان تا له نزیکیدا بریت وهك (ماردين) ^{٧١}، میافارقین ^{٧٢}، نامه د، تل

٦٧ ئه راتقه كان: ده گه پینه وه سه ر (ارتق بن اكسك) كه به (ظهیر الدین) ناسراوه سه ر به هۆزی (دقر- Dager) ی توركمانيین، كه نه وانی ش ده گه پینه وه سه ر هۆزی (الغن) كه چوونه نیو پیزه كانی (سه لاجیقه) و چه ند شوینیکی تاييه تیان بو دیاری كرد بو ده سه لاتی خود موختاری (فوتونومی) له چوارچیوه ی سنووری ده ولته ی سه لجوقی، (ئه راتیقه كان) له نیو سالانی (٤٦٥-٥٢١ هـ / ١٠٧٢-١١٢٧ ز) له ناوچه ی دیار به كر فه رمانه وای بوون، گرنه گرتین قه لاکانیان (ماردين و حصن کیف و نامه د) بوو. (خلیل: الامارات الارتقية في الجزيرة والشام، ل ٥٧-٥٨).

٦٨ ابو شامة: الروضتين، ج ٢ / ل ٤٢.

٦٩ شهنگار: یه كيكه له شاره كانی جهزیره، ده كه ویتته پوژئاوای موصل، نزيك چپای شهنگار. (ياقوت الحموي: س. پ، مج ٢ / ل ٧٨).

٧٠ البرق الشامي، ج ٥ / ل ٤٨.

٧١ ماردين: قه لایه كه له سه ر لوتكه ی چپای جهزیره، دهروانیته سه ر (نصیبين). (ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ٤ / ل ١٩٤)، هه ره ها ابن بطوطة باسی ده كات و ده لیته: "چاكترين و خوشترين شاره كانی نیسلا مه. (تحفة الانظار في غرائب الامصار وعجائب الاقطار، ل ١٥٩).

خالد،^{۷۲} عین تاب^{۷۴} و حلب)، پاشان هه‌لده‌ستا به سازدانی هه‌لمه‌تییکی ته‌کتیکی ده‌روونی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که سووره له‌سه‌ر مانه‌وه له ته‌نیشتییدا له‌باتی گه‌مارۆدانی به‌بێ ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ په‌لاماری بدات، ئهم شیوازه‌ش ئه‌وانه‌ی له‌ناو قه‌لاو شاره‌که دایه‌ ناچار ده‌کرد که داوای دانیایا بوون بکه‌ن یان هه‌ول بده‌ن بگه‌نه‌ جوړیک له‌ سازش کردن و پیکه‌وتن بوو دوورخستنه‌وه‌ی هیژه‌ گه‌وره‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ شاره‌که‌یاندا^{۷۵}، چونکه به‌گه‌مارۆدانی شاره‌که ناوچه‌که‌یان تووشی زیانیکی گه‌وره‌ ده‌بیئت. هه‌ر به‌هه‌مان شیواز له‌کاتی گه‌مارۆدانی شاری (موسل) دا بوو جاری سییه‌م له‌ سالی (۵۸۱/ک/۱۱۸۶)ن پوویدا^{۷۶}، به‌ره‌و شاری (خلاط)^{۷۷} ده‌رچوو، به‌لام نه‌یتوانی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریت، پاشان به‌ره‌و شاری (میفارقین) ده‌رچوو گه‌مارۆی دا، فه‌رمانده‌ی به‌رگری شاره‌که (اسدالدین یرنقش)^{۷۸} بوو، که که‌سیکی به‌توانا و زیره‌ک بوو توانی شاره‌که بیاریزیئت و سه‌لاحه‌ددین دوور بخاته‌وه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی له‌ به‌کاره‌ینانی توندوتیژی و هیژ هه‌لگرت و په‌نای برده‌ به‌ر به‌کاره‌ینانی شیوازیك له‌ شیوازه‌ ته‌کتیکیه

۷۲ میفارقین: ده‌که‌وێته باکو‌ری پۆژه‌لاتی دیاره‌که‌ر. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۴/ل/۲۴۹).

۷۳ تل خالد: قه‌لعه‌که له‌ ده‌وروبه‌ری شاری حلب. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۱/ل/۴۵۲).

۷۴ عین تاب: قه‌لعه‌کی به‌هیزبوو، ده‌که‌وێته نیوان شاری حلب و انطاکیه. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۳/ل/۳۶۹).

۷۵ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ل/۲۲۹-۳۰۱ "ابو شامه: الروضتین، ج ۲/ل/۴۲" النویری: س.پ، ج ۲۸/ل/۳۸۶.

۷۶ ابن العبري: س.پ، ل/۳۸۲.

۷۷ خلاط: شارۆچکه‌یه‌کی شاه‌دان بوو له‌ ئه‌رمینیای ناوه‌راست، ناویانگی هه‌بوو له‌ زۆری ناو و میوه‌جات. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۲/ل/۲۴۱).

۷۸ اسدالدین یرنقش: ناوی (مجاهد الدین یرنقش ابن طمان بن غازي). خاوه‌نی (شه‌نگار و خابور و الرقه)بوو. و بوبه‌ ئه‌تابه‌کی ده‌وله‌تی (ابن عمادالدین) بوو راپه‌راندنی کاره‌کانی: له‌سالی (۵۹۴/ک/۱۱۹۷)ن کۆچی دوا‌یی کرد. (العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل/۳۱۶ "ابو الفداء: س.پ، ج ۳/ل/۱۹۳).

دەروونیەکانی جەنگی دەروونی، بە پەيوەندی کردن بە (خاتون) خانی خیزانی خاوەنی (میا فارقین) و ئەو هی پێ راگەیانند که (أسدالدين یرنقش) پەيوەندی پێوە کردوو بۆ بەدەستەوهدانی شارەکه، بەلام ئیمە مافی ئیوہ لەم کارە دەپاریزین، هاوکات (میا فارقین) لە ژێر دەسەلاتان دەبیئت و کچەکانت بۆ کوپەکانم دەخوایم، لەهەمان کاتدا پەيوەندی بە (أسدالدين یرنقش) کردوو و پێی راگەیانندووە که (خاتون) خان بریاری خۆبەدەستەوهدانی بۆ سولتان راگەیانندوو، بەمەش سەلاحەددین ئامانجەکانی خۆی لەم کارە پێکا کهخۆی لەخۆیدا جەنگی تەکتیکی دەروونی بوو.^{٧٩}

بەم جوړە هیزی (ئەراتقە) که هیزیکی سەر بەخۆ بوو لەناوچوو و هاتە ژێر ئالای سەلاحەددین و لەجەنگەکانی دا دژی خاچ دروشمەکان هاوکاری ئەیوبییەکان بوو^{٨٠}، هەر وەها ئەیوبییەکان لیدانی (الکوسات)^{٨١} یان لەچوارچیووی جەنگە دەروونیە تاکتیکیەکانیاندا بۆ گواستەوہی ئەو نامە خیرایانە ی که لەنیو یەکهکانی سوپادا -بەتایبەتی- لەکاتی شەپرو گەمارۆداندا که پیشتر لەسەر ئەو جوړە شیوازە رێک دەکەوتن بەکار دەهینا، بۆ نمونە ئەو شیوازەیان لەکاتی گەمارۆدان ی شاری (عکا) دا خستە کار، (العماد الکاتب) لەم بارە یەوہ دەلیت: "نیشانە ی نیوان ئیمەو یارانمان لە شاری (عکا) لەکاتی هێرش بردنە سەر دوژمن، لیدانی (الکوس) بوو، هەر

٧٩ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣١٢ ل المقريزي: السلوك، ج ١/ ٢٠٣ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ٣٠٣ سعداوي: التاريخ الحربي، ل ١٦٢.
٨٠ ايليسيف: س.پ، ل ٤٦٢.

٨١ الکوسات: بریتی یە لە دوو سەر قاپ لە مس دروست کراوہ هەریەک بەوہی تر دەدری بە ئاوازیکی تایبەت دەنگ دەردەکات. (القلقشندي: صبح الاعشى، ج ٤/ ٨٠). هەر وەها تەپلی لگەل بوو. شەوانە دوو جار لەناو قەلۆه لیدەدرا، لیدەری ئەم جوړە پێی دەوترا (الکوس). (ابن شاهنشاه: س.پ، ل ١٩).

بەبەستنى (كوسەكان) ھېرشمان لەسەر خاچ دروشمەكان تازە دەكردەو^{۸۲}.

لەشېۋازەكانى جەنگى دەروونى تەكتىكى بۇ جېيەجىكردى ئامانجەكانى دەولەت، كە دەبىت دەزگا ناھكومى وھكومىيەكان لەم كرددەدا بەشداربن لەرېگەي پەيوەندى كرددنى راستەوخۆ و سىخوپىي يان لەرېگەي پىروپاگەندە بەچەندىن شېۋازو ھۆكار، لەبەر ئەوئەي جەنگى دەروونى ستراتىژى كەبۇ ئاسۆيەكى دور كار دەكات ئاوا مەزەنە و ئەنجامەكەشى درىژ خايەن و كاتىكى زۆرىشى دەو^{۸۳}.

بۇ نمونە يەكەم كارىك كەسەلاھەددىن بۇ شەرى خاچ دروشمەكان ئەنجامىدا پىويستى بەماوئەيەكى زۆر بوو (لەبەر ئەوئەي خاچ دروشمەكان نزىكەي سەدەيەك لەرۆژھەلاتدا مابوونەو). ئەوئەبوو لەپرووى سىياسىيەو سىستىمىكى وردى بۇ خزمەتكردنى ئامانجەكانى دەولەت دانا، بەشېۋەيەك ھەمىشە و بەبەردەوامى دورمىنى لەژىر چاودىرىدا ھىشتەو^{۸۴}، ئەم سىستەمە لە سايەي بەردەوام كۆكردنەوئەي زانىارى پىك ھاتبوو، لەرېگەي دامەزراندنى تورپكى بەھىز كەپۆلە سوارچاكىك بەئەسپى گورج و گۆل ئەنجاميان دەدا، بۇ نمونە لەسالى (۵۷۳/ك ۱۱۷۷) لەكاتى شەرى (الرملة)^{۸۵} لەباشوورى فەلەستىن كەبەشكستى سوپاي ئەيوئەي كۆتايى ھات^{۸۶}، رووداوەكان ئەوئەيان سەلمانە سەلاھەددىن پۆستىكى چالاكى

۸۲ الفتح القسي، ل ۴۴۸ "بۇ زياتر زانىارى بېوانە: ابوشامة: الروستين، ج ۲/ ل ۱۸۴" ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۵۰ "ابن الفرات: س.پ، م ۴ ج ۲/ ۵.

۸۳ نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۱۰۵.

۸۴ ئەمىن: الاستخبارات الايوبية فى عهد صلاح الدين، ل ۱۳۸.

۸۵ (الرملة): شارىكى گەورە و مەزن بوو. دىكەوئەيە باشورى رۆژھەلاتى (يافا) بەدوورى (۲۲كم). (ناصر خسرو: س.پ، ل ۵۴- ياقوت الحموى: س.پ، مج ۲/ ل ۴۲۱).

۸۶ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۶۹.

هه‌بوو له‌کۆتتپۆل کردنی ئهو پڕوپاگه‌نده‌یه‌ی له‌ولاتی مصر که له‌باره‌ی
کوشتنی (سه‌لاحه‌ددین) هه‌و بڵاوبوووه‌.

هاوکات خێرایێ ئهم پۆسته‌ توانی ده‌ست به‌سه‌ر ئاره‌زووی ئهو که‌سانه‌دا
بگه‌یشت که‌ خۆیان له‌دژی فه‌رمانه‌روایی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی له‌مصر
ئاماده‌کردبوو^{٨٧}، هه‌روه‌ها له‌سالی (٥٧٨/ک/١١٨٢ن) سولتان سه‌لاحه‌ددین
له‌قاھیره‌وه‌ به‌ریگی (سیناء) دا به‌ره‌و شام که‌وته‌پێ، هه‌ر به‌گه‌یه‌شتنی
سه‌لاحه‌ددین، بۆ (ایله‌)^{٨٨} پۆسته‌چه‌یه‌کان هه‌والی کۆبوونه‌وه‌ی خاچ
دورشمه‌کانیان پێ گه‌یاند که‌له‌ خۆئاماده‌کردن بۆ پیرینی ریگی
سه‌لاحه‌ددین له‌ به‌ره‌و شام چوونیدا،^{٨٩} سولتان ئهم هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌
به‌ناردنی هه‌وال بۆ (عزالدين فرخشاہ) ی برازای له‌دیمه‌شق، که‌ توانی
ده‌ستبه‌سه‌ر (دبوریه‌)^{٩٠} و دیهاته‌کانی ده‌وروبه‌ریدا بگه‌یشت^{٩١}، میژوونوسی
ئه‌یوبی (محمد بن تقی الدین عمر) که‌ له‌گه‌ل که‌ژاوه‌ی سولتان دا بووه‌،
ده‌لی: "ئیمه‌ به‌ریگاوه‌ بووین: پۆسته‌چه‌یه‌کان (ته‌هره‌کان) مزگینه‌ی

^{٨٧} "العقاد الكاتب: البرق الشامي، ج٣/ ٤٢٠" أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٢٧٢ "رنسیمان: س.پ، ج٢/
٦٧٢، حسین: س.پ، ل١٧٥، ئەمین: الاستخبارات الأيوبية، ل٢٩٤.

^{٨٨} (ایله‌): شاریکه‌ ده‌که‌وته‌ سه‌رکه‌ناری ده‌ریای (القلزم)، له‌کۆتایی الحجازو سه‌ره‌تای الشام، به‌نده‌ری
ایله‌ی ئیستا له‌که‌ندای عه‌قه‌به‌ (ياقوت الحموي: س.پ، مج١/ ٢٣٢).

^{٨٩} ابن الاثير: الكامل، مج٧/ ٢٩٠.

^{٩٠} (عزالدين فرخشاہ)- (بن شاهنشاه بن أيوب)، له‌پاش کۆچی دواي باوکی سانی (٥٧٨/ک/١١٨٢ن)
سولتان سه‌لاحه‌ددین (بعلبک) ی پێ دا، و ماوه‌ی (٥٠) سال تێیدا مایه‌وه‌ تاوه‌کو (الملك الأشرف موسى بن
الملك العادل) گه‌مارۆیداو ده‌ری کرد به‌هاوکاری کۆپی مامی (أسدالدين شيركو) خاوه‌نی حمص، له‌شام
نیشه‌جی بوو، تاوه‌کو به‌ده‌ستی هه‌ندێ له‌مه‌مالیک کۆژا، نوسه‌رو شاعیریکی زمان پاراو بوو. و دیوانی
شیعری گه‌وره‌ی هه‌یه‌. (ابن تقي بردی: س.پ، ج٦/ ٢٧٦).

^{٩١} (دبوریه‌): شارۆچکه‌یه‌که‌ له‌نزیک (طبرية) له‌ قه‌له‌مه‌رووی هه‌ریمی ئوردن دا. (ياقوت الحموي: س.پ.
مج٢/ ٢٨٧)

^{٩٢} أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٢٢٨، المقریزی: السلوك، ج١/ ٧٧.

سەرکەوتنى مام (عزالدين فرخشاھ)يان لەھەلمەتى (دبوريە) دا بۆ ھىنا" ،^{۹۳} ھەروەھا جگە لەپۆستى زەوى (وشکانى) ئەيوبىيەکان سووديان لە (کۆترى نامەبەر- الحمام الزاجل)^{۹۴} ، (پۆستى ئاسمان)يشى وەرەگرت، بۆنموونە سالى (٥٦٨/ك/١١٧٣ز) کاتيک (السودان و النوبيين) لەسەر سنوورى باشوورى مصر بەمەبەستى ھېرش کردنە سەر ھەندى شوينى ئەيوبىيەکان کۆببونەو، سەرکردايەتى ئەيوبى بەھەوالى ئەم (کۆبونەويان)ى زانى، لەريگای کۆترى نامەبەرەو ھەرمانى بەبەشيک لەسوپاکەى دا کەھېرش بېنە سەريان و (کنز الدولە)ى^{۹۵} والى (أسوان) لەدەستيان رزگار بکەن^{۹۶} ، ھەروەھا بەريگای کۆترى نامەبەرەو ھەوالى ھاتنى ھەلمەتى (صقليه) بۆ سەر ئەسکەندەريەيان گەياندە سولتان سەلاھەددىن لەو کاتەى کەلە (فاقوس)دا^{۹۷} دابەزىوو،^{۹۸} ھاوکات (ابن ابي طي) دەلييت: "ھوى خو

۹۳ مضممار الحقائق ، ل ۹۳-۹۴.

۹۴ الحمام الزاجل: دەتوانين بە پۆستى ئاسمانى ناوى بنئين لە دەولەتى ئەيوبى، لەبەر ئەوە دەولەتان لەسەر ئەم جۆرە پۆستە راھاتبوون پيش دەركەوتنى دەزگا پەيوەندىيە ئوييەکان بە تايبەتى لە کاتى شەپەکاندا بەھوى تيزى بىرى و خيزايى فرينى و گەرانەھوى بۆ شوينى خوئ ئەگەر چەند ساليک لەو شوينەو دەوريت. (أبو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۵۲۱ ئەمین: الاستخبارات الايوبية، ل ۳۰۰).

۹۵ (کنز الدولە): نازناويکە بۆ يەکەم جار لەلایەن خەليفەى فاطمى (الحاکم بامر الله) بەخشا بەحاکمى (النوبە) کە (أبو المکارم هبة الله)، ودوا کەشيش کەئەم نازناوھى ھەلگرت لەسەردەمى سولتان سەلاھەددىن بوو، (کنز الدولە) لەو سەردەمەدا والى شارى أسوان بوو، کەھەولى پيلانى سەربازانى سودانى ھەلھاتوو لەناوچەى صعيدى مصرى لەدژى سولتان پى راگەياند، بەم ھەوالە سولتان ناچار بوو لەناردنى سوپا و توانى وولاتى النوبە و باکوورى سودان رزگار بکات. ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۱۶۱ پەراويز ((۲)).

۹۶ سعداوى: التاريخ الحربى ، ل ۳۱-۳۳.

۹۷ (فاقوس): ناوى شاریکە لە رۆژھەلاتى مصر لە کۆتايى ئەم ولاتە لە بەشى شام. (ابن جوقل: صورة الارض، ۱۳۶۱).

۹۸ ابن الاثير: الكامل ، مع ۷/ ۲۴۹-۲۵۰ البنداري: س.پ، ج ۱/ ۱۷۲ ابوشامة: الروضتين، ج ۱/ ۲۳۵ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۸۴.

بەدەستەو دەنى (بەلبەك) ^{۹۹} لە ساڵى (۵۷۰/ك/۱۱۷۵ ز) دا، ئەو ھىيە (يەمن) ى
 واليان كاتىك زۆرى ژمارەى ئەيوى بىنى، لەكارەكانىدا شلەژا، بەكوترى
 نامەبەردا ھەوالى بۆ ھەلب نارد، بەلام ھىچ ھەوالىكى بۆ نەگەرايەو،
 ئەمىش بەناچارى داواى ئەمانى كردو (بەلبەك) ى دا بەدەست سولتان
 سەلاھەددىنەو ^{۱۰۱}.

دوا بەدەستەو ى ھەكبونى بەرەى ئىسلامى بۆ رووبەرووبونەو ى خاچ
 دروشمەكان، سەركردايەتى ئەيوى زۆر گرنگى بەبارودۆخى سىياسى ولاتى
 شام دەدا بەتايبەتى داواى مردنى (نور الدين محمود)، وپۆستەى
 (وشكانى و ئاسمانى) لەچوار چۆو ى ئامانجە دەروونىيە تەكتىكىيەكانى
 سەلاھەددىندا بوون بۆ ئاگادار بوون لە ھەموو وردەكارىيەكانى جىھانى
 ئىسلامى تاوھەكو بەئاسانى بارودۆخى دەولەتەكەى كوئىرۆل بكات.

سولتان سەلاھەددىن پەناى دەبردە بەر شىوازە تەكتىكىيە دەروونىيەكان
 دەسمەبەست ھاوپەيمانى لەگەل ھەندى لەمىرەكان لە دژى ئەوانى تر
 دەبەست، وەكو ھۆكارىكى پالئە لەخۆبەدەستەو، بۆ نمونە
 بەھاوپەيمانى لەگەل (ریموند) مىرى (طرابلس)، دژى خاچ دروشمەكان ئەو
 شىوازەى پىادە كرد، ^{۱۰۲} بۆيە (ریموند) پەناى بردە لای سولتان

۹۹ (بەلبەك): شارىكى كۆنە لەخاكى شام، لەسەر شاخ دروست كراو ھەبەرد، كۆشكى زۆر سەرنج
 راكىشى تىدايوون. (ياقوت الحموى: س.پ، مە/ ۱/ ۳۵۸).

۱۰۰ (يەمن): لەسەردەمى پاشا (نور الدين محمود زنگى) والى بوو. لەسەر شارى (بەلبەك) تاوھەكو گەمارۆدانى
 سەلاھەددىن بۆ بەلبەك و دەست بەسەراگرتنى لە (۴) ى رەمەزانى ساڵى (۵۷۰/ك/۱۱۷۵ ز). (ابن الاثير: الكامل
 ، مە/ ۷/ ۲۵۴).

۱۰۱ ابن الاثير: الكامل ، مە/ ۷/ ۳۵۴ ابو شامە: الروضتين، ج/ ۱/ ۲۴۷.

۱۰۲ (العماد الكاتب) دىگىر ئەو كاتىك خاچ دروشمەكان بۆ شەرى (حطین) لە دژى سەلاھەددىنى
 ئەيوى كۆبوونەو لە ئەنجامى ئەو خۆنامادە كردنە دەروونى و مەعتەوى و سەربازىيەو كە لەلایەن
 سەلاھەددىن (ریموند) كرا. (ریموند) مىرى (طرابلس) چىركىكى ھىيە كاتىك لای پادشا (نورالدين
 محمود) دىل بوو لەكاتى پوودانى شەرى (حارم) ساڵى (۵۵۹/ك/۱۱۶۴ ز) و لەدىلى مايەو تا ساڵى

سەلاحەددىن و داۋاي لىكرد بىيىتە ھاۋپەيمانى لە دژى پادشاى قودس (جاي لوزجنان) و سولتان بەمە پازى بوو، بىگومان سولتان ئامانجىكى تاكتىكى دەروونى لە ھاۋپەيمانەدا ھەبوو و بو پتەوکردنى ئەو ھاۋپەيمانىيە ھەموو دىلەكانى ھاۋپى ئازاد كردو پەيمانى ھاۋكارى بەھەموو شىۋەيەك پىدا، ھاۋكات پىي ووت دەتكەمە پادشا بەسەر ھەموو (فەرەنجەكان) ھەو، لە ھاۋكاتە ھەو (رېموند) سەر بە سەلاحەددىن بوو، لە ئامۇزگارپىيەكانى بو موسلمانان پرستگۆ بوو، بە شىۋەيەك خاچ دروشمەكان لىي ترسان موسلمان بوو بىت، ئەمە جگە لە ھەي كە كۆمەلىك لە خاچ دروشمەكان لەگەلدا بوون^{۱۰۳}.

(رېموند) بە (جاي لوزجنان) ى وت: "سەلاحەددىن بەھىچ يەكك لە سولتانەكان بەراورد ناكىت لەپرووى دەسلەت و پلان دانان و تواناي لە پروو بە پروو ھەي مەترسىيەكاندا، ئەگەر جارىك شكان ماناي كۆتايى نىيە، بەلكو ھىمن و لەسەر خۆ و لە شوينىك نىشتە جى مەبن، باشتەر وايە تىكەلى نەبين و ھەروەھا بە سادەيش تىي نەروانين و بە پىچەوانەش نەبىت و لەھەمان كاتدا مەرجەكانىشى قبول بكەين"^{۱۰۴}. بەلام مير (ارناط)^{۱۰۵} ميرى

(۵۷۰/ك/۱۱۷۴) واتە پيش مردنى (نورالدين محمود) كە ئازادى كرد بەرامبەر بە (۱۵۰) ھزار دىنار و ئازاد كردنى (۱۰۰۰) ھزار دىلى موسلمانان، كاتىك پادشاى (قودس) كۆچى دوايى كرد كوپىكى بچوكى ناتەواۋى لە شوينى خۆى بەجى ھىشت، و ئەم بپوۋە ھەسى لەسەرى تاكو ئەمىش كۆچى دوايى كرد، مىراتى مەملەكەت بو دايكى بەجى ما، كە مىردى كرد بەسوارچاكيك كە لە ئوروپاۋە ھاتبوو بەناۋى (جاي لوزجنان) و لەسەر تەختى مەملەكەت دانىشت، لە ھاۋكاتەدا پادشاى نوئى داۋاي حسابى لە (رېموند) كرد لە ھاۋەي (چاۋدىرى - ھەسايە) لە سالى (۵۸۲/ك/۱۱۸۶)، (الفتح القسى، ل ۶۸. بو زياتر زانىارى بپروانە: ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۴۲ - نورى: سياسة صلاح الدين، ل ۲۵۵-۲۵۶).

۱۰۳ العمد الكاتب: الفتح القسى، ل ۶۷-۶۸ - ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۱۹ - ابوشامة: الروستين، ج ۱/ ۲۴۰. ج ۲/ ۷۴ - ابن كثير: س. پ، ج ۱۲/ ۳۸۹.

۱۰۴ العمد الكاتب: الفتح القسى، ل ۶۶.

قه‌لای (الکرك) به توندی وه‌لامی (ریمۆند) و هاوړیكانی دایه‌وه‌و پی‌ی وتن:
 "سه‌باره‌ت به ترس له موسلمانان زۆرت تیپه‌پراند، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که
 ئەوانت ده‌ویتی و‌حه‌زت پی‌یانه، ده‌نا قسه‌ی واساده‌ت نه‌ده‌کرد، ئەوه‌ش که
 ده‌یلتی گوايه‌ زۆرن، ئاگر زیان به‌داری زۆر ناگه‌یه‌نی١٠٦". (ارناط) بۆ
 خۆی له‌پیشکه‌وتن بۆ شه‌ری موسلمانان له (طبریه) ١٠٧ هانده‌ریان بوو، دوا‌ی
 ئەوه‌ی که‌س به‌پراستی گو‌ی‌ی له (ریمۆند) نه‌ده‌گرت له‌به‌جی هیشتنی
 جیگای خۆیان که‌ ئاوی ئی بوو ١٠٨، چونکه‌ بره‌ویان وابوو که‌ ریکه‌وتنی
 له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین مۆر کردوه‌، بۆیه‌ داویان له‌ پادشا کرد که‌ فه‌رمانی
 جو‌لان بدات، له‌سه‌ر فه‌رمانی ئەو به‌ره‌و (طبریه) به‌ریکه‌وتن و (صفوریه)
 ١٠٩ یان هه‌لبژارد وه‌ک ناوه‌ندی جموجۆلیان ١١٠، چونکه‌ ئاوی بۆخۆیان و
 له‌وه‌رگه‌ی بۆ ئاژه‌له‌کانیان ئی بوو ١١١. لیه‌رده‌ا ده‌توانین ب‌ل‌یین سولتان
 سه‌لاحه‌ددین سوودی له‌ ناکوکی و‌کیشه‌ ناوخۆیه‌کانی خاچ دروشمه‌کان
 وه‌رگرت، و ئەم هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌ و کردی به‌ بنه‌مایه‌ک بۆ دانانی پیلانیکی

١٠٥ ارناط: ناوی رینۆدی شایتۆن له‌ سه‌رچاوه‌ ئیسلامیه‌کان به‌ ارناط ناسراوه‌، میری انگاکیا بوو کاتیک
 به‌دی‌لی لای موسولمانان گیرا، ماوه‌یه‌ک به‌ دی‌لی مایه‌وه‌، له‌ سالی ٥٧٣ه‌/ ١١٧٧ز نازادکرا، (اتی‌نیت دی
 میلی) خواست که‌ له‌ میراتی باوکی هه‌ریمی ئوردن و هه‌ردوو قه‌لای الکرك و الشوبک مایه‌وه‌.
 (Schium: Renoud de chathatillong, pp148-149)

١٠٦ ابن‌ الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣٢٤ "حسین: س.پ، ل ٤٢٠.
 ١٠٧ طبریه: ده‌که‌وینته‌ سه‌رجیا له‌ هه‌ریمی فلسطین، هه‌روه‌ها ده‌روانیه‌ته‌ سه‌رده‌ریاچه‌ی گه‌ریه‌. (یاقوت
 الحموی: س.پ، مج ٣/ ٢٤٨).

١٠٨ ابن‌ الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣٢٤ "العسلی: صلاح‌ الدین‌ الایوبی، ل ١٨٥.
 ١٠٩ صفوریه: کوره‌و شارۆچکه‌یه‌ک بوو له‌ ده‌وروبه‌ری هه‌ریمی ئوردن و ولاتی شام نزیک طبریه‌. (یاقوت
 الحموی: س.پ، مج ٣/ ١٩٥).

١١٠ العماد الکاتب: الفت‌ح‌ القسی، ٦٦ "ابن‌ الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣٢٤ "ابن‌ شداد: س.پ، ل ٨٥.
 ابوشامة: الروضتین، ج ٢/ ٧٦ "النویری: س.پ، ج ٢٨/ ٣٩٩.

١١١ رنسیمان: س.پ، ج ٢/ ٧٣٦ "العربی: الشرق‌ الادنی فی‌ العصور‌ الوسطی (الایوبیون)، ل ٨٦.
 Stevenson: The Crusades in the East, P.244

تاکتیکی دەر وونی، کاتیک نامادهیی خوی و سوور بوونی بو شه‌ری خاچ دروشمه‌کان پیشاندا، به‌م ره‌فتاره‌ی پادشای (بیت المقدس) ی ناچار کرد په‌نا به‌ریته لای (ریموند) و داوای ریکه‌وتنی لیبکات و (ریموند) به‌ناچاری وه‌لامی دایه‌وه، چونکه هاوړیکانی پییان راگه‌یاند: "نه‌گه‌ر پشتگیری نه‌که‌یت، ئیمه ئایین پیسوا ناکه‌ین"^{۱۱۲}، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین له جیبه‌جی کردنی نامانجه ته‌کتیکه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوو بوو، به‌پروخاندنی وره‌ی دوزمن و تیگدانی ریزه‌کانیان، به‌شیوه‌یه‌ک توانای شه‌پرکردنی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددینان نه‌بیټ، جگه له‌وه‌ی هه‌ستان به ژه‌هراویکردن و تیگدانی بیروکانیا وه‌کانیان تا سوودی لی وهرنه‌گرن،^{۱۱۳} بی‌ئاوای و تینویتی کاریگه‌رتترین چه‌کی دەر وونی بوو که سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین زور به وریایی و ژیرانه له دژی خاچ دروشمه‌کان به‌کاریان ده‌هینا.

بیگومان بیبه‌ش کردنی دوزمن له‌پیداو یستیه سه‌ره‌کییه‌کانی ژیان، له برینی ئاو له خه‌لکی شه‌پرکه‌رو سوتاندنی و دابه‌ستنی مه‌نجه‌نیق بویان چه‌ندین شیوازی دەر وونی بوون که سه‌لاحه‌ددین له دژی ئه‌وان بو شکست پی هینانان به‌کاری ده‌هینا.

ئه‌مه له شه‌ری (حطین) دا پرویدا له کاتیکدا له به‌ره‌به‌یانی پوژی هه‌ینی (۲۴ ی ره‌بیع الاخر سالی ۵۸۳ ک/ ۱۱۸۷ ز) سوپای خاچ دروشمه‌کان له (صفوریه) وه به‌ره‌و سه‌ربازگه‌کانی موسلمانان له (حطین) پیش‌په‌ریان کرد بو‌خوی سه‌لاحه‌ددین ئه‌م کاره‌ی ده‌ویست، کات هاوینیکی زور گه‌رم بوو^{۱۱۴}، تاکتیکی سایکۆلۆژی و مه‌عنه‌وی له‌کاروباری جه‌نگیدا لای سه‌لاحه‌ددین له‌کاتیکدا ده‌رده‌که‌ویټ که کاروباره جه‌نگیه‌کان به‌خه‌یالی هیچ

۱۱۲ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ۶۸.

۱۱۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷ / ل ۳۲۵.

۱۱۴ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ۳۷۹ غنیم: س. پ، ل ۳۶.

سهر کرده یه کدا تیپه ر نه ده هات، ئه و کاته ی دهستی به سهر چاله ئاوه کانی
 ئه و ناوچه دا گرت، و خاچ دروشمه کانی لی بی به ش کرد، له کاتی کدا ئه و ان
 له کاتی پیشپه روی کردنیان له سهربازگه کیان له (صفوریه) دهستیان کرد به
 تیگدانی ئاوی بیره کان^{۱۱۵}، ئه و کاته خاچ دروشمه کان نزیک سهربازگه کانی
 موسلمانانه کان بوونه وه له (حطین) تینویتی هیچی پی نه هیشتبوون^{۱۱۶}، به و
 شیوه یه تا پوژی دواتر که پوژی شه ممه بوو مانه وه، به لام سهربازگه کانی
 سه لاهه ددین چاوی ته ماحیان خستبووه سهریان که پیشتر ئه یان
 ترساندن^{۱۱۷}، وره یان بهرز بوو به دریزایی شه و هندیگ له سهربازگه کانی
 دهستیان کرد بووه هاندانی یه کتر و سه لاهه ددین به ناویاندا ده گه را، به پی ی
 ئه و پیلانه جهنگیه که داپیزابوو شوینی سهر کرده و فهرانده کانی دیاری
 کرد، دهستی به هاندانی سهربازگه کان کرد و خو ی و ئه وانه ی ئاموژگاریان
 پیشکesh ده کرد دهستیان کرد به بلا و کردنه وه ی گیانی تیگوشان و قوربانی
 دان و شهید بوون له پیناوی خوداو سهرکه وتندا.^{۱۱۸}

له گه ل ئاماده باشی هه ردوو لایاندا له (حطین) ی نزیک ده ریاچه ی (طبریه)
 شه ری کو تایی به ریا بوو، له ئه نجامی ئه و ته کتیکه دهروونی و سهربازیانه ی
 سه لاهه ددین پهیره یی کرد، خاچ دروشمه کان به وره یه کی پوخاوه وه چونه
 مهیدانی شه ره که وه^{۱۱۹}، له باریکی دهروونی ترسانکدا پاش ئه وه ی له
 ناوه راستی هاوینیکی سوتینه ردا دهشتایه کیانیان بریبوو له توینیتیدا
 هه سه کیان ده هات، له و کاته دا سه لاهه ددین هه لکردنی بایه کی به هه ل زانی

۱۱۵ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵.

۱۱۶ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۴/ ۱۴۰.

۱۱۷ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ۷۹-۸۰ ايليسيف: س، پ، ل ۴۶۵.

۱۱۸ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵ ابن شداد: س، پ، ل ۸۶-۸۷ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۶۱.

۱۱۹ ابو الفداء: س، پ، ج ۲/ ل ۱۵۵ ابن تقري بردي: س، پ، ج ۶/ ۲۹.

كەبەرەو سەربازگەي خاچ دروشمەكان دەچوو فەرمانى دەرکرد چ گژوگىيائى
 دەشتەكان ھەيە بيسوتينن^{١٢٠}، ئەنجامدانى ئەو كارە بەيەكك ئە ھۆكارەكانى
 سەرکەوتن دادەنرى، ئەو بايە دوکەلئىكى زۆرى لەگەل خۆي ھەلگرتبوو بۆ
 نيو ئوردوى خاچ دروشمەكان كە بارى زۆر گران کردبوون و بەو شيوەيە نا
 ئوميدانە دژ بە تينويىتى و دوکەل و چەك دەجەنگان، بۆيە لە کۆتاييدا بەو
 پەرى بېھيزيەوہ پايانکرد^{١٢١}، بەم جوړە سەلاحەددین مەبەستەكانى
 بەکارھيئانائى جەنگى دەروونى تاکتيكى لەم شەپەدا دژ بە خاچ دروشمەكان
 پراکتيزە کرد، جەنگى (حطين) چاکترين نموونەيە بۆ بەکارھيئانائى لايەنى
 دەروونى بۆ دامالينى وورەي جەنگ کردن لای دژمن، ئەو مانۆرەي
 سەلاحەددین نمايشى کرد پلانئىكى کت و پربوو بۆ شەلەژاندنى خاچ
 دروشمەكان لەو شەپەدا كە بوو ھۆي شپىرە بوون و لەت بوونى بېروايان
 لەبەرەنگار بوونەوھيان يان سەرکەوتن، ئەمەش بوو ھۆي نەمانى وەرە بۆ
 جەنگ کردن، كە بە جەنگى دەروونى تاکتيكى ناودەبريئ^{١٢٢}.

لەشيوازە دەروونىە تاکتيكىەكانى سەلاحەددین ئەوہ بوو، ئاراستەي
 ناوچە كەنارييەكانى شامى کرد، بەتايبەتى دواي شەپى (حطين) و
 رزگارکردنى شاروقەلای خاچ دروشمەكان، لە ناوچەكەدا بۆ پيشپەرەوي
 کردنى راستەوخۆ بەرەو قودس سىستى نواند، بىگومان سەلاحەددین لەم
 تەكتيكەيدا ئامانجى ھەبوو، ئەويش دابرينى خاچ دروشمەكان بوو لە بنكە
 دەرياييەكانى كە پەيوەندى بەجىھانى دەرەوہ ھەبوو، بەتايبەتى پوژئاواي

١٢٠ العماد الكاتب: الفتح القسي، ٧٩ل ابن شداد: س.پ، ٨٨ل أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٦ل

النويري: س.پ، ج٢٨/ ٤٠٠ل.

١٢١ ابن الأثير: الكامل، مج٧/ ٣٢٥ل ابن شداد: س.پ، ٨٨ل سبط ابن الجوزي: س.پ، ج٨/ ٣٩٣ل ابن

القديم: س.پ، ج٣/ ٩٤ل أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٧ل ابن واصل: س.پ، ج٢/ ١٩٠ل ابن كثير:

س.پ، ج١٢/ ٣٢١ل.

١٢٢ زكار: س.پ، ٨٦ل المعاضدي: س.پ، ١٧١ل.

ئەوروپىي، بەمەش گەمارۇد رابوون لەناو ولاتى شام^{۱۲۳}. پەنگە ئەمەش لەچوارچىۋەى ئامانجە تەكتىكىەكانى بىت بۇ ئاسان كردنى پەيوەندى دەريائانى لەنيوان بەندەرەكانى مصر و شامدا^{۱۲۴}، ئەو سەرکە وتەنى سەلاحەددىن لە ئەنجامى لاوازى و كەمى پىژەى خاچ دروشمەكان نەبوو، بەلكو ھۆكارەكەى دەگەرپتەوہ بۇ سەرکە وتووى نەخشەو پلانە سەربازىيەكانى، ھەروەھا دانايى و ليھاتووى خوى و ئەنجومەنى جەنگى دەولەتەكەى و بەشدارى كردنى راستەوخوى لەشەرەكاندا^{۱۲۵}، سولتان لە ھەلبژاردنى كات و شوئىنى شەرەكە سەرکە وتوو بوو، كە مانگى تەمموز بوو، بىگومان گەرمترین مانگەكانى سالە لەناوچەكەدا، جگە لەكەمى ئاو لە بىرو كانياوہكان، ھەلسا بەدانانى سەربازەكانى لەسەر، (طبرية) بەمەش سوپاى سەلاحەددىن كەوتە نيوان خاچ دروشمەكان و سەرچاوہ ئاوييەكان^{۱۲۶}، و فەرمانيدا بەتيكدانى ھەموو بىرو كانياوہكانى ناوچەكە بۇ ئەوہى سوودى لى وەرەنگر^{۱۲۷}، بۇيە دەتوانىن بلىين تىنوئىتى و گەرمى لە چەكە دەروونىەكان بوو كە سەلاحەددىن لە بەرژەوہندى لەشكرەكەى دژى خاچ دروشمەكان بەكارى دەھيئا، ھەروەھا بوونى خودى خوى لە ناوہراستى گۆرەپانى شەرەكە ھۆكارىكى دەروونى و مەعنەوى گرنگ بوو، بۇ وەرە بەرزى و پالنانى سەربازەكانى لە خۆراگرتن لەبەرەمبەر دوزمندا، چونكە خوى لەنيو جەرگەى شەرەكەدا ھاوارى دەكرد "وا اسلاما- واى لە ئىسلام"^{۱۲۸} تىيىنى تەواوى ھىزەكانى دەكرد لەھەر لاىەك لاواز بوونايە لەوئى شەرى دەكردو ھاوكارى

۱۲۳ عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲ / ل ۸۱۳- نوري: سياسة صلاح الدين، ل ۲۹۸- نوفل: س. پ. ل ۱۷۸.

۱۲۴ غنيم: س. پ. ل ۳۸- Stevenson: the crusades in the east, P.249.

۱۲۵ زكار: س. پ. ل ۸۶.

۱۲۶ ابن شداد: س. پ. ل ۸۶.

۱۲۷ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۲۵- العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۸۵.

۱۲۸ ابن شداد: س. پ. ل ۸۷.

سهر بازه کانی ده کردو به ده نگیکی بهر زهاواری ده کردو دهیووت: "شهیتان درو دهکات"^{۱۲۹}. ئەمەش ورەو باوەر بە خو بوونی دهگیرایه وه دل و دهروونیان و بهیری دههینانه وه ههلهاتن ته نیا له شهیتانه وهیه.

له ئەنجامی ئەو شیوازه تاکتیکیه سهرکه و تووه دا له دواى شه پرى (حطین)، سه لاهه ددین توانی شاره کانی (عکا و صفورية و الناصره و قيساريّة و نابلس و الداروم^{۱۳۰} و الرملة و ارسوف^{۱۳۱} و يافا و بيروت) ههره مووی پزگار بکات^{۱۳۲}، کاتیک شاری (صور) به هوئی شورا به هیزه کهیه وه ببووه کو سپ له پی شیدا ناچار به جئى هیشت، به لام بهردهوام بوو له ئاراسته کردنی پرۆسه که ی له ناوچه کانی تری وه کو (بيت المقدس) و شاره که ناری و ناوخییه کان و توانی (هونین)^{۱۳۳} پزگار بکات، هه وره ها (جبله^{۱۳۴} و اللاذقية و صهيون^{۱۳۵}) و دواتر به رهو باکوور به پریکه ویت^{۱۳۶} و دهست به سهر قه لاکانی (بکاس^{۱۳۷} و الشغرة^{۱۳۸} و برزیه^{۱۳۹} و دربساك^{۱۴۰} و بغراش^{۱۴۱}) داگیریت،^{۱۴۲} که

۱۲۹ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۲۶ ابن واصل: س.پ، ج ۲ / ل ۱۹۱.

۱۳۰ الداروم: دئییه که ده که ویتته نێوان خان یونس و غزه. (ياقوت: س.پ، مج ۲ / ل ۲۷۷).

۱۳۱ ارسوف: شارێکه له سهر ده ریای ناوه راست نێوان (قيساريه و يافا). (ياقوت: س.پ، مج ۱ / ل ۱۲۶).

۱۳۲ النويري: س.پ، ج ۲۸ / ل ۴۲۱ "گروسیه: س.پ، ل ۷۴ حسن: س.پ، ج ۴ / ل ۱۰۶ قاسم: س.پ، ل ۱۴۴.

۱۳۳ هونین: دئییه که ده که ویتته به شی باکووری ناوچه ی (الحوله) له سهر چیا ییه که به ناوی خۆی ناسراوه. (ياقوت: س.پ، مج ۴ / ل ۴۹۰).

۱۳۴ جبله: شارێکه ده که ویتته نێوان (اللاذقية و بانياس)، له سوريا له سهر که ناری ده ریای ناوه راست. (ياقوت: س.پ، مج ۲ / ل ۳۰).

۱۳۵ صهيون: قه لایه کی به هیزه له نزیک که ناره کانی ده ریای ناوه راست، سهر به شاری (حمص). (ياقوت: س.پ، مج ۲ / ل ۲۱۲).

۱۳۶ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۴۰ ابن واصل: س.پ، ج ۲ / ل ۲۴۷ الحميدة: الحروب الصليبية، ج ۴ / ل ۱۷.

۱۳۷ بکاس: قه لایه که له ده رو به ری شاری حه له ب له سهر که ناری پوو باری (العاصی). (ياقوت: س.پ، مج ۱ / ل ۲۷۴).

له ته نیشته میرنشینې (ئه نټاکیا) ی خاچیه وه بوون، هه وره ها به شیک له سوپاکه ی دووباره به ره و باشوور ئاراسته کرد و توانی له کوټای سالی (۵۸۴/ک ۱۱۸۸ن) دا قه لای (الکړک) ی به هیڅ پزگار بکات که پی ی دوترا (به ردی بیابان)، له کوټای چالاکیه سهر بازییه کانیدا و به هاتنی وهرزی زستان و دوا ی پشودانیک، پیښ ئه وه ی بو دیمه شق بگه ریټه وه (صفدو کوکب) یشی پزگار کرد.^{۱۴۳}

هه وره ها له کاتی پزگار کردنی هه ردو و قه لای (برزیه و صور) پلانی شه پ کردنی به نوره پیاده کرد، سهر بازیه کانی به سهر سی به شدا دابه ش کرد، هه به شیک ماوه یه کی دیاریکراو شه پریان ده کرد، داوتر پشوویان دها، به شی دووه م و هه وره ها سی یه میښ شه پریان ده کرد^{۱۴۴}، به مه به سستی لاواز کردنی وړه ی خاچ دروشمه کان و نیفلج کردنی توانا جه نگیه کانیان و گومان کردن له توانای سهر کرده کانیان و دروست بوونی دوخیکی دهر وونی خراب که سهر کرده و فرمانده کانیان لیها توو نه بوون و هاوکات وه کو سه لاهه ددین له بهرکانی جه نگدا پسیوریش نه بوون.^{۱۴۵}

۱۳۸ شفر: قه لایه کی به هیڅه نژیک (انټاکیا). (یاقوت: س. پ، مع ۳/ل ۱۴۷).

۱۳۹ برزیه: قولله یه که نژیک ده ریای ناوه پراست، له سهر چیا یه کی بلنده. (یاقوت: س. پ، مع ۱/ل ۳۰۴).

۱۴۰ دريساك: قولله یه کی به هیڅه ده که وټه باکوری بغراس. (نهمین: الاستخبارات الايوبیه، په راویزی ۲۱۶، ۲۱۵ل).

۱۴۱ بغراش: شارنکه ده که وټه لای راستی شاری انټاکیا، له شاری حله ب و انګاکیا (۴ فرسخ) دووره. نژیکه ی (۲۴ کم) ه.

۱۴۲ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ل ۳۱۵-النویری: س. پ، ج ۲۸/ل ۴۰۹- الحمیده: س. پ، ج ۴/ل ۳۵.

۱۴۳ ابن شداد: س. پ، ل ۹۵-النویری: س. پ، ج ۲۸/ل ۴۱۰-۴۱۱.

۱۴۴ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۱۱۴- ابن شداد: س. پ، ل ۱۰۵- ابن العدیم: س. پ، ج ۳/ل ۱۰۵- ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ل ۱۳۱.

۱۴۵ حسین: س. پ، ل ۲۰۱.

جه‌نگی د‌روونی ته‌کتیکی به‌چ‌ه‌ندین شی‌وا‌زو ری‌گای جی‌ا‌وا‌ز ه‌و‌ل د‌ه‌دات ب‌و د‌و‌به‌ره‌کی نانه‌وه له‌نی‌وان گ‌ه‌ل و سه‌ر‌کر‌دایه‌تیان به‌پا‌ه‌ند کردنی د‌و‌ژمن به‌ه‌لسان به‌چ‌ه‌ندین کار که له‌توانای خ‌ویان زی‌ات‌ر بی‌ت^{۱۴۶}، ب‌و نم‌ونه س‌ول‌تان سه‌لا‌حه‌ددینی ئه‌یوبی ناک‌و‌کی و د‌ژایه‌تی نی‌وان تیره‌و تایفه‌کانی د‌و‌ژمنی به‌ه‌ل زانی و ق‌وس‌تیه‌وه ب‌و سه‌ر‌که‌وتنی خ‌وی و خ‌س‌تیه نی‌و چ‌وار‌چی‌وه‌ی پیلانه‌کانی، بی‌گومان ئه‌مه‌ی به‌تی‌گه‌یشتن و زیره‌کییه‌وه کرد وه‌کو چ‌و‌ن له‌شه‌ری (دمیاط)دا له‌یه‌ک کاتدا به‌به‌ر‌چا‌وی یه‌ک‌تره‌وه په‌یوه‌ندی به‌تیره‌و تایفه جیا جیا‌کانه‌وه ده‌کرد، ئه‌مه بو‌وه ه‌وی زی‌اد کردنی د‌ژایه‌تی نی‌وان پاشا (املری)^{۱۴۷} و خا‌چ دروشمه‌کان، ه‌ه‌ندیکیان گومانی له‌وه‌ی تر ده‌کرد، ئه‌مه‌ش به‌س‌تنی ری‌ک‌که‌وتنی له‌گه‌ل‌دا ناسان ده‌کردو مه‌رجه‌کانی سه‌لا‌حه‌ددینیش قبول ده‌کران^{۱۴۸}. ه‌ه‌روه‌ها س‌ول‌تان سه‌لا‌حه‌ددین له‌پاش شه‌ری (حطین) به‌ه‌ه‌مان شی‌وا‌زی ته‌کتیکی د‌روونی به‌ری‌گای ها‌وپه‌یمانی له‌گه‌ل ه‌ه‌ندیکیان توانی خالی به‌هی‌زو لا‌وا‌زی سی‌اسه‌تی جه‌نگی خا‌چ دروشمه‌کان بزانی‌ت، له‌وانه (یوسف بن بابیط) که له‌ه‌ه‌موو کارو‌چا‌لا‌کییه‌کانی له‌د‌ژی خا‌چ دروشمه‌کان وه‌کو را‌وی‌ژ‌کار به‌کاری ده‌هینا^{۱۴۹}، و (الامیره سیبیل) خ‌یزانی (میر بو‌ه‌یم‌ند سی‌یه‌م) میری (انطاکیا) که سی‌خ‌و‌ری س‌ول‌تان سه‌لا‌حه‌ددین بو‌و به‌سه‌ر میلله‌تی خ‌وی، به‌ه‌وی زانیاریه‌کانیه‌وه خ‌زه‌تیکی چا‌کی ده‌گایه‌نده پلانه‌کانی س‌ول‌تان، که‌نا‌ش‌ک‌را کردنی نه‌ینییه‌کان بو‌و، له‌پادا‌شتی ئه‌م کارانه‌ش س‌ول‌تان خه‌لات و دیاری

۱۴۶ رشتی: الد‌عا‌یة واست‌خدام الراديو في الحرب النفسیة، ۲۵۲.

۱۴۷ املری: اموری یه‌که‌م، فه‌رمانه‌وا‌ی (بیت المقدس) بو‌و، له‌پاش مردنی بلدوینی سی‌یه‌م له‌نی‌و سالانی (۵۵۷-۵۶۹/۱۱۶۲-۱۱۷۴) ئه‌مه‌ش د‌وا پادشای به‌هی‌زی (بیت المقدس)ی خا‌چ دروشمه‌کان بو‌و. (امین: المشطوب اله‌کاری، ۱۲۲)، په‌را‌وی‌زی ((۵).

۱۴۸ الاهل: صلاح الدین الا‌یوبی، ۱۴۹.

۱۴۹ رنسیمان: س. پ، ج ۲/ ۷۵۰.

به‌نرخي پيشكه‌ش ده‌کرد^{۱۵۰}. له‌مه‌ش زياتر سه‌لاحه‌ددین پلانی تیکدانی
 ریزه‌کانی خاچ دروشمه‌کانی داناو ناکوکی له‌نیوانیان دروستکردو په‌پره‌وی
 ده‌کرد، هه‌روه‌ها وه‌کو هه‌ول‌دانیک بۆ لاواز کردنیان هه‌ولیدا سۆزی هه‌ندیك
 له‌سه‌رکرده‌کانیان رابکیشی. (ابن شداد) ئاماژهی پیده‌کات و ده‌لی: "سولتان
 جاریکیان له‌شه‌والی سالی (۵۸۷/۱۱۹۱ز) دانیشته‌ و خاوه‌نی (صیدا)ی
 ئاماده‌ کرد بۆ گوئی گرتن له‌ په‌یام و قسه‌کانی له‌گه‌ل گروپی‌کدا که له‌گه‌لی دا
 ئاماده‌ بوون، میژوو نووسی ناوبراو ئاماده‌ ده‌بیت سولتان ریزیکی زۆری له‌
 میوانه‌ خاچ دروشمه‌کانی گرت و قسه‌و گفتوگوئی له‌گه‌ل کردن و به‌پیی
 نه‌ریتی باوی ئه‌و کاته‌ شتی پيشكه‌ش کردن و کاتیکیش خواردن هه‌لگیرا،
 پاش ئه‌وه‌ بریاردارا که (المركيز) خاوه‌نی (صور) گوئی پرایه‌لی سولتان بیت
 که کۆمه‌لیک له‌ گه‌وره‌ پیاوانی خاچ دروشمه‌کان هاتبوونه‌ ریزیه‌وه‌ له‌وانه
 خاوه‌نی (صیدا)، سه‌لاحه‌ددین مه‌رجی بۆ (المركيز)ی هه‌لگه‌راو دانا..
 مه‌رجه‌که‌ش ئه‌وه‌ بوو که (المركيز) دژایه‌تی خۆی بۆ خاچ دروشمه‌کان که
 لییان هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه‌ ده‌ربخات^{۱۵۱}، هۆی ئه‌مه‌ش ئه‌و ترسه‌ گه‌وره‌ بوو
 لییان، جگه‌ له‌وه‌ی ناکوکی نیوانیان به‌ هۆی ژن خوازیه‌وه‌ بوو، به‌پیی
 قسه‌ی (ابن شداد) مه‌به‌ستی سولتان له‌م مه‌رجانه‌ دروست کردنی ناکوکی
 بوو له‌نیوانیاندا.

سوپای سه‌رکه‌وتوو ئه‌و سوپایه‌ ذیبه‌ که زیان به‌ گیان و چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی
 دوژمن ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لکو ئه‌و سوپایه‌ سه‌رکه‌وتوو که وه‌ی دوژمن
 ده‌پوخینی، بۆیه‌ ده‌گوتری شه‌ر کردن له‌ به‌نه‌رتدا تیکۆشانیک

۱۵۰ العماد الکاتب: الفتح القسي، ل ۲۵۱-۲۵۲ أبو شامة الروضتين، ج ۲/ ل ۱۳۱- ابن واصل: س. پ. ج ۲/
 ل ۲۶۷ النقاش: العلاقات الاجتماعية والثقافية والاقتصادية بين العرب والافرنج خلال الحروب الصليبية.
 ل ۱۵۲ Grosset: Histoire des Crusades, vol. II. P822
 ۱۵۱ النوادر السلطانية، ل ۲۶۳.

مه‌عنه‌وییه^{۱۵۲}. له پراستیدا په‌یوه‌ندییه‌کانی ئه‌یوبی و ئینگلیزی گومان و دلّه پراوکئی خسته نیو پریزی خاچ دروشمه‌کان به‌گشتی و فهره‌نسیاییه‌کان به‌تاییه‌تی، سه‌رسوپمان له دهم و چاویاندا به‌دی ده‌کرا، به‌شیویه‌ک توانای شیکردنه‌وه‌ی هوکاره پالنه‌ره‌کانی ئهم په‌یوه‌ندییه‌و زانینی نه‌یینه‌کانیان نه‌بوو، و پرسپاریان ده‌کرد ئایا ئینگلیزه‌کان له‌ژێر په‌رده‌ی ئهو جوړه په‌یوه‌ندییه‌ موسلماننه‌کان له‌خشته‌ ده‌بن، یان به‌پراستی له‌سه‌ر حسابی فهره‌نسییه‌کان پیکه‌وتنیان له‌گه‌لدا ده‌کهن. گومانی فهره‌نسییه‌کان پراست ده‌رچوو به‌تاییه‌تی له‌کاتی نه‌خو‌شی (پیچارد شیردل)^{۱۵۳} دا که سولتان سه‌لاحه‌ددین گرنگییه‌کی زۆری پی ده‌دا، هاوکات سوپای سه‌لاحه‌ددین هی‌رشی کرده سه‌ر سه‌ربازگه‌ی فهره‌نسییه‌کان^{۱۵۴}، و بیگومان ئه‌وه‌یان لا پوون ببووه‌وه که په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌یینی هه‌یه له‌پیناوی واژو کردنی پیکه‌وتن

۱۵۲ بیریه: الذکاء والقیم المعنویة فی الحرب، ۱۰۱.

۱۵۳ ریچارد شیردل (ریشارد قلب الاسد): ریچاردی یه‌که‌می پادشای ئینگلترایه له‌نیو سالانی (۱۱۸۹/ز/۱۱۹۹) فرمانه‌وه‌ا بوو، له‌ سالێ (۵۵۲/ه/۱۱۵۷) له‌شاری (اکسفورد) له‌دایک بووه، له‌ سنی‌هه‌ له‌مه‌تی خاچ دروشمه‌کان به‌شداری کرد، له‌ ململانی دابوو له‌گه‌ل (فلیب ئوگستس و به‌ربه‌روسا)، به‌لام پایا (گریگوری هه‌شتم) توانای ناشتیان بکاته‌وه، به‌تاییه‌تی دوا‌ی که‌وتنی شاری (قدس) به‌ده‌ستی سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی، (ریچاردی شیردل) سه‌رکردایه‌تی خاچ دروشمه‌کانی ده‌کرد له‌کاتی گه‌مارۆدانی شاری (عکا)، پاشان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین په‌یدا کرد، له‌سالێ (۵۸۸/ک/۱۱۹۲) دا پیکه‌وتنه‌وه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین واژو کرد، به‌پێ‌ی ئهو په‌یمانه‌ ناوچه‌ی سنووری نیوان خاچ دروشمه‌کان و ئه‌یوبیه‌کان دیاری کرا، پیچارد له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی به‌ دیلی گیرا له‌لایه‌ن پادشای نه‌مسا (لیوبولد)، به‌لام کاتی‌ک گه‌راییه‌وه‌ ولاتی خو‌ی دووباره سه‌رکردایه‌تی شه‌پکی کرد له‌ دژی پادشای فهره‌نسا (فلیب ئوگستس) سالێ (۵۹۱/ک/۱۱۹۴)، له‌ژێر شووراکانی کۆشکی (شالۆ) له‌ فهره‌نسا کۆچی دوا‌یی کرد. بیگومان پیچارد سه‌رکرده‌یه‌کی ئازاو لی‌هاتوو بوو به‌شیویه‌ک موسلمانان ئی‌ی ده‌ترسان، بۆ نمونه‌ کاتی‌ک سواره‌کان ئه‌سپه‌کانیان ده‌به‌سته‌وه‌ به‌داری‌ک هه‌لده‌گه‌رانه‌وه، هاواریان ده‌کردو ده‌یان گووت: "له‌چی ده‌ترسن؟ ده‌لێ ریچارد به‌دواتانه‌وه‌یه". (بولارد: بریطانیا والشرق الاوسط، ل ۵ "العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۴/ ل ۵۲۳" ه.ن: الحرب والحضارة، ل ۱۵ "غنیم: س.پ، ل ۵۴-۵۷.

۱۵۴ سعداوي: الحرب والسلام، ل ۳۴.

نامه‌یه‌ك له نیوان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوی و پێچاردی شیردل، جگه له‌وه‌ی سولتان سه‌لاحه‌ددین په‌فتاری هاوپیانه‌ی به‌ئهمه‌کی له‌گه‌ڵ پێچارد ده‌کرد، نه‌ك دوزمنایه‌تی و سه‌رسه‌ختی كردن، به‌لام (ابن شداد) ئه‌وه‌ی بو‌ ئاشكرا کردوین كه سه‌لاحه‌ددین ئامانجی تایبه‌تی خو‌ی هه‌بوو له‌م ئاشتییه‌، ئه‌ویش ناسینی هی‌زو تواناو وه‌یان بوو^{۱۰۵}.

هاوکات (پێچاردی شیردل) یش ئامانجی خو‌ی له‌م ئاشتی‌یه‌دا هه‌بوو، ئه‌ویش زیاتر ئاشنا بوون له‌ بارودۆخی ناو سه‌ربازگه‌ی موسلمانان، و تی‌کچوونی یه‌کی‌تی پریزه‌کانیان، به‌تایبه‌تی بی‌زاری و نا ئومیدی دانیشتوان و ئۆردووی شاری (عکا) و جیاوازی فه‌رمانده‌کان له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوی له‌ راو بو‌چوونه‌کان كه سه‌ره‌تای ده‌ست پێ‌کردنی کی‌شه‌کانی سه‌لاحه‌ددین بوو^{۱۰۶}.

هه‌روه‌ها له‌کاتی بوونی له‌ به‌یروت دا یه‌کێ له‌ سه‌ربازه‌کانی بو‌ (جبیل) ^{۱۰۷} نارد، چونکه‌ خاوه‌نی له‌ پیزی دیله‌ خاچ دروشمه‌کانی شه‌ری (حطین) بوو، پاشان له‌گه‌ڵ پاشاکه‌یان بو‌ به‌ندیخانه‌ی شاری دیمه‌شق به‌پێ‌خران، به‌مه‌رجی ئازادکردنی له‌گه‌ڵ والی دیمه‌شقدا پێ‌که‌وت له‌سه‌ر خو‌ به‌ده‌سته‌وه‌ دانی (جبیل)، سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌داواکاریه‌که‌ی پازی بوو، به‌وه‌ش ده‌ستی به‌سه‌ر شاری (جبیل) دا گرت^{۱۰۸}، پاشان له‌ شاری (بیروت) به‌ره‌و شاری (عسقلان) که‌وته‌ پێ‌ که‌ بی‌ووه‌ کوسپێ‌ک له‌ پێ‌گای مصر و شام، له‌و‌یش له‌گه‌ڵ (الملك العادل) ی برای و سه‌ربازانی مصر به‌مه‌به‌ستی

۱۰۵ النواذر السلطانية، ل ۱۵۴.

۱۰۶ سعداوي: الحرب والسلام، ل ۳۵.

۱۰۷ جبیل: شارێکی به‌ناوبانگه‌ له‌ که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راست نزیکه‌ی (۸) فه‌رسخ به‌واتای (۴۸کم) له‌ سه‌رووی شاری به‌یروته‌وه‌ دووره‌ (یاقوت: س.پ.م.ج ۲/ ۳۴).

۱۰۸ ابن الاثیر: الكامل. مج ۷/ ل ۳۳۰- ابن شداد: س.پ. ل ۶۵- ابو الغداء: س.پ. ج ۲/ ل ۱۵۶.

گه مارۆدانی شاری (عسقلان) کۆبۆوه، هاوکات پاشای (بیت المقدس) که لای موسلمانان له شهري (حطین) هوه ديل کرابوو، سولتانی بهرامبهر نازاد کردنی ئاگادار کردهوه، ئامۆژگاری گه مارۆدراوه خاچ دروشمهکان بۆ به دهسته وه دانی شاره که دهکات، سولتان بهو مهرجه پازی بوو، خاچ دروشمهکان گوپرایه لی ئامۆژگاریه که ی بوون، پاش ئه وه ی له هه لۆیستیان دانیایا بوون و به ناچاری شاره که یان به دهسته وه دا و به ژنو مال و منالیانه وه به ره و (بیت المقدس) پۆیشتن، ئه وه بوو سولتان له ۳۰ ی جمادی الاخره سالی (۵۸۳ ک/ ۱۱۸۷ ز) دهستی به سه ر شاری (عسقلان) دا گرت، که خاچ دروشمهکان ماوه ی ۳۵ سال داگیریان کردبوو.^{۱۵۹}

سولتان په یمانه که ی خو ی له گه ل پاشای (بیت المقدس) له کاتی گه مارۆی (حصن الاکراد) ^{۱۶۰} به جیهینا، له (انطرسوس) ^{۱۶۱} له پاش پرگار کردنی (قودس)، به مهرجیک مه لوکی بیّت، و به هیچ شیوه یه که له دژی موسلمانان چه که هه لنه گریّت، ئه ویش بهو مهرجانه پازی بوو ^{۱۶۲}، به لام به گه یشتنی بۆ شاری (صور) په یمانه که ی بیر چوو وه له هه مانکاتدا به به ستنی په یمان له گه ل (المركين) بۆ شه ر کردن له گه ل سه لاهه ددین پیشیلی په یمانه که ی پیشتری کرد، به لام ئه وه بوو خاچ دروشمهکان شکستیکی گه وره یان به خو یانه وه دی و شاری (قودس) گه پرایه وه ژێرده ستی موسلمانانه کان و سه لاهه ددین ریزیکی باشی له گه وره مه سیحیه کانی (قودس) گرت، ئه م

۱۵۹ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷ / ل ۳۳۲ "ابن شداد: س. پ، ل ۶۵-۸۱" ابو الفداء: س. پ، ج ۲ / ل ۱۵۷.

۱۶۰ حصن الاکراد: قه لایه کی به میز و پۆلایینه ده که ویته سه ر جیا، که له به شی رۆژناواوه ، بهرامبهر شاری (حمص) هوه ، ئه و چیا یه ی (الجليل) که پێوه ندی به لبنان وه هیه له نیوان بعلبك و حمص. (یاقوت: س. پ، مج ۲ / ل ۱۵۲).

۱۶۱ انطر سوس: شارۆچکه یه که له که ناره کانی ده ریای شام ، ده که ویته کۆتایی سنوری کارگیرێ شاری دیمشق، (یاقوت: س. پ، مج ۱ / ل ۲۱۶).

۱۶۲ ابن شداد: س. پ، ل ۸۱.

کاره‌ی به مه‌به‌ستی ته‌کتیکی ده‌روونی و به‌ده‌سته‌پنانی په‌زامه‌ندی خه‌لکی
شاره‌کانی تر بووه.

جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی له‌پیناو به‌ده‌سته‌پنانی ئامانجی سیاسه‌تی
شه‌په‌نگیزی، شیوازی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه به‌بی ئه‌وه‌ی په‌نا بو‌هیچ
کرده‌یه‌کی سهربازی بیریټ، له‌وه‌یه به‌پاگه‌یانندی جه‌نگی ده‌روونی بووتری
"جه‌نگی سیاسی" ئه‌مه‌ش چونکه جوړیکه له‌کیشه‌ی نیوان ده‌وله‌تان،
هه‌رلایه‌کیان هه‌ولده‌دات بو‌چه‌سپاندنی ئیراده‌ی خو‌ی به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی
تردا که هیچ کاتی‌ک هی‌زی سهربازی تیا‌دا به‌کارنا‌هینریت^{۱۶۳}. بو‌نمونه
کاتی‌ک سه‌لاحه‌ددین له‌پوخاندنی قه‌لای (النظرون)^{۱۶۴} لی‌بووه‌وه له‌(مرکیس
کونراد دی مونتفرات) هه‌و نوینه‌ریکی پی‌گه‌یشت و داوای به‌ستنی
ری‌ککه‌وتنی له‌گه‌لدا کرده به‌و مه‌رجه‌ی (بیروت و صیدا) پی‌بدریت و
(عکا) ش‌بیتنه‌ بنکه‌یه‌ک بو‌کاره‌کانی پاش ئه‌وه‌ی له‌خاچ دروشمه‌کانی
ده‌بات، هه‌روه‌ها نوینه‌ره‌که داوای له‌سه‌لاحه‌ددین کرد له‌سه‌ر ئه‌وه سویندی
بو‌بخوات، سه‌لاحه‌ددین له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجانه‌پازی بوو به‌و هیوایه‌ی بتوانی
دووبه‌ره‌کی له‌نیوان خاچ دروشمه‌کان دروست بکات، به‌لام سه‌لاحه‌ددین
ئه‌و مه‌رجه‌ی بو‌(مرکیس) دانا که (عکا) گه‌مارو‌ بدات، سه‌ره‌تا له‌خاچ
دروشمه‌کانی وه‌برگیریت، پاش ئه‌وه‌ش (صورو بیروت) پی‌ب‌ه‌خشیت
وه‌کو بنه‌مایه‌ک بو‌جیبه‌جی کردنی ری‌ککه‌وتنه‌که‌ی نیوانیان^{۱۶۵}. (العدل

۱۶۳ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۵۰.

۱۶۴ النظرون: ده‌که‌ویتنه‌ باشوری پوژه‌ه‌لاتی شاری الرمله. (امین: الاستخبارات الايوبيه، ل ۱۱۵، په‌راویزی
۱۱۶).

۱۶۵ ابن شداد: س. پ، ل ۲۶۳ "ابو شامة: الروضتين، ج ۲ / ل ۱۹۳- ابن واصل: س. پ، ج ۲ / ل ۳۷۹ "نوري:

سیاسة صلاح الدين، ۳۴۱. نوینه‌ران به‌رده‌وام ده‌هاتنه‌ لای سولتان سه‌لاحه‌ددین، هاوکات گفتوگو درێژوی
پنډرا له‌گه‌ل (مرکیس) تاوه‌کو به‌ده‌ستی دوو له‌ئendamانی (ئیسماعیلیه‌کان) تیرور کرا.

النجيبى) ^{۱۶۶} نارد بۇ ئاگادار كردنه وهى بۇ ئه وهى سه لآحه ددين له ئه نجامى له خشته بردنى (صورو بيروت) نه دۆرپىنى، سه لآحه ددين ئامانجى لهو پىككه وتنه وه ئاراسته كردنى جهنگىكى تهكتىكى دهروونى بوو دژ به (پىچارد) كه خوى ناچارى پىككه وتن بى له گه لىدا، ههرواش بوو ئه و ئامانجى به ديهيئا ^{۱۶۷}، به تاييه ت كاتىك (پىچارد) كرده نزيك بوونه وهى نيوان (كونرادو سه لآحه ددينى) بيست سوور بوو له سهر تازه كردنه وهى په يوه ندى له گه ل (الملك العادل) كه ده يخواست هاوپرپيه تى سه لآحه ددين به ده ست به ينييت و ئه وه له له ده ست (كونراد) بدات، بويه نامه ي له گه ل (العادل) دى ديبلوماسى زيره كدا گوپيه وه و پىزى لينا، پيشنيازيكى بۇ ئاشتى پيشكه ش كرد، به پىي ئه و پيشنيازه (العادل) (جوان-Joan) خوشكى (پىچارد) بخوازييت، ^{۱۶۸}. به و مهرجه ي قودس ببيتته پايته ختى پادشايه تيه كه ي، هه موو شاره گرنگه كانى كه ناريش وهك (عكا) و (يافا) ي بۇ بگه رپيه وه له گه ل (جوان) ش دا قه شه و راهيبه كان له وى نيشته جي بن سه ربارى ئه وهى كه پيويسىته (العادل) سواره كانى (الداويه) ^{۱۶۹} و

۱۶۶ العدل النجيبى: نوسه رى سولتان سه لآحه ددين بوو، يهكيك بوو له ئه ندامانى شاندى گفتوگو ي نيوان سولتان و مركيس كونراد، ههروه ها نوينه رى سه لآحه ددين بوو له كاتى و توويز كردن له گه ل (رناط خاوه نى صيدا كه نه گه يشته هيچ بنه مايه كى سه ره كى. (سعداوي: التاريخ الحربي، ل ۲۸۰ Stevenson: op, p279).

۱۶۷ ابن شداد: س. پ، ل ۲۷۲-۲۷۳ "ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۶" حسين: س. پ، ل ۲۴۹. ۱۶۸ ئه وهى سه يره وه هه مان كاتيشدا په ژاره يه كه (العادل) نوينه رو سازش كار ته نيا به خيزانه موسلمانانه كانى وازى نه هينا، ئه و مه سه له ترسناكه كه به رپوه بوو هيچ خه ريكى نه ده كرد، بهلكو (جوان) ي نه وروپوى ميينه ي ئينگليزى خيال و هو شى بوون، ئه مه ي به هه ل زانى كه (جوانه خان) بچيته پال ژنه (كوردو عه ره و توركه كان) كه هه ي بوون (الامين: صلاح الدين بين العباسيين والفاطميين والصلبيين، ل ۱۲۲).

۱۶۹ الداويه: كۆمه لىك بووه له سواره ي خاچ دروشمه كان له سالى (۵۱۲/ك ۱۱۱۸) دامه زرابوو پيشيان ده و ترا سواره ي په رستگا، پۆلى گرنگيان هه بوو له شه رى خاچ دروشمه كان. (رنسييمان: س. پ. ج ۲/ ل ۲۴۹-۲۵۰).

الاسبتاريه^{١٧٠}) بهچهند دئيهك رازى بكات^{١٧١}. لهسهر هەردووکیان پيوست بوو دیلهكان ئازاد بکه‌ن و سه‌لاحه‌ددینیش (خاچی خاچان)^{١٧٢} بگيریتته‌وه، هاوکات (پيچاردشیردل)یش بو ئینگلتەرا بگيریتته‌وه^{١٧٣}. له‌هه‌مان کاتدا پيچارد به‌هه‌مان شیوازی ته‌کتیکی ده‌روونی و مه‌عه‌وی کاتیک به‌ ناشتی وه‌لامی سه‌لاحه‌ددینی دایه‌وه له‌ ریگای ئه‌وپرۆسه‌ی جی‌به‌جی کرا، و پیلان بو داریژراوه بو ناکۆکی دروست کردن له‌ نیوان سه‌لاحه‌ددین و (الملك العادل)ی برابیدا، ئه‌مه‌ بو‌خۆی شیوازیکی زیره‌كانه‌ بوو به‌مانای وشه‌ که له‌لایه‌ن (پيچارد)ه‌وه‌ پیاده‌ کرا، له‌بەر ئه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددین ئه‌گەر هات و داوای (الملك العادل)ی رەت بکردایه‌ته‌وه‌، ئه‌وا ناکۆکی ده‌که‌وته‌ نیوانیان ئه‌و کاته‌ش (پيچارد) ئامانجه‌که‌ی له‌ لاواز کردنی وره‌ی سوپای ئه‌یوبی جی‌به‌جی ده‌کرد، به‌لام ئه‌گەر رازی بوو ئه‌وا کیشه‌یه‌کی تری بو دروست ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که (جوان) می‌رد به‌ موسلمان ناکات، ئه‌گەر بی‌ت و نه‌چیته‌ سه‌ر ئایینی مه‌سیحی، به‌مه‌ش قودسیان بو ده‌گه‌ریتته‌وه‌، به‌لام

١٧٠ الاسبتاريه: گروپینکی ئایینی چه‌کدار بوون، به‌سواره‌ی (القديس يوحنا) ناسرا بوون، له‌ سالی (١٠٩٩/ك/١٠٩٩) دامه‌زراوه، سه‌ره‌تا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیان ده‌کرد دواتر بوونه‌ جه‌نگاوه‌ری خاچ دروشمه‌كان. (ه‌.س: ٢٤٨-٢٤٩).

١٧١ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ٥٥٥ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٨٩ العليمي: س.پ، ج ١/ ٣٨١.
 ١٧٢ خاچی خاچان: بریتیی‌ه له‌پارچه‌ داریکی شیوه‌ کۆی له‌خۆ گرتوه‌، خاچ دروشمه‌كان پێیان وابوو که (مه‌سیح)ی له‌سه‌ر خاچ دراوه‌، بۆیه‌ ئه‌م خاچه‌ ژۆر پیرۆز بوو لایان، بطریق له‌شاری قودس هینابووی. له‌شه‌رم‌کاندا له‌به‌رامبه‌ر موسلمانه‌کاندا به‌رزبان ده‌کرده‌وه‌، چونکه‌ به‌روایان وابوو له‌کاتی قه‌یراندا پزگاریان ده‌کات. (نوري: سياسة صلاح الدين، ل ٢٨٨. P.185 Rosebait, Saladin Prince of Chivalay, PP.280-٢٤٢.
 ١٧٣ نوري: سياسة صلاح الدين، ل ٢٤٢. Rosebait, Saladin Prince of Chivalay, PP.280-

(الملك العادل) مهسیحیه تی پی قبول نه بوو، نهو مهسه له یه ههروه کو خوئی مایه وه^{۱۷۴}.

دوای نه وهی (پیرچارد) به کوشتنی (کونراد) دلشاد بوو، نه وهشی بیست که سه لاهه ددین له پوژنه لاتدا پروبه پرووی هه ندی ئالوژی بوته وه، مه رجه کانی نهو ریکه وه تنه ی پیشتر له گه ل (الملك العادل) دا له سه رپازی بوونی پیشان دابوو رت کرده وه، پاش نه وهی له جمادی الاخره ی سالی (۵۸۵ ک/ ۱۱۹۲ ز)، (الداروم) ی گه ماروداو دهستی به سه ریدا گرت^{۱۷۵}. به م جوړه له م شهرو پیکداداناندها موسلمانان کان توانیان زیان له به ره کانی دواوهی سه ربارزگه ی خاچ دروشمه کان بگه یه نن، جگه له وهی هه ندی جار ریگه ی هاتووچوئیانیان ده بری، به تایبه تی له کاتی پیشره وی کردنی خاچ دروشمه کان بو شاری قودس^{۱۷۶}، زورجار نه م چالاکیانه به شهو نه نجام دهران، به ده گمن به بی ده سکه وت ده گه پانه وه، چونکه به جلی رهش دزه یان ده کرده نیو ریزی خاچ دروشمه کان و چالاکییه کانیان به سه رکه وتووی به نه نجام ده گه یاند^{۱۷۷}.

له نیو موسلمانان کاند اچند پیاوکی توندوتیژ هه بوون که ده چونه نیو چادره کانی خاچ دروشمه کان به شمشیره کانیان له ملی پیاوه کانیان گیر ده کرد و ناچاریان ده کردن که ورته یان لیوه نه یه ت و زاتی قسه کردنیان نه مینیت و به زیندووی بیانه یین، له گه ل نه وه شدا هه رچی سامان و نه سپ و شتی تریان پی بوايه لییان ده سه ندن^{۱۷۸}، بو نمونه سولتان سه لاهه ددین له

۱۷۴ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۵۵۷-۵۵۶ ابن شداد: س. پ، ل ۱۹۵-۱۹۶ ابن واصل: س. پ، ج ۲/

ل ۳۷۱-۳۷۲ نوری: سیاسة صلاح الدین، ل ۳۴۲-۳۴۳.

۱۷۵ دیورانت: قصة الحضارة، م ۴ ج ۴/ ۴۲.

۱۷۶ عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۸۵.

۱۷۷ لامپ: شعله الاسلام، ل ۱۹۲-۱۹۳.

۱۷۸ النوری: س. پ، ج ۲۸/ ۴۳۱.

سالى (٥٧٤/ك/١١٧٩ز) دا ناردنى بۆ (صيدا و بيروت) بۆ دورينه وهى بهروبومى كشتوكالى خاچ دروشمهكان خويان و وشترهكانيان به بارى گرانه وه بۆ لاي سه لآحه ددين گهرانه وه^{١٧٩}.

له مانگى (شعبانى سالى ٥٨٥/ك/١١٩٠ز) دا ئەم تىپه (دزه) له (بدو) هكان له ناوچهى (عكا) هيرشيان كرده سهر خاچ دروشمهكان و ههنديكيان ليكوشتن و ئەوانى تريان دهستگير كرد و هينايانه لاي سه لآحه ددين، و له كاتى پيشره وياندا به رهو (عسقلان)، ئەندامانى ئەم تىپه توانيان چوار له سهربازه خاچ دروشمهكان برفينن به هه مان شيوه هينايان بۆ سه لآحه ددين، پاشان فهرمى زيندانى كردنيان دان. ههروهه له (٢٢ى مانگى ره مه زانى سالى ٥٨٧/ك/١١٩١ز) دا توانيان بچنه نيو سهربازگهى خاچ دروشمهكان، ئەمجاره دهسكهوتيان ته نيا (ئەسپيڤ و گويدريژيڤ) بوو^{١٨٠}. ئەمه جگه له پرۆسهى چالاكى دزى كه پيشتر باسما ليوه كرد كه خوى له خويدا كاريگهري دهروونى كتوپرى هه بووه له سهر خاچ دروشمهكان، هويه كيش بوو بۆ چاندنى دلە راوكئ و پشيوى له نيو سهربازگهى خاچ دروشمهكاندا.

به م شيويه سه لآحه ددين توانى جهنگيكي دهروونى تاكتيكي دژ بهو خاچ دروشمانهى له چوارچيوهى ئەو پرۆسه سهربازييهى ناوچه كه دا ناماده بوون به رپا بكات و ببينه هوى بهرزر كردنه وهى ورهى سهربازهكانى خوى، له هه مان كاتدا توانى كار بكات بۆ جئ له ق كردن و تهسك كردنه وهى گيانى ورهى دورژمنان، تاوهكو ناچارىيان بكات بروخين و خو به دهسته وه بدن يان شكست بهينن و هه ليين.

١٧٩ البتداري: س. پ، ج ١/ ٣٢٤ ل/ ١٨٠ ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ٨٠ ل. ر. جب: س. پ، ١٧٢ ل- ١٧٤.

١٨٠ ابن شداد: س. پ، ١٩٢ ل، ١٨٥، ١٣٤.

له نموونه يه کي تر دا سولتان سه لاهه ددين (۳۰۰) سئ سه د جهنگاوه ری
خوبه خشى بؤ چوونه نيو ئوردوگای خاچ دروشمه کانه وه بئ ئه وه ی
هه ستیان پيښکه ن پيڅخست و تالان و دزی پارو ئاژل و پياوو هه ندئ
جاریش مندا لان ده ستی پيډه کرد، بهم جوړه که سانه ی که ئه و کاره ده که ن
ده وترئ (خوبه خش یان سه رکیش) سه لاهه ددين خوی پيکی ده خستن و
فه رمانی پيويستی هيړش بردن و تيکدانى پئ ده دان^{۱۸۱}.

سه لاهه ددين له پيښگای ئه م چالاکیانه وه توانی جهنگی دهروونی تاکتيکی
ئاراسته ی دانیشتونى مه دهنی ناو سه ربا زگه ی خاچ دروشمه کان بکات بؤ
شله ژاندى بارودوخیان و ترس خستنه دل و دهرونیان و ئيفليجکردنى
توانا سه ربا زيه کانيان.

جگه له مانه سه لاهه ددين شيوازی تری تاکتيکی دهروونی به کارهینا،
نموننه ش له سه ر ئه م حاله ته ئه وه يه که سولتان سه لاهه ددين سه ره پای
پيړزی (پوژى هه ينى) وه که جهنگيکی دهروونی ته کتيکی پوژانى هه ينى بؤ
شه ره کردن هه لده بژارد، هه رچه نده ئه مه ئه وه ناگه يه نئ که پوژانى تر شه ری
نه کرد بيئت، و چاوه پروانى پوژانى هه ينى کرد بيئت، به لام به ئه نجامی
شه ره کانی له م پوژده زور گه ش بين ده بوو و کاریگه ريشی له سه ر دهروونی

۱۸۱ يه کيک له وانه شه ويک کورپه يه کي ته من (۳) سئ مانگانه ی له ناو سه ربا زگه ی خاچ دروشمه کان دزی
بوو، دايکه که ی به په رو شه وه هه ر بؤی ده گه را، تا کو هه واله که ی گه يشته لای يه کيک له ميری خاچ
دروشمه کان، ئه ویش پيښگای دا که بجيته لای سولتان وه پئى گوت: "سولتان پياويکی ميه ره بانه و دئى
پيئت ده سووتيت و کورپه که ت بؤ ده گه رننيت هه وه"، دايکه که به په رو شه وه ده رچوو تا وه کو گه يشته لای
سولتان سه لاهه ددينى ئه يوبی که له سه ر ته پو لکه ی (الخرابه) بوو، شکايه تي دززانى مندا له که ی لا کرد و
به گوږ نه گريا، سولتان تا ئه و راده يه هه ستی ناسک بوو که چاوه کانی فرميسک گرتنى و فه رمانی ده رکرد
مندا له که ی بؤ ئاماده بکه ن، که چي له بازار فرو شرا بوو، فه رمانی ده کرد که پارهی کپياره که بگه رننه وه و
مندا له که ی وه رگرنه وه، به هه ر حال دايکه که مندا له که ی وه رگرت هه وه له با وه شى ناو له ناو خوشيدا زورگريا،
پاش ئه وه بؤ سه عاتیک شيری خوی پيدا، سه ره نجام به ريارى ده رکرد که خوی و مندا له که ی به سواری
ئه سپيک به پاريززاوی بگه رننه وه لای که سو و کارى دايکه که. (ابن شداد: س. پ، ۱۹۶-۱۹۷).

موسلمانان هه‌بوو، بۆ نموونه سالی (٥٨٣/ك/١١٨٧) سوپای ئه‌یوبی له‌ناوه‌راستی پۆژیککی هه‌ییدی‌دا بۆ شه‌ری (حطین) ده‌ستیان به‌ پێشپه‌روی کرد،^{١٨٢} هه‌روه‌ها سوپای ئه‌یوبی له‌ پۆژی هه‌ینی چووه‌ نیو شاری (عكا)^{١٨٣}، و قه‌لا که‌نارییه‌کانی باکووری شام و دوروبه‌ری (انطاکیا)^{١٨٤}، ئه‌مه‌و جگه‌ له‌هه‌ندی شویندی‌تر که‌ له‌پۆژانی هه‌ینی دا به‌ده‌ستی سوپای ئه‌یوبی پزگار کرا، وه‌کو (جبله) نزیک (اللاذقیه)^{١٨٥} له‌ که‌ناری شام له‌ سالی (٥٨٤/ك/١١٨٨) دا هه‌روه‌ها قه‌لاکانی (اللاذقیه، صهیون، بکاس، الشغیر، سرمانیه)^{١٨٦}، ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی سه‌لاحه‌ددین هه‌میشه‌ پلانی بۆ ئه‌وه‌ داده‌نا که‌ شه‌ره‌کانیان بکه‌ویته‌ پۆژانی هه‌ییدییه‌وه^{١٨٧}، بیگومان ئه‌م پۆژه کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر وه‌و ده‌روونی سه‌ریازی سه‌لاحه‌ددین هه‌بوو، له‌پراستی‌دا بۆ شه‌ر کردن پالنه‌رو بزوینه‌ر بووه، ئه‌گه‌رچی سه‌رکه‌وتن و سه‌رنه‌که‌وتن هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌پۆژه‌وه‌ نییه، به‌لام ده‌باره‌ی سوپای سه‌لاحه‌ددین پۆژانی هه‌ینی له‌سه‌ریان کاریگه‌ری ده‌روونی خۆی هه‌بووه،^{١٨٨} سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی شه‌ره‌کانیدا ئه‌م شیوازه‌ تاکتیکیانه‌ی

١٨٢ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ل ٣٢٥ “ابن شداد: س.پ، ل ٧٥” ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ل ٨٠.

١٨٣ ابن خلکان: س.پ، ج ٧/ل ١٧٥ “ابن تغری بردی: س.پ، ج ٦/ل ٣١.

١٨٤ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ٢٤٧ “ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ل ٣٢٨ “ ابن شداد: س.پ، ل ٩٢ “ ابن العدیم: س.پ، ج ٣/ل ١٠٤ “ ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ل ١٣٠.

١٨٥ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ل ٣١٣.

١٨٦ یاقوت الحموی: س.پ، مج ٣/ل ٢١٢، مج ١/ل ٣٧٤، مج ٣/ل ١٤٧، مج ٣/ل ٤٢ “ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ل ٣١٤. حسین: س.پ، ل ٢٢١.

١٨٧ حسین: س.پ، ل ٢٢١.

١٨٨ له‌هه‌مان کاتدا ئه‌م سوپایه‌ پۆژانی هه‌ینی شکست و دۆپاندنیشی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌وه، بۆ نمونه له‌ سالی (٥٧٣/ك/١١٧٧) سوپای ئه‌یوبی به‌ده‌ستی خاچ دروشمه‌کان له‌ شه‌ری (الرملة) شکستی هینا، (ابن واصل: س.پ، ج ٢/ل ٥٨). هه‌روه‌ها له‌ پۆژی هه‌ینی (١٧ جمادی الاخری سالی ٥٨٧/ك/١١٩١) دا خاچ دروشمه‌کان شاری (عكا)یان داگیر کرد، (ابن شداد: س.پ، ل ١٧١ “ ابوشامة: الروضتين، ج ٢، ل ١٨٨ “ ابن واصل: س.پ، ج ٢/ل ٣٦٠).

له چوار چيوه‌ی ئامانجه ته کتيکيه د هرونيه کانيدا له پال کرده
سهر بارييه کاني له دږي خاچ دروشمه کاندې پياده ده کړد.

بوږيه له کوټا پيدا ده توانين بلين هم جوړه جهنګه په يوه ست به کات و
شوین و تا قم و دهسته يه کی ديار يک راوه مه به ست و ئاکامه کاني کورتن و
کاريګه ريه که ی له ماو هيه کی کورته د درده که ویت، بو نمونه له کاتي شه پدا
هم جوړه ئاراسته ی سهر بازه کان و مه د هنيه کاني دوژمن ده کړیت بو
خو به دهسته وه دان و شهر نه کړدنيان و ئيفليج کړدنی و وره يان بو پو به پرو
بوونه وه ی هم جهنګه.

همه ئه وه ناګه يه نيټ که خاچ دروشمه کان له ماو ه ی هلمه ته کانيان بو
سهر پوژ ه لات جهنګی د هرونی ته کتيکيان له دږي سويای ئه يوبی به کار
نه هينابی، بو نمونه له کاتي کدا که هلمه ته که ی ئه لمانيا به سهر کړد ايه تي
(به به رو سا) ^{۱۸۹} له وشکانيه وه گه يشته ناوچه ی شام ^{۱۹۰}، که شيکی
تر سناکيان به سهر و لاتانی ئيسلامی دا هینا.

سه لاهه ددين چهندين ئيجرائاتي مهيدانی کرد که کاريګه ر ی د هرونی و
وره یی چاکيان له سهر موسلمانان بو پو به پرو بوونه وه ی هم مه ترسيه
هه بوو، وه ناردنی سيخو پ بو زانینی هه والی دوژمن ^{۱۹۱}، و چول کړدنی
شاره کان و پووخاندنی شورا کان وه کو شورا ی (طبرية) و چهندين شورا ی

۱۸۹ فردريک بهرير زسا: له پاش مردنی مامی (کوټرا دی سيټيم) سالی (۱۱۵۲/ک/۵۴۷ز)، فرمانډه وایی
ئه لمانيا ی گرته ده ست، به يکک له بهيز ترين که سايه تيه کان داده نريت که ده سلا تي ئه لمانيان
وه رگرتوه، له سالی (۱۱۹۰/ک/۵۸۶ز)، به شداری له هلمه تي سيټيمی خاچ دروشمه کان کرد، به لام
ئامانجه کانی نه هاته دی، له کيليکیا خنکا و سوياکه ی له ناوچو و. (زيان: الامراطور فردريک بربروسا و
الحمة الصليبية الثالثة، ل ۱۲).

۱۹۰ قاسم: س. پ، ل ۱۴۵.

۱۹۱ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۵۰.

تری شاره‌کانی ولّاتی شام^{۱۹۲}. ئەوەندە پێ نه‌چوو پووداویکی کتوپر پوویدا و هه‌موو شتیکی له‌ کاتی په‌رینه‌وه‌ی (به‌ره‌رۆسا) له‌ پووباریکی بچوک له‌ (قیلیقه) به‌سه‌ریه‌کدا تێکدا، ئەویش له‌ پێگای (طرطوس) هه‌و بۆ (أدنه و أنطاكية) نغروبوو^{۱۹۳}. موسلمانەکان زۆر دلخۆش بوون به‌ خنکانی ئیمپراتۆری ئەلمانی، (ابن الاثیر) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لیت: "ئەگەر به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خودا نه‌بووایه به‌رامبه‌ر موسلمانان، و شای ئەلمانیای نه‌خنکاندایه، ئەوا ئەگەر بگه‌یشتیایه‌ته‌ ولّاتی شام ده‌بوایه بگوترایه شامو مصر له‌کۆندا ولّاتی موسلمانان بوون"^{۱۹۴}.

که‌چی له‌پێگه‌ی ده‌ریاوه‌ که‌شتیه‌کی خاچ دروشمه‌کان هات، (۳۰۰) ژنی خاچی تێدا بوو "که‌ هه‌موویان گه‌نج و جوان و پازاوه‌ بوون له‌ دوورگه‌کان دابه‌زین، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ دلخۆشی کردنی لاساران و بلاوکردنه‌وه‌ی گه‌نده‌لی، و خۆیان جوان کرد بۆ ئەوه‌ی خه‌ریکی داوین پیسی بن و بازاریان هه‌بیّت"^{۱۹۵}. ئەم ده‌قه به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی که‌ خاچ دروشمه‌کان (سیکس)یان وه‌ک جه‌نگی ته‌کتیکی ده‌روونی له‌ هه‌لمه‌تی سێیه‌میاندا دژ به‌ ئەیوبیه‌کان به‌کار هێناوه‌، بۆ ئەوه‌ی له‌ ئه‌رکی جیهاد دووریان بجه‌نه‌وه‌، ئەوان خێوه‌تی خۆیان له‌ نزیک سه‌ربازگه‌ی موسلمانەکان دابه‌ست و ئەوه‌ وای له‌هه‌ندئ سه‌ربازه‌ گه‌نجه‌کانی کرد که‌ بچن بۆ ناو ئەو خێوه‌تانه‌و هه‌ندئ کاری حه‌رام کراو ئەنجام ده‌ن. (العماد الکاتب) له‌ وته‌یه‌کیدایه‌م جوړه‌ وه‌سف کردوون: "ئهم هه‌واله‌ له‌ناو پیزی سه‌ربازه‌کانمان بلاوبیوه‌وه‌، هه‌ندئ له‌ مه‌مالیکه‌ که‌لله‌پوته‌کان و هه‌ندئ له‌ نه‌قامه‌کان و، کۆمه‌لیک ئاره‌زووی هه‌لینان، شوینی

۱۹۲ ه.س، ل ۱۵۷.

۱۹۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۷۴.

۱۹۴ ه.س، ل ۳۶۲.

۱۹۵ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ۲۲۸-۲۲۹ العیسی: س.پ، ج ۱/ ل ۳۶۲.

به‌په‌لایي كه‌وتن، هه‌ندیکیان ئه‌وه‌یان پێ خۆش بوو و هه‌ندیکیان له‌م
 په‌فتاره‌یان په‌شیمان بوونه‌وه^{١٩٦}. لێ‌ره‌وه ده‌توانین ب‌لێین كه‌ خاچ
 دروشمه‌كان سێكسیان له‌م جه‌نگه‌دا وه‌كو تازه‌ترین چه‌كي ته‌كتیكی
 ده‌روونی به‌كاره‌ینا كه‌ بۆخۆی ئاراسته‌ی به‌رواوا ئازایه‌تی و متمانه‌و دژ به
 ئاره‌زووی شه‌ر كردن كرا. كه‌توانی گیانی وه‌ له‌ موسڵمانه‌كان تێك بدا.
 ئه‌لێن ئه‌و ژنه‌ زینا كارانه‌ چوونه‌ته‌ شاری (عكا) كه‌ له‌ ژێر ده‌ستی خاچ
 دروشماندا بووه، ئیتر شاره‌كه‌ بووه‌ خانه‌یه‌كی گه‌وره‌ی داوین پیسی
 به‌جۆرێك كه‌ باسی ناكړیت. پاش ئه‌وه‌ له‌ (عكا) ئه‌و ژنانه‌ی به‌ره‌و (یافا) و
 هه‌ندی ناوچه‌ی نزیک سهر‌بازگه‌ی موسڵمانه‌كان ده‌نارد، هه‌تا وه‌كو شاعیری
 خاچیه‌كان (ئه‌م‌روز) كه‌ هاوچه‌رخ‌ی پروداوه‌كان بوو به‌و كاره‌ د‌ل‌ گران
 بووه‌ و تویه‌تی: "خوایه‌ میهره‌بانی خۆت، به‌م جۆره‌ په‌هوشته، میراتی
 خواوه‌ند ده‌گێرنه‌وه"^{١٩٧}.

ئازاردانی دیل له‌لایه‌ن هه‌ردوو لاوه‌ (خاچیه‌كان و موسڵمانه‌كان) یه‌كێك
 بوو له‌ شیوازه‌ ته‌كتیكه‌ ده‌روونیه‌كان كه‌ بۆ ترساندنی سهر‌بازو غه‌یره
 سهر‌باز واته‌ خه‌لكی مه‌ده‌نی به‌كار ده‌هێنرا، ئه‌م شیوازه‌ به‌شیوه‌یه‌كی
 به‌رچا و پاش كه‌وتنی (عكا) به‌ده‌ستی خاچ دروشمه‌كان ده‌ركه‌وت، به‌تایبه‌ت
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی نزیکه‌ی (٣) س‌ی‌ هه‌زار دیلی موسڵمانیان كوشت به‌ فه‌رمانی

١٩٦ الفتح القسي، ل ٣٤٨.

١٩٧ وه‌رگيراه‌ له‌ النقاش: س.پ، ل ١٥٢-١٥٣.

(ریچاردی شیردل) و (یزک) ^{۱۹۸} ی موسلمانان ته ماشای ده کردن و له توانایدا نه بوو هیچ بکات ^{۱۹۹}.

ئهم شیوازه ترسناکه کارتیکردنی گه وړی له سهر دهر وونی سه لاهه ددین و وړی میرو سهر بازو خه لکی مه دهنیش هه بوو... سه لاهه ددین بیری له وه کرده وه به شیوازیکی نوئ وه لامیان بداته وه له پیگه ی (یزک) موسلمانان هه فره مانى به دزینی چهند که سانیکى خاچ دروشمه کاند ا تا کو له پاشاندا بیانکوژیت ^{۲۰۰}.

به م جوړه که سانى (یزک) ی ئه یوبی فیری په لاماری له ناکاو و پفاندن و دزینی که سى دیاری کراو بوون و له پاشان کوشتنی ئه و که سانى ده دزران به مه به سستی ئه وه ی بیان ترسیئن و ترسو له رز بڅنه دلیانه وه وړه یان پړوخیئن، گومانى تیا نییه که په نا بردنى سه لاهه ددین بو ئه و شیوازه ته کتیکه نوئیه له بهر ئه وه بوو، چونکه سوپاکه ی تووشی شکستیکی زور بوو، مه به سستی له م ته کتیکه ئه وه بوو له جیاتى ئه وه ی له گه ل دوژمن بکه ویته شهریکى راسته قینه ی گه وړه وه هه لسا به په ریشان کردن و ماندوو کردنیان ^{۲۰۱}. له کاتى چوونیان له (عکا) وه به ره و (عسقلان) توانیان دوو له خاچ دروشمه کان بدن و بریار درا سهریان بپرن، له نریک (قیساریه) وه دوانى تریشیان هیئا، تاوه کو ئه و پوژه (ه۵ شعبانى ۵۸۷ ک/ ۱۱۹۱ ز)

۱۹۸ یزک: زارواهه کی فارسیه، به واتای پیشهنگی سویا دیت، (ادی شیر: الالفاظ الفارسیة المعربة، ل ۱۶۰ التونجی: المعجم الذهبي، ل ۶۱۹)، هروها بهو تپانه دهوتریت که ناشکراکردنی هوالی دوژمنی پی دسپیردر پیتش چونه ناو شهرکه، یان پاسهوانی پیتشهواى سویا : یاخود سیخوږ. (بو زیاتر زانیاری پروانه نه مین: الاستخبارات الايوبیه، ل ۱۶۲-حسین: س. پ، ل ۱۷۷).

۱۹۹ ابن شداد: س. پ، ل ۲۲۱-۲۲۲. بو زیاتر زانیاری پروانه (زابوروف: الصليبيون في الشرق، ل ۲۰۹ "لامپ: س. پ، ل ۲۱۷).

۲۰۰ ابن شداد: س. پ، ل ۱۹۶-۲۲۴.

۲۰۱ حسین: س. پ، ل ۲۳۶.

گەيشته (۸) ديل، دواى ئەوھى توانيان (۱۴) كەس لە خاچ دروشمەكان بگرن، و ژنيكيان لەگەل بوو كە كچى يەكيك لە سوارچاكە خاچ دروشمەكان بوو كە دواتر ھەموويان كوشتن^{۲۰۲}.

بەلام خاچ دروشمەكان لە دزين و پەلامارى لەناكاودا بەھيژترو بە توانا تر بوون، چونكە (ريچارد شيڤرل) نەيدەويست بەوھەلامدانەوھى ئەو پيكدادانەوھ خەريك ييئ و ھەلەكە لەدەست بدات، ئەو دەيوويست بگاتە ئامانجە سەرھەكيبەكەى خوئ كە قودس و ولأتى مصر بوو^{۲۰۳}.

ئەمەش شيوازيكي تری تەكتيكي جەنگى دەروونی بوو كە پيويستی بەشارەزا بوونی پادەى پۆشنییری دوژمن بوو، بۆ بلاوکردنەوھى ئاژاوه لەنيوان ريزەكانياندا بەو جوړەش تووشى دلە راوکیيان بکەن، لەھەل و مەرجيکدا كە ھيچ تەكتيكيك بۆ ھەلۆھشانەوھى پيلانەكانى دوژمن ناميئنى پيويستە بۆ تۆلەکردنەوھ شتە پيروزەكانى دوژمن رەچاوبكریئ، ئەگەر سوود لەو كارە وەرگيرا بەلەبەر چا و گرتنى مەرجەكان ئەو شتەكانە دوژمن تيک دەدات و لەھەمان كاتيشدا بىرو ھوشى شپىرزە دەكات^{۲۰۴}.

شەپرى (أرسوف) بەيەكەمىن شەپ دادەنرى كە موسلمانەكان تييدا پاش كەوتنى شارى (عكا) تووشى شكست ھاتن.. كە خوئ لەخويدا بۆ خاچ دروشمەكان سەرھەوتنيكي مەعنەوى گەورە بوو^{۲۰۵}.

ئەو شەپرە ئەوھى سەلماند كە ئەو داكشەنە بە تايبەتى دواى كەوتنى (عكا) وە خوڤراگرى شارى (صور) بە بەرژەوھەندى خاچ دروشمەكان

۲۰۲ ابن شداد: س.پ، ل ۲۲۶-۲۲۸.

۲۰۳ حسين: س.پ، ل ۲۳۶-۲۳۷.

۲۰۴ زمانى: س.پ، ل ۱۶۰.

۲۰۵ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ۵۴۴ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۳۸۸ ابن شداد: س.پ، ل ۳۳۷ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۱ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۶۸ حسين: س.پ، ل ۴۷۶ حسن: س.پ، ج ۴/ ل ۱۰۷.

شكايه وه، نه گهري گه يشتن بو (بيت المقدس) له جاران زياتر بو، ناوبانگي (پيچارد شيردل) گه يشته لوتكه^{٢٠٦}، به جوريك موسلمانان ده ترسان له (پيچارد) و ترس و نيگه راني بالي به سهر نه نجومه نه جه نكيه كه ي سه لاهه ديندا كي شابوو، به تاييه ت دواي نه وه ي بريارياندا شاري (عسقلان) چول كه ن و خاپوري شي بكه ن^{٢٠٧}.

بيگومان نه م بير كردنه وه يه كه بالي به سهر بير و هوشي هه ندي له ميره كانى (سه لاهه دين) دا كي شابوو، راده ي نه و ترسه زوره ده سه لميني له هي زي خاچ دروشمه كان، له هه مان كاتدا رهنگدان وه يه كه بو نه و باره دهرونيه ناله باره ي كه تيايدا ده ژيان، نه و ميرانه ي بانگه شه يان بو خاپوور كردنى (عسقلان) ده كرد نه وه يان راگه ياند كه داکو كي كردن له شاره كه پيوستى به هي زيكي پاريزه ري گه وره يي كه ژماره يان نزيكه ي (٣٠) هه زار سه ربان،^{٢٠٨} يان (٢٠) هه زار بيت. سه لاهه دين نه يتوانى ميره كانى رازى بكات، بويه زور دلته نگ بو، و نه وشه وه يشى به په ژاره وه به سهر برد، (ابن شداد) ده ليت: "سه لاهه دين شه و زور به كه مى خه وت، بانگي كردم له خزمه تي دابم تا وه كو درهنگانى.. ئاماده بووم كوربه كه شى (الملك الافضل) ئاماده بو له و باره وه پرسى ارم لي كرد، پاش نه وه وتى: "به په روه دگار له ده ست دانى مناله كانم هه موو پيخوشتره له وه ي تاكه به رديكي (عسقلان)

٢٠٦ رنسيان: س. پ، ج ٣/ ١١١ العرينى: الشرق الادنى، ج ١/ ٩٦٥.

٢٠٧ ابن شداد: س. پ، ل ٢٤٠ "ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٨٨" ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ١٩٢ "الحنبل: س. پ، ل ١٧٢.

٢٠٨ العماد الكاتب: الفتح القسي. ل ٥٥٠ "ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ١٩١" ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ٣٦٩ "سبط بن الجوزي: س. پ، ج ٨/ ٤١٠.

پروختن، به لام ئەگەر ئەو قەدەری خواوەند بێت و بەرپێگەی چارە ی پاراستنی بەرژەوێندی موسلمانەکان داینا بێت چی بکەم^{٢٠٩}.

سەلاحەددین رەخنە ی لەم بۆچوونە گرت و داوای لە هەندێ لە میرەکان کرد بچنە (عسقلان) و بۆ داکوکی کردن لە شارەکە و خویان پێکبخەن... ئەو هیان نەکرد بگرە بەجۆریکی نا ئاسایی وەلامیان دایەو و لەو رۆژەو بەدواوە لەسەری راھاتن بەجۆریک پێیان ووت: "ئەگەر دەتەوێت بپاریزیت خۆت یان هەندێ لە کوڕە گەرەکانت لەگەڵماندا بێنە شارەکەو، ئەگینا کە سمان ناچین نەوێک وەک خەڵکی (عکا) مان بەسەر بێت^{٢١٠}، لەئەنجامدا ناچار بوو ملکەچی بریاری میرەکان بێت بەخاپوور کردنی (عسقلان) لە سالی (٥٨٧/١١٩١ز). ئەمەش لەئەنجامی داڕوخانی پەيوەستی دەروونیان بوو لەپاش شکستەکی (ارسوف) و بلاوکردنەوێ ناوبانگی (ریچارد) وەک سەرکردهیەکی سەربازی لە گۆرەپانی شەردا بەتایبەت لە ئاراستە کردنیدا بۆ شەپێکی دەروونی دژ بە پروا و زیرەکی و ئارەزووی شەپکردن... بەجۆریک بیانخاتە ژێر ئەو کاریگەرییەکی ئەیدی شەپ بۆ هودەیه، بێگومان لەبەر بوونی هەندێ سەرکردهی بۆ ئەزموون بەجۆریک گومانیان لەسەر کردایەتی و توانای سەربازی سەلاحەددین هەبوو، هاوکات موسلمانەکان بە خاپوور کردنی شاری (عسقلان) زۆر دلگران بوون^{٢١١}.

لەم پرووداوەدا پادە ی ئەو ترسە زۆرە لە (ریچارد) و توندوتیژی و دڕندەییەکی دەردەکەوێت کە تووشی هاوڕێکانی سەلاحەددین بوو بە

٢٠٩ النوار السلطانية، ١٨٦ل "أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ١٩٢ل "ابن واصل: س.پ، ج٢/ ٣٦٩ل "ابن خلکان: س.پ، ج٧/ ١٩٨ل "ابن تغري بردي: س.پ، ج٦/ ٤٣ل "حسين: س.پ، ٤٧٨ل.

٢١٠ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل٥٥٠ "ابن الاثير: الكامل، مج٧/ ٣٨٨ل "أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ١٩٢ل "الحنبلي: س.پ، ١٧٢ل.

٢١١ ابن شداد: س.پ، ل٢٤١ "ابن واصل: س.پ، ج٢/ ٣٦٩ل.

جۆرىك هەتاوھكو بۆ داکۆكى كردن قايىل نەبوون بچنە ناو شارى
(عسقلان) ھو، لەترسى ئەوھى نەوھك پووبەپووى ھەمان ئەو كارەساتە
ببنەوھ كەبەسەر خەلكى شارى (عكا) داھات.

ئەو شەپانەى كە لەچواردەورى شوراكانى (عكا) بەرپا بوو لە گەورەترین
ئەو شەپانەى كە لەمىژووى سەدەكانى ناوھراستدا پوويان داو، و
لەسەرنچراكىشتىرین و گەرمترینانە لە مىژووى پۆژھەلات و پۆژئاوادا،
دەندايەتى و ناشرىنى لە خەسلەتەكانى ئەم شەپانە بوو ھەتاوھكو ھەردوو
لايەن بە ئاگر تىبەردان دىليان دەسووتاند، (العماد الكاتب) ئاماژەى بۆ ئەو
كردووھ كە "لەيھەكىك لەو شەپانەى كە لەچواردەورى شارى (عكا) پوویدا..
خاچ دروشمەكان يەككىيان لە موسلمانەكان بەدیل گرت و سووتانديان،
ئىمەش يەككىمان گرت و لەتۆلەى ئەوھ سووتاندمان، ھەردوو ئاگرەكە
پىكەوھ دەبينران كە جەستەى ھەردوو دىلەكە دەسووتان، دوورتریش
بەرامبەر بەيھەك دەجەنگان"^{٢١٢}، ئەوھبوخۆى جەنگىكى تەكتىكى دەروونى
بوو لە ماوھى بەرئوھ چوونى شەپەكەدا لەلايەن ھەردوو بەرەوھ ئەنجام
دەدرا، بۆ جىبەجى كردنى ئامانجەكانيان وھك بەشيك لە كردارى شەپى
راستەقىنەو ھول دان بۆ بەرزكردنەوھى وری شەپ كەران، لەبەر ئەوھى ئەو
جەنگە تەكتىكىە دەروونىە كاریگەرى خۆى ھەيە بۆ ھەر لایەنىكى سەربازى
بەتایبەت بۆ پووخاندنى گيانى مەعنەوى لە گرنگترین ئەو ئامانجانە بوو كە
ھەردوولا (خاچ دروشمەكان و ئەيوبىيەكان) كاریان بۆ جىبەجى كردنى
دەكرد، جا لەشەپ كردن يان بەتەكتىكى جەنگى دەروونى لەكاتى
شەپكردندا بىت.

**به‌شی چواره‌م
راگه‌یاندنی ده‌روونی
Information**

راگه یاندنی د مروونی

راگه یاندن و هک و چالاکیه کی رۆژانه هه ر له سه ره تاي دروستبوونییه وه شان به شانی چالاکیه ئابووری و کۆمه لایه تیه کانی تری ژیا نه وه به شیکی گرنگی هه لئس و که وتی مروۆ بووه، له ناو کۆمه لگا شدا که سانیك هه بوون که بایه خیان پی ده دا، له بهر پیویستی پیکه وه ژیان و کاریگه ریه که ی له به ره و پیش بردنی ژیا ندا له هه موو شوینه ناوه دانه کانی جیهاندا.^۱ سه ره تا مروۆ راگه یاندنی به شیوه یه کی ساکار پیاده کردوه پیش ئه وه ی په نا بباته بهر زمان وه کو له م ئایه ته ها تووه { فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ }^۲. ئه مه ش یه که م پرۆسه ی راگه یاندن بووه له میژووی مروۆ قایه تیدا، که به تیبینی و هیما و دواتر قسه کردن په ره ی سه ندووه، مروۆ هه ر له سه ره تا وه شیوازی جیا و هه مه جوړی راگه یاندنی به کار هی نا وه، وه ئاگر کردنه وه دو که ل و هاوار کردن و ده نگدانه وه بۆ ئاماژه کردن به رووداو یك ههروه ها ده هو ل و که مو له ی^۳ به کار ده ی نا^۴.

بۆیه ده توانین بلیین راگه یاندن له جهنگی د مروونی هه موو ئه و په خش کرا وانه ی به رامبه ر ده گریت ه وه که به کاری ده ی نی بۆ رووخاندنی وه ی

۱ عبدالقادر: دور الاعلام في التنمية، ل ۱۹.

۲ واته (خوا قه له په شیکی نارد، خه ریک بو زه وی ده کو لی بۆ ئه مه ی پی نی نشان بدا که چۆن جهنده کی برا که ی له خا کا بشاریت ه وه. گو تی: ئه ی له خۆم نه گبه تی “چۆن نه مزانی وه کا لا بجو لیمه وه وه لاشه ی برای خۆم وشیرم. (به م کرده وه ی) ده لی ئه ی ها ته ریزه ی په شیما نان). (سوره تی ما ئیده: ئایه تی ۳۱، وه رگیزانی ما مو ستا هه ژان).

۳ که مو له: شاخی گا بو فوی تیده کرا و بۆ ئاگا دار کردن وه وه ک هۆکار یکی راگه یاندن به کار ده ی نا.

۴ الرضا: الراي العام والاعلام والدعاية، ل ۹۴- سعید: الاعلام والمعرکه بین الامس واليوم، مجلة دراسات للاجیال، عدد ۴۰، تشرین الثاني، بغداد، ۱۹۸۰، ل ۴۲.

دوژمن جالە پښگه‌ی هەر هوکارپکی راگه‌یانندنه‌وه بیټ. راگه‌یانندنی دهروونی به‌کاره‌ینانی پلانیکه‌ له‌لایهن ده‌وله‌ته‌وه‌ بۆ پروپاگه‌نده‌ کردن دژی کوومه‌لیکی تر که دوست بیټ یان دوژمن بۆ کار کردنه‌ سهر سوژو هزرو پرفتاریان به‌ شیوه‌یه‌که‌ له‌ خزمه‌ت به‌ده‌سته‌ینانی ئامانجه‌ سیاسیه‌کانی ده‌وله‌تدا بیټ^۵. له‌پښگه‌ی جه‌نگان له‌ ته‌که‌ دوژمنداو دا‌رماندن‌ی پیلان و مه‌به‌سته‌کانی و به‌هیز کردن‌ی به‌ره‌ی ناوخو که له‌لایهن دوژمنه‌وه‌ بۆ شکست پیه‌ینانی ده‌وله‌ت، یان تواناکانی ولات به‌شتیکی گرنگ داده‌نری.

له‌ روانگه‌ی به‌شه‌کانی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا له‌ مه‌ر جه‌نگی دهروونی بۆمان ده‌رده‌که‌ویټ که‌ راگه‌یانندن هو‌یه‌کی گرنگه‌ بۆ ئاسان کردن‌ی جه‌نگی دهروونی و شیوه‌کانی بۆ کارکردنه‌ سهر‌ئهو‌ لایه‌نانه‌ی که‌ پیه‌یسته‌ ئاراسته‌ بکریټ، به‌کار هینراون، به‌بێ ئه‌وه‌ی واز له‌به‌کاره‌ینانی هی‌زی سه‌ربازی و لایه‌نی ئابووری و پامیاری به‌ینریټ، چونکه‌ راگه‌یانندن هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه‌ ده‌گریټه‌ خو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لایه‌نی هاو‌به‌شی له‌گه‌ل هه‌موویاندا هه‌یه‌ و گه‌یه‌نه‌ری سه‌ره‌کی‌یه‌ بۆ کارکردنه‌ سهر‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ئامانجه‌کان^۶. راگه‌یانندن گه‌یه‌نه‌ری هه‌والی سوپا و ده‌نگو باسی جه‌نگه‌، هه‌روه‌ها کار ده‌کاته‌ سهر‌ که‌مکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌که‌وتنی سه‌ربازی به‌رامبه‌ر یان سنووردار کردن‌ی یان زیاده‌ په‌وی له‌ باس کردن‌ی دو‌راندنه‌کان^۷. هه‌روه‌ها کار ده‌کاته‌ سهر‌ ئاب‌لوقه‌ی ئابووری به‌مه‌به‌ست‌ی ئەنجامدانی ئامانج‌یکی دیاری کراو، و گه‌وره‌ کردن‌ی توانای سه‌ربازی ده‌وله‌تیکی دیاریکراو به‌مه‌به‌ست‌ی ناچار کردن‌ی خه‌لکانی تر که‌ هاوشانی ئامانجه‌کانی به‌رۆن^۸.

۵ شلبي: حرب الكلمات، ل ۱۹.

۶ العوينی: الاعلام الدولي بين النظرية والتطبيق، ل ۱۲.

۷ کحیل: الراي العام والسياسات الاعلامية، ل ۱۴۰.

۸ الحسن: الدولة الحديثة اعلام واستعلام، ل ۲۸.

راگه ياندنى دەرۋونى ھەول دەدات بۇ پووخاندنى دوزمىن و نەھىشتى و رەو
 لەكەدار كردنى ھەموو ئەو بانگىشانەى كە دوزمىن پشتى پى دەبەستىت،
 ھەرۋەھا ھەول دانە بۇ بەدەستەينانى پشتىگىرى دوست و بەرگىركدن لىي و
 بەھىز كردنى ئەو پەيۋەندىيە دوستانەيە و ھەولدان بۇ بەدەستەينانى
 پشتىگىرى بىلايەنەكان بۇ لاي ئەو مەسەلەيەى كە ھەولى بۇ دەدرىت، و كار
 كردن بۇ بەدەستەينانى متمانەيان و ھەولدان بۇ دوست كردنى پقو
 دژايەتيكردنى دوزمىن بەبەكارھىننى ھەول بۇ بەدەستەينانى ئاسايش و
 ئارامى و بەرزكردنەۋەى و رەى بەرەى ناوخۆ و بەكارھىننى بۇ دوستكردنى
 گەۋرەترىن كىشە بۇ دوزمىن و پووخاندنى و رەى دوزمىن و گۆپىنى
 ھەوالەكانيان بۇ پروپاگەندە^۹.

جەنگى دەرۋونى چەندىن ھۆكارى جۇراۋجۇرى راگە ياندن بەكار دەھىتى
 بۇ ئەۋەى بگاتە خەلک و كار بکاتە سەريان، و پىۋىستە ئەۋەش بزانين كە
 جەنگى دەرۋونى بە گۆپانى خەلک و شىۋازەكەى دەگۆپىت^{۱۰}. ئەگەر ھەموو
 ئەركەكانى بخەينە سەروى پىگەكانى لە گواستەنەۋەى يىرۆكەو ھەوال و
 زانىارى پىۋىستى خەلکى بۆى لە بەدۋادچوون و تىر كردنى
 پىۋىستىەكانى، ھەرۋەھا لەم بۋارەدا راگە ياندن كاريگەرترىن چەك دەبىنى
 لە جەنگى دەرۋونى دا^{۱۱}. بۆيە دەتوانين بلىين راگە ياندنى پۆلى دەرۋونى
 ھۆيەكە بۆگە ياندنى شىۋازەكانى جەنگى دەرۋونى بۇ لايەنەكانى
 مەبەستدار. لە راگە ياندندا ديارىكردنى ئامانچ بنەمايەكى گرنگە، بۆيە لە
 بنىاتنانى رەۋشتى كۆمەلگا لە پوانگەى ئامانچە بەرزەكانەۋە ئامانچى

۹ شلبي: س.پ، ل ۵۰.

۱۰ المتوكل: مدخل الى الاعلام والرأى العام، ل ۱۰.

۱۱ ذبيان: الصحافة اليومية والاعلام، ل ۱۱۳.

راگه ياندن ديارى ده كړئ^{۱۲}. ديارى كړدنې ئامانچ و راگه ياندن له بڼه ما
 سه ره كيه كانه له جهنگى د هروونى له راگه ياندنې سه رده مى سولتان
 سه لاهه دديندا، چونكه ئامانجه كانى پوونن و له گهل نموونه ي شيوازي
 سه لاهه دديندا ده گونجئ كه ئه مانه هه مووى له و راگه ياندنانه دا
 كه له به رده ستيدا هه بووه ده بيزاړيه وه، كه له هه موو هه لويستى كيدا ده خړانه
 پوو تاكو له گهل ئامانجه كاندا له چوارچيوه ي ده ولته تى ئه يو بى دا بگونجئ.
 كاتيك كه جهنگى د هروونى چوارچيوه جوگرافيه كه ي خوى ده بري و
 د ه رده كه وي مه به ستي به سووكرانينى لايه نى به رامبه ره، كه واته راگه ياندنې
 د هروونى برى تيبه^{۱۳} له پيشكه شكردنې راست و دروست بو خه لكى
 به مه به ستي يارمه تيدانيان بو دروست كړدنې پايه كى دروست له كاتى
 پوودانى كيشه يه كدا كه ئه م پايه، پايه كى بابته تى و ژيرانه يه و له گهل بيو
 لايه نه كانيان ده گونجئ^{۱۴}.

له پاش كوچى دوايى (نورالدين محمود) سالى (۵۶۹هـ / ۱۱۷۳ز) دا
 جيهانى ئيسلامى بوو به چهند ده ولته توكه يه كه و مملانئ كه و ته نيوانيانه وه تا
 له م كاتانه دا سولتان سه لاهه ددين دهر كه و ته كه بو دووباره بنيات تانه وه و
 يه كخستنه وه ي جيهانى ئيسلامى هه وليده دا، كه له وه و پيش له ده ستي دابوو
 بو زيندو كړدنه وه ي ئه و قه واره يه له سايه ي ده ولته تى ئه يو بيدا
 كارى ده كړد^{۱۵}.

له راستيدا سولتان سه لاهه ددين سه ركرديه كى سه ده كانى ناوه راست
 بوو توانى زوربه ي لايه نه كانى سه ربازى و پاميارى و كارگيرى و كوومه لايه تى
 ريگبخات، و باشتري پى و شويى بو دابنيت، ئه وه ي له كه سيى سه ربازى

۱۲ العوينى: س. پ، ل ۱۰.

۱۳ حمزه: الاعلام والدعاية، ل ۷۵.

۱۴ ا. رجب: س. پ، ل ۱۹۳- فشر: تاريخ اوروبا العصور الوسطى، ل ۱۸۸.

سه لآحه ددين بکۆلئيتوه بوى دهرده کهوئى که له هه موو ئهو گریمانە سەربازیانەدا که پيشتر له پۆژه لات و پۆژئاوادا هه بوون جياوازه، به شيکردنه وه و ليکدانه وه دهرده کهوئى که تيورى جهنگى لای سه لآحه ددين له پووى هونەرى و تاکتيكى راستى و تواناو مه به ست و ئامانجه کانييه وه جياوازی زۆره لهو تيۆرانهى که پيشتر هه بوون.^{۱۵}

هەر له وکاتهى سه لآحه ددينى ئه يوبى جلەوى ليپرسراوى گرته دهست به مه به ستى ته و او کردنى به رنامه پيشينه کانى، هه لمه ته راگه ياندنه دهرونيه کانى پۆليکى کارىگه رو گرنگيان هه بوو له يه که خستنى هيزه ئيسلاميه کان بۆ بهر په رچدانه وه و بهر نه کار بوونه وهى خاچ دروشمه کان، له ريگای ريکخستنى راي گشتى ئيسلامى و خو ئاماده کردنيان بۆ جيهاد له پيناوى خودا و به دهسته پپانى سهرکه وتن له پاشه پۆژدا له ريگای چه ندين هوو شيوازی جياواز، له وانه نوسيني نامهى سولتاني (الكتابة السلطانية)^{۱۶}، نامهى برايانه (الرسائل الاخوانيه)^{۱۷}، که پۆلى راگه ياندنى دهروونى و پروپاگه ندهيان ده بينى،^{۱۸} ده ولەتى ئه يوبى و فاتمى له نووسيني تۆمارى

۱۵ چونکه سولتان جهنگى دهروونى ستراتيژى و تاکتيكى له شه ره کانى پياده کردوه، و ناگادارى نهوشياوه دهرونيانه بووه بۆ پیکانى ئامانجه کانى دژى خاچ دروشمه کان، بۆ زياتر زانبارى بهروانه بهشى دووم و سيبه مى ئه م تويزينه وهيه.

۱۶ نامهى سولتاني (الكتابة السلطانية): تايبه ته به خوگرتنى کاروبارى ده ولەت و ئيش و کارى سولتان له ناوخۆ دهروه، که پیکهاتوه له دانانى خهليفه کان و ميره کان و له ريو په سمى (مه راسيم) پيدانى پۆستى وهزاره ته کان و فه رمانده يى و فيرکردن و وتار بيژه کان و ناگاداريه کانى کۆشكى سولتان. بهروانه (القلشندى: صبح الاعشى، ج ۹/ ۲۹).

۱۷ نامهى برايانه (الرسائل الاخوانيه): پيک هاتبوو له باس کردنى هه ستى که سايه تى له پازى بوون و توپه بوون و خو شه ويستى و پک بوونه وه، گه وه نوسه ران ئه و جوژه نامانه يان چاره سه ر ده کرد وه کو (القاضى الفاضل) و (ابن الاثير) و ئه وانى تر، بهروانه (نصر الله بن محمد بن الاثير: المثل السائر في ادب الكاتب والشاعر، ۴۶-۴۷).

۱۸ هەر له سه رده مى ده ولەتى فاتميه کاندا بۆ بهر يوه چوونى کاروبارى ده ولەت به شيويه کى په سمى و ئالو گوپ کردنى نامهى تايبه ته ي و که سى له نيوان نوسه ره انى ئه و سه رده مه دا، له و نامانه که باس

هه وال و بلاوکردنه وهی ئاگاداریه سولتانیه کاندایه یه که دهچوون، ئەم دوو دهوله ته بۆ ئاههنگ گێڕان له بۆنه ئاینیه تایبهتیهکانیادا دهردهچوون، ههرحهنده وتاری ئەو بۆنه ئاینیه یهکیکی تر دهیخویندهوه له زاناکان (العلماء)^{۱۹}، جگه له پۆلی پراگهیاندنی نوسهران له سهردهمی سهلاحهددینی ئەیوبی که کاری نووسهرییان له (دیوانی الانشاء) دا دهکرد، وهک (القاضی الفاضل)^{۲۱} که بهرپۆه بهری ئەم دیوانه بوو و ههروهها (العماد الکاتب).

بۆ نموونه سولتان سهلاحهددین که بۆ خهلیفه ی عهباسی (الناصر لیدین الله)^{۲۲} ی نووسی، و تییدا مژدهی رزگارکردنی (طبریه و عکا) و کهنارهکانی دهریای شامی پیراگهیاند، وتی: "سوپاس بۆ خوا بۆ بهجیهێنانی بهلینه کهی، بۆ سهرکهوتنی ئەم ئاینیه له رابردوو داهاتوودا، (طبریه) ئالای

له چالاک و کهژاوه دهوێتیان بۆ ئاههنگێران و ههستان بۆ نوێژکردن دهکات. (ابن الصیرفی: قانون دیوان الرسائل، ل ۲۷).

۱۹ ابن شداد: س. پ، ل ۲۴۹.

۲۰ دیوانی الانشاء: نامرازی پهیوهندی حکومه ته له گهڵ لقهکانی له ناوخۆ دهروه، هاوکات دهبرێ ههستهکانی میلهت بوو، و ئهگەر بێت و پهراوهکانی دیوانی الانشاء کۆبکرایه تهوه میژویهکی تهواوی ئی دهردهچوو. بڕوانه (القلشنیدی: صبح الاعشی، ج ۱/ ل ۱۳۵) بدوی: الحیاة الادبیة فی عصر الحروب الصلیبیة بمصر والشام، ل ۳۳۴.

۲۱- القاضی الفاضل: ناوی (عبدالرحیم بن علی بن محمد بن حسن بن البیسانی اللخمی العسقلانی) ناسراو بوو به (القاضی الفاضل)، له سالی ۵۲۹/ ک ۱۱۳۵ له شاری عسقلان له دایکبووه، چوه بۆ ئهسکهندهریه. پاشان بۆ قاهره، یهکێک بوو له کهسه ههرمنزیکهکانی سولتان سهلاحهددین، هاوکات وهزیری بووه. رۆژی بهرچاوی ههبوو له (دیوان الانشاء)، نامهیهکی زۆری ههبوو، له سالی (۵۹۶/ ک ۱۲۰۰) له شاری قاهره کۆچی دواوی کرد. (ابن خلکان: س. پ، ج ۱/ ل ۱۵۸) ابن تغری بردی: س. پ، ج ۶/ ل ۱۵۶- ابن الساعی: الجامع المختصر فی عنوان التواریخ و عیون السیر، ج ۹/ ل ۲۸).

۲۲ الناصر لیدین الله: له سالی (۵۵۳/ ک ۱۱۵۸) له دایک بووه. له پاش مردنی باوکی سالی (۵۷۵/ ک ۱۱۷۹)، ببوو خهلیفه ی عهباسی بۆماوهی (۳۷) سال، پیاویکی زمان پاراو ولیها توویو. له سه دهمی ئەم خهلیفه خاچ دروشمهکان لاواز بوون، به هۆی سهرکهوتنهکانی سولتان سهلاحهددینی ئەیوبی. له سالی (۶۲۲/ ک ۱۲۲۵) کۆچی دواوی کرد. (السیوطی: تاریخ الخلفاء، ل ۴۴۸- ۴۵۰).

ئىسلامى تىيا ھەلکرا و لە (عكا)ش ميللەتى كافرهكان تىك شكىنران، كه مسولمانەكان به چاوى خوڤيان بينيان ئاوهدان بوو، خوشترين و پيروز ترين پوڤيان بوو^{۲۳}.

سەلاحەددىن ھەولئى دەدا دەولەتەكەى بېسەستىتەو ھەچەندىن توڤرى خىرايى پەيوەندىکردنەو^{۲۴}، ئەوھى كه به لای سەلاحەددىنەو ھەلکرا ھەولئى زانىنى ھەوالئى جيگرو ھەلکرا ھەولئى زانىنى ھەموو شتىك كه له ولاتدا پروو دەدات و دەرکردنى بېريارى تايبەت ھەو مەسەلانە بوو، دەولەتەكەى سەلاحەددىن ھەميشە له حالەتى ئامادەىدا بوو، ھەولئى ئەو شەپرو شوڤرە زۆرانەى كه لەنيوان خوڤى و خاچ دروشمەكاندا پرووى دەدا، زۆربەى ساتەكانى ھەلکرا ھەولئى ئەوئى گرتەو^{۲۵}. ئەمەش واى دەخواست ھەميشە گوئى قولاخى ھەوالئى بىت و لەكاتى پيوستدا خوڤى ئامادە بکات، ئەگەر دوزمن بىرى لەشەر بکرايەتەو كه ھىرش بکاتە سەريان، يان ولاتىك له ولاتەكان ھىرش بکاتە سەر ولاتىكى تر لەو کاتەدا ھىزى فرياکەوتنى بو دەناردن^{۲۶}، سەلاحەددىن لە گەياندىنى ھەوالدا پىشتى بەم سى پىگايە دەبەست: -

۱- پوڤست^{۲۷}.

۲۳ القلقشندى: مآثر الانافة في معالم الخلافة، ج ۳/ ۳۰۱.

۲۴ بۇ زياتر زانىارى بېروانە العمري: المصطلح الشريف ل ۲۲۴.

۲۵ ابن واصل: س. پ، ج ۱/ ۲۸۳ "ابن قاضى شەبە: الكواكب الدرية، ل ۲۱۵.

۲۶ القلقشندى: صبح الاعشى، ج ۴/ ۶۱ "المقرئى: الخطط، ج ۲/ ۲۱۱.

۲۷ پوڤست: بريتىبوو له گواستەنەوى نامەو ھەوال بە ئەسپو خوشتر، ئەگەر ئەمانەيش نەبوونايە به پيادە دەيان گواستەو. پوڤستە يەكئەكە له ھۆكارە گرنەكانى گواستەو و بلاوکردنەوى ھەوالئى ناوخو دەروە، ئەم ھۆكارەش لەلایەن زەنگيەكانەو گرنەگىيەكى زۆرى پى دەدا. ئەم شىوہەيش تا ھاتنى نەوى ئەيوبيەكان و تا كوتايى ھاتنى دەولەتەكەيان ھەر بەردەوام بەكاريان دەھينن، گرنەگىيەكى زۆريان بە ھەوالئى دەرووبەرو ئەو پرووداوانەى كه بەسەرياندا دىت دەدا تەنانەت لە كاتى شەپرىشدا بەردەوام بوو، بە تايبەت لەلایەن ھىزى دەرووبەرى پاشا (دەرگاھ)و، و كه ھەموو شتىكى دەربارى پاشاكان پىدەگەيشت

۲- کۆتری نامه‌بەر (الحمام الزاجل) ۲۸.

۳- ئاگردان ۲۹.

سولتان (نورالدین محمود) بۇ يەكەمجار كۆتری نامه‌بەری بۇگە ياندنی نامه‌ی حكومی به‌كارهینا^{۲۰}، دواى ئەوہى بینى حكومه‌ته‌كه‌ی به‌ره‌و فراوانى ده‌پویشت، خاچ دروشمه‌كانیش له‌ده‌وریان بوون، كه‌هیرشیان ده‌كرده‌ سەر ولاتیک له‌ ولاته‌كانى پیویستی به‌گەیشتنى هه‌والى ئەو ناوچه‌یه‌ ده‌بوو به‌ئەوہى رزگاریان بکات.

بەم هۆیه‌وه‌ بوو له‌ سالى (۵۶۷/ک/۱۱۷۱ز) له‌سەرده‌مى وه‌زاره‌تى سه‌لاحه‌ددیندا پریارى دروستکردنى ویستگه‌یه‌ك له‌سەر گرنگترین ریگه‌كانى ولاته‌دا درا، و چه‌ندین فه‌رمانبه‌رو راهینه‌رى شاره‌زای بۇ دامه‌زینرا، نامه‌كه‌شیان له‌سەر په‌رۆیه‌كى ته‌نك ده‌نوسى و به‌تیریك به‌بن بالى كۆتره‌كانه‌وه‌ ده‌به‌ست و بۇ شوینی مه‌به‌ستیان ده‌نارد، قوناغ به‌ قوناغ له‌كۆتریكه‌وه‌ بۇ كۆتریكى‌تر ده‌یانگواستوه‌ تاكو ده‌گەیشته‌ ئەو شوینه‌ی كه‌ (نورالدین محمود) لیبوو، سه‌لاحه‌ددین بایه‌خ و گرنگى كۆتری نامه‌بەری ده‌زانى، بۆیه‌ چه‌ندین ویستگه‌و هیلى ئاسمانى له‌نیوان فه‌رمانه‌رواكانیدا له‌شام و مصر ریكخست^{۲۱}، له‌ چوارچیوه‌ی كارو چالاکیه‌كانى چۆن گرنگى

له‌كاتى شه‌پو ناشتى ئاگادار ده‌كرایه‌وه‌ هه‌روه‌ها له‌هه‌موو كارێك له‌ شه‌و و رۆژدا ده‌یانكرد، هه‌موو پۆزێكیش له‌ لایه‌ن سیخوپه‌كانیه‌وه‌ هه‌والى پی ده‌گەیشت. (ابن الاثیر: الباهر، ل ۸۷) القلقشندى: صبح الاعشى، ج ۴/ل ۳۷ العمرى: س. پ، ۲۵۴). بۆزیاتر زانیارى بپروانه‌ امین: الاستخبارات الايوبیه، ل ۲۹۴-۲۹۶ حسین: س. پ، ل ۱۷۲-۱۷۴.

۲۸ كۆتری نامه‌بەر (الحمام الزاجل): بپروانه‌ لاپه‌ره‌ () ئەم توێژینه‌ویه‌. بۆزیاتر زانیارى بپروانه‌ امین: الاستخبارات الايوبیه، ل ۳۰۰ حسین: س. پ، ل ۱۸۰-۱۸۹.

۲۹ ئاگردان: شوینیكه‌ بۆ به‌رز كرده‌ئەوہى ئاگر له‌ شه‌ودا و دوكه‌ له‌ رۆژدا بۆ به‌ ئاگا بوون له‌ جموجۆلى دۆژمن. (المقریزی: الخطط، ج ۵/ل ۱۹.

۳۰ العمرى: س. پ، ل ۲۵۴ المقریزی: الخطط، ج ۲/ل ۲۳۱.

۳۱ العمرى: س. پ، ل ۲۳۴ المقریزی: الخطط، ج ۲/ل ۲۱۱، ۲۳۱.

به کاروباری شام دېدا، هه روه ها گرنگی به کاروباری مصریش دېدا، و زور هه ولى دېدا به خه لکی شام بلیت که ساغ و سه لامه ته و به ماوه یه کی که م گه یشتوته مصر و دلنیا یان بکاته وه، بویه سه لاهه دین به کوتری نامه بهر نامه کانی به خیرایی دهنارد، به مه به سستی پوچه ل کردنه وهی ئه و پروپاگه ندانه ی که دژی سه لاهه دین ده کران و بلاوده کرانه وه. هاوکات (العماد الکاتب) ده گیریتته وه هر به گه یشتنی بو شاری قاهره بریاری دا به نووسینی نوسراویک بو لایه نی په یوه ندیدار له ولاتی شام و تیایدا وتی: "بو پوچه ل کردنه وهی پروپاگه نده کان، و گوپینی ئه و مه ترسیانه و بو دلنیا یی، هه والی مژده به خشمان پیدا په وانه کرد"^{۳۲}. هه روه ها له په مه زانی سالی (۵۸۶ ک/ ۱۱۹۰ ز) سه لاهه دین به کوتریک نامه یه کی نارد بو (حلب)، و (حمه) و له ویوه بو (عکا)، تا کو جیگره که ی (الملك الظاهر) بالا ده سستی (حلب) له هیرشى خاچ دروشمه کان ناگاداری بکاته وه که به هو ی بیهری و سستی سوپای ناوچه که وه هیرشیان کردبو وه سه ر ئیماره تی (أنطاکیه) ی نزیك (حلب)، به هو ی ئه وهی سوپا که یان له (عکا) بو، به لام هیزه یه ده گه کانی (حلب) توانیان شکست به دوژمن به یتن و نه هیلن به خو یان بزائن تا شمشیریان له پرویاندا هه لکیشا و (۷۵) سه ربازیان لیکوشتن و ژماره یه کی زوریشیان لی به دیل گرتن^{۳۳}.

هه روه ها له کاتی گه مارودانی خاچ دروشمه کاندای بو شاری (عکا) له نیوان سالانی (۵۸۵-۵۸۷ ک/ ۱۱۸۹-۱۱۹۱ ز) دا به رده وام به پیگای ئه م جوړه

۳۲ ابو شامه: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۷۴.

۳۳ ابن شداد: س. پ، ل ۱۴۳. کورتی و وردی له گرنگترین تاییه تمه ندیه کانی کوتره نامه به ره کان بو، هاوکات (بسم الله) و پیشه کی و نازناو هه مووی هه لده گیران ته نها کات و میژو دیاری ده کراو به هیلنکی باریک دهنو سرا و قه باره ی ئه م نامه ئاسمانیانه یه قه دهر نینوکی په نجه ده بوو بو زیاتر زانیاری به وانه (العبادی: دراسات في تاريخ الحضارة العربية. ل ۱۷۰ ویست: الحروب الصليبية، ل ۱۷۸)

كۆترانه وه هه والى موسلمانان گه مارۆ دراوه كانى پى دهگه يشت. به هه مان
 شيوه به پيچه وانه شه وه له سه لاهه ددينه وه بۆ دانيشتوانى ئوردوى (عكا).
 (القاضى الفاضل) وه سفى ئه و كۆترانه ده كات وه لى: "كۆتره كان فريشته ي
 پاشاكان" ^{٢٤}. پۆلى كۆتره كان به و فريشتانه ده چووينى كه داده بزنه سه ر
 پيغه مبه ران، ئه مه جگه له وه ي كه هه وال وه ئه مانه تى گرنگيان ده گه ياند،
 هاوكات له خيانه ت كردن دوور بوون.

ئه وه باسى خيىراى پۆسته بوو، كه بالى كۆتره كان له بارودۆخى شه ر
 له گه ل خاچ دروشمه كاندا گه يه نه رى هه وال بوون، ئه وه ي كه بۆ
 به رپه رچدانه وه ي هه موو كاريكى سه رباى پيويست بوو بۆ پووجه ل
 كردنه وه ي پيلانه كانى دوژمن له بارى ئاساى دا به پۆستدا به حوشتر وه
 ئه سپ ده نيردرا.

به م شيوه يه سولتان سه لاهه ددين بۆ جيبه جى كردنى ئامانجه كانى بۆ پتر
 ئاگادار بوون له هه واله كانى ده ولته كه ي، گرنگى زۆرى به م شيوازه
 ده دا (واته پشت به ستن به كۆترى نامه به ر).

مردنى (نورالدين محمود) پيگه ي بۆ خاچ دروشمه كان خوش كرد كه
 ده ست بجه نه نيو كارو بارو كي شه نيو خوييه كانى ولا تى شام، به هوى ئه و
 بارودۆخه وه سه لاهه ددين له مصره وه به ره و ولا تى شام به مه به ستى
 جيهادو پاك كردنه وه ي ولا ت له خاچ دروشمه كان كه وته پى. كه مه به ستى
 پشتگيرى كردنى (الملك الصالح اسماعيل) بوو دژ به دوژمنى ده ره كى و

٢٤ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٠٥ ابن قاضى شهبه: س. پ: ل ٢١٥.

له ناو بردنی ئه وانه ی هاوکاری خاچ دروشمه کانیان ده کرد له دژی
مسولمانان.^{۳۵}

ئه وه ی که ئاشکرایه میره کانی دیمه شق له پشتگیری کردنی سه لاهه ددین
دُنیا نه بوون، هه ره له بهر ئه وه ش په یمانه که یان له گه ل خاچ دروشمه کان
پووچه ل نه کرده وه، بۆیه سه لاهه ددین له پریگه ی راگه یاندنی دهروونییه وه
هه ولی دا پای گشتی دژیان کۆبکاته وه، بۆ ئه وه مه به سته ش زانیانی ئایینی
به کارده هیئا، بۆ نمونه داوای له (شیخ ابن ابی عصرون)^{۳۶} کرد کاریک
بکات موسلمانان لئێ به ئاگا بهیئێ، و پتر مه به سستی سه لاهه ددین له و
کاره چوونی بۆ ولاتی شام بووه، چونکه دهیزانی که زانیانی ئایینی زیاتر
کار دهکهنه سه ره خه لک، بۆیه سه لاهه ددین بۆ شه پری نوریه کان پشتی
به یه کێ له و زانیانه به ست، ئه مه ش له وته یه کیدا ده رده که ویت که
ده لیت: "فان بلسانه تغمد السیوف"^{۳۷} واتا "به زمانی شمشیر ده وه سستی".
سه لاهه ددینی ئه یوبی له کاتی کرده سه ربازیه کانی پووی کرده (صیدا) و
له گه ل گه یشتنی هه والی (سوپاکه ی سه لاهه ددین) له ۲۱ جمادی یه که م
سالی (۵۸۳/هـ ۱۱۸۷ز) شاره که خۆی به ده سته وه دا. له داواییدا پووی کرده
به یروت داوای پوژیک ئابلقه ی داو له و کاته دا پرپیاگه نده یه کی زۆر

۳۵ کاتیک خاچ دروشمه کان هێرشیان کرده سه ر (بانیاس) له پاش مردنی (نورالدین محمود) له کۆتایی
مانگی شه والی سالی (۵۶۹/هـ ۱۱۷۴ز) گه مارۆیان دا. (ابن المقدم) به مه سستی پیکهوتن بۆ لایان ده رچوو
به مه رجیک پاره یه کی زۆریان پێ دا هاوکات دیله کانیان ئازاد بکات. (نوری: سیاسه صلاح الدین، ل ۱۲۸).

۳۶ - شیخ بن ابی عصرون: داوه ری شاره کانی (شه نگار و نصیبین و هه ران) بوو، له سالی
(۵۴۵/هـ ۱۱۵۰ز) گه یشته شاری حلب و له گه ل نورالدین محمود چوو شاری دیمه شق له کاتی رزگارکردنی
سالی (۵۴۹/هـ ۱۱۵۴ز)، چه ند پۆستیکی وه رگرت له ناوه وه و ده ره وه ی شاری دیمه شق، له سالی
(۵۷۳/هـ ۱۱۷۷ز) بوو به داوه ری داوه رانی شاری دیمه شق، پێش مردنی به ۱۰ سال چاوه کانی له ده ست
دا. (ابن تغری بردی: س. پ. ج ۶/ ل ۱۱۰).

۳۷ سبط ابن الجوزی: س. پ. ج ۸/ ل ۳۲۴ - ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۳۳.

بلاوبويوهه که گوايه سويای ئه يوبی چوونه ته نيو شاره که و سه رکده کانی
 خاچ دروشمه کان سوږاخی ئهم مه سه له يان کرد بويان ده رکه وت که
 پروپاگنده يه، و سوپاکه نه ها توونه ته نيو شاره که و ويستيان خه لکه که
 هيور بکه نه وه به لام نه يان توانی، چونکه خه لکه که ترسيکی زوريان لی
 نيشتبوو به هوی ئه و پروپاگنده نه ی که له ناوياندا بلاوده کرايه وه، هه ربويه
 ناچار بوون داوای ئاسايش و ئارامی له سه لآحه ددين بکه ن. سولتان به دهنگ
 داواکه يانه وه چوو و له ۲۹ ی جمادی يه که می سالی ۵۸۳ ک / ۱۱۸۷ (ن) دا
 شاره که درا به دهستی مسولمانه کانه وه^{۳۸}. بويه ده توانين بليين ئه و
 سه رکه وتنه ئه نجامی ئه و پروپاگنده نه بوو له شاره که دا ده کرا. هه روه ها
 نوو سه ره کان (الکتاب) پوليکی راگه يان دنی ده روونی گرنگيان بينی
 له سه رده می سولتان سه لآحه ددینی ئه يوبی دا له نيو ئه و نو سه رانه شدا
 (القاضي الفاضل) که سولتان ستايشی کرد کاتي بو مجاهيده کان دواوه و
 ووتويه تی: "وا هه ست نه که ن که من به شمشيري ئيوه توانيومه ده ست
 به سه ر و لاتدا بگرم، به لکو به پينوسه که ی (الفاضل) توانيومه ئهم کارانه
 ئه نجام بده م".^{۳۹} الفاضل وه سفی جهنگی ئازايانی گه له که ی ده کات و
 له وانه ش وه سفی شمشيره که ی سه لآحه ددين ده کات و ده لی:

ماضيات على الدوام دوامی	هي في النصر نجدة الاسلام
في يمين السلطان اذا جردتها	أشبهتها صواعق في غمام ^{۴۰}

۲۸ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ل ۳۳۰ "أبو الغداء: س.پ، ج ۲/ل ۱۵۶.

۳۹ المقرئزي: الخطط، ج ۲/ل ۳۶۶ "أبن العماد: س.پ، ج ۴/ل ۳۲۴.

۴۰ العماد الكاتب: خريدة القصر-قسم شعراء مصر، ج ۱/ل ۳۵. واته:

هه رده م له سه ر کاره کانی ليوه شاهه و ليها توو بووه که له سه رکه وتندا هه رده م فرياد ره سی نيسلام

بووه

ئه و شيره ی که له لا راستی سولتان بکيشايه شيوه ی هه وره تريشقه له ئاسمانیکی

هه وراوی

(القاضي الفاضل) بوو به زمانحالی گهل و له سهر زاری سه لآحه ددینه وه بو خه لیفه و پاشاو میره کان قسه ی ده کرد. پرووداوه کانی ولآتی تو مار ده کرد و بلاو کراوه کانی په خش ده کرد و وینه ی جهنگه کانی دژی خاچ دروشمه کان ده کیشا و نامه ی سهرکه وتنه کانی دهنووسی، ههروه ها وه سفی شوراکان و جهنگه کانی ده کرد، بویه نامه کانی له پال بایه خه نه ده بیه که ی دا بایه خیکی میژوویان هه یه.

(العماد الکاتب) یش وه گه واهیده ریگ به شداری ده کات، که خوی شته کانی ده بیست و وه سفی جهنگه کانی ده کرد و ده باره ی سه لآحه ددین ده یگوت: "له خزمه تی دابووم و له ته کیدا ده پویشتم و له ته کیشیدا داده به زیم".^{۴۱} سهرده می سه لآحه ددین به هیژترین سهرده می به ره نگار بوونه وه ی دوژمن بوو و پرپوو له سهرکه وتنی سهربازی به شیوه یه کی نه ده بی سهرکه وتنه کانی سه لآحه ددینی تو مار کردوو و به هونراوه ش وه سفی نه م سهرکه وتنه ش ده کات، له وانه ش له پارچه هونراوه یه کدا که باس له پرزگار کردنی قودس و شام ده کات وه سفی سه لآحه ددین ده کات و ده لیت:

رأیت صلاح الدین أفضل من غدا وأشرف من أضحی، وأکرم من أمسی

وقیل: لنا فی الارض سبعة أبحر ولسنا نرى الا أنامله
الخمس^{۴۲}

۴۱ العماد الکاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۵۰.

۴۲ العماد الکاتب: خریده القصر، بداية قسم شعراء الشام، ل ۳۴-۳۷، ۵۴-۵۶ "خریده القصر- قسم شعراء مصر، ل ۶-۹. واته:

به شیوه یه که سه لآحه ددینم دی که کهس وکو نه و روژ و شوی نه کرد بیتته وه له پایه داری و سه خاوه تی و جوامیری
پنیان وتین که له سهر زهوی ههوت ده ریا هه یه که چچی نی ————— مه پینج
په نجه یمان دی

(العماد الكاتب) شه‌پرەکانی (نورالدین و صلاح الدین) ی تو‌مار کردوو و شاعیران هونراوه‌یان پیا هه‌لداوه و له‌سه‌ر زمانی ئه‌وان نامه‌ی نووسیوه و به‌ده‌ستی خو‌ی مرژده‌ی سه‌رکه‌وتنه‌کانی ده‌نووسی کاتی‌ک که دوژمن له (عکا) شکا سی یان چل مرژده نامه‌ی نووسی،^{٤٣} له کاتی پزگارکردنی قودس، حه‌فتا نوسراوی مرژده به‌خشی نویسی که به‌سه‌ر خه‌لکیدا له مرژه‌وته‌کاندا ده‌خوینراوه،^{٤٤} له‌وانه‌ش نوسراوه‌که‌ی بۆ (الدیوان) له به‌غدا که سه‌ره‌تا‌که‌ی به‌م ئایه‌ته ده‌ست پیده‌کات، ده‌لیت: { وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا }^{٤٥}. له‌کاتی شیکردنه‌وه‌ی نامه‌ی نوسه‌ردا ده‌رده‌که‌و‌یت که سه‌ره‌تا به ئایه‌تیکی قوپ‌ئانی پی‌روژ ده‌ستی پیکردوو و دوا‌ی ئه‌وه‌ی سوپاسی خوا‌ی کردوو بۆ ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌سه‌ر کافره‌کاندا و گه‌رانه‌وه‌ی قودس بۆ ژێر ده‌ستی موس‌لمانان، نامه‌که به‌رده‌وام ده‌بی‌ت له ده‌رخستنی گه‌وره‌یی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه تاوه‌سف کردنی هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌کان کۆتایی د‌یت جگه له (صور) که نووسه‌ر مرژینی ئه‌وه ده‌دات که به‌م زوانه پزگار ده‌کر‌یت و ئه‌م نامه‌یه به په‌خشانیکی سه‌روادار (السجع) نووسراوه.^{٤٦}

هه‌روه‌ها هاوه‌لیکردنی زانیان و سو‌فیه‌کان بۆ سه‌لاحه‌ددین له کاتی پزگار کردنی (بیت المقدس) دا سالی (٥٨٣/هـ / ١١٨٧ز) که خه‌لکیان هان ده‌دا

٤٣ ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ل ٩٦.

٤٤ ه.س، ل ١٥٩.

٤٥ واته: "خوا به‌وانه‌ی له ئیوه ب‌رویان هیه و نا‌کار و چاکن، به‌ل‌ێ‌دی‌دا: له‌م زه‌مینه ده‌یان‌کاته جینگه نشین" هه‌روه‌کو چۆن ئه‌وانه‌ی به‌ر له‌وانی کرده ج‌ین‌شین. دینه‌که‌شیان - که خو‌ی په‌سه‌ندی کردوو- هه‌ر ب‌ویان داده‌مه‌زینی و ترسه‌که‌شیان بۆ ده‌کاته د‌نیایی". (سوره‌تی نور، ئایه‌تی ٥٥. وه‌رگ‌یرا‌وی ما‌وستا هه‌ژار).

٤٦ ب‌روانه ده‌قی نامه‌که له پاشکۆی ژماره (٢).

بۆ جيهاد كردن و حەماسەتى خەلكيان بەرز دەكردەو، و مژدەى سەرکەوتنى نزيكيان بە خەلك دەدا كە نزيكەى (٨٨) سال بەدەستى خاچ دروشمەكانەو دەيل بوو كە لە سالى (٤٩٢/ك/١٠٩٨ز) دەستيان بەسەرى داگرتبو، لەم بارەيەو (ابن شداد) دەليّت: "سەرکەوتنى گەورەى بەدەستەينا، خەلكيكي زۆر لە ئەهلى زانست و پەپرەو كەرانى تەريقەت كاتيک بيستيان كە خواى گەورە لەسەر دەستى سولتانا سەرکەوتنى بەدەست هيناو، لە كەنارەكان و قودس دا بە سوپاسگوزارى و نزاو پارانەو بۆ ئەو سەرکەوتنە بەرز بووبوو" ٤٧.

لەو زانايانەى كە پۆليكي گرنگيان لە وشيار كردنەو دەى خەلكى بۆ جيهاد و بەرز كردنەو دەى ورەيان بۆ پزگار كردنى و لاى شام بينى (الحسين بن عبدالله بن رواحة الانصاري) ٤٨ (ت ٥٨٥/ك/١١٨٩ز) يەكيكە لەو زانا بەناو بانگانەى كە شان بەشانی سەربازانى ئىسلام دژى دوژمنان دەجەنگان و پۆليكي گرنگيان هەبوو لە كۆپى پينمايە ئاينىيەكان و وەلامدانەو دەى خەلكى و خەلك خستە سەر پيگاي راست و بانگەشەيان بۆ جيهاد كردن و بەرز كردنەو دەى ورەيان دەكرد، كە لەشەرى خاچ دروشمەكان شەهيد بوو ٤٩.

خۆ ئامادەكردنى دەروونى و هيرشى راگەياندن بۆ يەكخستنى هيزە ئىسلاميەكان و جيهاد كردن كاريكي سانا نەبوو، گيانى خۆ بەدەستەو دان و دووبەرەكى زۆر بەر بلاو بوو بەتايبەت لە نيو بەرپرسە ناوخوييەكاندا، بەلام ليها توويى و دلسۆزى واى كرد كە خەلك وشيار بكاتەو و پاي گشتى

٤٧ النوادر السلطانية، ل ١٨٢.

٤٨ الحسين بن عبدالله بن رواحة الانصاري: له سالى ٥١٥/ك/١١٢١ز له دايك بوو باوكى وتاريخى حماد بوو، ماوهيك بە ديلي لای خاچ دروشمەكان مايەو، له سالى ٥٨٥/ك/١١٨٩ز له شەرى عكا كۆژا. (الكتبي: فوات الوفیات، مج ١/ل ٣٧٦-٣٧٧).

٤٩ الصفي: الوافي بالوفيات، ج ١/ل ٣٧٦.

فشار بخاته سهر بهر پرسه ناو خویییه کان. سه لاهه ددین هه ولی دده بزوتنه وهی جیهادی بو پرگار بوون فراوان بکات و هه موو جیهانی ئیسلامی تییدا به شدار بیّت^{۵۰}.

ئهمه سهره پرای پۆلی مزگه وته کان له پووی راگه یاندنی دهروونییه وه، چونکه مزگه وت له پوژانی هه یزیدا شوینی گوتار بیژنی بوو، له کاتی نائاساییدا خه لکیان بو گو یگرتن له و گوتاران هی که به و بو نه یه وه ده درا کو ده کرده وه، وه کو ئه وهی له دوا ی مردنی (الملك الصالح اسماعیل) سالی (۵۷۷/ک ۱۱۸۱) و جوله ی خاچ دروشمه کان له (دمیاط) که ده یانوویست ده ست به سه ر مصر دا بگرن، له سه ربازه کانه وه نوسراویک له و باره یه وه بو قاهره چوو و له مینبهری مزگه وت خوینرایه وه که به م ئایه ته ده ستی پی ده کرد: { اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ }^{۵۱} ئه و نوسراوه پینمایه ی و ئاموژگاری زوری تییدا بوو که هانی خه لکی دده بو جیهاد له پیناوی خودا و بووه هو ی ئه وهی که خه لکی مصر و قاهره ده ست به گریان و باوکه پو بکه ن، و خو یان پی نه گیراو ژماره یه کی زوریان بو جیهاد کردن ده رچوون^{۵۲}. هه ندیک جاریش گوتار له مزگه وته کاندانه ده خوینرایه وه ئه مه ش به گو ی ره ی پیو یست بوو، (ابن شداد) له وه سفی شه پی (عکا) دا، ده یگپی رته وه که سه لاهه ددین میرو خاوه ن رایه کانی له خیه وته که ی خویدا کو کرده وه و پی ی وتن که گو ی له قسه کانی بگرن و پاشان وتی: "به ناوی خوا، سوپاس بو خوا، دروود له سه ر پیغه مبه ری خودا، بزائن که ئه م دوژمنه دوژمنی خودا و دوژمنی ئیمه یه، و

۵۰ الجنحانی: حطین رمز الوحدة والتحرر، مجلة المؤرخ العربي، العدد (۳۹)، السنة ۱۵، ۱۹۸۹، ل ۱۸۰.

۵۱ واته: "سوکبارین یان گرانبارین، بو غه زایه ری دابگرن و له گیان و مال بهخت کردن درنغ مه کن. گهر بزائن هه ر به قازانجی خوتانه". (سوره تی تهویه، ئایه تی ۴۱). و مرگیزاوی ماموستا هه ژار.

۵۲ المقریزی: الخطط، ج ۱/ل ۳۵۶.

هاتوونه ته ولاتمان، و پئیان ناو ته ناو خاکی ئیسلام، و خه ریکه به ته واوی به سهریانا سهرده که وی، په نا به خودا، ژماره یه کی که میان ماوه، و ده بی گرنگی بدریټ به پیشه کیښ کردنیان، وخوا فرمانی ئه وهی پئی کردوین، ئیوه دوزانن که ئیمه و سوپا که مان هیچ شتی که مان به دواوه نییه که بگاته فریامان، ته نها (الملك العادل) نه بیټ ئه ویش به ریگه وهیه، ئه م دوزمنه نه گهر بمینی و ده ست به سهر دهریادا بگریټ پشتیوانی ژور پهیدا ده کات، ئه مه بوچوونی منه، و هر که سیکیښ بوچوونی له م باره یه وه هیه به پیمان بلیټ^{۵۳}.

(ابن شداد) له وه سفی گه ماروی قودس دا له لایه ن دوزمنه وه ده لیټ: "کومه لئ میر له خپوه تی سولتان کو بوونه وه و پئی و تم که قسه یان له گه لدا بکه م و هانیان بده م بو جیهاد و ئه وهی خودا بو ی ئاسان کردم پی م وتن و به قسه یان کردم^{۵۴}.

نابی پو لی را گه یاندنی دهر وونی شاعیرانی سهرده می سه لآحه ددین له یاد بکه ین، کاتی که هی رشه تونده کانی خاچ دروشمه کان بو سهر شام دهستی پی کرد هانی شاعیرانی دها که هو نراوه بنووسن و به شان و بالی ئه و سهر کردانه دا هه ل بده ن که مسولمانان یان له حاله تی کی شکست و بی هیواییه وه گه یانده حاله تی راپه رین و به ره له سستی کردنی دا گیرکاری و سهر که وتن و به ته واوی دوزمنیان له ولاتا دهر کردووه، هر له سهره تاوه که سه لآحه ددین هاوړییه تی (اسدالدین شیرکو)^{۵۵} ی مامی ده کرد له کاتی

۵۳ النواذر السلطانية، ل ۹۷.

۵۴ ه. س، ل ۲۱۲.

۵۵ اسدالدین شیرکو: ناوی (شیرکو بن شادی بن مروان) وه زیری خلیفه (العاضد) ی فاتمی بوو له مصر، شیرکو به واتای (اسد الجبال- شیری چیاکان) دیټ، سهر کردایه تی سی هه لمه تی کرد بو ولاتی مصر له سالی (۵۵۹/ک ۱۱۶۶ز) که به هه لمه تی یکه می سهر مصر ناسرا، و هه لمه تی دووم له سالی (۵۶۲/ک ۱۱۶۷ز). و سییم له سالی (۵۶۶/ک ۱۱۶۸ز)، شایه نی باسه ته نها دوو مانگ و پینج روژ له

هېرشه‌كاني بۇ سەر مصر تا گرته دهستی سهرکردایه‌تی، هه‌موو هه‌ولێکی بۆیه‌ک‌خستنی به‌ره‌ی ئیسلامی بووه له چوارچێوه‌ی ئامانجه ده‌روونییه‌کانی‌دا و شاعیرانی مصر و شام هاوێی بوون و وه‌سفی سهرکه‌وتنه‌کانیان ده‌کرد و شانازیان به‌ سوپاکه‌یه‌وه ده‌کرد، له‌وانه (أبو محمد فتیان) (٥٣٠-٦١٥/ك-١١٣٥-١٢١٨ز)^{٥٦} که وه‌سفی سه‌لاحه‌ددین و توانای سوپاکه‌ی و شکاندنێ خاچ دروشمه‌کان له (دمیاط) سالی (٥٦٥/ك-١١٦٩ز) ده‌کرد. هه‌روه‌ها (سبع بن خلف) ی شاعیریش وه‌سفی جیهادی سه‌لاحه‌ددین له‌ده‌ست به‌سه‌را گرته‌نی دیمه‌شق سالی (٥٧٠/ك-١١٧٤ز) ده‌کات، دواتریش ده‌ست ده‌کات به‌یه‌ک‌خستنه‌وه‌ی به‌ره‌ی ئیسلامی و گێڕانه‌وه‌ی داستانه‌ میژووبیه‌کانی سهرکه‌وتن به‌سه‌ر دۆژمناندا به‌ نه‌مری هێشتنه‌وه‌ی شه‌رکه‌رو ناوداره‌کانی سوپای سه‌لاحه‌ددین.

له‌ پوانگه‌ی ئه‌وه‌ی باسکراو سهرکرده‌کانی رای گشتی ئیسلامی له‌ سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددین له‌نوسه‌رو زاناو گوتار بیژو شاعیران له‌ پووی راگه‌یاننده‌وه‌ کردیان، بووه‌ هوێ ئه‌وه‌ی گیانی جیهادی له‌ خوینی موسلمانان بچه‌سپێ و به‌زوویی ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی که ئه‌و پووناکیرو خاوه‌ن بۆچوونانه سهرکردایه‌تیان ده‌کرد بووه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی میلیی به‌هێز، له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یووبی که ده‌وله‌تیکی دامه‌زراند، قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی له‌ حه‌له‌به‌وه درێژ ده‌بۆوه تاکو پووباری فوهرات له‌ باکوهره‌وه تا قاهره و پووباری نیل له‌ باشووره‌وه و له‌ خۆ ئاماده‌کردنیشدا بوو بۆ

وه‌زاره‌ت مایه‌وه و له‌ ٢٢ی چه‌مادی الاخره سالی (٥٦٤/ك-١١٦٨ز) کۆچی دوایی کرد. بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه (م‌حی الدین: ئه‌سه‌ددین شیرکۆ ژياننامه و روئی له‌ شه‌ری خاجیه‌کاندا).

٥٦ ابن خلکان: س. پ، ج ٤/ ٢٤٧- العمد الكاتب: خريدة القصر- قسم شعراء الشام، ج ١/ ٢٤٧.

په لاماردانی خاچ دروشمه‌کان له شام^۷، پراگه‌یاندنی دهروونی له سه‌رده‌می شه‌پرو ئاشتی دا هاوپه‌یمانی دیپلۆماسی یه، ئه‌مه‌ش چه‌کیکی کاریگه‌ره که له سه‌رخوویی و ئارام گرتن له‌گه‌رنگترین خاسیه‌ته‌کانیه‌تی، هاوکات له‌وی درده‌که‌وێت که پیشاندانی هیز بۆ دوژمن و ترساندنی له‌کاتی شه‌پرو ئاشتی‌دا چه‌ندین ئامانج ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، خوئا‌ماده‌کردن و هیز پیکه‌وه نان ئامانجه‌کانی پراگه‌یاندنی جه‌نگی ده‌روونین، ئه‌ویش له‌ پێگای ترس بردنه‌ دلێ دوژمنه‌وه که وای لیبکات زات نه‌کات بجولێته‌وه. بۆ نمونه له پوژێ (۸ی محرمی سالی ۶۷هـ/ ۱۱ی ئه‌یلولی ۱۱۷۱ز) له‌ قاهره‌ نمایشیکی سه‌ربازی بۆ هیزه‌ سه‌ربازییه‌ مصریه‌کان ئه‌نجام درا، سه‌لاحه‌ددین ئه‌و کاته هیشتا وه‌کو وه‌زیری خه‌لیفه‌ی (فاتیمی) و جیگری (نورالدین محمود) بوو له مصر. نی‌ر‌دراوی (بیزنطه‌ و خاچ دروشمه‌کان) ئاماده‌ی ئه‌و نمایشه‌ بوون، پوژو شه‌ویک به‌رده‌وام بوو ژماره‌ی ئه‌و سوپا پیک‌خراوه‌ی که ئاماده‌ی نمایشه‌که بوو (۱۴۷) (طلب) ^۸ بوو ^۹، نه‌هاته‌وه‌کانیش (۲۰) (طلب) بوون، ژماره‌ی ئاماده‌ بووانیش گه‌یشته (۱۴) هه‌زار، سواره‌کان زۆربه‌ی زۆریان له

۵۷ ئه‌وه‌ش دوا قوئاغ بوو له‌ قوئاغه‌کانی یه‌ک گرتنی به‌ره‌ی ئیسلامی دوا‌ی رزگارکردنی حه‌له‌ب سالی (۵۷۹هـ/ ۱۱۸۳ز) سه‌لاحه‌ددین خو‌ی ئاماده‌کرد بۆ پوو به‌رووبونه‌وه‌یه‌کی به‌ر ب‌لاو له‌ دژی خاچ دروشمه‌کان. له‌و کاته‌دا خاچ دروشمه‌کان له‌ دوورگه‌ی (سینا) چه‌ند هیزشیکیان کرد تا‌کو گه‌یشته‌نه ناوچه‌کانی (السویس)، هه‌روه‌ها هه‌ندێ هیزشیان کرده‌ سه‌ر (تیماء) له‌ باکووری نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی. وای‌کرد (ارناط) میری (الکرك) ده‌ریای سوور دابه‌ش بکات و هه‌ولێ داگیرکردنی مه‌که‌و مه‌دینه‌ش بدات به‌مه‌به‌ستی کو‌نترۆل کردنی پێگه‌کانی بازگانی نێوان ئاسیا و مصر، ئه‌وه‌ بوو هیزشی کرده‌ سه‌ر هه‌ندیک له‌ به‌نده‌ره‌کانی مصر و حیجاز، به‌لام که‌شتی گه‌لی مصری توانی شکست به‌ هه‌ول‌ه‌کانی به‌ی‌نیت. به‌روانه (البنداري: س. پ، ل ۲۱۲، ۲۱۳).

۵۸ طلب: وشه‌یه‌کی کوردیه‌ به‌ واتای میر دیت که فه‌رماده‌ی (۲۰۰) سوار ده‌کات له‌ گۆره‌پانی شه‌پ‌دا، هاوکات به‌ فه‌رماده‌یی (۱۰۰ یان ۷۰) یش ده‌وتریت، بۆیه‌که‌م جار ئه‌م زاره‌ویه له‌ مصر و شام له‌ سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی به‌که‌هاته‌وه‌، پاشان واته‌که‌ی گۆزا بۆ (کتیبه‌- تیپ). (المقریزی: السلوك، ج ۱/ ۲۰۷ په‌راوێزی ۱-).

۵۹ ابن شداد: س. پ، ل ۳۴۰-ا. ر. جب: س. پ، ل ۱۶۱.

(طواشیه‌کان) ^{۶۰} بوون، به‌لام ئه‌وانی تر له سوپاکه له (قه‌راغلامیه‌کان) ^{۶۱} بوون، سه‌رباری گالیسکه‌کان که پاشکۆی سوپاکه بوون ^{۶۲}.

به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌ددین له جیبه‌جی کردنی ئامانجه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوو بوو، ئه‌ویش ئا‌راسته‌کردنی جه‌نگی‌کی را‌گه‌یاندنی ده‌روونی دژ به‌خا‌ج دروشمه‌کان بوو، بۆ نمونه له‌ماوه‌ی پێش‌په‌ریان له‌ پی‌گه‌ی پلانیکی زیره‌کانه‌وه، که سه‌لاحه‌ددین خۆی داینا بوو تییدا هۆکاری په‌لاماری له‌ناکاو، و خستنه‌په‌روی هی‌زو پێش‌په‌روی به‌ره‌و (حطین) ^{۶۳}، له‌ نمایشی‌کی سه‌ربازیدا بۆ په‌شو‌کاندنی خا‌ج دروشمه‌کان و په‌ک‌خستنی عه‌قل و هی‌زیان که بووه هۆی دروست کردنی درزێک له‌ هاوسه‌نگی ده‌روونیاندا و متمانه‌یان له‌ ئه‌رکی پوو به‌پوو بوونه‌وه یان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر سوپای سه‌لاحه‌ددیندا جی‌له‌ق کرد، ئه‌مه‌ بووه هۆی به‌تا‌ل کردنه‌وه‌یان له‌ ئیراده‌ی پووبه‌پوو بوونه‌وه‌دا ^{۶۴}. وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌ {سَأَلِّي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ} ^{۶۵}. بی‌گومان گ‌رنگ‌ترین ئامانجه‌کانی سوپا رووخاندن و تی‌کدانی گیانی وه‌ی سوپای دژمنه، به‌ ری‌گه‌ی کرده سه‌ربازیه‌کان، یان به‌ ئامرازه‌کانی را‌گه‌یاندنی ده‌روونی، چونکه سوپای شه‌رکه‌ر هه‌ول ده‌دات ئامرازی خۆ ئاماده‌کردن وه‌رب‌گری‌ت بۆ

۶۰ الطواشیه: سه‌ربازی په‌یه‌که‌مه... که به‌رزترین په‌ی سه‌ربازی رێ‌ک‌خراوه. العرینی: مصر فی العصر الايوبي، ل ۱۵۴، په‌راویزی (۱).

۶۱ الق‌راغلامیه: سه‌ربازی ئاسایی‌یه... له سه‌ربازی (الطواشیه) په‌یان نزم‌تره، ئه‌مانه له‌کاتی تی‌په‌ر بوونی سوپادا چاودیری رێ‌گا و بانیا‌ن له‌سه‌ر بوو، ئه‌م‌و پێ‌یان ده‌وتری تی‌پی (سه‌را سو‌کردن)، به‌وانه (المقریزي: السلوك، ج ۱/ ۱۸۷).

۶۲ المقریزي: السلوك، ج ۱/ ۱۸۷. ر.ج‌ب: س.پ، ل ۱۶۰-۱۶۱.

۶۳ زکار: س.پ، ل ۸۷.

۶۴ العسلي: فن الحرب الاسلامي، م‌ج ۴/ ۱۳۸.

۶۵ واته: "منیش ترس وه‌به‌ر خوانه‌ناسان ده‌نێم. سا ئیوه له‌ ملیان ده‌ن و هه‌موو نه‌نگ‌وسته‌کانیشیان بپه‌رینن". سو‌ره‌تی نه‌ن‌فال، ئایه‌تی ۱۲، وه‌رگ‌زپاوی مام‌وستا هه‌ژار.

سەربازەکانی، دواى ئەو سەرکەوتنەى خاچ دروشمەکان لە شەپرى (الرملة)دا بەسەر ئەیوبیەکاندا بەدەستیان هیئا، سەڵاحەددین گەراپەوه و لاى شام و فەرمانى دەرکرد کە سەربازەکانى خۆپیشاندانىکی سەربازى نمایش بکەن بەمەبەستى گێرانهوى متمانه و وەرە بۆ دەروونی سەربازەکان^{٦٦}. هەرۆهەا بۆ بەرزکردنەوى وەرەى موسلمانان و پووخاندنى وەرەى دۆژمن سولتان سەڵاحەددین، چەندین شیواى راگەیاندى دەروونی بەکار دەهینا، وەك نمایش کردنى دیلەکانى دۆژمن و ئەنجامدانى مانۆرى سەربازى بەتایبەتى لەپاش پووداوى (بیت الاحزان) سالى (٥٧٠هـ/١١٧٤ز) پاش سەرکەوتنى بەسەر خاچ دروشمەکان، دیل و سەرە کوژراوەکانیان گەیشته شارى دیمەشق کە هەردوو سواریان خستە سەر حوشتی و هەریەکیان ئالایەكى لەگەڵدا بوو، هاوکات پێشەواکان بەسەر ئەسپەکانەوه بوون (الزردیه والخوده)یان پێ بوو و لەدەستێکیاندا ئالایان پێ بوو و هەر سێ یا چوار یان کەمتەر زیاتر لە گوریسیك بەسترا بوون، و ژمارەیهكى زۆر لە خەلکی شار لە پیرو گەنج و ژن و منال بۆ بینینی ئەو دیمەنە پڕژانە سەر شەقامەکان و سوپاسى خویان بۆ ئەو سەرکەوتنە گەورەیه کردو وریان بەرز ببۆوه و زیاتر پەرۆشی جیهاد کردن بوون^{٦٧}.

لەو شیوازه دەروونیانەى سەڵاحەددین پەپەرەوى دەکرد، ئەنجامدانى مانۆرى سەربازى بوو بۆ ترساندنى خاچ دروشمەکان و پووخاندنى گیانى مەعنەویان و پەكخستنى ئێرا دەیان لە بەگژدا چوونیان بۆ ئەیوبیەکان و خولقاندنى حالەتێك لە دلە راوکی و ترس لەناو ریزەکانیان^{٦٨}، بۆ ئەوهى لە ئەنجامى زالبوونی ئەو بارە دەروونیەدا بەسەر سەربازەکانیاندا توانای

٦٦ العماد الکاتب: البرق الشامى، ج٣/ ل٢٢١-٢٢٢ نوري: سياسة صلاح الدين، ل٢٧٤.

٦٧ أبو شامة: الروضتين، ج١/ ل١٠٨.

٦٨ مصطفى: س.پ، ل٢٦٠.

هاتنه مهیدانی شه‌پریان نه‌می‌نیت، نموونه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌و مانۆره گه‌وره‌یه بوو که سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی دره‌چوونی له‌دیمه‌شق ئه‌نجامیدا له‌یه‌کی موچه‌په‌می سالی (٥٨٣ه‌/١١٨٧ز)^{٦٩} به‌و شیوه‌یه سوور بوو له‌سه‌ر پروخان و تیکشکاندنی خاچ دروشمه‌کان له‌پووی ده‌روونی و مه‌عنه‌وی و سه‌ربازییه‌وه، کاتیک گه‌یشته به‌شارۆچکه‌ی (عشترا) له‌باکوری (الکرك) و کردی به‌شوینیک بو کوکردنه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی و بانگه‌وازی په‌وانه‌ی هه‌موو هیزه‌موسلمانه‌کان کرد وه‌ک لافاو پێژانه‌سه‌ری له‌(مصر و شام و جه‌زیره و دیاربه‌کر) و هیزی پێگه‌یشته^{٧٠}، پاش ئه‌وه‌ی مانۆره‌که‌یان ته‌واو کرد، ژماره‌یان گه‌یشته (١٢) دوازه‌هه‌زار سه‌رباز له‌شیوه‌ی (اطلاب) پێکی خست، پاشان سه‌لاحه‌ددین پلانی بو‌شه‌ر دا‌رشت و سه‌ربازی بو‌ ناوه‌راست و هه‌ردوو قو‌ل و راست و چه‌پ دانا، به‌شیوه‌یه‌که‌ هه‌ریه‌که‌ له‌وانه له‌کاتی پووبه‌پووبوونه‌وه‌دا کاری خویان بزان^{٧١}، به‌م شیوه‌یه سولتان توانی وهری سه‌ربازه‌کانی به‌رز بکاته‌وه و وهری خاچ دروشمه‌کانیش به‌روخینی، له‌کاتیکدا له‌گه‌رمه‌ی به‌پێوه‌ چوونی شه‌ری (طبریه) دابوون، (ریموند) له‌م باره‌یه‌وه وتی: "سویند بیت به‌خودا له‌کۆن و ئیستادا سه‌ربازی موسلمانانم دیوو، به‌لام هه‌رگیز له‌م سه‌ربازانه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین دایه به‌هه‌زتر و زۆتر نه‌دیوو"^{٧٢}.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بو‌ بڵاوبوونه‌وه‌ی ترس و دله‌راوکی له‌نیوانیاندا، له‌ئه‌نجامی ئه‌و مانۆره‌ سه‌ربازییه‌ی که‌ سه‌لاحه‌ددین پێی هه‌ستا له‌ (طبریه)،

٦٩ المقریزی: السلوك، ج١/ ٢٠٧.

٧٠ العماد الكاتب: الفتوح القسی، ل٧١ "ابن شداد: س.پ، ل٨٥.

٧١ ابن الاثیر: الكامل، مج٧/ ٣٢٣ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٦٦ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج٥/

ل٣٠٦ "رنسیمان: س.پ، ج٢/ ٧٣٦-٧٤٢ "العسلي: صلاح الدین الايوبي، ل١٥٦-١٥٧.

٧٢ ابن الاثیر: الكامل، مج٧/ ٣٢٤.

گومانى تيا نىيە راگەيانىدىنى دەروونى ھۆكاريكى گىرنگە لە ھۆكارەكانى سەرکەوتىن، دەتوانىن بلىين گىرنگىرىن ھۆكارە بۆ سەرکەوتىن، چۈنكى ئەو راگەيانىدە دەروونىيە لايەنى پۈزەتتىڭ لاي سەربازەكان دەخولقىنى و وايان ئى دەكات بەشىۋەيەكى بەردەوام لە ھالەتى ئامادەيى دابىن^{۷۳}.

سەلاھەددىن دەستى بە كىردە سەربازىيەكانى دژى خاچ دروشمەكان كىرد و گەورەترىن سەرکەوتىنى لە شەپرى (ھطىن)دا لە ۲۴ى رەبىعى دووم سالى (۵۸۳/ك۴ى تەمموزى ۱۱۸۷ز) بەدەست ھىنا^{۷۴}.

راگەيانىدىنى دەروونى لەسەردەمى شەپىدا بەشىكى جەنگە كە لەپىش جەنگ و لەكاتى جەنگ و لەدەوى جەنگدا دەكرىت، و بەنويترىن جۆرى چەك دادەنرى كە ئاراستەى بىرو باوەرو ئازايەتى و باوەر بەخۆ بوون دژى ئارەزووى جەنگ دەكرىت، ھەرۋەھا ئەم جۆرە جەنگىكى بەرەنگارى و ھىرش بىردنە لەكاتى جەنگ كە ھەولەدەت وورەى جەنگاۋەرەكانى بچەسىيىنى و لەبەرەى ناوخۆۋە كۆمەك دەكرى و ھەول دەدات بۆ پىروخاندنى وورەى دوزمن. ھەرۋەھا سەلاھەددىنى ئەيۋبى لە جىگەى خۇيەۋە ۋەكو سەركرەدى سوپاى مۇسلمانان چەندىن شىۋازى راگەيانىدىنى دەروونى لە دژى خاچ دروشمەكان بەكارھىناۋە. بۆ نمونە سولتان سەلاھەددىن لە كۇتايى سالى (۵۸۵/ك۱۱۸۹ز)دا گەيشتە لوتكەى سەرکەوتىنى سىياسى و سەربازى، و خاچ دروشمەكان جگە لە شارەكانى (صور، انطاكيە، طرابلس، حصن المرقب)^{۷۵} ھىچ شويىنىكى تىران

۷۳ عاشور: الحركة الصليبية، ج۲/ ۸۰۴ پىريە: س.پ، ۱۰۷ل.

۷۴ العماد الكاتب: الفتح القسى، ۲۳-ابن الاثير: الكامل، مج۷/ ۳۲۶ل "ابن شداد: س.پ، ۱۲۱ل ابو

شامە: الروضتين، ج۲/ ۷۷ل ابن واصل: س.پ، ج۲/ ۱۹۰ل ابن تغرى بردى: س.پ، ج۶/ ۳۲ل.

۷۵ حصن المرقب: شارۋچكە و قەلئەكى بەھىزە دەروانىتە سەرکەنارى دەريای شام و شارى

بانياس (ياقوت: س.پ، مج ۴/ ۲۵۰ل).

به دهسته وه نه‌ما، ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ نامه‌که‌یدا بۆ (سیف الاسلام طغتکین) ی برای که له (یمن) جیگری بوو ناردو تییدا ئامۆژگاری ده‌کات و ده‌لیت: "ئه‌مپۆ له‌ ولاتی شام، که له‌ویدان، نه‌قسه‌ی هه‌رزه‌ ده‌بیستن، نه‌ وتاریکی ناپه‌وا، مه‌گه‌ر سه‌لاو له‌یه‌کتر بکه‌ن و وه‌لامی پی‌ بده‌نه‌وه" ٧٦.

ئه‌م ده‌سته‌واژانه‌ به‌شیکی له‌ شیوازه‌کانی پراگه‌یانندی ده‌روونی لای سه‌لاحه‌ددین، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ توانی سه‌رکه‌وتن له‌ گۆڤه‌پانی ناوخۆ و ده‌ره‌وه‌دا دژی خاچ دروشمه‌کان به‌ده‌ست به‌یئنی، توانی که‌سایه‌تیه‌ قین له‌ دل و ده‌روون نزمه‌کان له‌سه‌ر پێگای خۆی دوور بخته‌وه، و سوپاکه‌ی له‌ ژێر ئالای ده‌وله‌تی ئه‌یوبی‌دا یه‌ک بخت. هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌ددین هاوارکردنی له‌جه‌نگدا به‌کارده‌هێنا به‌مه‌به‌ستی فیزکردن و به‌هێزی له‌کاتی پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خاچ دروشمه‌کاندا. وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ} ٧٧، له‌ پێناو به‌رزکردنه‌وه‌ی گیانی وه‌یی موسولمانان له‌ کاتی شه‌پی خاچ دروشمه‌کان و به‌ده‌ست هێنانی سه‌رکه‌وتن، و وه‌رگرتنی هه‌ر شکسته‌ی ئه‌گه‌ر روویدا، به‌ بیره‌ینانه‌وه‌ی ئه‌و ناز و نیعه‌تانه‌ی خوا داویه‌ به‌ موسولمانان له‌ پاشه‌ روژدا ئه‌ویش به‌هه‌شته‌. له‌ پۆژی سێ شه‌مه‌ی ٧ی ربیعی دووه‌م سالی (٨٧/٥ ک/١١٩١ز) و له‌کاتی ئابلوکه‌ی شاری (عکا) له‌لایه‌ن خاچ دروشمه‌کانه‌وه‌و کاتێ سولتان هه‌والی وه‌ستانی موسلمانانه‌کانی

٧٦ ابو شامه: الروضتين، ج ٢/ ل ٣٦١-٣٦٢، سعداوي: الحرب والسلام، ل ١٦-١٧.

٧٧ واته: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هانه‌ی باوه‌رداران بده‌ن بچه‌ خه‌زا" ئه‌گه‌ر ئێوه‌ بیست که‌س بن و خۆپاگر بن. -به‌ ئیزنی خوا- دوو هه‌زار که‌س له‌ خوا نه‌ناسان راده‌نێن" چونکه‌ ئه‌وان که‌سانیکی بی ئاوه‌زن" سوهره‌تی نه‌فال، ئایه‌تی ٦٥. وه‌رگێڕاوی مامۆستا هه‌زار.

له بهرهنگاری کردنی خاچ دروشمه‌کان پی گه‌یشت، سهربازه‌کانی به‌رهو خاچ دروشمه‌کان بردو کشانه‌وه نیو سه‌نگره‌کان تا سوپاکه‌ی هه‌مووی چوو ه ناوی، سولتان سه‌لاحه‌ددین وه‌کو دایکیکی منال ونبوو به ئه‌سپه‌که‌ی ده‌سو‌پراه‌وه له داوایه‌ک بو داوایه‌کی تر و خه‌لکی هانده‌دا بو جیه‌دا، له نیوان خه‌لکیدا هاواری ده‌کرد (وای بو ئیسلام). هاوارکردنه‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین له کاتی جه‌نگدا بو به‌رزکردنه‌وه‌ی وری موسلمانان بوو. ئه‌مه جه‌نگیکی هی‌رش بردنه‌ که سوپا به‌چه‌کیکی فیکری و سوژی له پیناو پروخاندنی هی‌زی به‌ره‌نگار بوونه‌وه له نیو سوپای دوژمندا پییه‌لده‌ستی^{٧٨}. پروخاندنی گیانی ووره‌یی گرن‌گترین ئامانجه‌ که سوپا شه‌رکه‌ره‌کان هه‌ولئ بو دده‌ن ئه‌ویش له پی‌گه‌ی شه‌ریکی سهربازی یان به جه‌نگیکی راگه‌یاندنی ده‌روونی له‌کاتی شه‌ردا. که‌واته هه‌ر لایه‌ک له لایه‌نه‌کانی شه‌ر هه‌ول دده‌ات پی‌ش ده‌ستی‌کردنی شه‌ر یا له‌کاتی شه‌رکه‌ هه‌لویستی به‌رامبه‌ره‌که‌ی لاواز بکات به‌پی‌گای هی‌رش کردنه سهر لایه‌نی پو‌حی و ده‌روونی دوژمنه‌که‌ی و به‌هیز کردنی خو‌ی. له‌م پرووه‌وه له‌کاتی شه‌ردا، سه‌لاحه‌ددین خو‌ی به‌سه‌ر سهربازه‌کاندا ده‌گه‌راو هانی ئه‌دان و ووره‌ی به‌رز ده‌کردنه‌وه، فه‌رمانی به‌ چاکه‌پی ئه‌کردن و هانی ئه‌دان له‌و شتانه‌ به‌دوور بکه‌ونه‌وه که خراپن، خه‌لکیش ملکه‌چی وته‌کانی ئه‌بوون و به‌رامبه‌ر به‌و شتانه‌ی ئه‌و په‌تی ده‌کرده‌و هه‌لویستیان وه‌رده‌گرت^{٧٩}. ئه‌م شی‌وازه راگه‌یاندنه‌ ده‌روونیه کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له به‌هیز کردنی وری هی‌زه‌کانیان هه‌بوو.

٧٨ نوفل: س.پ. ل ٣٤.

٧٩ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٣٢٥- العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ٤/ ل ١٤٠.

له هۆکاره راگه یاندنه دهروونیەکانی ئەو شەپە موسڵمانەکان دەستیان بەسەر خاچە گەورەکه یاندا گرت، که پێی دەوتری خاچی خاچان (صلیب الصلیبوت) ، ئەم شەپە که خاچ دروشمەکان هەر لەسەرەتاوہ لە پرووی دەروونی و مەعنەوی و سەربازییەوہ تییدا دۆرابوون، سەرەتای کۆتایی دەولەتەکیان بوو لە قودس^{٨٠}.

کەواتە دەتوانین بڵێن سەربازەکانی سەلاحەددین ئەم شەپەیان بردەوہ، بۆیە بەشەپێکی ئایینی راگەیانندی نوێ دەژمێردری که مەملەکەتی خاچ دروشمەکان گەمارۆ درابوون و تییدا پۆچی خاچ پەرستیان ون کردبوو، کەچی سوپای سەلاحەددین سالی (٥٨٣/ک/١١٨٧ز) لە ئاستیکی گیانی و مەعنەوی و دەروونی و حەماسەتییکی ئایینی وا دابوون وەک سەردەمی خاچ دروشمەکانی سالی (٤٩١/ک/١٠٩٩ز)^{٨١}، کەواتە هەل و مەرجە که گۆپانی بەسەردا هات و پۆچی مەعنەوی و دەروونی هەموو کات سەرکەوتن دەستەبەر دەکات، چونکە بەهێزترین پالەنرە که سەرباز هان دەدات دابەزیتە گۆپەپانی شەپو بۆ بردنەوہی شەپەکه وەرە بەرز بیت.

شکستی خاچ دروشمەکان لە شەپری (حظین) و کەوتنی (بیت المقدس) بەدەستی سولتان سەلاحەددین و پزگار کردنی کەنارەکانی شام، دەنگدانەوہیەکی گەورە راگەیانندی دەروونی بوو لەنیو ئەوروپادا، هەروەها کاریکی گەورە لە جیهانی مەسیحی کرد^{٨٢}، بۆ ئەو مەبەستەش قەشەو رەبەنەکان و زۆر لە ناودارەکانیان دلتهنگی خۆیان بۆ ئەو دۆخە تازەیه نیشاندا و جەختیان لەسەر وەرگرتنەوہی قودس دەکردەوہ و بۆ کۆکردنەوہی پشتگیری لە درژی موسڵمانەکان و گیرانەوہی (بیت المقدس)،

٨٠ قاسم: س.پ، ل١٤٣.

٨١ بارکر: الحروب الصليبية، ل١٠٥.

٨٢ أبو الغداء: س.پ، ج٢/ ل١٥٥-١٥٦ حسن: س.پ، ج٤/ ل١٠٧-١٠٨ سعداوي: التاريخ الحربي، ل٢١٥.

دەستیان کرد بە گەڕان بە ولاتە ئەوروپییەکاندا^{۸۳}، تابلۆیەکی گەورەیان پێ بوو و ئاماژەی بۆ گوۆپی پیروۆزی (مەسیح) دەکرد کە بەسمی ئەسیی موسلمانەکان پیس بوو و وێنەی مەسیحی لەسەر بوو و لەدواوە عەرەبیک بە قامچی لێی دەداو دەیان گوت ئەمە پێغەمبەری ئیسلامە لە مەسیح دەدات^{۸۴}، یەكەم کەس کە دەستی بە پرۆپاگەندە یارگەیانندن کرد سەرۆکی (اساقیفە)ی شاری (صور)، (جوسایاس) بوو کە (کونراد مرکیس)ی لە کوۆتایی هاوینی سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷)ن نارد بۆ پرۆژئاوای ئەوروپا، چاویان کەوت بە پاپا (ئۆریانی سییەم)^{۸۵} راستی هەلۆیستی خاچ دروشمەکانیان لە ولاتی شام دەرخت، و دەلێن گوایه کاتی ک پاپا ئەمە ی بیست یەكسەر مرد^{۸۶}، پاپا (گریگوری هەشتم)^{۸۷} بە ناردنی نوسراو بۆ پاشای ئینگلتەراو فەرەنجە و ئیمپراتۆری ئەلمانی دەست پێشخەری کرد، هەرچەندە کیشە ی

۸۳ أبو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۱۵۱ "عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ۸۴۲.

Grousset: Histoire descroisdeset , 11,P.747."

۸۴ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۲۸۸ "النويري: س.پ، ج ۲۸/ ۴۱۶" باركر: س.پ، ل ۱۰۹ .

۸۵ ئۆریانی سییەم: یاخود ایربانی سییەم ، لە پاش شەری (حطین) و کەوتنی بیت المقدس بە دەستی موسولمانان بە بیستنی ئەم هەوالە جەرگەرە لە ۲۰ ی تشرینی یەكەمی سالی (۱۱۸۷/ک/۵۸۳) کۆچی دوا ی کرد(سعداوي: الحرب والسلام، ل ۲۱۶)،

۸۶ عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ۸۴۳.

۸۷ گریگۆری هەشتم: لە پاش مردنی (ایربانی سییەم) سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷) بوو بە پاپای مەسیحیەکان، و بە وەرگرتنی ئەم پۆستە یەكسەر نامە یەکی پرۆپاگەندە ی ئاراستە ی دانیشتوانی ئەوروپا کرد، و توانی رێککەوتن نامە یەکی ئاشتبۆنەو لە نیوان پاشاکانی ئەوروپا و ژۆ بکات بۆ راگرتنی شەڕ و خستنی لاو ی کیشەکان بۆ ماو ی حەوت سال بە پێی پەیمانی (هدة الرب - ناگریەستی خواوەند - ئاشت ی خواوەند) و بەستنی ئەنجومە نیک لە (لۆمان) سالی (۵۸۴/ک/۱۱۸۸)ن، کە تیایدا بریاری سەپاندنی باجی دەیی (عشور صلاح الدین) ی کرا بۆ تەواو کردنی پێداویستیەکانی هەلمەتی سییەمی خاچ دروشمەکان بۆ رۆژمە لات.(رنسیمان: س.پ، ج ۲/ ۲۲-۲۴- العمری: اصول العلاقات السياسية الدولية، ل ۱۴۹-۱۴۵).

زۆر له نڧوانيان هه‌بوو، به تايبه‌تى له نڧوان فه‌رهنساو ئينگلته‌رادا^{٨٨}، و ئاگر به‌ستيان راگه‌يانده‌و كيشه ناوخوييه‌كانيان وه‌لاناو به‌مه‌به‌ستى بلاوكردنه‌وه‌ى ئاشتى له‌نڧو هه‌موو كاڤوليكه‌كاندا شه‌ريان هه‌رام كرد، له‌پنناو به‌شداريكردن له هه‌لمه‌تى ئازاد كردنى (بيت المقدس) له ده‌ستى سه‌لاحه‌ددين، سه‌ره‌پاي ئه‌مه مه‌سيحيه‌كان شه‌ره‌كاني (صورو انطاكيوا طرابلس) يان له‌به‌رده‌ستدا مايه‌وه.^{٨٩}

ئهم هه‌لمه‌ته‌ى راگه‌يانده‌ى ده‌روونيه هيوايه‌كى له دليان جى هيشت و كه‌شتيه ئيتاليه‌كان كو‌تتپۆلى ده‌رياي روم (ناوه‌راست)يان ده‌كردو ئاماده‌بوون بۆ گواستنه‌وه‌ى جه‌نگاوه‌ره خاچ دروشمه‌كان ئه‌گه‌ر كرڤيان بديه، له شيوازه‌كاني پرپاگه‌نده‌و راگه‌يانده‌ى ده‌روونى تايبه‌ت به سوژى ئايىنى كه خاچ دروشمه‌كان په‌يره‌وييان ده‌كرد، كاريگه‌رييه‌كى زۆرى هه‌بوو بۆ كۆكردنه‌وه‌ى هه‌موو تواناكانى جيهانى مه‌سيحى دژى موسلمانه‌كان، ره‌به‌ن و قه‌شه‌كان و خه‌لكانىكى زۆرو سواره ناو‌داره‌كانيان جلى په‌شيان له‌به‌ر كردوو (بطريكى قودس) ولاتانى ئه‌وروپاي مه‌سيحى پى گه‌راندن و سوپى ده‌دان و بووه هۆى دروست كردنى گيانى دوژمنايه‌تى له دژى ئيسلامه‌كان^{٩٠}، هانى ژماره‌يه‌كى زۆريان له پياوان و ژناندا بۆ جه‌نگ يان پيشكه‌ش كردنى يارمه‌تى ماددى له جياتى خويان، هه‌روه‌ها توانى ته‌نها له

٨٨ دواى شه‌وه‌ى ريككه‌وتن له‌سه‌ر پيشه‌ره‌وى بۆ رۆژه‌لاتى ئيسلامى و دابه‌ش كردنى هه‌موو ده‌ست كه‌وته‌كان، هه‌روه‌ها دانانى باجى ده‌يى (ضريبة عشرية) له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ى به‌شدارى ئه‌م شه‌ره‌ ناكات. و ئه‌م باجه به (عشور صلاح الدين) ناسراو بوو. (بولارد: س. پ، ل ٦٠، نوري: سياسة صلاح الدين، ل ٣٢٠).
٨٩ عاشور: الحركة الصليبية، ج ٢/ ٨٥٢، سعداوي: الحرب والسلام، ل ٢١، Grousset: Histoire des croisades, 111, P.18.

شارى (رومىيە)ى گەۋرە چۈرە كەشتى (شۋانى)^{۹۱} پىر بىكات لە پارە دۋاى ئەۋەى ھۆكارى دەروونى و ئايىنى لا وروژاندن بۆ جىبەجى كىردنى ئامانجەكانيان^{۹۲}.

بەرامبەر بەم كارە راگەياندىنەى خاچ دروشمەكان سولتقان سەلاھەددىن نوسراۋىكى رەۋانەى (رىچاردى شىردل) پاشاى ئىنگلتەرا كىردو پىئى راگەياندىن كە ئامادەىيە بۆ پىرۋىيە پىرۋىيە، چونكە ئەو سۈررە لەسەر لەشكر كىشى بۆ پىرۋىيەلەت، ۋەك جەنگىكى راگەياندىن دەروونى بۆ ترساندىن، ھەرۋەھا پىرۋىيەكانى ھەلمەتى دۋەمى خاچ دروشمەكان بە سەر كىرداىيەتى باۋكى (ھىرى دۋەم) لە سالى (۵۴۴/ك/۱۱۴۹)ن بەپىر دەھىنئىتەۋە، ئەو كاتە سەلاھەددىن ئەفسەرىكى بچوك بوو لە سوپاى (نورالدىن محمود)ى فەرمانرەۋاى شام، كە بەرگرى شارى دىمەشقى لە مەترسى خاچ دروشمەكان پىئى سىپىردىر اۋو.

لە راستىدا ناۋى سەلاھەددىن زۆر بە خىرايى لە نىۋ ئەۋروپادا بىلاۋ بۆۋە، بەشىۋەيەكى ۋا كە ترسى دەخستە دلۋ دەروونى ئەۋروپاىيەكانەۋە، بۆ نمۇنە دايكان بۆ ژىر كىردنەۋەى مىندالەكانيان ۋ خەۋاندىن بۆ سەلاھەددىن ئەيۋبى دەيان ترساندىن^{۹۳}.

پاشاكانى ئەۋروپا بە راگەياندىن ۋ پىرۋىيەگەندەى تايبەتى خۇيان ۋىنەى سەلاھەددىن بۆ دامالنى لە ھەمۋە پىرۋىيەكى مۇۋقانە پىشانىدە ۋەك جەنگىكى راگەياندىن دەروونى، ھاندەر بۆ خۇئامادە كىردن ۋ بەشدارى لە

۹۱ شىنى: كەشتىيەكى گەۋرەى نەفەر ھەلگىر بوو، پىئى دەۋترا (دال)، بە (القار) بۆيە دەكرا، ھەرۋەھا قوللە ۋ قەلەى تايبەتقان لەسەر دروست دەكرد، بەمەبەستى بەرگرى كىردن ۋ ھىرش بىردن، (ابن مەماتى: قۋاين الدۋاين، ل ۳۴۰ "حسین: س. پ، ل ۳۴۲" ماھر: تاريخ البحرية في مصر الاسلامية، ل ۳۵۲).

۹۲ عاشور: أوروبا في العصور الوسطى، ج ۱/ ل ۴۶۶-۴۶۷.

۹۳ سعداوي: الحرب والسلام، ل ۲۴.

هه‌لمه‌تیکی نوئی خاچ دروشمه‌کان دژی سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌کاریان هینا، بویه‌نامه‌گۆرپینه‌وه‌ی نیوان سه‌لاحه‌ددین و ئه‌وان بی سوود بوو، و نه‌گه‌یشتن به‌هیچ ئامانجیکی یه‌کلا که‌روه‌و بو خزمه‌تی کی‌شه‌ی ئاشتی له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا.

نوینه‌رایه‌تی ده‌سه‌لاته‌ به‌هیزه‌کانی ئه‌وروپا پیکهاتبوو له‌ (ئینگلترا، فه‌ره‌نسا، ئه‌لمانیا) له‌ خو‌ئاماده‌کردنیک بو هه‌لمه‌تیکی نوئی که‌ به‌هه‌لمه‌تی سی‌یه‌م ناسراوه^{٩٤}، بویه‌که‌م جار له‌ می‌ژووی هه‌لمه‌ته‌کانی خاچ دروشمه‌کان بو پۆژه‌له‌ات تایبه‌تمه‌ندی علمانی و پراگه‌یانندی له‌ خو‌گرتبوو، هاوکات لایه‌نه‌ماده‌یه‌کان زات‌تر بوون له‌ پو‌حیه‌کان به‌سه‌ر سه‌رکرده‌کانی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌دا.

بی‌گومان ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت که‌ خاچ دروشمه‌کان به‌ده‌ست به‌ستراوی له‌ ئاستی ئه‌یوبیه‌کاندا وه‌ستابن، ئه‌وانیش توانیان جه‌نگی پراگه‌یاندن له‌کاتی شه‌پدا ئاراسته‌ی ئه‌یوبیه‌کان بکه‌ن، به‌تایبه‌تی به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش کاتی (ارناط) میری (الکرك) له‌ سالی (٥٨٢/ک/١١٨٧) ده‌ستی به‌سه‌ر کاروانیکی گه‌وره‌ی ئه‌یوبیه‌کاندا گرت و هه‌موویانی به‌دی‌لی گرت^{٩٥}، هه‌رچه‌نده‌ پیکه‌وتنیک کاتی له‌نیوانیاندا به‌سترا بوو که‌ماوه‌که‌ی چوار سال بوو له‌ (٥٧٩/ک/١١٨٥) تاوه‌کو (٥٨٣/ک/١١٨٩) ز^{٩٦}، سولتان سه‌لاحه‌ددین نوینه‌ری خو‌ی بو لای په‌وانه‌کردو ئه‌و پیکه‌وتنه‌ کاتی‌یه‌ی به‌ییر هینایه‌وه‌، داوی کرد دیله‌کانی ئازاد بکات، به‌لام (ارناط) ئه‌وه‌ی په‌ت کرده‌وه‌و داواکاریه‌که‌ی پشت‌گو‌ی خست^{٩٧}، بگه‌ر جه‌نگیکی پراگه‌یانندی ده‌روونی دژ به‌دیله‌

٩٤ بۆزیاتر زانیاری به‌وانه‌ نه‌خشه‌ی ژماره‌ (٣) له‌پاشکۆکه‌.

٩٥ ابن‌الاثير: الكامل، مج ٧/ل ٣٢٠ "ابو شامة الروضتين، ج ٢/ل ٧٥" قاسم: س.پ، ل ١٤٣.

٩٦ دیورانت: س.پ، م ٤٤ ج ٤/ل ٣٦٦- زکار: س.پ، ل ٩٢.

٩٧ ابن‌الاثير: الكامل، مج ٧/ل ٣٢٠ "المقريزي: السلوك، ج ١/ل ٢٠٥" حسن: س.پ، ج ٤/ل ١٠٦.

موسلمانان ده ست پيكرد و پي ئى وتن: "ئەگەر متمانەتان بە (محەمەد) ھەيە با (محەمەد) بىت پزگارتان بکات". کاتیک سەلاحەددین ئەو ھەوالەى بیست، سویندى خوارد (ارناط) بە دەستی خوی بکوژی دواى ئەو ھى بەسەریدا سەر دەکەوئیت^{۹۸}، مەبەستى (ارناط) لە ئاراستە کردنى ئەم جەنگە راگەیانندنە دەروونیە دژ بە ئەیوبیەکان جیبەجیکردنى ئامانجە سیاسییە دوژمن کاریەکانى خوی بوو، بەبى ئەو ھى پەنا بو جەنگى سەربازى بەریت، مەبەستى بوو ترس بخاتە دل و دەروونى ئەوانەى لە کاروانەکەى ئەیوبیەکاندا بوون، ھاوکات ورەیان پڕوخینى و ملکەچى داواکانى بن.^{۹۹}

کاتیکیش (بالیان) لە پیککەوتن و سازش کردن لەگەڵ سەلاحەددین بى ئومید بوو بیری کردو ھە جەنگیکى راگەیاندى دەروونى دژ بە سەلاحەددین بەرپا بکات بو ترساندى لەلایەک و جى بەجى کردنى ئامانجەکانى لەلایەکى ترەو^{۱۰۰}، بە سەلاحەددینی گوت: "سولتان ئەو ھە بزائە کە ئیمە خەلکیكى زۆرین لە وشارەدا، بەتەنیا خودا نەبیّت کەس نازانیت، لە جیاتى شەر داواى ئەمان دەکەن، بە برپاى خوایان وەلامیان دەدەیتەو ھە وەلامدانەو ھەکانى تەرت، ھەزبان بە ژیانەو رقیان لە مردنە، ئەگەر بینیمان لە مردن بەو لاو ھىچى تر نە، سویند بە خودا ھەموو ژن و منالەکانمان دەکوژین و مال و

۹۸ دیورانت: س.پ، م ۴ ج ۴ / ل ۳۶ "بارکر: س.پ، ل ۱۰۴، دەلین: "خوشكى سەلاحەددین لەم کاروانەدا بوو، بەلام سەرچاوە ئیسلامیەکان ئاماژەیان پى نەکردو ھە". سبط ابن الجوزي: س.پ، ج ۸ / ل ۳۸۹ "العسلي: فن الحرب الاسلامي، م ۴ / ل ۱۳۵.

۹۹ لەم بارەى ھە (گروسیە) دەلنیت: "ئەم کارە... ئەو دزە دزى ھەى کاریكى پيكرد کە ئەو پەرى بیزارى لە وپژدانى موسلماناندا بخولقینى، زۆرى پى نەچوو سەلاحەددینی ئەیوبى شەرى لەگەڵ خاچ دروشمەکاندا دەست پيكردو ھە، (ارناط) ھەستى موسلمانەکانى سەر لەنوئى گرتیبەردایەو ھە کاتیک کەشتیەکەى خوی خستە نیو دەریای سوورەو ھە پەشەى لە شارە پیروژەکانى موسلمانان وەکو (مەککەو مەدینە) دەکرد، ئەمەش بە لەکەدار کردنىكى گەورەى پیروژترین حویمەتى موسلمانان دەژمیردیت (الحروب الصليبية، ل ۷۳).

۱۰۰ ابن الاثير: الكامل، م ۷ / ل ۳۳۳.

حالیڻشمان دہسوتینین، ناھیلین دواي خوڻان سود له يہک دہرہم يا دينار وہر بگرن، قبول ناکہین ژن و پياومان ئیہانہ بکړین يان بہ ديلي بگړین، ئہگہر له وانه بووینہوہ ئہوا گومہزہ بہر دینہکہ و مزگہوتی (الاقصى) و شوینہکانی تر ویران دہکہین و ہہموو ديلہ موسولمانہکان دہکوژین کہ ژمارہیان (۵) ہزار دہيټ، ھاوکات ہہموو ئاژہلہکان دہکوژین، ئہو کاتہ بو شہر پک دہر دہچین کہ ہہرکہ سيک گيان و خویني خوئی پپاريزی، ئہوکاتہ کہ سيک ناکوژيټ، ئہگہر چہند کہ سيک وہکو خوئی نہکوژيټ، يا بہ سہر بہرزی دہمړین يادلیرانہ سہر دہکہوین^{۱۰۱}. (بالیان) بہم شيوازہ راگہ ياندنہ دہرووذيہ تواني سہلآحہ ددين بترسيټي، ئہو ئامانجہش جي بہجي بکات کہ لہ پيناويدا ھا تووہ.. ئیدی سولتان فہرمانی دہر کرد کہ کوټوونہ وہيہک بو ئہنجومہنی راويژکار يہکہی بہستيت، تاوہکو لہ بارہی ئہوہوہ کاری پيويست بکړيت لہ ئاست قسہکانی (بالیان) راو و بوچوونی خويان دہر بړن.. وہک ترسيک لہو قسانہی (بالیان) وتويہتی کہ ہہمويان لہسہر ئہوہ پيکھاتن کہ وہلامی دنيا بوون بدن بہ خاچ دروشمہکان^{۱۰۲}.

کاتيکيش سولتان سہلآحہ ددين چوہ ناو شاری (قودس)وہ، شيوازی راگہ ياندنيکی دہروونی ئاشتخيوازانہی گرته بہر، کاتيک دہرگاکانی کلّيسہی (القيامہ)^{۱۰۳} ی بہمہ بہستى بيہ شکردنی خاچ دروشمہکان لہو شوینہ پيرؤزہ

۱۰۱ العماد الکاتب: الفتح القسي، ل ۱۲۶-۱۲۷ ابن الاثير: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۴ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۲۱۲-۲۱۴ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۴.

۱۰۲ ابن الاثير: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۵ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۱۵ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۵.

۱۰۳ قیامہ يان قمامہ: مہترين کلّيسہی خاچ دروشمہکان بوو لہ (بيت المقدس)، دہکويټہ ناوہ راستی شارہکہ، گورستانیکي ليہ پئی دلّين (القيامہ)، چونکہ پيان وايہ کہ (مسيح) قیامہتی لہوئ ہہستاوہ، بہلام راستی ناوہکہ قیامہ ذيہ بہلکو القمامہ، چونکہ زلخانہی دانیشتوانی شارہکہ بوو. ہر وہا لہسہر شورای شارہکہ دہستی خراپہ کارانيان دہبری و دزہکانيان تيډا لہخاچ دہدا، بہلام کاتيک مہسيح لہخاچ درا (واتا ئہو کہسہی کہ شيوہی لہ مہسيح دہجوو) لہوکاتوہ ئہو شوینہ پيرؤز بوو لايان.

داخست، به لّام له و بارهیه وه پرسی به گه وره پیاوانی ده ولّه ته که ی کرد.. هندیکیان ئامارّه یان بۆ پوو خاندنی خانوو هکانی ده کرد تاوه کو میوان پووی تینه کهن، هندیکیشیان وتیان ئه وه هیچ سوودیکی لینا که ویتّه وه، چونکه په رستراوی ئه وان له شوینی خاچ و گوږه که یه نه ک چه ند خانوویه کی بینراو، سه لّاحه ددینیش ئه و بۆچوونه ی پئ باش بوو و چاوی له (عمر بن الخطاب) بری کاتی که نه یرو خاند له کاتی پزگار کردنی (بیت المقدس) دا، له هه مان کاتدا فه رمانی ده رکرد به کردنه وه ی بۆ هه رخاچ دروشمیک کاتی که سه ردانی ده کات، به رامبه ر به کرئیه کی دیاری کراو^{۱۰۴}. ئه مه ش بۆخوی جهنگی کی راگه یان دنی ده روونی گه وره بوو له حاله تی نه بوونی شه ردا که سه لّاحه ددین بۆ جئ به جئ کردنی ئامانجه سیاسیه کانی و خولقاندنی حاله تی کی ده روونی پر له ترس و سه رسامی و بیزاری له نیوان خاچ دروشمه کان، به هه مان شیوه ی سه لّاحه ددین.. له کاتی گه مارۆدانی شاری (عکا) دا که ماوه ی دوو سالی خایاند له (۵۸۵ ک/ ۱۱۸۹ ز) تاوه کو سالی (۵۸۷ ک/ ۱۱۹۱ ز) له ماوه ی پیش په روی هه لمه تی سییه می خاچ دروشمه کان به سه رکردایه تی سی له پاشا گه وره کانی ئه وروپا ئه وانیش (فلیب ئوگستس)^{۱۰۵} پاشای فه رهنساو (ریچاردی شیردل) پاشای ئینگلته را و

به لّام ئیمه پیمان وانیه که ئه م شوینه پیروژه زبلخانه بیت). (ناصر خسرو: س. پ، ل ۷۴-۷۵ "یا قوت: س. پ، مع ۴/ ل ۴۴).

۱۰۴ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۱۴۵-۱۴۶.

۱۰۵ فلیب ئوگستس: یان فیلیبی دووم ن که ناز ناوی (الفتح یا الغازی) بوو کوپی لویسی حه وته مه، له سالی (۵۶۱ ک/ ۱۱۶۵ ز) له شاری غینیس له دایک بووه، و له سالی (۵۷۶ ک/ ۱۱۸۰ ز) ببووه پادشای فه رهنسا. به شداری هه لمه تی سییه می خاچ دروشمه کانی کرد بۆ پزگار کردنی قودس، شه ری هه ردوو پادشای ئینگلیترای کرد (هنری دووم و ریچاردی شیردل) ی کوپی و توانی سه ریکه ویت به سه ریاندا. له سالی (۶۲۰ ک/ ۱۲۲۳ ز) کۆچی دوا ی کرد. (العسلی: فن الحرب الاسلامی، مع ۴/ ل ۲۲۳، په راویزی (۱)).

(فردريك بهريره رۇسا) ئىمپىراتورى ئەلمانىا بون^{۱۰۶}، لەو شىۋازە راگە ياندەنە دەروونىانەى كە (فردريك بهريره رۇسا) بەكارى دەھىنا لەكاتى خۇئامادە كردن بۇ ھەلمەتى سىيەمى خاچ دروشمەكان نوسىنى نووسراوىك بوو بۇ ئەو سەركردانەى كە سوپاكەى بە ولاتەكەيان تىدەپەرپىت وەكو پاشاى (المجر- ھەنگارىا) و ئىمپىراتورى (بىزنطى)، (اسحاق أنجيليوس) و سولتانى سەلجۇقى (قلىج ارسلان) و نامەيەكى بە نوینەرېك بە ناوى (ھنرى دييتز) نارد كە ھەرەشەو گۆرەشە بوو لە سەلاھەددىن و داواى لىدەكرد ھەموو (فەلەستىن) يان بۇ بگىرپىتەو و لە گۆرەپانى (صوعن)^{۱۰۷} پووبەرووى بىيىتەو. لە سالى (۵۸۴/ك ۱۱۸۸ز) نوینەرى (بىزنطى) يە كان گەيشتە (نورمېرگ) لە ئەلمانىا بۇ خۇئامادە كردن و كۆكردنەو پىداويستى تەواو بۇ كارئاسان كردنى تىپەر بوونى سوپاى خاچ دروشمەكان بە ولاتى ئىمپىراتورى (بىزنطى) دا. ھەرۈەھا لە سالى (۵۸۵/ك تشرىنى دووھى ۱۱۸۹ز) پاشاى (المجر) و سولتانى (سەلجۇقى) وەلامى داواكارىيەكەى (فرىدريك بهريره رۇسا) يان دايەو و پەيمانى ھاوكارىان پىدا. بەلام وەلامى سەلاھەددىن بەھىز بوو، دەربارەى ئەم وەلامە (سعداوى) دەلېت : "گيانى ئازايەتى عەشايەرى كوردى و دىلۇماسىيەتى ئەيوپىيى مىصرى پىوھ ديارە"^{۱۰۸}. ئەمەش بۇخۇى شىۋازىكى راگە ياندەنى دەروونى بوو كە سولتان سەلاھەددىن لە دژى بهريره رۇسا پىادەى كرد. راگە ياندەنى جەنگى دەروونى لەكاتى شەردا ھۇكارىكى گشت گىرو تەواو لە ھەلوئىستى سەربازى كە لە

۱۰۶ گروسىيە: س.پ. ۷۶.

۱۰۷ صوعن: ئىستىئاسراوھ بە (صمان الحجر) لە پۇژھەلاتى پووبارى نىل لە ولاتى مىصر ئەو شۆئەيە كە فىرەئون و موسا بەيەك گەيشتن. بىروانە (رنسىمان: س.پ. ج ۳/ ۳۳).

۱۰۸ التاريخ الحربي ۲۱۸.

هه موو کاتیځدا کاریگه‌ری هه‌یه^{۱۰۹}، هه‌لده‌ستی به پروخاندنی وره‌ی هی‌زی دوژمن، هه‌روه‌ها راگه‌یانندی ده‌روونی له‌سه‌رده‌می جه‌نگدا هه‌ولده‌دات بو پی‌گرتن له‌ئەندامانی سوپاکه‌ی بو‌ئەوه‌ی نه‌چنه‌ به‌ره‌ی دوژمنه‌وه، و هه‌ولدان بو‌ئەوه‌ی دۆسته‌کانی دوژمن بی‌لایه‌ن بکات و کاریگه‌ری کردنه‌ سه‌ر سوپای دوژمنه‌وه به‌وه‌ی که به‌ره‌نگاری هی‌چ سوودیکی نییه^{۱۱۰}.

ئەمە‌ی دوا‌ییان واتە ئیمپراتۆری ئە‌لمانی‌ا له‌ ماوه‌ی به‌‌پێوه‌ چوونی هه‌لمه‌تی ناوبراودا جه‌نگی‌کی راگه‌یانندی ده‌روونی دژ به‌ سه‌‌لا‌حه‌‌د‌دین به‌‌ریا کرد، کاتی‌ک نامه‌یه‌کی درێژی بو‌ نووسی له‌ سالی (٥٨٤/هـ/١١٨٨ز) و داوای له‌ سه‌‌لا‌حه‌‌د‌دین کرد ده‌ست له‌ (بيت المقدس) و ناوچه‌کانی تری پوژ‌ه‌لات که له‌‌خا‌ج دروشمانی بووه‌وه هه‌‌لب‌گ‌ری‌ت، (فریدریک) سه‌‌لا‌حه‌‌د‌دینی له‌ مه‌ترسی ئە‌نجامه‌کانی ئە‌م شه‌ره‌ ئاگادار کرده‌وه^{۱۱۱}، که‌چی سه‌‌لا‌حه‌‌د‌دین له‌هه‌مان سا‌لدا به‌رامبه‌ر به‌وه به‌جه‌نگی‌کی راگه‌یانندی ده‌روونی له‌ پی‌گه‌ی نامه‌یه‌کی درێژه‌وه وه‌‌لام‌ی نامه‌که‌ی (به‌‌ره‌‌و‌سا‌ی دایه‌وه، نامه‌یه‌که که‌ حه‌ماس و هی‌زو متمانه‌ی سه‌‌رکه‌وتنی لی‌ئ‌ه‌رژا، که‌ بو‌‌خ‌و‌ی نیشانه‌ی دیبلۆماسیه‌تی‌کی به‌‌رزو گ‌رن‌گ‌یدانی‌کی به‌‌رفراوان بوو به‌‌سیاسه‌تی نی‌و ده‌وله‌تی هاوچه‌رخ دووپاتی کرده‌وه که‌ سووره له‌سه‌ر به‌‌زۆر گ‌ی‌را‌نه‌وه‌ی (صورو طرابلس و انطاکیا) و ئە‌وه‌ قه‌‌ل‌ایانه‌ی خا‌ج دروشمه‌کان که‌ له‌‌پو‌ژ‌ه‌لاتدا ماون، ئە‌گه‌ر زوو به‌‌زویی سه‌‌رکرده‌کانی خو‌ به‌‌ده‌سته‌وه نه‌‌ده‌ن. هه‌روه‌ها سه‌‌لا‌حه‌‌د‌دین ئاماژه‌ی بو‌ په‌‌رینه‌وه له‌ ده‌ریای ناوه‌‌راست کرد بو‌

۱۰۹ نصر: س.پ، ج ۱/ل ۱۱۰.

۱۱۰ رشتی: س.پ، ل ۲۷۳.

۱۱۱ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی زۆری‌ک له‌‌گه‌‌لانی ئە‌وروپا هاوکاری ده‌بن و شان به‌‌شانی هی‌رش ده‌ک‌نه‌ سه‌‌ر پو‌ژ‌ه‌لات و قه‌‌ل‌ا‌و شو‌ینه‌کانیان ته‌‌ختی زه‌وی ده‌ک‌ن و ما‌ل‌و گ‌ین‌گه‌‌کانیان وێ‌ران ده‌ک‌ن، ژنه‌‌کانیان ده‌بن و مناله‌‌کانیان هه‌‌تیو ده‌‌خ‌ن.

داگیرکردنی خودی ئه وروپا، ئه گهر (به ره رۆسا) پئی له سهر هه پره شه کردن له سهر ناشتی و ئاسایشی ناوچهی پوژژه لاتدا هه لئه گریت^{۱۱۲}.

(پیچارد شیردل) شیوازیك له شیوازهکانی جهنگی پراگه یاندنی دهروونی به کارهینا که بریتی بوو له کاری چه واشه کاری و فرت و فیل بوخوی و جاریکیان نوینه ری خوی په وانه ی لای سولتان سه لآحه ددین کرد^{۱۱۳}. پاشان خاچ دروشمه کان ناچار بوون که له (الرملة) سالی (۵۸۸/ک/۱۹۲ن) بکشینه وه و بو داواکردنی پیکه وتن و ناشت بوونه وه نوینه ریان نارد، کشانه وه ی پیچارد کاردانه وه یه کی گه وری هه بوو له نیو پیزی موسلمانانه کان و سه لآحه ددین هه ناسه یه کی پیا هاته وه و وری سه ربازه کانیشی به رزببووه^{۱۱۴}. وه کو له م ئایه ته دا هاتووه: { وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ }^{۱۱۵} (پیچارد) نامه یه کی بو سه لآحه ددین نارد، تییدا هاتبوو "موسلمانانه کان هیلاک بوون و ولات ویران بوو، مولک و مالیکی زور به فیرو درا، خه لکیکی زور کوژرا، ئه م کارهش هه قی خوی بردو هیچ باسیک نه ماوه ته نیا قودس و خاچ نه بیست. قودس په رستگامانه و هه رگیز ده ستبهرداری نابین و هه مووشمان له پیناوی بکوژیین وازی لی ناهینین، ولاته کان هه موومان بو ده گیرنه وه، و خاچی خاچان لای ئیوه ته نیا داریکه هیچ به هایه کی نییه، به لام لای ئیمه زور پیروزه سولتانه کان بو فه رمان په وایی به کاری ده هیئن، ده مانه وی له و

۱۱۲ سعداری: الحرب والسلام، ل ۲۱-۲۲.

۱۱۳ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۵۰۱ ابن شداد: س. پ، ل ۱۵۱.

۱۱۴ المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۱۰۹ عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ل ۸۹۳.

۱۱۵ واته: "ئه گهر داوای شه ریه سیان کرد، قبولی که و هه رخوت به خودا بسپیره" هه خوی گویندیر و زانایه"، سوره تی ئه نفال، ئایه تی ۶۱. وه رگیپاوی ماموستا هه ژار.

هیلایه پشوو بدهین" ^{۱۱۶}. ههروهه (پیچارد) له کاتی دانوساندنه کانی له گهڵ سولتان سه لاهه ددینی ئه یوبی شیوازی هه ره شهو زۆری به کار دهینا، بۆ نمونه به سه لاهه ددین دهلی: "به دواکه وتنم له خۆبایی مه به، بهران دوا ده که وی بۆ ئه وهی قوچ بووه شیینی" ^{۱۱۷}.

سه لاهه ددین له وه لاما وتی: "قودس چۆن هی ئیوهیه ئاوا هی ئیمه شه، و لای ئیمه زۆر پیروتره وه کو لای ئیوه، چونکه پیغه مبه رمان (د.خ) له ویوه چوو بۆ ئاسمان و شوینی کۆبوونه وهی فریشته کانه، و باوه ر ناکه م هیچ کاتی وازی ئی بهین و ناکری باسی ئه و شته لای موسلمانانه کان بکهین، به لام و لاته کانیش له بنچینه دا هی ئیمه ن و ئیوه به شیوهیه کی کت و پر دهستان به سه ریاندا گرت، که به هوێ لاوازی ئه و کاته ی موسلمانانه کانه وه بوو، و له ناو چوونی خاچیش به دهستی ئیمه کاریکی مه زنه، و ناتوانین واز له هیچ شتی بهین ئه گه ر له به رژه وهندی گشتی موسلمانان نه بیی" ^{۱۱۸}.

ئه گه ر ناوه روکی هه ردوو نامه که شی بکهینه وه ده بینین نامه ی یه که م بوئی دوړاندنی ئی دیست له لایه ن (پیچارد) وه، که ئاماژه بو هیما ئایینییه کانیان ده کات و وه کو قودس و ئاماده ن له پیناویدا فیداکاری بده ن و به وه کو تاییی پی دینیت که سه لاهه ددین خاچه که یان پی بداته وه، و نامه ی دووهم به زمانیکی پر له هیزو (منطق-لۆژیک) وه لامی ده داته وه و باسی مافیکی ره وای موسلمانانه کان ده کات. هه ردوو نامه که به زمانیکی پروپاگهنده ی ئایینی نوسراون که له ناوه روکدا باس له ترس و توقاندن ده که ن له پینا و به دهسته ئینانی ده سه که وت و شکانی به رامبه ر.

۱۱۶ ابن الفرات: س.پ، ۴م ج ۲/ ل ۳۹.

۱۱۷ بروهه (ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۹۰-۳۹۱).

۱۱۸ ابن الفرات: س.پ، ۴م ج ۲، ل ۳۹-۴۰.

به‌شی پینجه‌م
شیّوازه‌کانی تری جه‌نگی ده‌روونی

شیوازەکانی تری جەنگی دەروونی

هیچ سنووریکی دیاریکراو و شیوازیکی تایبەت بۆ جەنگی دەروونی نییە، بەڵکو هەموو ئەم ھۆیانە دەگرێتەوێکە لە پیکانی ئامانجدا بەکار دێن و پێیان دەوترێ شیوازەکانی جەنگی دەروونی^۱، لەگەڵ ئەوەشدا شیوازەکانی جەنگی دەروونی بۆتە زانیارییەکی گرنگ و پەڕوێندێ بە جەنگ و پرۆپاگەندە و توانا و سنوورەکانیەوێکە^۲، چونکە بۆ ئیفلێج کردنی وری دوژمن و کەم کردنەوێ توانای لە جەنگداو ترس خستەنە نیو دڵەوێ بە مەبەستی خۆ بە دەستەوێ دانیان، ئەم جوړە جەنگە لە شەڕ و ئاشتی دا هەر بەردەوامەو پێش روودانی شەڕ بە مەبەستی دابەزاندنی وری دوژمن و ناچارکردنی بۆ خۆ بە دەستەوێ دان بە کار دیت^۳، چەندین لایەنی ژیان دەگرێتەوێ لەوانە سیاسەت و ئابووری و کۆمەلایەتی ... تاد، هەروەها جەنگی دەروونی بە ترسناکترین جەنگ دادەنریت و بۆ بە دەستەوێنان و جێبەجێکردنی پلانیکی ستراتیژی، چونکە بە کارەوێنانی پلانیکی بە مەبەستی کارکرنە سەر پاو سوژ و پەفتاری کۆمەلە کەسیک پیاوێ دەکریت^۴، لە سەر دەمی دەوڵەتی ئەیوبی و بە تایبەتی لە سەر دەمی سولتان سەلاحەددین دا چەندین جوړی جەنگی دەروونی و شیوازەکانی زۆر بە لیوێ شاوێی بە کارەوێنراو، و کاریگەری جەنگە دەروونییەکانی هاوشان و پالپشتی سوپا چە کدارە کە ی بوو، بە کارەوێنانی ئەم جوړە جەنگە و شیوازەکانی هاوشانە یان لەگەڵ مەبەستەکانی جەنگی دەروونی و

۱ الدباغ: المرجع فی الحرب النفسية، ل ۵۹.

۲ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۷۸.

۳ زهران: علم النفس الاجتماعي، ل ۳۵۶.

۴ عبدالله: الحرب النفسية و الشائعات، ل ۱۵.

تاقیکردنه وه کانیدا یه ک ده گریته وه، ئەم تاقیکردنه وانە لە جەنگەکانی
 سەڵاحەددینی ئەیوبی دا دژی خاچ دروشمەکان بەتەواوی پەنگی
 داوێته وه^۵، ئەو کارانەی کە سولتان سەڵاحەددین لە ولاتی شام و مصر و
 ناوچە کەدا کردی، پراکتیزە کردنیکی سەرکەوتووی جەنگی دەروونی بوو
 شان بە شانی ئەو جەنگانەی کە سوپاکە ی دەیان کرد.

بۆیە بە دەست هێنانی ئەم سەرکەوتنانەی لە بەرهەکانی شەپدا بو
 پیادەکردنی (جەنگی دەروونی) دەگەڕێتە وه، بەلام لە سنوورو
 چوارچۆیەکی دیاریکراودا، کە لە خزمەت ئەو ئامانجانەدا ییت کە هیزە
 چە کدارەکانی هەولێ بە دەست هێنانی دەدەن^۶.

۵ نوفل: الحرب التفسية من منظور اسلامي، ل ۱۹۳.

۶ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۲/ ۲۱۲ - ۲۱۳.

باسی یه کهم: جهنگی دهرونی به هیزکراو

Reinforced

ئەو جهنگه دهرونییه که ئاراسته‌ی گهلانی ناوچه پزگارکراو و داگیرکراوه‌کان ده‌کریّت، له‌گه‌ڵ بوونی چەندین ئامانج بۆ به‌هیزکردنی کرده سه‌ربازیه‌کان له‌هه‌ریمی داگیرکراوی دوژمندا^٧، ئەو‌ه‌ش بۆ به‌ده‌سته‌یه‌انی فراوانترین بوار له‌هه‌ماهه‌نگی کردنی مه‌ده‌نییه‌کان له‌گه‌ڵ هیزه‌کانی (سوپادا)، که هه‌ول د‌ه‌دات بۆ چه‌سپاندنی کۆله‌که‌کانی ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ی که جهنگی دهرونی ستراتیژی و تاکتیکی به‌ده‌ستیان هی‌ناون و گو‌پ‌رانی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ بۆ راستیه‌کی ته‌واو نه‌گو‌پ‌ر^٨، پ‌ی‌گه‌کانی ئەم بواره‌ش بریتین له به‌شداریکردنی که‌رتی خزمه‌تگوزاری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی پ‌ی‌نمايه‌کان بۆ پاراستنی ئاسایش و ئارامی و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی راستیه‌کان و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی پروپاگه‌نده‌و در‌و‌و بایه‌خ دان به‌و کارانه‌ی که له‌پاشه‌پ‌و‌ژدا د‌و‌ای ته‌واو بوونی شه‌ر ده‌ک‌ری‌ن^٩.

سه‌لاحه‌ددین ئەم جو‌ره‌ جهنگه دهرونییه‌ی پیاده ده‌کرد، بۆنمونه پاش وهرگرتنی ده‌سه‌لات له ولاتی مصر توانی له ماوه‌یه‌کی زو‌ر که‌مدا خ‌و‌ی پ‌ی‌ش بخات و هه‌موو کاروباری مصری خسته ژ‌ی‌ر ده‌ستی خ‌و‌یه‌وه، هه‌روه‌ها به په‌وشت‌ی‌کی باش له‌گه‌ڵ مصریه‌کاندا ده‌ج‌و‌لایه‌وه و زو‌ر پ‌ی‌زی ل‌ی‌ده‌گرتن و مال و دارایی به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کردن^{١٠}، له‌چوارچ‌ی‌وه‌ی ئەو

٧ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ١٧٩.

٨ عبدالله: س.پ، ل ١٨.

٩ الدباغ: المرجع فی الحرب النفسية، ل ٤٩.

١٠ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٣١٧ "ابن شداد: س.پ، ل ٤٩" أبو شامة: الروضتين، ج ١/ ٧ "المقريزي:

الخط، ج ١/ ٣٥٤ "ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦/ ٧" رفعت: س.پ، ل ١٦٤.

جەنگە دەروونىيە بەھىز كراوھ لەناو ھەموو ئەو باج و سەرانیەدا كەلەسەردەمى خەلافەتى فاتمىەكاندا لەسەريان دانرابوو، توانى خۆى بكات بە خوشەويستىن كەس، ئەويش بە لابردن يان سووكردنى باج و سەرانیە لەسەريان^{١١}. ھەرەھا بەتال كردنەوى ئەو باجانە كەببون بار گرانى لەسەر كۆمەلگا ھەرەك ئەوى مىرى شارى (مكە) بە سەر حاجىيەكانى سەپاندبوو، ھەرەكو (ابن الاثير) دەلييت: "گەرەوى (مكە) فەرمانىدابوو پيشەكى حاجىيەكان باجيان لە (جەدە) بدن"^{١٢}، بەم كارەش ستەمىك بوو كەوتبوو سەر حاجىيەكان، پاشان سولتان سەلاحەددىنى ئەيوبى ئەم ياسايانەى ھەلۆەشانەو بەچەند شتىك، قەرەبووى بۆ گەرەوى شارى (مكە) كردەو، لەوانە ھەموو سالىك بارى (٢٠٠٠) دوو ھەزار عەلبە دانەويلىەى بۆ پەوانە دەكرد، بەو مەرجەى بەسەر خەلكى شارى (مكە) مەدينە) دا دابەشى بكات، بەم كارەش سولتان سەلاحەددىن ئەو گرانيەى لەسەر خەلك لابرد، بە مالى (بيت المال) قەرەبووى كردەو بۆ خەلكى ئەم دوو شارە، بەھەمان شىواز لەگەل دانىشتوانى شام و ناوچەكانى تر ئەو كارانەى دەكرد^{١٣}.

١١ ابن الاثير: الكامل، مج ٧ / ٢٠٢ ل ابن قاضى شەبە: س.پ، ل ٢١٥ "مجهول: مخطوطة تاريخية عن الدولة الايوبية، نسخة مصورة عن نسخة مكتبة الاوقاف في الموصل، ورقة ١٧. بېوانە پاشكۆى ژمارە (٢).
١٢ الكامل، مج ٧ / ٢٠٢.

١٣ لە كۆتايى دەولەتى فاتمى دا بېرى ئەو باجانە لە رادەبەدەر بوو (القلقشندي: صبح الاعشى، ج ٣ / ل ٤٦٦)، ھەموو شتىكى دەرگەرەو كە كرين و فروشتنى پيەدەكرا، تەنانەت شاوى خواردنەوى روبارى (النيل) ييشى ئى بەدەر نەبوو. (ابن جبير: س.پ، ل ٢١)، سەرەپاى دانانى باج لەسەر حاجىەكان لە كاتى حەج كردن (ابن خلدون: المقدمة، ل ٢٨١)، ھەرەھا گەرەوى ئەندەلوسى (ابن جبير) باس لەو دەكات كە لەكاتى سەردانەكەى سالى (١١٨٢/ك ٥٧٨) دا بېتيويەتى دەلييت: "يەكەم شت كە بېنيەمان لە رۆژى دووەدا لە كاتى دابەزىمان لە شارى ئەسكەندەريە ھاتنى كارمەندانى (ئەمىندارى كەشتيەكان) بوون بۆ ناو كەشتيەكان لەلايەن سولتانەو بۆ دەستپيشانكردنى ھەموو ئەو كالا و كەل و پەلانەى كە تيايدا بوو. پرسیاريان لە ھەموو حاجىەكان دەكرد لەبارەى ھەموو ئەو كالا و شەمەك و دراوانەى پيشان بوو بۆ دانى

کاتیک خاچ دروشمه‌کان زانیان سه‌لاحه‌ددین کراوته وه‌زیر، زۆر دل‌گران بوون، بۆیه هه‌لمه‌تیاں برده سهر (دمياط و غزّة) و گه‌مارۆيان دان، به‌لام سه‌لاحه‌ددین توانی تیکيان بشکينيت، و به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستا پړوشت تاكو به‌نده‌ری (عقبه) شی پزگارکرد که ده‌که‌وێته سهر ده‌ریای سوور له ده‌روازه‌ی مصر^{۱۴}.

به‌مه پێگای حاجیه‌کانی مصر کرایه‌وه و هاوکات به‌بێ ترس ده‌یان توانی هاتووچۆ بکه‌ن، دواى ئه‌وه‌ی (مکوس)^{۱۵} ی له‌سهر هه‌لگرتن و بازرگانی مصری ئازاد کرد و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک باج و گومرگ له هه‌ندى له‌و کالۆ شت و مه‌کانه وه‌رنه‌ده‌گیرا^{۱۶}، له‌چارچیه‌ی ئامانجه ده‌روونیه به‌هێز کراوه‌که‌ییدا ئه‌م شیوازه ده‌روونیه لای خه‌لیفه‌و مصریه‌کان خو‌شه‌ویستی کرد، وای له خه‌لکی مصر کرد که ده‌ست له مه‌زه‌به‌ی شیععه هه‌لبگرن و بچنه ژێر ئالای ده‌وله‌تی ئه‌یوبی به‌سه‌رکردایه‌تی سه‌لاحه‌ددین، و بینه سه‌ربازی خه‌بات کار بو‌ به‌ره‌هه‌لستیکردنی خاچ دروشمه‌کان و زالبوون به‌سهر هه‌موو ئازاواچیه‌کاندا^{۱۷}.

زه‌کات^{۱۸}، (رحله ابن جیبر: ل ۱۳۰)، ره‌سمی مکوسی سهر حاجیه‌کان به‌رده‌وام بوو تاكو له سه‌رده‌می سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبیدا لا‌برا، له سالی (۵۶۷/ک ۱۱۷۱) سولتان سه‌لاحه‌ددین زۆربه‌ی مکوسه‌ نا شه‌ریه‌کانی سه‌رده‌می فاتمیه‌کانی له مصر و قا‌هیره‌دا لا‌برد. (رحله ابن جیبر: ل ۳۰) ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ل ۳۲۰ النویری: س.پ، ج ۲۸/ ل ۳۵۹ ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۳ بو‌ زیاتر زانیاری به‌روانه اسماعیل: بازرگانی میسر له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی‌دا).

۱۴ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۲۰۷ ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۴.

۱۵ مکوس: باجیکی سه‌رانه‌یه له حاجیه‌کان وه‌رده‌گیرا که به‌ری (۷۰۵) هه‌وت دینارو نیوی مصری بوو. (ابن جیبر: س.پ، ل ۳۰-۳۱).

۱۶ ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ل ۲۰۵ النویری: س.پ، ج ۲۸/ ل ۳۶۶ الصغدی: س.پ، ج ۲۹/ ل ۶۱.

۱۷ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۲۰۲ ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۷۲ نوری: سیاسة صلاح الدین، ۱۰۸-۱۰۹.

بۆ نمونه سولتان سه لاهه ددين بۆجيه جي كوردنى ئامانجه دهر ونييه به هيز كراوه كهى خوى، دهستى به ئاوه دان كوردنه وهى مصر و كوردنه وهى نه خوشخانه و دروست كوردنى شورا كرو گه لى خزمه تگوزارى ترى نه جامدا. ههروها بۆ بلاو كوردنه وهى مه زه بهى سوننى و گرنگيدان به فقهى شافعى چوار خويندنگاى به ناوى (الناصرية^{١٨} والمالكية^{١٩} و السيوفيه^{٢٠} و الصلاحية^{٢١}) وه كرده وه، ههروها (بيمارستان) هكانى^{٢٢} چا كرده وه^{٢٣}. بهم شيويه هه ره كهه پوژ وه دهستى كرد به ريگه خوش كردن، بۆ لابر دنى فه رمانه وايى فاتميه كان و مصر بجيته ژير ئالاي ده ولته تى ئه يوبى و پزگار كوردنى له هه موو مه ترسيه ك، كه له لايه ن خاچ دروشمه كانه وه پووى تيبكر دايه^{٢٤}.

سه لاهه ددين له شارى ديمه شق شيوازيكى نويى له شيوازه به هيز كراوه دهر ونييه كاني گرته بهر، هه وليئه دا له چوار چيوه ئامانجه دهر ونييه كاني لايه نگرى گه ل بۆخوى مسوگه ر بكات، يه كسه ر فه رمانى خه رج كردن و دابه ش كوردنى پارهى به سه ر گه لدا ده ركرد^{٢٥}، و داواى لادانى باج و هه لوه شان دنه وهى ئه و لايه نه دريوو خراپانه ي كرد له پاش مردنى (نورالدين

١٨ النويري: س.پ، ج ٢٨ / ٣٦٣.

١٩ المالكية: پيى دوترا (القمية)، المقريري: الخطط، ج ٤ / ١٩٣-١٩٤.

٢٠ المقريري: الخطط، ج ٤ / ١٩٦.

٢١ السيوطي: حسن المحاضرة في اخبار مصر والقاهرة، ج ٢ / ١٤٢.

٢٢ بيمارستان: وشه يه كى فارسيه له دوو برهه پيك هاتوه، (بيمار) به واتاي نه خوش، و (ستان) به واتاي شوين يان جيگا، و اتا شويني نه خوش، (المقريري: الخطط، ج ٤ / ١٩٤-١٩٤) ابن منظور: لسان العرب، ج ٦ / ٢١٧ الشيبال: تاريخ مصر الاسلامية، ج ٢ / ٥٢ عيسى بك: تاريخ البيمارستان في الاسلام، ل ٤).

٢٣ النويري: س.پ، ج ٢٨ / ٣٦٣.

٢٤ النويري: س.پ، ج ٢٨ / ٣٦٤-٣٦٤ ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦ / ٧٢.

٢٥ ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ١٩-٢٠ ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦ / ٢٢ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ٤ / ١١٢.

محمود) هاتبووه کایه‌وه، کار به ده‌ستان و لایه‌نه به‌پر سه‌کانیشی له جیبه‌جی کردنی بریاره نوییه‌کانی ئاگادار کرده‌وه^{۲۶}، وهک هه‌ول‌دانیک بۆ ئه‌وه‌ی پێزی خه‌لکی دیمه‌شق مسوگهر بکات و له‌پرووی ده‌روونی و مه‌عنه‌ویییه‌وه کاریگه‌ریان لیبکات و کار بۆ حوکمی نوێ بکه‌ن که سه‌لاحه‌ددین ده‌بیات به‌پێوه^{۲۷}، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی که‌سیکی خودا په‌رست بوو، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی په‌زنامه‌ندیان مسوگهر بکات، هه‌ولێ پازیکردنی زانا ئایینییه‌کانی دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانا ئایینییه‌کان شوینیکی گه‌وره‌یان له‌ دلی خه‌لکیدا هه‌بوو ئه‌م کاره‌ی کاریگه‌رییکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ده‌روونی خه‌لکی به‌جیه‌شت^{۲۸}، سه‌لاحه‌ددین سه‌ردانی مائی داوه‌ری داوه‌ران (کمال الدین الشه‌رزوری)ی^{۲۹} کرد، چووه‌ ژووره‌وه‌و سلاوی خۆی له‌ خاوه‌ن مال کرد، هه‌رچه‌نده‌ خراب له‌یه‌کتر گه‌یشته‌نیک له‌نیوانیاندا هه‌بوو، که‌چی سه‌لاحه‌ددین ئه‌مه‌ی پشت گوێی خست، ئه‌مه‌ش بۆ شه‌رزوری به‌تایبه‌تی بۆ دیمه‌شقیه‌کان به‌گشتی مانای ئه‌وپه‌ری نیه‌ت پاک‌ی و په‌وشت جوانی هه‌بوو^{۳۰}.

-
- ۲۶ ابن شداد: س.پ، ل ۵۷ "النويري: س.پ، ج ۲۸/ ۳۷۵" المقريزي: السلوك، ج ۱/ ۱۶۸ "ا.ر.جب: س.پ، ل ۱۲۵.
- ۲۷ الرهاوي مجهول: س.پ، ل ۲۰۷.
- ۲۸ ابن شداد: س.پ، ل ۱۴-۱۵ "ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۲۳۶" ايليسيف: س.پ، ل ۴۴۸ "زكار: س.پ، ل ۹۳.
- ۲۹ کمال الدین الشه‌رزوری: ناوی (محمد بن عبدالله بن قاسم)ه، له‌ سالی (۱۰۹۲/ک/ ۱۰۹۸)ن له‌دایک بووه، له‌سه‌رده‌می (نور الدین محمود) دا داوه‌ری داوه‌ران (قاضی القضاة)بووه، واتا له‌و کاته‌ی سه‌لاحه‌ددین به‌پرسی پۆلیسی دیمه‌شق بوو، زۆر جار کێشه‌ دروست ده‌بوو له‌نیوانیان له‌کاتی به‌پێوه‌ بردنی کاروباری دیمه‌شق، تاکو سالی (۵۷۰/ک/ ۱۱۷۴)ن له‌ دیمه‌شق مایه‌وه، پێش مردنی سالی (۵۷۲/ک/ ۱۱۷۶)ن داوای له‌ سه‌لاحه‌ددین کرد که (ضیاء الدین)ی برای له‌ شوینی دامه‌زرێت، سولتان وه‌لامی داواکارییه‌که‌ی دایه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌ چاکی په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ردوولا. (ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۰/ ۳۶۸ "ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۲۰" التكريتي: الايوبيون في شمال الشام والجزيرة، ل ۷۷.
- ۳۰ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۵۵ "ابن تغري بردي: س.پ، ج ۶/ ل ۷۴.

داوهرى داوهران جواتترین پيشوازی ليکورد و پابه‌ند بوونی خوئی بو
 رایگه‌یاند له نیو کۆبوونه‌وهی ئاماده بوواندا راگه‌یاندو وتی: "دَلنیا به پریار
 بریارته، ولات وولاتی خۆته"^{۳۱}، ئەم وشانه راگه‌یاندنیکی گشتی بوو بو
 دیمه‌شقییه‌کان به پابه‌ند بوونیکی ره‌ها بو سولتان سه‌لاحه‌ددین، ئەمه‌ش
 ئەنجامی ئەو شیوازه به‌هیز کراوه بوو که به‌رامبه‌ر خه‌لک و زاناکانی شام
 به‌مه‌به‌ستی راکیشان و یه‌کخستنی هیزه‌کانیان له‌ژێر ئالای خۆیدا به‌کاری
 هیئا بو تیکووشانی درێژخایه‌نی خوئی دژ به‌خاچ دروشمه‌کان. هه‌ر کاتی‌ک
 سه‌لاحه‌ددین ده‌چوووه ناو قه‌لایه‌ک یان شارێک له‌و قه‌لای و شارانه‌ی که‌سه‌ر
 به‌یه‌کێک له‌و میره‌ موسلمانانه‌ی له‌ سه‌نگه‌ری دژ به‌ ئەودا بوون، ئەوه
 لیبوردنی گشتی بو خه‌لکی ئەو شوینانه‌ راده‌گه‌یاند، نمونه‌ش له‌سه‌ر ئەو
 شارانه‌ی لیبوردنیان بو ده‌رکراوه، شاری دیمه‌شق له‌ سالی
 (۵۷۰/ک/۱۱۷۴ز) دا ئەو کاره‌ی سه‌لاحه‌ددین ریگه‌ی بو راکیشانی سه‌رنج و
 پرسی خه‌لک خوشکرد، له‌هه‌مان کات بووه هاندهرێک بو خه‌لکی ناو
 قه‌لکه‌یان تا خو به‌ده‌سته‌وه‌ بدن، له‌به‌ر ئەوه‌ی پيشتر له‌ په‌یره‌و کردنی ئەو
 سیاسه‌ته‌ دَلنیا بوون. بو نمونه‌ خاوه‌نی هه‌ردوو قه‌لای (حصن کیف)^{۳۲} و
 (الر‌ها) سالی (۵۷۸/ک/۱۱۸۲ز) به‌م شیوه‌یه‌ ملیان بو سه‌لاحه‌ددین
 که‌چکرد^{۳۳}.

سه‌لاحه‌ددین به‌زۆری ئەم جوړه‌ جه‌نگه‌ ده‌روونییه‌ی به‌کارده‌هیئا، بو نمونه
 هه‌ر قه‌لایه‌ک یان شارێکی ده‌خسته‌ ژێر رکیفی خۆیه‌وه‌ جگه‌ له‌یه‌ک مه‌رج

۳۱ ابن‌الع‌ماد: س.پ، ج ۴/ ۴۴۳ "سعداوی: التاريخ الحربي. ۵۹ل.

۳۲ حصن کیف: شارۆچکه‌و قه‌لاییه‌کی مه‌زنه، ده‌روانیته‌ سه‌ر پووباری ديجله‌له‌ نیوان نامه‌د و جه‌زیره‌ی
 (ابن‌عمر) له‌ دیار به‌کر. (یاقوت: س.پ، ج ۲/ ۱۵۳).

۳۳ أبو شامة: الروضتين. ج ۲/ ۳۲، ابن‌واصل: س.پ، ج ۲/ ۱۳۶ "المقریزی: السلوك، ج ۱/ ۱۶۷-

هیچ مەرجیکی تری بەسەر خەڵکە کە یەدا نە دەسە پاند، ئەو مەرجەش ئەو بوو لە کاتی گەشت و ئالۆزێه کاند، و دەبوا یە سەربازەکانی شارە ک پشتگیری و هاوکاری سوپای سولتان بکەن، و لە هەمان کاتدا شارە کەشی بە هەموو ئەو سەر وەت و سامانە وە کە تیا یە تی بوو خەڵکە کە ی بە جێ دە هیشت نمونه ش لە سەر ئەم کارانە ی سە لāحه ددین زۆر، وەکو شاری (حلب) کە ل سالی (٥٧٩هـ/١١٨٣ز) دا خستیه ژێر دەسە لات ی خو یە وە و هیچ مەرجیک بە سەر ئە تابکی ئەو شارە دا کە (عماد الدین زکی) ^{٣٤} بوو نە سە پاند ^{٣٥}، جگ لە ناردنی ئەو سەربازانە ی کە لە خزمە تی داگیرکەراندە بوون بە (خو پيشاندان و ئامادە بوون بەرامبەر داگیرکەر) ^{٣٦}، بیگو مان ئەو شیوان دەروونی یە زۆر لە شارە موسلمانەکانی ناچار کرد ملکه چی سە لāحه ددین بن و پەنا نە بە نە بەر جەنگ، لیبوردن بوو هە رکە سیك بوو کە بە بێ شەر خو، بە دەستە وە بدایە، بە مەرجیک کە لە کاتی بوونی هە پە شە ی دە رکید سەربازەکان یە ک بن و بە باشی هاوکاری بکەن وە ک چۆن لە قە لای (حصه کیف) دا ئە مە پرویدا. ^{٣٧}

پاش ئەو سە رکە وە تە مە زنە ی سە لāحه ددین لە شە پی (حطین) دا بە دەست هینا، هی زە کانی بەر وە پيش چوون بوو بە نە دەر ی (عکا)، خە لکە کە بە بێ شە لە (جمادی یە کە می سالی (٥٨٣هـ/١١٨٧ز) خو یان دایە دە س:

٣٤ عماد الدین زکی: ناوی (عماد الدین زکی بن قطب الدین مودود بن عماد الدین زکی) ناسراو بە خاوەنی شەنگار، لە پاش کوچی دوا یی (الملك الصالح اسماعیل) بوو بە والی (حلب)، سولتا سە لāحه ددین لە سالی (٥٧٩هـ/١١٨٣ز) گەمارۆ ی شاری (حلب) ی دا، پاش ماو هیک عماد الدین زکی ناچار بوو شاری (حلب) ی دا بە دەستی سولتان سە لāحه ددین بەرامبەر (شەنگار، نصیبین، خابور، الرق سورج). (ابن خلکان: س. پ، ج ٢/ ل ٣٣٠-٣٣١" ابن تغری بردی: س. پ، ج ٦/ ل ١٤٤).

٣٥ ابن العديم: زبدة الحب، ج ٣/ ل ٧٠" ابن شاهنشاه: مضممار الحقائق ل ١٤٤-١٤٧.

٣٦ أبو شامة: الروضتين، ج ٢/ ل ٤٣.

٣٧ ٥٥٠ س، ج ٢/ ل ٤٢.

سه لآحه ددين، خاچ دروشمه كان به رهو شاری (صور) هه لهاتن، پاشان سه لآحه ددين توانی دهست به سهر قه لآو شاره كانی (تبنین^{۳۸})، صیدا، جبیل، بیروت) ی دهوری (عكا) شدا بگریٲ،^{۳۹} بهم جوړه خاچ دروشمه كان لهو شیوازه جهنگه دره وونیه ی که سه لآحه ددين بو دهست به سهر اگرتنی شارو قه لآكان په پیره وی ده کرد، ده ترسان.... یه کهم جار پووی ده کرده ئه و شارانه ی ده که وتنه که ناروه بو ئه و هی ریگه له گه یشتنی هه یارمه تیه که بگریٲ وه کو له هیرش ی (بیت المقدس) دا پوویدا^{۴۰}، هاوکات ریگه شی بو گرتنی خو ش بکات، پاش ئه مه به که ناردا به رهو شاری عسقلان پی شپره وی کرد و دوا ی (۱۴) چوارده پوژ گه مارو دان دهستی به سهر دا گرت^{۴۱}، به گرتنی شاری (عسقلان) سه لآحه ددين گه مارو ی خسته سهر شاری قودس و کو سپی خسته نیوان خاچ دروشمه كان و ئه و یارمه تیانه ی که له که ناری ده ریاوه بو یان دهات.

پاش خو به دهسته وه دانی (الرملة، الداروم، غزة، مشهد ابراهیم الخلیل، یبنی^{۴۲}، بیت لحم، بیت جبریل^{۴۳}، النطرون) پووی کرده قودس^{۴۴}، بیگومان سولٲان سه لآحه ددين له چوار چیوه ی ئامانجه دهروونیه به هیژ کراوه کهیدا، نیازی وابوو به خراپه به ره ننگاری قودس نه بیته وه و ئازاری پی نه گات، بو یه

۳۸ تبنین: شاروچکه یه که له چیاکانی (بنی عامر) دهروانیه سهر شاری بانیا س له نیوان دیمه شق و صور. (یا قوت: س. پ، مج ۱/ ۴۳۱)

۳۹ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۸-۳۳۰ النویری: س. پ، ج ۲۸/ ۴۰۱.

۴۰ غنیم: س. پ، ج ۳۸.

۴۱ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۳۲- ابن شداد: س. پ، ج ۹۱- عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۸۱۹.

۴۲ یبنی: شاروچکه یه که له فزیک (الرملة). (یا قوت: س. پ، مج ۴/ ۴۹۵).

۴۳ بیت جبریل: شاروچکه یه که له نیوان (غزه و بیت المقدس) ههروه ها پی ی دهو تریت بیت جبرین. (یا قوت: س. پ، مج ۱/ ۴۰۸).

۴۴ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۳۲- النویری: س. پ، ج ۲۸/ ۴۰۲.

بۆ چوونە ناو شاری قودس پێگهی پێکەوتن نەک هیژی هەلبژارد تاکو کاولکاری پوونەدات^{٤٥}، و ئەتکی شوینە پیرۆزەکان نەکریت، بۆ ئەوەی لەدوای دەست بەسەر گرتنی قودس دانیشتوانی شارەکه لەجێ بەجێ کردنی پڕۆژەکانی هاوکارو یارمەتیدەری بن نەک درژی بن^{٤٦}.

بەلام خاچ دروشمەکان گۆییان نەدایە، و خۆیان ئامادەیی شەری مان و نەمان کرد، بەبێ ئەوەی تەماشای دوا روژ بکەن^{٤٧}، شارەکه (٦٠) شەست هەزار سەربازی خاچی تێدا بوو، ئی بران کە تا کۆتایی تنۆکی خۆینیان شەڕ بکەن و بەرگری بکەن^{٤٨}.

سولتان سەلاحەددینیش، پێیاریدا بەهەر نرخیک بێت ئەم کارە گرنگە تەواو بکات و ئالای ئەیوبی لەسەر شاری قودس بەرزبکاتەو^{٤٩}، بۆ ماوەی (٥) پێنج پوژ تییسی سەرانسو کردنی نارد، بۆ ئەوەی شوینە لاوازەکانی هیژی دوژمن دەست نیشان بکەن^{٥٠}، سەلاحەددین توانی یەکیک لەو پێسیانە جێبەجێ بکات کە ئەمڕۆ لە جەنگی نویدا جێبەجێ دەکریت، بۆیە لەهەر چوار لاوە ئابلقەیی داو مەنجەنیقی ئاگر پڕژینی ئی خستە کارو تەنگی پێ هەلچنین... وای لیکردن ئاوات بەمەرگی خۆیان بخوازن^{٥١}. هەروەها رازی کردنی خاچ دروشمە شکست خواردووەکان بەوەی ئەم

٤٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣-رفعت: س.پ، ل ١٦٨.

٤٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٥.

٤٧ دشتستر: احقاد صلاح الدین الایوبی، ل ٨٢-غنیم: س.پ، ل ٤٠.

٤٨ ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١٢-٢١٤.

٤٩ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣ "ابن شداد: س.پ، ل ٩١" ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١١-٢١٧.

النویری: س.پ، ج ٢٨ / ٤٠٥.

٥٠ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣ "ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١٢" النویری: س.پ، ج ٢٨ / ٤٠٣ "ابن

العبری: س.پ، ل ٣٨٤.

٥١ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ١٢٥ "ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣" ابن شداد: س.پ، ل ٩٢.

شكسته شكستیكى يەكجارەكیە، ئەویش لە پڕیگای ترس و تۆقاندن یان بەزۆر پرازیکردن، و بەرژەووەندیان لەوەدایە دان بەم دۆراندنە بنی و ھەماھەنگی لایەنی سەرکەوتووبن.^{۵۲}

یەكێك لە ھۆكارەكانی سەرکەوتنی ئەم جوۆرە جەنگە، دروست کردنی گیانی خو بەكەم زانییە لەلای دۆژمن، كە ئەمەش دەبیئتە ھۆی كەم بەرەنگار بوونەوھیان.^{۵۳} بەم شیۆھە مەدەنیەكان لە دواى داگیرکردنی شارەكەیان دەكەوئە ژێر کاریگەری ئەم ھەنگاو، بە شیۆھەك وایان لیدیئ كە ناتوانن ھیچ کاریكى تیکدەرانە ئەنجام بدەن یان ببنە كۆسپ لە پیش داگیرکردنیان.^{۵۴}

دەرگاكانی شار لە پووی سوپای ئەیویدا کرانەو و سوپاکە بە شادی و سەربەرزیه و چوو و ناو شار و لەپیش ھەموو شتییدا چوون ئەو خاچە ئالتونیە زەبەلاحیان ووردوخاش کرد كە لەسەر گومەزە بەردینەكە (قبة الصخرة) قوچیان کردبوونەو، و ئالای ئەیویان لەسەر شارەكە بەرز کردەو.^{۵۵} بەم شیۆھە سولتان سەلاحەددین توانی ئامانجی گەورەى خو و موسلمانان بەدیھینئ، ئەویش (كارکردن بوو بۆ پزگار کردنی قودس) كە پیشتر باسما لئو کرد، بەپڕیگای جەنگی دەروونی ستراتیژی و تاکتیکی بوو، سولتان لەئەنجامی ئەو كار و ھەولانەو سەرکەوتنەكەى کردە واقعیكى سەپیندراو بەھۆی جەنگی دەروونی بەھیزکراو توانی بۆ

۵۲ السيد: س.پ، ل ۶۷.

۵۳ السلسلة المرقمة ۲۹: الحرب النفسية، ل ۹.

۵۴ عبدالله: س.پ، ل ۱۹۹.

۵۵ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۳۶ ابن شداد: س.پ، ل ۹۲-۹۳ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ۴۰۵ زكار:

س.پ. ل ۱۴۹-۱۵۰

ناوچه‌رگه‌ی دانیش‌توانی شاری قودس ئاراسته‌ی بکات و توانی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه ئه‌نجام بدات.

دوای پزگارکردنی قودس، سه‌لاحه‌ددین سه‌ربازه‌کانی له‌گه‌رکه‌و شوینه جیا جیاکانی ناوشار بلاوکرده‌و بۆ پاراستنی ئه‌من و ئاسایش و پێگرتن له‌دزی و ئاژاوه‌ گێڕی^{٥٦}، به‌م شیوه‌یه وهری موسلماننه‌کان به‌رز ببوه‌وه و به‌لام خاچ دروشمه‌کان که‌وتنه کارتی‌کردنی هه‌رس و شوکه‌وه (الصدمه)، به‌جۆریک نه‌یانتوانی کرداریکی ئاژاوه‌ گێڕی یان ته‌گه‌ریه‌ک بۆ پرۆسه‌ی داگیرکردنه‌وه یان پزگارکردنه‌وه‌ی شاره‌که له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌ددین دروست بکه‌ن^{٥٧}، سولتان سه‌لاحه‌ددین پاش ئه‌وه فه‌رمان و ئامۆژگاری بۆ پێک‌خستنی پرۆسه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی (فدیه - پزگارانه) له‌ خاچ دروشمه‌کان ده‌رکرد^{٥٨}، پیاوه‌تی و لی‌بوردن و به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌کی زۆری به‌رامبه‌ر خاچ دروشمه‌کان پیشاندا به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌یانی زۆرتین ریزه‌ی پیویست له‌ هاوکاری خه‌لکی له‌گه‌ڵ ئه‌یوبیه‌کاندا^{٥٩}.

سولتان سه‌لاحه‌ددین دوای ئه‌وه‌ی سوپای دۆراوی له‌ناودا به‌ زوویی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ پێکه‌یانی تیپیک بۆ بنیادنانه‌وه‌و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ وه‌ک به‌شدارییه‌ک له‌ که‌رتی خزمه‌تگوزاری بۆ دانیش‌توان و بانگه‌شه‌ کردن بۆ چه‌ند کاریک له‌ داها‌توودا بۆ سه‌ره‌له‌نوێ گێڕانه‌وه‌ی و بنیادنانه‌وه‌ی بۆ دۆخی جاران، پاش ئه‌وه‌ی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌که‌ی (بيت المقدس)، (قورئانه‌کانی) گواسته‌وه بۆ ئه‌وێ و خوینه‌ری بۆ

٥٦ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧ / ٣٣٥ ل. عبدالقادر: القدس، ل ٥٨.

٥٧ العماد الكاتب: الفتح القسی، ل ٣٧.

٥٨ النویری: س.پ، ج ٢٨ / ٤٠٤ ل. المقریزی: السلوك، ج ١ / ٢١٠ ل. ابن تغری بردی: س.پ، ج ٦ / ٣٤١ ل.

العیلمی: س.پ، ج ١٠ / ٣٢٩.

٥٩ گروسیه: س.پ، ل ٧٥.

پښتځست^{٦٠}. له وږوه له ناو شاري قودسه وه سولتان سه لاهه ددين تواني
جه ننگيكي دهر ووني ئاراسته بکات کاتيک فرهاني دهر کرد که دهرگا کاني
کلّيسه (القيامه)^{٦١} دابخات، پښگه له خاچ دروشمه کان گرت که وه
مه نزه لگايه که سهر داني بکه^{٦٢}، مه به ستيش ئه وه بوو پازي بن چي به پازي
بوون بيت يان ترساندن که شکسته که يان شکست يکي يه کجاريه وه له
پاشيشدا هه ست به که مي بکه و وره يان بروخيّت و پرو به پروو بوونه و يان بو
سه لاهه ددين لاواز بيت.

پاش ئه وه سولتان فرهاني دهر کرد که هه ندي دهرگاي وه (بيمارستان و
خانه قا^{٦٣}) دامه زرينن، هه روه ها خوښدنگه (الصلاحيه) ي بو خوښدني
فيقه ي شافعي له کلّيسه (القيامه)، و شوراي شاري سهر له نوږ
چاک کرده وه هه ندي بورج و سه ننگه ري بو زياد کرد، و گوږستاني دهرگاي
(السا هره) ي که ده که ويته پوژ ه لاتي (بيت المقدس) و گومه زي (يوسف) که
ده که ويته باشووري (فناء الصخرة - هه وشه بهر دينه که) و مزگه وتي شاخي
تور (الطور)^{٦٤} ي چاک کرد.^{٦٥}

٦٠ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٣٣٦ النويري: س. پ، ج ٢٨/ ل ٤٠٥.

٦١ قيامه يان قمامه: مه نترين کلّيسه خاچ دروشمه کان بوو له (بيت المقدس)، ده که ويته ناوه پراستي
شاره که، گوږستانيکي لي يه پتي ده لين (القيامه)، چونکه پنيان وايه که (مه سيح) قيامه تي له وږ
هه ستاوه، به لام پراستي ناوه که قيامه نيه به لکو قه ماميه، چونکه زبلخانه ي دانيشتواني شاره که بوو،
هه روه ها له سهر شوراي شاره که ده ستي خراپه کارانيان دهر ي و دزه کانيان تندا له خاچ دده، به لام کاتيک
مه سيح له خاچ درا (واتا ئه که سه ي که شيوه له مه سيح ده جوو) له وکاته وه ئه شويته پيروز بوو لايان.
(ناصر خسرو: س. پ، ل ٧٤-٧٥ ياقوت: س. پ، مج ٤/ ل ٤٤).

٦٢ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ١٤٥ المقرئ: السلوك، ج ١/ ل ٢١١.

٦٣ خانه قا: وشه يکي فارسي به له بنچينه دا وتراوه (خونگاه) واتا ئه و شويته ي پادشا ناني تيا نه خوات،
وه گوږه ي دهر وښه کان بووه. (المقرئ: الخطط، ج ٤/ ل ٢٧١).

٦٤ طور: ديه که له باشووري خوږ ناو اي قودس، و ناوي چيايه که له (سيناء). (العماد الكاتب: الفتح
القسي، ل ٥٤).

٦٥ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٢٠٧ ابن شداد: س. پ، ل ١٢٩ ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ل ٢١٧.

بەم جۆرە دەيىنىن سەلاھەددىن پاشا پزگارکردنى شارى قودس
 كاروبارى ئەو شارەى پىكخست و لەچارچىۋەى ئامانجە دەرونيەكانيدا
 مەندى دامو دەزگای گرنكى تيا دامەزراند، دلىابوون و ئەمان و پاكى بۆ
 گىرايه وە و حالەتى عەقلى لا خولقاندن كە ناتوانن هيچ كاريكى تىكدان يان
 پىگرييهك بۆ كارەكانى سەلاھەددىن لەشارى قودسدا ئەنجام بەن^{٦٦}.

٦٦ ابن الاثير: الكامل. مج ٧ / ٣٣٧ حسن: س. پ. ج ٤ / ١٠٧ العسلي: صلاح الدين الايوبي. ل ١٧٠.

باسی دووم: جهنگی دهر وونی بهرگری

Defensive

دهبی جهنگی دهر وونی بهرگری له سهر شیوازیکی هونهری بنیاد بنریت، و مه بهستهی سهرکه ووتوو بیت له بهر هنگار بوونه و دی دوزمن و هه و لدان بو سستنه و دی دوو بهر هکی له نیو پیزه کانی دوزمن و بلاو کردنه و دی گیانی پړاندن و شکست و پوو خاندنی وره^{٦٧}، ئەم جهنگه هه موو هه و له کانی راسته ی دوزمنه کانی دهکات به مه بهسته ی پوو خاندنی وره یان، ئەویش باتر ئاراسته ی بیرى سهر بازه کان دهکری بو خو به دهسته وه دانیان و ه لنه ستانیان به هیچ چالاکییه ک بو ئەو بهر هیه ی بوی ده جهنگن، سهر پرای مانه ش هه و لدان بو به گژا چونی دوزمن له نیوان خو یان و هه و ل دان بو پوو خاندنی وره و دامرکاندن هیمه ته ی سهر یازو سهر کرده کانیان^{٦٨}.

دوای ئەوه ی سه لاهه ددین وه زاره تی مصری گرت ه ده ست، خاچ روشمه کان زوریان به لاهه ناخوش بو، چونکه ئەترسان له هه موو لایه که وه و سلما نه کان پوو بکه نه ئەو، و هه و لی پزگار کردنی قودس و ناوچه کانی تر دن، بویه چاویان بری بووه هه موو جولانه وه یه کی بو ئەوه ی له هه لی کدا هلاماری بدهن و له ناوی بهرن^{٦٩}.

بو ئەوه ی جهنگی دهر وونی بهرگری کاریگه ریه کی به هیزی هه بیته ییو یسته لایه نی به کاره ی نه ری ئەو کارانه ی که بو پوو خاندنی وره ی رامبه ر ئەنجامیان ده دات کاریگه رو جه رگه ر بن.

٦ الرضا: س.پ، ل ٢٠٥.

٦ نصر: س.پ، ج ١/ ل ٢٤٥.

٦ بۆ زیاتر زانیاری بهروانه: عاشور: الحركة الصليبية، ج ٢/ ل ٧١٠-٧٠٥.

بۆ نمونه له سالى (٥٦٩/ك ١١٧٧ز) خاچ دروشمه كانى (صقليه) په لامارى
 ئهسكه ندهرييهيان دا هه رچه نده پادشاي (صقليه) ئاگادار نه بوو له مصر
 چى پوویداوه كه چى پیلانه كه يان ئاشكرا بوو^{٧٠}، بۆيه كه شتى گه ليه كه ي
 خوى ئاماده كرد كه پيگهاتبوو له (٢٠٠) دوو سه د (شىنى) و (٢٦) سى و
 شهش (طريده) ^{٧١} و (٦) شهش كه شتى گه ورهش ئامرازى شهريان
 هه لگرتبوو، به هه زاران سه ربازى پياده و سوار له خاچ دروشمه كان
 به سه ركردايه تى ئاموزاي (الكسيوس كونتنغانوس) پادشاي (صقليه)
 گه يشتنه ئهسكه ندهرييه^{٧٢}.

ليئره وه شيوازى دانايى سه لاهه ددين له بهرگرى كردن له شارى
 ئهسكه ندهرييه دا له چوارچيوه ي ئامانجى دهروونى بهرگرى و هه وڵدان بۆ
 بهرگرى كردن له شوينه ئيسلاميه كانى ناوچه كه كه نزيكن له
 ئهسكه ندهرييه وه ده رده كه ويئ، له كاتيك سه لاهه ددين و سه ربازانى له
 (فاقوس) دابه زيبيون، دواى (٣) سئ پوژ له گه مارۆدانى ئهسكه ندهريه له
 لايه ن خاچ دروشمه كانه وه هه وڵه كه ي پيگه يشت. سولتان مه ملوكيكي^{٧٣} بۆ
 لاي بهرگرى كه ران و دانيشتوانى شارى ئهسكه ندهرييه نارد، تاكو له هاتنى
 سه لاهه ددين بۆ يارييه ده دانيان ئاگاداريان بكاته وه، دانيشتوان و

٧٠ شاكر: س. پ، ج ٦/ ٣٢١ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١١٤-١١٥ غنيم: س. پ، ل ٢٤ "بۆ زياتر
 زانبارى ده رباره ي ئه و پيلانه به ژانه به شى دووه مى ئه م توژينه وه.

٧١ طريده: كه شتيه كي قه باره گه وري بار هه لگرتبوو، تاييه ت بوو به هه لگرتنى ئه سپ، كه تواناي
 هه لگرتنى (٤٠) ئه سپي هه بوو. (ابن ممتي: س. پ، ل ٣٣٩ حسين: س. پ، ل ٢٤١)

٧٢ الصوري: س. پ، ج ٤/ ل ١١٧ ابن شداد: س. پ، ل ٥٥-٥٦ النويري: س. پ، ج ٢٨/ ل ٣٩٢ ابن
 خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٨، "رنسيما ن: س. پ، ج ٢/ ل ٦٥٠.

٧٣ مه ملوك -مه ماليك: بريتي بوون له و توركو چه ركه س و ئه و كۆيلانه ي كه ئه يوبيه كان له شه ر كارى
 سه ربازى دا به كارىان ده هينا، دواتر هه نديك له سه ركرده كانيان جله وى ده سه لاتيان گرته ده ست و له
 مصردا دوو بنه ماله ي مه ماليك (بحرى و بورجى) يان دامه زراند. (العبادي: قيام دولة المماليك الاولى في
 مصر و الشام، ل ٨٥-٨٨)

هەرگریکه‌ران ئازایانه به‌رگریان له‌شارو ولات کرد^{٧٤}، سه‌لاحه‌ددین
 استه‌وخۆ به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه‌ پۆیشته‌ سه‌ریان و له‌پڕۆژی چواره‌مدا تاوه‌کو
 به‌سر شه‌ر به‌رده‌وام بوو، بیگومان بڵاوبوو نه‌وه‌ی هه‌وائی هاتنی سولتان
 سه‌لاحه‌ددین و فه‌رمانده‌کان بۆ ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی
 ده‌روونی له‌سه‌ر به‌رگریان هه‌بوو و دانیشتیوانی شاری ئه‌سکه‌نده‌ریه
 هه‌خۆراگرتن و به‌رگری کردندا^{٧٥}، ئه‌مه‌ له‌لایه‌ك له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ کاتیك
 خاچ دروشمه‌كان هه‌وائی پێشپه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددینیان بیست بووه‌ هۆی
 بوو خاندنی وه‌ریان و شکسته‌هێنانی هێرشه‌که‌یان^{٧٦}، به‌مه‌ش شیوازی
 ده‌روونی سه‌لاحه‌ددین سه‌رکه‌وتوو بوو، چونکه‌ به‌رگریکه‌رانی دانیشتیوانی
 شاری ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ به‌شیوه‌یه‌ك وه‌ریان به‌رز ببوه‌وه،

هه‌موو ماندویتی و ئازاریکیان له‌یاد کرد، هۆکاره‌ ده‌روونیه‌كان زۆر
 کاریگه‌ر بوون، به‌شیوه‌یه‌ك هه‌ریه‌كیك له‌به‌رگریکه‌ران وای ده‌زانی
 سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ڵیدا، وا شه‌ری ده‌کرد و هه‌كو بلیی سه‌لاحه‌ددین چاوی
 لێیه‌تی^{٧٧}، هاوکات یه‌كیك له‌به‌رگریکه‌ران به‌نه‌ینی له‌ده‌رگای شار چووه
 ده‌روه‌ و هێرشی کرده‌ سه‌ر ئامێره‌کانی گه‌مارۆدانی دوژمن^{٧٨}، پێش دوا‌ی
 هاتنی ئه‌و شه‌وه‌، سوپای سه‌لاحه‌ددین دووباره‌ بۆ شه‌رکردن ده‌رچوون و
 ترسیان برده‌ دل و ده‌روونیان، به‌شیوه‌یه‌ك ئه‌وانی خسته‌ ناو ئاگریکی
 سووتینه‌رو هه‌ندی له‌ که‌شته‌یه‌کانیشی نوقمی ژێر ئاوو کردن و ژماره‌یه‌کی

٧٤ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٤٩ ل. النوبري: س.پ، ج ٢٨/ ٣٩٢.

٧٥ ابن شداد: س.پ، ل ٥٦ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٨" ایلسیف: س.پ. ل ٤٤٧ "العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١٩٢" ماهر: تاريخ البحرية في مصر الاسلامية، ل ١٠٢.

٧٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٢٥٠ "النوبري: س.پ، ج ٢٨/ ٣٩٣.

٧٧ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٢٥٠.

٧٨ (بو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٢٣٥) ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ل ١٥ "العريني: الشرق الادنى في العصور الوسطى، ل ٤٨.

زۆرىشى لىكوشتن، ئەوانەى دەربازيان بوو پايان كرد، هەرچى جبه خانەيەكيان هەبوو هەموو كەوتنە ژيژدەستى موسلمانەكان و بە خراپترين شيۆه تيڤ و پيكي شكاندن، و هەلمەتى خاچ دروشمەكانى پەرتەوازە كرد، ئەو هەشى مابوو هە بەوورەيەكى پووخاوه وه لە سالى (٥٧٠ ك/١١٧٤ ز) دا بەرەو (صقليه) هەلەاتن.^{٧٩}

بەم شيۆهيه ئەم هەلمەته بە شكستىكى گەورەى خاچ دروشمەكان كۆتايى هات، هاوكات پايەو دەسەلاتى سەلاحەددىن لە ئەسكەندەريە بەتايبەتى و لە مصر بەگشتى جيگير بوو، چونكە يەكەم پووبەرووبوونەو هەى راستەقينه بوو بۆ هيزەكانى سەلاحەددىن بۆ پتەو كردنى شوراى كەنارەكانى مصر لە مەترسى هەر هيرشيكى خاچ دروشمەكان لەپيگاي دەرياوه بيكەن.

تيرپوانين و پيلانەكانى سەلاحەددىن لە چوارچيۆهى جەنگى دەروونى بەرگریدا لەجيگاي خويدا بوو بە تايبەتى لە پيشبيني كردنى هيرشى خاچ دروشمەكاندا، بۆ نمونە سولتان سەلاحەددىن ئاگادار بوو لە هاتنى (ريچاردى شيردل)، و سوور بوونى لەسەر گەمارۆدانى شارى قودس، بۆيە برپاريدا بەرەو قودس بېروات، تاوهكو پيش وەخت سەنگەر و قايمكارىەكانى پتەو بکات و کاروبارى شار پيڤ بخت بۆ بەرگرى ليڤكردنى و پاراستنى لە چوارچيۆهى ئامانجى دەروونى بەرگریدا، سەلاحەددىن لەكاتى سەرانسوڤكردنى هەوالى خاچ دروشمەكان ئاگادار بوون لەهەموو جموجۆليكيان لەدەورووبەرى قودسدا پششى بە تىپى (يزك) دەبەست^{٨٠}، هاوكات سولتان فەرمانيدا بەهەلکەندنى سەنگەرپيڤ بەدەورى شاردا،

٧٩ الصوري: س.پ، ج٤/ ١٧٧٧ العمد الكاتب: البرق الشامي، ج٣/ ١٧٣١-١٧٤٠ ابن الاثير: الكامل.

مج٧/ ٢٥٠٠ ابو شامة: الروضتين، ج١/ ٢٣٥٠ ابن واصل: س.پ، ج١/ ١٦١٠ النويري: س.پ، ج٢٨/ ٣٩٣.

المقريزي: السلوك، ج١/ ١٦٥.

٨٠ ابن شداد: س.پ، ل٢٧٨.

ههروه‌ها سوپاکه‌ی بۆ به‌رگری شورای قودس به‌سه‌ر فه‌رمانده‌کانیدا، دابه‌ش کردو که ره‌سته‌ی گه‌مارۆدانی شوینی به‌رگریکردنی پیدان، ئه‌مه‌و جگه‌ له‌و شیوازانه‌ی پیاده‌ی کرد، ده‌ست به‌جی هه‌ستا به‌ تیکدانی ییرو کانیاوه‌کانی ده‌وروبه‌ری شاری قودس به‌شیویه‌که هیچ یه‌کی له‌و ئاوانه‌ی که بۆ خواردنه‌وه بشییت نه‌مان^{۸۱}. هه‌روه‌ها له‌چوارچیوه‌ی شیواز ده‌روونییه به‌رگرییه‌کانی که له‌دژی خاچ دروشمه‌کان پیاده‌ی کرد، هه‌لسا به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی گییانی وه‌ی سه‌ربازه‌کانی به‌هاندانیان بۆ به‌رگریکردن له‌شاری قودس له‌ دژی (ریچاردی شیردل)، ئه‌وه بوو سولتان فه‌رمانیدا به‌ کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌نجومه‌نه جه‌نگیه‌که‌ی له‌ شه‌وی (هه‌ینی ۱۹ ی جمادی الاخره سالی ۵۸۸هـ/ ۱۱۹۲ز) به‌مه‌به‌ستی گویگرتن له‌پراو بۆچوونیان، هه‌رچه‌نده یه‌که‌م پۆژ هه‌موو به‌به‌رگری کردن له‌ قودس پازی بوون، به‌لام پۆژی دواتر زۆربه‌یان له‌ هه‌لۆیسته‌که‌یان په‌شیمان بوونه‌وه، چونکه ترسی (ریچارد) چووبوو له‌ ده‌روونیان -به‌تایبه‌تی- له‌ داوی پووداوی (عکا)^{۸۲}، که کاریگه‌ری ده‌روونی خراپی له‌سه‌ر وه‌ی موسلمانان به‌جی هیشتبوو، هاوکات (ریچارد) له‌م پووداوانه‌ی نیو سه‌رکردایه‌تی سه‌لاحه‌ددین بی ئاگا بوو، هه‌روه‌ها سولتان سه‌لاحه‌ددینیش سه‌ره‌تا بی ئاگا بوو له‌ پووداوه‌کانی

۸۱ ابن الاثیر: الکامل. مج ۷/ ل ۳۹۰- ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۳- ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۸- ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۸۵.

۸۲ ئه‌وه‌بوو خاچ دروشمه‌کان بۆ ماوه‌ی دوو سال گه‌مارۆی شاری عکایان دا له‌ نیوان سالانی (۵۸۵- ۵۸۷هـ/ ۱۱۸۹- ۱۱۹۱ز) و هه‌یزه‌ موسولمانه‌کان به‌ سه‌رکردایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌ددین چه‌ند جارێک له‌ ده‌روه‌ی شاری عکا هه‌ولی رزگارکردنی دانیشتیانیان دا، به‌لام هه‌وله‌کانیان بی‌ئاكام بوو. به‌مه‌ش (المشغوب الهکاری) (فه‌رمانده‌ی هه‌یزی ئه‌یوبیه‌کان بوو له‌شاری عکا)، ناچار بوو بکه‌ویته‌ گه‌فو گو له‌گه‌ل خاچ دروشمه‌کاندا بۆ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی شاره‌که، به‌لام ریچارد له‌کاتی ده‌رچوونی بۆ ناو شاره‌که فه‌رمانی کوشتنی دیله‌ موسولمانه‌کانی دا که ژماره‌یان نزیکه‌ی (۳۰۰) کسه‌ ده‌بوو، (پیمان وایه‌ ئه‌م ژماره‌یه زنده‌پۆی تیدایه‌). (ابن الاثیر: الکامل. مج ۷/ ل ۳۸۶- ۳۸۷- ابن شداد: س.پ، ل ۲۱۶- ۲۱۷- ابن کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ل ۴۱۲).

ناو سه‌رکردایه‌تی خاچ دروشمه‌کان، به‌لام پاشان سیخوره‌کان هه‌والی مژده به‌خشیان دهرباره‌ی تی‌کچوونی په‌یوه‌ندی نیوان خاچ دروشمه‌کان بو هینا^{۸۲}، تا هه‌لویستی ده‌روونی بو وهربرگرن^{۸۳}، به‌م جوړه قایم کاریه‌کانی سه‌لاحه‌ددین و نه‌خشه‌کانی بو به‌رگریکردن له‌قودس له‌زستانی ئه‌و سه‌ل‌ه‌دا کاریکی باشی کرده سهر خوږاگری شاره‌که، به‌تایبه‌تیش کاتیک که سه‌ربازه‌کانی مصر به‌فرمانده‌یی میر (ابو الهیجاء السمین)^{۸۴} گه‌یشتنه ئه‌وی^{۸۵}، جگه له‌و شیوازان‌ه‌ی که سولتان سه‌لاحه‌ددین پیاده‌ی کردن، له‌پوژی دووه‌مدا هه‌والی مژده به‌خشی پیگه‌یشت که‌وا خاچ دروشمه‌کان له‌نیو خویاندا تی‌ک چوونه‌و له‌و شوینه‌دا نه‌ماون^{۸۶}، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی سیخوره‌کانیان له‌ژه‌هراویکردنی

بیرو کانیاوه‌کانی ناوچه‌که به‌دهستی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین ئاگادار کردبوونه‌و، و لایان ئاشکرا بوو که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک سوپای هی‌رشبه‌ر ناوی خواردنه‌وه‌ی ده‌ست ناکه‌وی‌ت و کاره‌ساتی (حطین) دووباره ده‌بی‌ته‌وه، چونکه خا‌که‌که‌ی ده‌وروبه‌ری قودس به‌ردینه‌و زو‌ر په‌قه و به‌ئاسانی بیری تی‌دا هه‌ل‌ناکه‌نری^{۸۷}، بی‌گومان ژه‌هراو یکردن و تی‌کدانی بیره‌کانی ناوچه‌که،

۸۲ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۵۹۸ "ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۶" ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۲۰۰ "ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۹۳" المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۲۲۳ "حسین: س.پ، ل ۴۸۶-۴۸۷.

۸۴ ابن الفرات: س.پ، ج ۴/ ل ۶۸-۶۹ "نوری: سیاسة صلاح الدین، ل ۳۵۰ "حسین: س.پ، ل ۴۸۳.

۸۵ ابو الهیجاء السمین: ناوی (حسام الدین). یه‌کی‌که له‌میره کورده‌کانی سه‌رده‌می سولتان سه‌لاحه‌ددین، هاوکات له‌فرمانده به‌ناوبانگه‌کانی بوو، والی شاری (نصیبین) بوو فرمانده‌ی سوپای مصری بوو له‌یه‌کی‌که له‌هه‌لمه‌ته‌کانی خاچ دروشمه‌کان، هه‌روه‌ها فرمانده‌ی سوپای خلیفه‌ی عه‌باسی (الناصر لدین الله) بوو له‌کاتی هه‌لمه‌تیا‌ن بو سهر هه‌مه‌دان، له‌گه‌رانه‌وه‌یان له‌شاری (داقوقا) کوچی دوا‌یی کردو هه‌رله‌ویش نیژرا. (ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۴۵ "زکی: مشاهیر الكرد وکردستان. ج ۱/ ل ۸۲).

۸۶ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۴.

۸۷ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۷ "ابن کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ل ۴۵۷-۴۵۸.

۸۸ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۷ "ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۹.

پیلانیکی دەروونی بەرگری سەرکەوتوو بوو لە چوارچێوەی شیوازی جەنگە دەروونییەکانی سەلاحەددیندا، کە ئامانجێکی باشی بە دەست هێنا، ئەمە جگە لەوەی کە (پێچارد) خۆی ھۆکار بوو لە پووختانی ورەیی خاچ دروشمەکاندا کاتیەک داوای کرد وێنەی قودس و وەسفی شارەکەیی پیشکەش بکەن، ئەوانیش بۆیان وێنە کێشا، پاش تێبینیکردنی وتی: "تا کۆ سەلاحەددین زیندوو بێت و موسلمانان یە کەگرتوو بن ئەم شارە ناگیرێت، ھاوکات توانای گەمارۆدانێ قودسیشمان نەبێت، چونکە لە شارەکەدا پووبەپووی ھێزەکانی سەلاحەددین دەبینەو" ^{۸۹}.

ھاوکات لەگەڵ تێکچوونی پەییوەندی نێوان فەرەنسییەکان و ئینگلیزەکان کە پیشتر باسماں لێو کرد، ^{۹۰} کە لە ئەنجامدا تووشی دڵ پراوکی و باریکی دەروونی ترسناک بوون، بۆیە دەکری بگوتریت کە جەنگی دەروونی ھۆی سەرکەوتنی سەلاحەددین و شکست و کەوتنی خاچ دروشمەکان بوو.

۸۹ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۹۱.

۹۰ بۆ زیاتر زانیاری بپروانە بەشی سێیەمی ئەم توێژینە وەبە، لاپەرە ().

باسی سییه م: جهنگی دهرونی هیرشبهر

Offensive

لهوانه یه جهنگی دهرونی هیرشبهری جیاوازی نه بیټ له گه ل شه پری سهربازی له پووی ئاماده کردنی پلانی داپیژراو، ده شیت جهنگی دهرونی هیرش بکات له وهیه له باری بهرگریدا بیټ، له وهیه له لایه که وه بکشیتته وه و له لایه کی تر هیرش بکات. ئه مهش کت و مت وه کو جهنگی سهربازی وایه ^{۹۱}. له شیوازه دهرونی هیرشبهره کانی سولتان سه لاهه ددین گه پان و سهرانسو کردن (استطلاع) و کو کردن وهی زانیاری بوو له سهر دوژمن پیش پروودانی شهر، سه لاهه ددین ئه م بنه مایه ی به کارده هیئا که به گرنگترین بنه مای جهنگ داده نریټ لای ئه یوبیه کان ^{۹۲}، چونکه گه پان و سهرانسوی و کو کردن وهی زانیاری و چاندنی سیخوپ له نیو دوژمندا پیویستییه کی گرنگه، که ده بی هه موو سهر کرده یه کی سهربازی پیاده ی بکات، بو ئه وهی شاره زایی خواستی مه به سته کانی دوژمن بیټ و له و ریگه یه وه چه ندین زانیاری پیویستی ده ست بکه وی بو سهرخستنی پلانی دهرونی هیرش بهر ^{۹۳}، له پرووداوه میژووییه کان که زور راشکاوانه باس له پووی سیخوپری ده کات له ئاراسته کردنی جهنگی دهرونی هیرشبهردا و هیئانی زانیاری بو سه لاهه ددین و ناگادار کردن وهی له نیازو جموجوئی خاچ دروشمه کان، سالی (۵۷۴/ک/۱۱۷۸) کاتی که خاچ دروشمه کان به فرمانده یی (هنفری) هیزه کانیان کو کرده وه ^{۹۴}، سیخوپه کان به خیرایی ئه م زانیاریانه یان گه یانده

۹۱ مخیم: المدخل الى علم النفس الاجتماعي، ل ۲۸۲.

۹۲ امین: الاستخبارات الايوبية، ل ۱۳۹.

۹۳ نوفل: س. پ، ل ۱۱۰.

۹۴ المقریزي: السلوك، ج ۱/ ل ۱۷۷- عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ل ۷۶۰.

سهرکردایه تی ئه یوبی، به نیازی ئه وهی که هیژشی کت و پر له ولاتی شام بکه نه سهر ئه یوبیه کان^{۹۵}، سه لاهه ددین به فه رمانده یی (عزالدین فرخشاہ)ی برازای هیژیکی بو پروبه پروبوونه و هیان له ناو ئه و سهر بازگه یه ی که تییدا کو بوونه ته وه ئاماده کرد، به مه به سستی ئیفلیج کردنی وره یان و شکست هیان به توانا کانیان له ریگه ی بلا و کردنه وه ی ده نگۆ له ناو پر یزه کانیاندا، شه ریکی به هیژ له نیوانیاندا به رپا بوو، سه لاهه ددین سهر که وتنی به ده سته ینا^{۹۶}، جگه له وه سوودی له ده سته گیر کردنی هه ندی دلی خاچ دروشمه کان و شوان و جوتیارانی ناوچه که و ورده و آلّه فروشه کان که به شوین و سهر بازگه ی خاچ دروشمه کاندا ده سو پرانه وه و هرگرت،^{۹۷} به م شیویه سه لاهه ددین شاره زایی سیسته می سیخوری جهنگی به واتا نوییه که ی بوو، گرنگی ئه و زانیاریانه که سیخوره کان سه لاهه ددینان لئ ئاگادار ده رکرده وه، له میانه ی پرو داهه کانی (مرج العیون)^{۹۸} سالی (۵۷۵/ک ۱۱۷۹ز) ده رکه وت، که سوپای ئه یوبی به سهر کردایه تی سه لاهه ددین به سهر سوپای خاچ دروشه کاندا به سهر کردایه تی پادشا (بلدوینی چواره م) سهر که وتنی به ده سته ینا^{۹۹}، له کاتی که ده لاهه ددین له بنکه ی سهر بازی خویدا بوو له ته نیشت (تل القاضي)^{۱۰۰} یه وه هه ندیک له شوانه کان هاتنه لای و پییان پاگه یاند که

۹۵ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۷۵ البنداری: س. پ، ل ۳۱۷.

۹۶ العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۴۹ ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ۶ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۱۷۲.

۹۷ العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۶۲.

۹۸ مرج العیون: شونینکه له که نارمه کانی شام له باشوری لبنان دا، تاو مکو نیستا به ناوی (مرجعیون) ماوه ته وه. (یاقوت: س. پ، مج ۴/ ۲۴۴).

۹۹ النوبری: س. پ، ج ۲/ ۳۹۴ عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۷۶۱.

۱۰۰ تل القاضي: شونینکه ده روانیته سهر ناوچه یه که له ده ورو به ری باکو ری (بانیا س) نزیک رووباری (دان). (العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۵۸ په راویزی ۲).

تېبىنى جموجۆلى خاچ دروشمهكان دهكەن لە دەورووبەرى سەربازگەكەى^{١٠١}، سولتان لەو ھەوالە سەرى سوپماو پىئى وتن: "ئەگەر خاچ دروشمهكان مەبەستىكىيان ھەيىت، سيخوپەكان دەھاتن ولە ھىزو توانايان ئاگاداريان دەكردينەو ھە^{١٠٢}". لەھەمان كاتدا سيخوپىك ھات بۆ لای سەلاھەددىن لە جموجۆلى خاچ دروشمهكان ئاگادارى كردهو، بەمەش سەلاھەددىن ھىزەكانى كۆكردهو و بەرەو خاچ دروشمهكان پىشپەرى كرد و توانى بەسەرياندا سەربكەويىت و زيانىكى زۆرى پى گەياندن، بەشىوھىك پادشا (بلدوين) زۆر بە زەحمەت پزگارى بوو^{١٠٣}. لەكاتىكدا سوپاى ئەيووبى سەرقالى گەمارۆدانى قەلاى (بيت الاحزان) بوو، پاستەوخۆ دواى ئەو سەركەوتنە گەورەيەى كە لەشەپرى (مرج العيون) دا بەدەستى ھىنا، ھەوالىك گەيشتە سەركردايەتى ئەيووبى، ئەويش ئەو ھەو كە خاچ دروشمهكان دووبارە ھىزەكانيان پىكخستوتەو، و بەپىژەيەكى زۆر لە (طبرية) كۆبوونەتەو، ئامادەن بۆ پىشپەرى كردن بۆ پووبەپوو بوونەو سۇپاى ئەيووبى و ئامانجى پزگاركردى ھاپرى گەمارۆدراوھەكانى ناوقەلاى ناوبراو، لەكاتەدا سولتان ھانى سەربازەكانىدا بۆ پەلە كردن لە پزگاركردى قەلاكە^{١٠٤}.

جەنگى دەروونى ھىرشبەر ھەولەدات بۆ لە ناوبردى گيانى بەرەنگارى و پووبەپوو بوونەو لای دوزمن و ھەولەدان بۆ چاندنى توى شكست و تىكشكاندن لە دەروونى بەرامبەردا بەچەندىن شىوازى جياواز

١٠١ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج٣/ل١٦٢ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ل١٠-١١.

١٠٢ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج٢/ل١٦٢ "ابن شاهنشاه: س.پ، ل١٦.

١٠٣ ابن الاثير: الكامل، مج٧/ل٢٧٧ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ل١٠ "ابن واصل: س.پ، ج٢/ل٧٤ "ابن راهب: تاريخ ابن راهب، ل٩١ "نەمىن: الاستخبارات الايوبية، ل٢٣٠ "رنسيما: س.پ، ج٢/ل٦٧٨ "عاشور: الحركة الصليبية، ج٢/ل٧٦١.

١٠٤ ابو شامة: الروضتين، ج٢/ل١١.

وهك هه پره شهو دووبه رهكی^{١٠٥}، بۆ نمونه سولتان سه لآحه ددین توانی قه لای (شهنگار) پزگار بکات، پاش گه یشتنی هه وائی خالّه لاوازه کانی بهرگری ناو قه لآکه له لایه نه هندی له کورده زرزاریه کانه وه^{١٠٦}، که له ناو قه لآکه دا بوون، ئه وه یان ئاشکرا کردبوو که هیزی دوژمن له ناو قه لآکه دا توانای پاراستنی ته نیا یهک سوچی قه لآکه شیان دئییه و له گه لّ ئه وه شدا خه وتوون، سه لآحه ددین دهست پی شخه ر بوو له ناردنی کۆمه لّیک له سه ربازانی بۆ ئه شوینه، توانیان سه ربازه کانی دوژمن دیل بکه نه و (الباشوره)^{١٠٧} یش کۆنتپۆل بکه نه، بهو کارهش (شرف الدین هندو) لاواز بوو، ناچار قه لآکه ی ته سلیم به سوپای ئه یوبی کرد^{١٠٨}. سالی (٥٧٩هـ/١١٨٣ز) له کاتی شه پری (بیسان)^{١٠٩} زانیاری وردو گرنگ گه یشته سه رکر دایه تی ئه یوبی له باره ی ژماره ی خاچ دروشمه کانه وه له گه لّ جوړی چه که کانیان و سه رکر دایه تیان، هه روه ها سه لآحه دینیان له وه ئاگادار کرده وه که فره مانده ی هیزی خاچ دروشمه کان کوپی (هنفری)یه، له گه لّ کۆمه لّیک له خاچ دروشمه کان^{١١٠}.

سه لآحه ددین به پشت به ستن بهو سیخوړانه ی که زانیاری وردو گرنگیان بۆ ده هیئا توانی له ولّاتی شام پی ش پزگار کردنی قودس پلانه سه ربازییه سه رکه وتوووه کانی خو ی داریژیت، هاوکات هاوپییه تی (ریموند)ی خاوه ن

١٠٥ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل١٨٢.

١٠٦ زرزاریه کان: یه کیکه له هۆزه کوردیه کان، (المسعودی: التنبيه والاشراف، ل٧٨) هه روه ها تیره یه که له تیره کانی (هه زبانیه کان). (زکی: س. پ، ل١٨٧).

١٠٧ الباشوره: پارچه زهویه که له دروه ی شواری شار، و شواریه کی تایه بی بۆ دروست ده که نه له نیوان ئه و پارچه زهویه و سه نگره که، هاوکات لیبیه وه دره ده جیت بۆ دروه ی شار. (یاقوت: س. پ، مج١/ ٢٥٨ل).

١٠٨ ابن الاثیر: الكامل، مج٧/ ل٣٠٤.

١٠٩ بیسان: شاریکه له دهشتایه کانی شام نیوان (حوران و قه له ستین). (یاقوت: س. پ، مج١/ ل٤١٤).

١١٠ العماد الكاتب: البرق الشامی. ج٥/ ل١٤٨- ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ل٥٠- ابن شاهنشاه: س. پ، ل١٥٢.

(طرابلس)یشی قۆسته وه بۆ ئامانجه دهروونیه کانی به ناردنی سیخوپرو تیپه سهرانسۆکانی بۆ ناو ولاتی (بیت المقدس) له بهشی (طرابلس) و (طبریه) وه، بۆ ئه وهی ئهم سیخوپرانه زانیاری گرنگو پیویست کۆ بکه نه وه که له دواتردا هۆکارو یارمهتی دهره له ئاسان کردنی پرۆسهی پرزگار کردنی (بیت المقدس) دا.^{۱۱۱}

له جهنگی دهروونی هیرشه بهر خۆی به دوزمن ناناسیانی و به چه نדיن شیوه هیرش دهکات له پێگهی پروپاگهنده و گومان خستنه دایان و قۆستنه وهی هه له کان به مه بهستی ئه وهی هه موو توانایه کی خۆی بخاته گهر بۆ شکست پێهینانی دوزمن^{۱۱۲}. بۆ نمونه له (۱۱) شه والی سالی ۵۸۶ ک/ ۱۱۹۰ ز) دا خاچ دروشمه کان به مه بهستی هیرش بردنه سه ر سه لاهه ددین پێشپه و یان کرد، به لام کاتیك هه ستیان به زۆری ژماره و خۆنامه ده ییان کرد، له به جی هیشتنی سه نگه ره کانیان هه له یان کرد، په شیمان بوونه وه و به خیرایی گه رانه وه شوینی خۆیان، سه لاهه ددین ئم هه له ی قۆسته وه و هیرشه کرده سه ر یان و هیزه که ی به م شیوه یه دابه ش کرد (الافضل علي والظاهر غازي والظافر خضر) له ناوه راست (دل) و (الملك العادل) ی برای له گه ل سوپای مصری لای راست و (عماد الدین) ی خاوه نی شه نگارو (تقی الدین عمر) خاوه نی (حماء) و (معزالدین سنجر شاه) خاوه نی (جزیره ابن عمر) لای چه پ، سه لاهه ددین خۆی له سه ر ته پۆلکه یه که وه سه ره په رشتی ده کردن^{۱۱۳}.

۱۱۱ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۶۷-۶۸ ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۷۴-۷۵ ابن واصل: س. پ،

ج ۲/ ل ۱۸۴-۱۸۵.

۱۱۲ علیوه: استراتیجیة الاعلام العربی، ل ۱۸۴.

۱۱۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۷۷.

هەروەها جەنگی دەروونی هێرشبەر بەرھەڵستکاری ھەمووجۆرە
 هێرشێک دەبێتەووە کە دەکریتە سەری، ئەمەش بەچەندین شیوازی
 جۆراوجۆر لەوانە شیوازی دەروونی و ترساندن و فشاری دەروونی^{١١٤}. بۆ
 نمونە لە (٢٣ی شوالی ساڵی ٥٨٦ک/ ١١٩٠ز) سەلاحەددین پلانیکی دەروونی
 هێرش بەری دانا، فرمانی دا بە چوونە پیشەوەیی هەندیک لەسەربازەکانی
 خۆی بۆ ئەوێ خاچ دروشمەکان لە خشتەبەریت و بێتە هاندەرێک تاوێکو
 بۆیان بێنە دەرەو، ئەو بوو خاچ دروشمەکان بە (٤٠٠) چوار سەد
 سوارەو هاتنە دەرەو، ئەمانیش هەلھاتن و خاچ دروشمەکان کەوتنە
 دوايان تاكو گەیشتنە نیو ئەو بۆسەییە کە بۆیان نرابوو، بەمەش
 سەلاحەددین و هێزەکەیی توانیان ھەموویان لەناو بەرن^{١١٥}.

سەلاحەددین توانی بەشیوازی جەنگی دەروونی و مەعنەوی پووبەپرووی
 هێزی خاچ دروشمەکان بێتەووە، چونکە شیوازی جەنگی دەروونی هێرش
 بەر، هێرش دەکات و بەرگریش دەکات، بەتەکتیک لەلایکەووە دەکشیتەووە و
 لەلایەکی ترەو هێرش دەبات، پیادەکردنی ئەم شیوازی جەنگی دەروونی
 بوو کە سولتان سەلاحەددین توانی سەرکەوتن بەدەست بەیانیست.

١١٤ محفوظ: الحرب النفسية، ل ٥٧.

١١٥ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٣٢٣.

ئەنجام

۱- جەنگى دەروونى مېژوويهكى كۆنى ھەيە، ھاوشانى بوونى مرقۇھە لەسەر زەوى، مرقۇھە ھەر لەكۆنەو دەركى پىكردووە وناسيويهىتى و ئەم بابەتەى زانیو، ھەرچەندە كۆنە، بەلام ناوەرۆكەكەى لەگەل ئەم سەردەمەدا نەگۆپاوە، بەلكو تەنھا ئەو شىوازەنە گۆراون كەلە پراكتىكە كردنیدا بەكاردیت.

۲- جەنگى دەروونى لەسەردەمى سەلاحەددىن بەشیوہیەكى بەھیز ھەبوو، كەسەرەتا خاچ دروشمەكان بەكاریان ھینا و ھەموو شىوازەكانیان تیايدا بەكارھینا، ھەرچەند ھەریەكى لەو شىوازە ناویكى تاییبەتى نەبوو بەشیوہیەكى زانستى وئاگادارى ھونەرى ئەو شىوازە نەبوون، تاجەند سالیكى پيش ئیستا ھەروابوو.

۳- ئەو سوپایەى كەبەشیوہیەكى ماددى و مەعنەوى رىكبخریت، دەتوانى سەرکەوتن لەبەرەكانى جەنگ بەدەست بەینى، ھەر ئەو سوپایەىە كەدەتوانى بەرەنگارى دۆژمن بێتەو و لەپروویان بوەستى، كەئەمەش سولتان سەلاحەددىن دووپاتى كردۆتەو و ھەموو ھەولێكى بۆ ئەو بوو سوپاكەى بەشیوہیەكى ريك و پيك ريك بخت.

۴- بیروپای بەھیز گەورەترین کاریگەرى ھەيە بۆ بەدەست ھینانى سەرکەوتن و پووبەپروو بوونەو و دۆژمن، چونكە دەتوانى ھەستى خەلكى یەك بخت و وایان لیبكات یەكتریان خوش بویت و بۆ یەك مەبەست بجهنگن. ئەو سەرکەوتنەى سەلاحەددىن بەدەستى ھینا بەھۆى زۆرى پرچەكى نەبوو، بەلكۆھۆى سەرکەوتنیا بەھیزی بیروباویریان بوو كەواى لیكردوون گیان و مولكى خویان لەپینا و خودادا بەخت بكەن.

۵- سه لاهه ددین سه هر کرده یه کی گرنګ بووه خوئی سه هر کردایه تی سوپاکه ی ده کرد له کاتی شه پدا، چونکه سیمای سه ربازی باو بووه، وکومه لئ خاصیه تی سه ربازی پیوه دیار بوو وه ک ئازایی و بیویری وشا سواری.

۶- پلانی سه لاهه ددین له شه پدا هیرش کردن بوو به شیوه یه کی خیرا وکتوپر و په له کردن له و لایه ی که مه ترسی هیه بو سه ر سوپاکه ی، هر له بهر نه وده شه که هه میشه له حاله تی ئاماده بشیدا بوو.

۷- سه لاهه ددین زور وریابوو، هه موو پوژیک جاریک یان دوو جار به ده وری دوژمندا ده سوپرایه وه وئ گهر شه پش بووایه ده گه را به سه ر هه ردوولادا و دوژمنه کانی له لای راست و لای چه پ ده بری، و فه رمانی ده کرد به سوپاکه ی هیرش بکن وئو شوینانه بگرن که بویان دیاری کرابوو، هه روه ها و توویرزی له گه ل دوژمن ده کرد کاتی که پیویست بووایه.

۸- سه ره رای ئه وه ی سه لاهه ددین پوویه پرووی هیژکی سه ربازی ئه وروپی گه وره بووه وه، به لام هیچ کاتی پای خوئی نه ده سه پاندو هیچ بریاریکی یه ک لایه نه ی و نه گرت، به لکو له سه ر پای ئه نجومه نی جه نگ ده پویشته به ریوه، هر کاتی پیویستی بکر دایه به تایبته له کاروباری جه نگ ی دا.

۹- مسولمانان پش سولتان سه لاهه ددین هیچ ده سه لاتیان له ولاتی (فلسطین) (قودس) نه بوو، به لام پاش شه پری (حطین)، وړیکه و تنامه ی (الرمله)، قودسیان بوگه رایه وه، و جاریکی تر سه رفرازی بو موسلمانانی پوژه لات له سایه ی سولتان سه لاهه ددین گه رایه وه.

۱۰- ئامانچ له جه نگ ی ده روونی له کاتی ئاشتیدا، پړوپاگه نده یه بو بلاو کردنه وه ی بیروړاو خستنه پرووی کی شه کان له پوانگه ی ئه وانه ی که

ئاراستەيان لەپرووی تێکدان ولەکەدارکردنی ئەوبنەماو بیروپایانە کە لەگەڵ سیاسەتەکەیدا ناگونجی.

بەلام لەکاتی جەنگدا هەول دەدات بۆ پووختاندنی ورەى دوژمن وههولدان بۆ دووبەرەکی خستنه نۆبەرەى ناوخۆى دوژمن وایان لیبکریت بپروایان بەخۆیان نەمیئت، ئەمیش لەپێگەى ئەو شیوازو ھۆکارانەى کە لەجەنگى دەروونىدا دەستەبەر دەکریت.

١١- لەکۆتاییدا بۆمان دەردەکەوێت کە سەلاحەدەدین بەشیۆهیهکی وردو قول لەچەمکی جەنگى دەروونى گەیشتوو وبنەما وشیوازەکانى زانیوو بەشیۆهیهکی پێک وپێک بەکارى هیناو و لەوبواردا هونەرى نوواندوو کە لەپرووی ووردەکارى وباش بەکارهینانى ھۆکارەکانى (ئامرازەکانى) وپلان دانان و بەکارهینانى شیوازەکانى لە هونەرى خاچ دروشمەکان بەهیز تریوو، چونکە خۆى باش لەگرنگی جەنگى دەروونى گەیشتبوو لەبوارى ترساندن و توقاندنى دوژمن لەچوارچیۆهى بیروکەى پاگەیاندى گشتى لەپێگەى پراکتیکە کردن و سەرکەوتنى بیروکەى پاگەیاندى ئەیوبى لەجەنگى دەروونى.

لیستی سه رچاوه کان

●

ليستی سه رچاوه كان

- القرآن الكريم

يه كه م: ده ستنوسه كان:

القاضي الفاضل: عبدالرحيم البيساني، (ت ٥٩٦هـ/م ١٢٠٠م)

١- رسائل القاضي الفاضل، مخطوطة حسين بك، مكتبة اوقاف الموصل،
رقم ٩/٩، ورقة ٩.

العمرى: القاضي فضل الله شهاب الدين احمد بن يحيى (ت

٧٤٩هـ/١٣٤٨م)

٢- مسالك الابصار وممالك الامصار: يصدره فؤاد سزكين بالتعاون مع
علاء الدين خيوصون، معهد العلوم العربية الاسلامية، طبعة استانبول، طبع
بالتصوير من مخطوطة ٢٧٩٧ / ٢ ص، احمد الثالث، طوبقا بوسراب،
استانبول، ج ٣، ج ٢٧، والمخطوطة موجودة في المجمع العلمي العراقي تحت
رقم ٢٩٠ / ٣٠٠.

مؤلف مجهول: تحت عنوان (ذكر الدولة الايوبية وغيرها).

٣- مخطوط في مكتبة الاوقاف العامة، الموصل، برقم ١٧/١ زيواني.

دووه م: سه رچاوه كوڤنه كان:

- ابن الاثير : عز الدين أبو الحسن علي بن محمد الجزري، (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٢ م).
١. -الكامل في التاريخ ، دار أحياء التراث العربي،(بيروت: ١٩٩٤م).
٢. -التاريخ الباهر في الدولة الاتاكية بالموصل و حلب، تحقيق عبد القادر احمد طليمات، دار الكتب الحديثة، (القاهرة: ١٩٦٣ م).
- الاسحاقي : محمد عبد المعطي بن احمد (ت ١٠٦٠هـ / ١٦٥٠ م).
- أخبار الاول فيمن تصرف على مصر من أرباب الدول، المطبعة الشرقية، (القاهرة: ١٣٠٠هـ).
- ابن ايبيك : أبو بكر بن عبد الله الدواداري ، (ت ٧٣٤ هـ / ١٣٣٩ م).
٣. -كنز الدرر وجامع الغرر، باسم (الدر المطلوب في أخبار بني أيوب) ، تحقيق سعيد عبد الفتاح عاشور، دار الأحياء الكتب العربية ،المعهد الالمانى للأثار الشرقية، ج٧، (القاهرة: ١٩٧٢م).
- البديسي: شرفخان
٤. -شرفنامه : ترجمة محمد جميل الملا احمد الروز بياني، ط٢، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠١م).
- ابن بطوطة : أبو عبد الله محمد بن عبد الله الطنجي ، (ت ٧٧٩ هـ / ١٣٧٧ م).
٥. -رحلة ابن بطوطة ، المسماة (تحفة النظار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار)، مكتبة التجارية الكبرى ، (مصر: ١٩٥٨م).
٦. البنداري :قوام الدين ابو الفتح على بن محمد (ت٦٤٣هـ / ١٢٤٥ م).

٧. -سنا البرق الشامى (تلخيص البرق الشامى للعماد الكاتب الأصفهاني) تحقيق، رمضان ششّن، دار الكتاب الجديد، (بيروت: ١٩٧١م).
- ابن تغري بردي : جمال الدين أبو المحاسن يوسف الاتابكي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٧٠م).
٨. -النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة ، مطبعة دار الكتب ، (القاهرة: د ت)
- ابن جبير : أبي الحسن محمد بن أحمد، (ت ٦١٤ هـ / ١٢١٧م).
٩. -رحلة ابن جبير (تذكرة بالاخبار عن إتفاقات الاسفار)، دار و مكتبة الهلال، الطبعة الثانية، (بيروت : ١٩٨٦م).
- الجبرتي : عبد الرحمن الجبرتي .
١٠. -عجائب الآثار في التراجم و الاخبار، مطبعة لجنة البيان العربي، سنة ١٩٥٨م.
- ابن الجوزي : ابو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن علي (ت ٥٩٧هـ/ ١٢٠١م).
١١. المنتظم في تاريخ الملوك و الامم مطبعة دائرة المعارف العثمانية، (حيدر اباد الدكن: ١٣٥٨-١٣٥٩هـ).
- الحموي: ابو الفضائل محمد بن علي (ت ٦٤٤هـ/ ١٢٤٦م).
١٢. تاريخ المنصوري المسمى (تلخيص الكشف و البيان فى حوادث الزمان) عنى بنشره ووضع فهارسه: البطرس غرباز نيويج، دار النشر للاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠م).
- الحميري: ابو عبدالله محمد بن عبدالله بن عبد المنعم(ت ٧٢٧هـ/ ١٣٣٤م).
١٣. الروض المعطار في خبر الاقطار، تحقيق: احسان عباس، مكتبة لبنان، (بيروت: ١٩٨٤م).

- الحنبلي : أحمد بن إبراهيم ، (ت ٨٧٦ هـ / ١٤٧٢ م).
١٤. —شفاء القلوب في مناقب بني أيوب ، تحقيق : ناظم رشيد ، دار الحرية للطباعة ، (بغداد : ١٩٧٨م).
- ابن حوقل: ابو القاسم بن حوقل النصيبي(ت٣٦٧هـ/٩٧٧م)
١٥. صورة الارض، دار مكتبة الحياة، (بيروت:١٩٧٩).
- ابن خلدون : عبد الرحمن بن محمد، (ت ٨٠٨ هـ / ١٤٠٥ م).
١٦. —مقدمة ابن خلدون ، دار صادر، (بيروت : ١٩٧٨ م).
١٧. —العبر و ديوان المبتدأ و الخبر (تاريخ ابن خلدون)، مؤسسة جمال للطباعة و النشر، (بيروت:١٩٧٩م).
- ابن خلكان : شمس الدين أبو عباس أحمد بن محمد ، (ت ٦٨١ هـ / ١٢٨٢م).
١٨. —وفيات الأعيان و أنباء أبناء الزمان ، تحقيق : إحسان عباس ، دار الثقافة ،(بيروت : ١٩٦٨م).
١٩. ابن خرداذبة: ابو القاسم بن عبيد الله (ت٣٠٠هـ/٩١٢م).
٢٠. —المسالك و الممالك، بريل، (ليدن:١٨٨٩م).
- الخرزجي: الشيخ علي بن الحسن (ت٨١٢هـ/١٤٠٩م).
٢١. —العقود اللؤلؤية في تاريخ الدولة الرسولية، تصحيح و تنقيح محمد بسيوني عسل، مطبعة الهلال، (القاهرة:١٩١١م).
- ابن ظافر: جمال الدين على الازدي (ت٦٢٣هـ/ ١٢٢٦م).
٢٢. —اخبار الدولة المنقطعة، تحقيق اندريه فريه، مطبوعات المعهد العلمي الفرنسي للآثار الشرقية، (القاهرة: ١٩٧٢).
- ابن دقماق: ابراهيم بن محمد بن ايدمر العلاني (ت٨٠٩هـ / ١٤٠٦م).

٢٣. الجواهر الثمين في سيرة الملوك والسلاطين، تحقيق محمد كمال الدين عز الدين، عالم الكتب، ط ١، ج ٢، (القاهرة: ١٩٨٥).
- الذهبي: شمس الدين محمد بن عثمان بن قايمان، (ت ٧٤٨ هـ / ١٣٤٧ م).
٢٤. -العبر في خبر من غبر، تحقيق: ابو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٥ م).
٢٥. -تاريخ الإسلام، وفيات المشاهير و الأعلام، تحقيق : بشار عواد معروف و آخرون، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٨ م).
٢٦. -دول الإسلام، تحقيق: فهم محمد شلتون و مصطفى ابراهيم، (القاهرة: ١٩٧٤ م).
- الرهاوي المجهول: في حدود (٦٢٣ هـ/ ١٢٣٤ م).
٢٧. -تاريخ الرهاوي المجهول، تعريب البير ابونا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦ م).
- ابن الساعي: ابو طالب علي بن أنجب تاج الدين الخازن، (ت ٦٧٤ هـ / ١٢٧٥ م).
٢٨. -الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق : مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، (بغداد : ١٩٣٤ م).
- سبط ابن الجوزي : شمس الدين يوسف بن قزاوغلي، (ت ٦٥٤ هـ / ١٢٥٦ م).
٢٩. -مرآة الزمان في تاريخ الأعيان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، (الهند : ١٩٥١ م).
- السبكي : تاج الدين عبد الوهاب بن تقي الدين، (ت ٧٧١ هـ / ١٣٦٩ م).
٣٠. -طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق : محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، مطبع عيسى الحلب، (القاهرة : ١٩٦٥ م).

- السيوطي : جلال الدين عبد الرحمن بن ابي بكر، (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).
٣١. -حسن المحاضرة في اخبار مصر و القاهرة، تحقيق : محمود صبح، دار القاهرة للطباعة، مكتبة الأنجلو المصرية، (القاهرة : د.ت).
٣٢. -تاريخ الخلفاء ، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، منشورات الشريف الرضي.
- ابو شامة : شهاب الدين عبد الرحمن بن إسماعيل المقدسي، (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
٣٣. -الذيل على الروضتين (تراجم رجال القرنين السادس و السابع الهجريين)، باعثناء : السيد عزت العطار الحسني، دار الجيل، الطبعة الثانية، (بيروت : ١٩٧٤م).
٣٤. -الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، دار الجيل، (بيروت : د.ت).
- ابن شاهنشاه الايوبي : المنصور محمد بن المظفر تقي الدين بن عمر ، (ت ٦١٧هـ / ١٢٢٠م).
٣٥. -مضمار الحقائق وسر الخلائق ، تحقيق : حسن حبشي ، دار المنى للطباعة ، (القاهرة : ١٩٦٨م).
- ابن شداد : ابو المحاسن بهاء الدين يوسف بن رافع، (ت ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).
٣٦. -النوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية، تحقيق : جمال الدين الشيال، الدار المصرية للتأليف، (القاهرة : ١٩٦٤م).
- الصفدي: صلاح الدين خليل ابن ابك (ت ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
٣٧. -الوافي بالوفيات، تحقيق و إعثناء : احمد الارناوط و تركي مصطفى، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ٢٠٠٠م).

الصوري :وليم: (ت ٥٨٠ هـ / ١١٨٤م).

٣٨. -الحروب الصليبية، ترجمة و تعليق : حسن حبشي، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة : ١٩٩٥م).

ابن الصيرفي : امين الدولة تاج الرياسة ابي القاسم علي بن منجب الصيرفي المصري (ت٥٤٢هـ/١١٤٧م).

٣٩. -قانون ديوان الرسائل، مطبعة الواعد، (مصر:١٩٠٥م).

الطرسوسي : مرضي بن علي بن مرضي(ت٥٨٩هـ/١١٩٣م)

٤٠. -تبصرة ارباب الالباب في كيفية النجاة في الحروب من الاسواء، تحقيق و نشر: كلود كاهين، (د.ت).

ابن عبد الحق : صفى الدين عبد المؤمن البغدادي،(ت ٧٣٩ هـ / ١٢٣٨م).

٤١. -مراصد الإطلاع على اسماء الأمكنة و البقاع، تحقيق محمد علي البجاوي، دار إحياء الكتب العربية، (القاهرة : ١٩٥٤م).

٤٢. ابن العديم: ابو القاسم كمال الدين عمر بن احمد بن هبة الله الحلبي (ت٦٦٠هـ/ ١٢٦١م).

٤٣. -زبدة الحلب في تاريخ حلب، تحقيق: سامي الدهان، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٦٧م).

ابن العبري: ابو الفرج غريغوريوس بن اهرن الملطي (ت٦٨٥هـ/ ١٢٨٦م).

٤٤. -تاريخ مختصر الدول، المطبعة الكاثوليكية، ط٢، (بيروت: ١٩٥٨).

ابن العماد الحنبلي: ابو الفلاح عبد الحي (ت١٠٨٩هـ/١٦٧٨م).

٤٥. -شذرات الذهب في اخبار من ذهب، مطبعة القدسي، (القاهرة: ١٩٣١م).

العماد الكاتب الاصفهاني : عماد الدين محمد صفى الدين الكاتب ، (ت ٥٩٧ هـ / ١٢٠٠ م).

٤٦. - خريدة القصر و جريدة العصر (قسم شعراء مصر) نشر احمد امين و شوقي ضيف و احسان عباس، مطبعة لجنة التأليف و الترجمة و النشر (القاهرة: ١٩٥١ م).

٤٧. - خريدة القصر و جريدة العصر، قسم شعراء الشام، تحقيق: شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٦٤ م).

٤٨. - الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق و تقديم: محمد محمود صبح ، الدار القومية للطباعة و النشر (القاهرة: ١٩٦٥ م).

٤٩. - البرق الشامى، الجزء الثالث، تحقيق و تقديم: مصطفى الحيارى، ط١، (عمان: ١٩٨٧ م).

٥٠. - البرق الشامى، الجزء الخامس، تحقيق و تقديم : فالح صالح حسين، ط١، (عمان: ١٩٨٧ م).

العمرى: القاضى فضل شهاب الدين احمد بن يحيى (ت ٧٤٩ هـ / ١٣٤٨ م).
٥١. - التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ١٩٨٨).

٥٢. العليمي : مجير الدين بن عبد الرحمن بن محمد، (ت ٩٢٨ هـ / ١٥٢١ م).

٥٣. - الانس الجليل بتاريخ القدس و الخليل، (النجف : ١٩٦٨ م).

٥٤. الغسانى : الملك الأشرف اسماعيل بن العباس، (ت ٨٠٣ هـ / ١٤٠٠ م).

٥٥. - العسجد المسبوك و الجواهر المحكوك في طبقات الخلفاء و الملوك، تحقيق : شاكر محمود عبد المنعم، دار البيان، (بغداد : ١٩٧٥ م).

- ابو الفداء : عماد الدين اسماعيل بن محمد بن عمر، (ت ٧٣٢ هـ / ١٣٣١ م).
 ٥٦. -المختصر في اخبار البشر، دار المعرفة للطباعة و النشر، (بيروت : د.ت.).
 ٥٧. ابن الفرات : ناصر الدين محمد بن عبد الرحيم، (ت ٨٠٧ هـ / ١٤٠٤ م).
 ٥٨. -تاريخ ابن الفرات، تحقيق : حسن محمد الشماخ، المجلد الرابع، الجزء الثاني، دار الطباعة الحديثة، (البصرة : ١٩٦٩).
 ابن قاضي شهبه : بدر الدين محمد بن أحمد، (ت ٨٧٤ هـ / ١٤٦٩ م).
 ٥٩. -الكواكب الدرية في السيرة النورية، تحقيق : محمود زايد، الدار الكتاب الجديد، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٧١ م).
 القلقشندي : ابو العباس احمد بن علي، (ت ٨٢١ هـ / ١٤١٨ م).
 ٦٠. -ماثر الانافة في معالم الخلافة، تحقيق: عبد الستار فراج، (بيروت: د.ت.).
 ٦١. -صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت : ١٩٨٧).
 قدامة بن جعفر: أبو الفرج (ت٣٣٧هـ/٩٤٨م).
 ٦٢. -الخراج و صناعة الكتابة، شرح و تعليق: محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١ م) .
 ابن كثير : عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر، (ت ٧٧٤ هـ / ١٣٧٢ م).
 ٦٣. -البداية و النهاية، تحقيق : دار أبي حيان، الطبعة الأولى،(القاهرة : ١٩٩٦).
 المسعودي : ابي الحسن علي بن الحسين بن علي،(ت ٣٤٦ هـ / ٩٧٥ م).

٦٤. -التنبيه و الاشراف، باعتناء : عبد الله الصاوي، أعادت طبعه بالأوفسيت، مكتبة المثنى، (بغداد : ١٩٣٨م).
- المقريزي : تقي الدين احمد بن علي، (ت ٨٤٥ هـ / ١٤٤١م).
٦٥. -السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق : محمد عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، طبعة جديدة، (بيروت : ١٩٩٧).
٦٦. -المواعظ و الاعتبار بذكر الخطط و الآثار المشهور بـ (الخطط المقريزية)، دار صادر، طبعة جديدة بالأوفسيت، مكتبة المثنى، (بغداد : ١٩٧٠).
٦٧. -اتعاظ الحنفا بأخبار الائمة الفاطميين الخلفا، تحقيق جمال الدين الشيال، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٤٨).
- ابن مماتي : أسعد بن مماتي، (ت ٦٠٦ هـ / ١٢٠٩م).
٦٨. -قوانين الدواوين، تحقيق : عزيز سوريال عطية، مطبعة مصر، (القاهرة: ١٩٤٣م).
- ابن منظور : جمال الدين محمد بن مكرم الأنصاري، (ت ٧١١ هـ / ١٣١١م)
٦٩. -لسان العرب، تحقيق عبد الله علي الكبير و آخرون، دار المعارف، (القاهرة : د. ت)
- ناصر خسرو: ابو معين الدين القباداني المروزي، (ت ٤٨١ هـ / ١٨٠٨م).
٧٠. -سفر نامه، نقله الى العربية: يحيى الخشاب، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٩٣م).
- نصر الله بن محمد بن الاثير:
٧١. المثل السائر في ادب الكاتب والشاعر، (القاهرة: ١٩٧٢).
- النويري : شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب، (ت ٧٣٣ هـ / ١٣٣٢م).

٧٢. -نهاية الأرب في فنون الأدب، حققه و وضع حواشيه، محمد محمد أمين وآخرون، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، ج٢٨، (مصر : ١٩٩٢ م)
٧٣. ابن واصل : جمال الدين محمد بن سالم، (ت ٦٩٧ هـ / ١٢٩٧م).
٧٤. -مفرج الكروب في مناقب بني أيوب، تحقيق : جمال الدين الشيال ، طبعة دار القلم، (القاهرة : ١٩٦٠م).
- ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبد الله الرومي، (ت ٦٢٦ هـ / ١٢٢٨م).
٧٥. معجم البلدان، دار صادر، (بيروت : ١٣٩٧ هـ / ١٩٩٧م).
- اليونيني : ابو فتح موسى بن احمد بن قطب الدين، (ت ٧٢٦ هـ / ١٣٢٦م).
٧٦. ذيل مرآة الزمان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية،(الهند : ١٩٥٤م).

سيّيه م: سه رچاوه نوّيه كان:

١. ر. جب: السير هاملتون.
٢. صلاح الدين الايوبي (دراسات في التاريخ الاسلامي)، حررها يوسف إيبش، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، (بيروت: ١٩٧٣م).
٣. اد-لبرتش: تشارلس.
٤. الحرب الباردة و ما بعدها، تعريب فاضل زكي محمد، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٦م).
٥. ادي شير :
٦. معجم الألفاظ الفارسية المعربة، مكتبة لبنان، (بيروت : ١٩٨٠).
٧. الاهل : عبد العزيز سيد:
٨. أيام صلاح الدين، دار الكتب، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٦١).
٩. الامين: حسن:
١٠. صلاح الدين بين العباسيين و الفاطميين و الصليبيين، دار الجديد، ط١، (بيروت ١٩٩٥).
١١. امين: محمد فتحي.
١٢. الحرب و المعنويات، مديرية المطابع العسكرية، (بغداد: ١٩٨٩م).
١٣. امين : نه بهن مجيد:
١٤. الاستخبارات، الأيوبية في عهد صلاح الدين، مطبعة قه لا، (السليمانية : ١٩٩٨).
١٥. المشطوب الهكاري، دراسة عن دور الهكاريين في الحروب الصليبية، (السليمانية : ٢٠٠٢).
١٦. ايار: فريد.

٨. دراسات في الاعلام و الحرب النفسية، المكتبة الوطنية، (بغداد: ١٩٧٩م).

إيليسيف : نيكيتا:

٩. الشرق الإسلامي في العصر الوسيط، مؤسسة دار الكتاب الحديث، (بيروت : ١٩٦٨)

باركر: ارنست.

١٠. الحروب الصليبية، ترجمة السيد الباز العريني، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، (القاهرة: ١٩٦٠م).
بدوي: احمد.

١١. الحياة الادبية في عصر الحروب الصليبية بمصر و الشام، مطبعة نهضة مصر، ط١، (القاهرة: د.ت).
بدوي: احمد.

١٢. صلاح الدين بين شعراء عصره و كتابه، مطبعة وزارة الثقافة و الارشاد المصرية، (القاهرة: ١٩٦٠م).
بولارد: سير ريدر.

١٣. بريطانيا و الشرق الاوسط من اقدم العصور حتى سنة ١٩٥٢م، ترجمة حسن احمد سلمان، مطبعة الرابطة، (بغداد: ١٩٥٦م).
بيريه: جان.

١٤. الذكاء و القيم المعنوية في الحرب، تعريب اكرم ديرري و الهيثم الايوبي، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ط٢، (بيروت: ١٩٨٦م).
بيومي: علي.

١٥. قيام الدولة الايوبية في مصر، دار الفكر الحديث للطبع و النشر، ط١، (القاهرة: ١٩٥٢م).

تايلور: فيليب.

١٦. قصف العقول، ترجمة سامي خشبة، عالم المعرفة، رقم ٢٥٦،
(الكويت: ٢٠٠٠م).

التكريتي : محمود ياسين:

١٧. الأيوبيون في شمال الشام و الجزيرة، دار الرشيد للنشر، (بغداد:
١٩٨١).

التونجي : محمد :

١٨. المعجم الذهبي، دار العلم للملايين، الطبعة الأولى، (بيروت: ١٩٦٩).

الجميلى: رشيد عبدالله:

١٩. دولة الاتابكة فى الموصل، دار النهضة العربية، ط١، (بيروت ١٩٧٠).
حاتم: محمد عبد القادر.

٢٠. الاعلام والدعاية (نظريات و تجارب)، مكتبة الانجلو المصرية،
(القاهرة: ١٩٧٨م).

حتي : فيليب:

٢١. تاريخ سوريا و لبنان و فلسطين، ترجمة : كمال اليازجي، ط٢،
(بيروت: ١٩٧٢).

حتي: فيليب و اخرون.

٢٢. تاريخ العرب، دار غنود للطباعة و النشر و التوزيع، ط٥،
(لبنان: ١٩٧٤م).

حسن: ابراهيم حسن.

٢٣. تاريخ الاسلام(السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي)، دار
الجيل، ج٤، ط١٤، (بيروت: ١٩٩٦م).
الحسن: حسن.

٢٤. الدولة الحديثة اعلام و استعلام، دار العلم للملايين، ط١، (بيروت: ١٩٨٦م).

الحسين: عبد المنعم علي.

٢٥. الحرب النفسية و تأثيرها علي معنوية الجماهير، مركز دراسات الخليج العربي، (جامعة البصرة: ١٩٨٨م).

حسين: محسن محمد:

٢٦. الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين (تركيبه، تنظيمه، اسلحته، بحريته، وابرز المعارك التي خاضها) ، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٦)

حمزة: عبد اللطيف.

٢٧. الاعلام و الدعاية، دار الفكر العربي، ط٢، (القاهرة: ١٩٧٨م).

٢٨. ثلاث شخصيات في التاريخ(ابن المقفع ، صلاح الدين، قراقوش)، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ٢٠٠٠م).

حمزة: مختار.

٢٩. أسس علم النفس الاجتماعي، دار المجتمع العلمي، (جدة: ١٣٩٩هـ).

الحميدة:سالم محمد.

٣٠. الحروب الصليبية، دار الشؤون الثقافية العامة، ج٤، ط١، (بغداد: ١٩٩٤م).

الخطاب: محمود شيت.

٣١. الاسلام و النصر، دار قتيبة، ط٢، (دمشق: ١٤٠٥هـ).

الخلفات: جمال يوسف و بهاء الدين محمد اسعد.

٣٢. العسكرية الاسلامية و قادتها العظام، مكتبة المنار، ط٢، (الاردن: ١٩٨٣م).

خليل: عماد الدين:

٣٣. الإمارات الأرتقية في الجزيرة و الشام، (٤٦٥-٨١٢ هـ / ١٠٧٢-١٤٠٩م) أضواء جديدة على المقاومة الإسلامية للصليبيين و التتر، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٠).

٣٤. عماد الدين زنكي، مطبعة الزهراء الحديثة، ط٣، (الموصل: ١٩٨٥م).
الدباغ: مصطفى.

٣٥. المرجع في الحرب النفسية، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ط١، (بيروت: ١٩٩٨م).

الدباغ: فخري و قيس عبد الفتاح مهدي.

٣٦. علم النفس العسكري، ط١، (بغداد: ١٩٨٦م).
الدباغ: فخري.

٣٧. الحرب النفسية، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٩م).
دشسنر: كووتر.

٣٨. احفاد صلاح الدين الايوبي، ترجمة عبد السلام بروراي، ط٢، (دهوك: ٢٠٠٠م).

ديورانت : ول

٣٩. قصة الحضارة، ترجمة : محمد بدران، مطبعة لجنة التأليف و الترجمة و النشر، الطبعة الثانية، (القاهرة : ١٩٥٧م).

ذبيان: سامي.

٤٠. الصحافة اليومية و الاعلام، دار المسيرة، ط٢، (بيروت: ١٩٨٧م).
ربيع: حامد.

٤١. الحرب النفسية في الوطن العربي، دار واسط للدراسات و النشر و التوزيع، (بغداد: ١٩٨٩م).

٤٢. الحرب النفسية في المنطقة العربية، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، لبنان، (بيروت: ١٩٧٤م).

رشتي: جيهان احمد

٤٣. الدعاية و استخدام الراديو في الحرب النفسية، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٨٥م).

رفعت: محمد و محمد احمد حسونة

٤٤. معالم تاريخ العصور الوسطى، مطبعة شركة مساهمة مصرية، ط٤، (القاهرة: ١٩٢٧م).

الرضا: هاني و رامز محمد عمار.

٤٥. الراى العام و الاعلام و الدعاية، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، (بيروت: ١٩٩٨م).

رمزي: محمد:

٤٦. القاموس الجغرافي للبلاد المصرية، مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة : ١٩٥٤-١٩٥٥).

رنسيمان : ستيفن:

٤٧. تاريخ الحروب الصليبية، ترجمة : السيد الباز العريني، دار الثقافة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٦٨).

زابوروف: ميخائيل.

٤٨. الصليبيون في الشرق، ترجمة الياس شاهين، دار التقدم، (موسكو: ١٩٨٦م).

الزبيدي: كامل علوان.

٤٩. علم النفس العسكري، بيت الحكمة، (بغداد: ١٩٨٩م).

٥٠. علم النفس في الميدان العسكري، الدار العربية للموسوعات، ط١، ١٩٨٨م.

زامباور: ادوارد فون:

٥١. معجم الانساب والاسرات الحاكمة فى التاريخ الاسلامى، ترجمة زكى محمد حسن و اخرون، ج١، (بيروت: ١٩٨٠).

زكار: سهيل.

٥٢. حطين و الفتح الصلاحي للقدس، دار الفكر للطباعة و النشر و التوزيع، ط١، (بيروت: ٢٠٠٢م).

زكى: محمد امين.

٥٣. مشاهير الكرد وكردستان، مطبعة التفيض الاهلية، (بغداد: ١٩٤٥).

الزركلى: خير الدين.

٥٤. الاعلام - قاموس تراجم، دار العلم الملايين، (بيروت: ١٩٨٦).

زمانى: احمد.

٥٥. بحوث حول النظام العسكري في الاسلام، الدار الاسلامية، ط١، (بيروت: ١٩٩١م).

زناد: موسى.

٥٦. الحرب النفسية، مطبعة دار القادسية، الاعظمية، (بغداد: ١٩٨٤م).

زهران: حامد عبد السلام

٥٧. علم النفس الاجتماعي، عالم الكتب، ط٤، (القاهرة: ١٩٧٧م).

الزين: نبيل عبد القادر.

٥٨. القدس، دار الضياء للنشر و التوزيع، ط١، (عمان: ١٩٨٨م).

سرور: محمد جمال الدين.

٥٩. الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي (القاهرة: ١٩٧٤).

سعداوي : نظير حسان:

٦٠. الحرب و السلام زمن العدوان الصليبي، مكتبة النهضة المصرية،
(القاهرة : ١٩٦١).

٦١. التاريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، مطبعة لجنة البيان
العربي، (القاهرة : ١٩٥٧).

السلامة: عبدالله علي

٦٢. الاستخبارات العسكرية في الاسلام، مؤسسة الرسالة،
ط٢، (بيروت: ١٩٩٢م).

السيد: جمال.

٦٣. اضواء على الحرب النفسية، الهيئة المصرية العامة للكتاب،
(القاهرة: ١٩٧٢م).

شاكر: محمود.

٦٤. التاريخ الاسلامي، المكتب الاسلامي، ج٦، ط٣، (بيروت: ١٤٠٥هـ).
شديد: محمد.

٦٥. الجهاد في الاسلام، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٤٠٠هـ).

شليبي: كرم.

٦٦. حرب الكلمات، الهيئة المصرية للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٥م).

الشيال: جمال الدين.

٦٧. تاريخ مصر الاسلامية، مطابع رويال، ج٢، (القاهرة: ١٩٦٧م).

عاشور : سعيد عبد الفتاح:

٦٨. الحركة الصليبية -صفحة مشرقة من تاريخ الجهاد العربي في
العصور الوسطى، مكتبة الأنجلو المصرية، الطبعة الرابعة، (القاهرة :
١٩٨٢).

٦٩. اوربىا العصور الوسطى، مكتبة النهضة المصرية، ط١،
(القاهرة: ١٩٥٨).

عبد القادر: محمد.

٧٠. دور الاعلام فى التنمية، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٨٢).

عبد الله: معتز سيد.

٧١. الحرب النفسية و الشائعات، دار غريب للطباعة و النشر و التوزيع،
(القاهرة: ١٩٩٧م).

العبادى : احمد مختار:

٧٢. قيام دولة المماليك الاولى فى مصر و الشام، دار النهضة العربية
للطباعة و النشر،(بيروت: ١٩٦٩م).

العبادى: احمد مختار بالاشتراك مع السيد عبد العزيز سالم :

٧٣. تاريخ البحرية الإسلامية فى مصر و الشام، جامعة بيروت العربية،
(بيروت : ١٩٧٢).

العبد، محمد.

٧٤. ايعيد التاريخ نفسه، مطابع اضواء البيان، ط٣، ١٩٩٩م.

العرينى : السيد الباز:

٧٥. تاريخ اوربا فى العصور الوسطى، دار النهضة العربية، (بيروت :
١٩٦٨).

٧٦. الشرق الأدنى فى العصور الوسطى (الأيوبيون)، دار النهضة العربية
للطباعة و النشر، (بيروت : ١٩٦٧).

٧٧. مؤرخو الحروب الصليبية، دار النهضة العربية، مطبعة لجنة البيان
العربى،(القاهرة : ١٩٦٢).

العسلى : بسام :

٧٨. فن الحرب الإسلامي، ايام الحروب الصليبية، دار الفكر للطباعة والنشر، المجلد الرابع، الطبعة الأولى، (بيروت ١٩٨٨م)
٧٩. الحرب والحضارة، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ط١، (بيروت: ١٩٧٩م).
٨٠. صلاح الدين الايوبي، دار النفائس، ط٣، (بيروت: ١٩٨١م).
- علي: نزار جرجيس.
٨١. حرب الكلمة، مطبعة وزارة الثقافة، (اريل: ١٩٩٨م).
- عليوة: السيد
٨٢. استراتيجية الاعلام العربي، الهيئة المصرية للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٨م).
- عواد: جودت عبد الكريم.
٨٣. الحرب النفسية و شائعات الحرب، مركز الاعداد و التطوير الثقافي، (بغداد: ١٩٨٤م).
- العويني: محمد علي.
٨٤. الاعلام الدولي بين النظرية و التطبيق، مكتبة الانجلو المصرية، (القاهرة: ١٩٩٠م).
٨٥. العمرى: احمد سويلم.
- اصول العلاقات السياسية الدولية، ط٣، (بيروت ١٩٥٩).
- عيسى بك: احمد:
٨٦. تاريخ البيمارستان في الاسلام، مطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٣٩م).
- غالب: مصطفى.
٨٧. اعلام الاسماعيلية، دار اليقظة العربية، (بيروت: ١٩٦٤م).

٨٨. تاريخ الدعوة الاسماعيلية، دار اليقظة العربية للتأليف و الترجمة و النشر السورية، (دمشق: ١٩٥٣م).
- الغامدي : عبد الله سعيد محمد.
٨٩. صلاح الدين و الصليبيون، دار الندوة الجديدة، المكتبة الفيصلية، (بيروت: ١٩٨٥م).
- غنيم: اسمت :
٩٠. الدولة الأيوبية و الصليبيون، دار المعرفة الجامعية، (الأسكندرية : ١٩٨٨)
- غوانمة: يوسف درويش.
٩١. امارة الكرك الايوبية، المملكة الاردنية الهاشمية، ١٩٨٠.
- فشر: ه.أ.ل
٩٢. تاريخ اوربا في العصور الوسطى، نقله الى العربية مصطفى زيادة و السيد الباز العريني، القسم الاول، دار المعارف بمصر، (القاهرة: د.ت.).
- قادر: عزيز.
٩٣. حرب الافكار، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٩٨م).
- القزاز: محمد صالح داوود.
٩٤. الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الاخير، مطبعة القضاء، (النجف: ١٩٧١م).
- قلعجي: قدري.
٩٥. صلاح الدين الايوبي (قصة الصراع بين الشرق و الغرب خلال القرنين الثاني عشر و الثالث عشر للميلاد)، دار الكاتب العربي، مطابع شركة الحديث، (بيروت: ١٩٦٦م)
- القوصي : عطية.

٩٦. تاريخ دولة الكنوز الاسلامية، دار المعارف، (مصر: ١٩٧٩).
- كحيل: عبد الوهاب.
٩٧. الراي العام و السياسات الاعلامية، مكتبة المدينة، (القاهرة: د.ت).
- الكناني : مصطفى حسن محمد:
٩٨. العلاقات بين جنوة و الشرق الأدنى الإسلامي (١١٧١-١٢٩١ م / ٥٦٧-٦٩٠ هـ)، (الأسكندرية : ١٩٨١)
- الكيالي: عبد الوهاب.
٩٩. موسوعة السياسة، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ج٢، ط٢، (بيروت: ١٩٩٣ م).
- الكيلاني: وليد.
١٠٠. الحرب النفسية بين الكلمة و الطلقة، القيادة العامة للقوات المسلحة الاردنية، (عمان: ١٩٧٥ م).
- طروسية: رينة.
١٠١. الحروب الصليبية (صراع الشرق و الغرب)، ترجمة احمد ايبش، دار قتيبة للطباعة و النشر و التوزيع ط١، (سوريا: ٢٠٠٢ م).
- لامب: هارولد.
١٠٢. شعلة الاسلام (قصة الحروب الصليبية)، ترجمة محمود عبد الله يعقوب، مطبعة الارشاد، منشورات مؤسسة فرانكلين و دار المتنبي، (بغداد: ١٩٦٧ م).
- لاينبرجر: بول.
١٠٣. الحرب النفسية، ترجمة حمير رشيد، دار امية للنشر و التوزيع، ط٢، (الرياض: ١٩٨٨ م).
- مبارك: على باشا.

١٠٤. الخطط التوفيقية الجديدة لمصر و القاهرة ومدنها وبلادها القديمة و الشهيرة، تاريخ القاهرة و مصر منذ العصر الفاطمي حتى عصر توفيق، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٠).

ماركو: ميلوش.

١٠٥. الحرب النفسية، ترجمة لبيب لهيطة، دار الثقافة الجديدة، (القاهرة: ١٩٧٣).

المتوكل: محمد عبد الملك.

١٠٦. مدخل الى الاعلام و الراي العام، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٨م).

ماهر: سعاد:

١٠٧. البحرية في مصر الإسلامية و آثارها الباقية، دار الكتاب العربي، (القاهرة : ١٩٥٢).

المؤسسة العربية للدراسات و النشر

١٠٨. الحرب النفسية، السلسلة المرقمة (٢٩)، (بيروت: د.ت).

١٠٩. الموسوعة العسكرية ، ج ١، ط ١، لبنان، (بيروت: ١٩٧٧م).

محفوظ: محمد جمال الدين

١١٠. الحرب النفسية، دار الاعتصام، (القاهرة: ١٩٨١م).

محمد: فاضل زكي.

١١١. السياسة من وراء الاستراتيجية، دار الحرية الطباعة، (بغداد: ١٩٨٦م).

مخير: صلاح

١١٢. المدخل الى علم النفس الاجتماعي، مكتبة الانجلو المصرية، (القاهرة: ١٩٦٨م).

المعاضدي: خاشع و اخرون

١١٣. الوطن العربي و الغزو الصليبي، مطابع جامعة الموصل،
(الموصل: ١٩٨١م).

مصطفى : شاكر :

١١٤. صلاح الدين، الفارس المجاهد، و الملك الزاهد المفتري عليه، دار
القلم دمشق، و دار الشامية بيروت، الطبعة الأولى (١٩٩٨م).

معلوف : لويس:

١١٥. المنجد في اللغة و الإعلام، الطبعة ٣٧، (بيروت: ١٩٨٦).

النقاش : زكي:

١١٦. العلاقات الاجتماعية و الثقافية و الاقتصادية بين العرب و الأفرنج
خلال الحروب الصليبية، دار الكتاب اللبناني للطباعة و النشر، (بيروت :
١٩٨٥).

نصر: صلاح.

١١٧. الحرب النفسية (معركة الكلمة و المعتقد)، ج١، ط١، (القاهرة:
١٩٦٧م).

نوري : دريد عبد القادر:

١١٨. سياسة صلاح الدين الأيوبي في بلاد مصر و الشام و الجزيرة،
مطبعة الإرشاد، (بغداد : ١٩٧٦).

نوفل: احمد.

١١٩. الحرب النفسية من منظور اسلامي، دار الفرقان، ط٢، (عمان:
١٩٨٧م).

ويست: انتوني.

١٢٠. الحروب الصليبية، ترجمة شكري محمود نديم، مؤسسة فرانكلين
للطباعة و النشر، (بغداد: ١٩٦٧م).

يوسف: جوزيف نسيم.

١٢١. العرب و الروم و اللاتين في الحرب الصليبية الاولى، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (١)، (بيروت: ١٩٨١م).
١٢٢. العدوان الصليبي على مصر، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (٢)، (بيروت: ١٩٨١م).
١٢٣. الوحدة و حركات اليقظة العربية أبان العدوان الصليبي، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (٤)، (بيروت: ١٩٨١م).

چوارەم: سەرچاوە کوردیەکان:-

۱- قوتانی پیرۆز: وەرگێڕانی مامۆستا هەژار.

زکی : محمد ئەمین.

۲- خولاصەدەکی تاریخی کورد و کوردستان بەرگی یەكەم و دووهم، دەزگای سەردەم، (سلیمانی: ۲۰۰۰ز).

قەفتان: صالح.

۳- میژووی گەلی کورد لە کۆنەوه تانەمڕۆ، چاپخانەی سلیمان الاعظمی، (بەغدا: ۱۹۶۹ز).

قیقانو: انطوان بشارە.

۴- سالانی کۆچی و زایینی، گۆڕینی: محمود حاجی رحیم، چاپی دووهم، چاپخانەی بابان، (سلیمانی: ۱۹۹۸ز).

هەمەوێندی : طارق حسن.

۵- پوختە فیهی شەریعەت بەبەلگەی قورئانیەوه، چاپی چوارم، (وەزارەتی روژنبیری: ۱۹۹۸ز).

پېنجه م: ټيزی نه کادیمی

ابراهيم : سازان حسين.

۱- الملك المظفر تقي الدين عمر بن شاهنشاه الايوبي، (۳۸۷-
۵۳۴هـ/۱۱۹۱-۱۳۳۹م)، رسالة ماجستير مقدمة الى كلية الاداب- جامعة
صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴).
اسماعيل: سة لاح كانه بي.

۲- بازرگانی میسر له سهرده می سة لاحه ددینی نه یو بییدا (۵۶۷-۵۸۹هـ/۱۱۷۱-
۱۱۹۳ز)، نامه ی ماجستير پيشكهش به کوليجی زانسته مروفايه تيه کانی زانکوی
سليمانی کراوه، (سليمانی: ۲۰۰۳).
۳- محی الدين: عطاء عبدالرحمن.

نه سة ده دین شیرکو، ژيان نامه وړولی له شهرې خاچيه کاندا، نامه ی ماجستير
پيشكهش به کوليجی زانسته مروفايه تيه کانی زانکوی سليمانی کراوه ،
(سليمانی: ۲۰۰۱ ز).

شه شه م: كؤفاره كان:

نزو: صن

١- فن الحرب: ترجمة فاخر عبد الرزاق، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد ١،

(السنة: ١٩٨٧م).

الجنحاني: الجيب

٢- حطين رمز الوحدة و التحرر، مجلة المؤرخ العربي، العدد ٣٩، (السنة:

١٩٨٩م).

الزبيدي: انور عز الدين

٣- الحرب النفسية ضد الانظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، العدد ٢٤٥،

(السنة ٢٠٠١م).

سعيد: سنان.

٤- الاعلام و المعركة بين الامس و اليوم، مجلة دراسات للاجيال، العدد

٤٠، تشرين الثاني، (بغداد: ١٩٨٠م).

عاشور: سعيد عبد الفتاح.

٥- مع البقايا الصليبية الاخيرة في بلاد الشام، مجلة العربي، العدد ٣٩٧،

السنة ٣٤، (الكويت: ١٩٩١م).

العبيدي: سعد.

٦- الحرب النفسية في النظام الدولي، مجلة النبأ، العدد ٥٥، (اذار: ٢٠٠١م).

النوروزي: محمد جواد.

- ٧- أهمية الحرب النفسية (وجهة نظر اسلامية)، مجلة التوحيد، العدد ٧٨،
السنة ١٤، (تشرين الاول: ١٩٩٥م).
- نوري: دريد عبدالقادر.
- ٨- الفكر العسكري للقائد صلاح الدين الايوبي، مجلة المورد، العدد ٤،
المجلد ١٦، السنة ١٩٨٧م.

Encyclopedia de L' Islam:

1. (Arat. Alamut) Vol. III, Paris 1971.

Grousset, Rene:

2. Histoire des Croisades et du royaume de Jerusalem, Tome II, Paris, 1935.

Lane- poole, S.:

3. History of Egypt in the middle ages. London, 1901.
4. Saladin and the fall of the Kingdom of Jerusalem 1968.

Rosrbault: charlie S. J.

5. Salahadin Prince of chivalry, London, 1930.

Schumberge:

6. Renod de chatillon, Paris, 1898.

Stevenson, (W, B). :

7. The Crusades in the East- Cambridge 1907.

پاشکو

(بطالعربان اخلبيين والوصلين لماوضهواالاسلح
وخفواالجناح انتصرابعمدان كانت البلاد في أيدينا على استندام عسكر الحاميين في البكرات الى الكفر
وعرضنا عليهم الامانة فخلصوها والامان فيذلوها وساررسولنا وحلف صاحب الموصلي محضرا من فقهاء بلده وامراء
مشهد يميناهم الله فيها حكاما وضيق في تكتمنا لجمال علي من كان حذيقنا بما وعادرسوله ليعلم من المؤمنين فلما
حضر واحضر نصحتهم بما اوصى بيده لخير بها فخرج نسخة بين كانت بين الموصليين والخلبيين مضطربا لا اتفاقا على
خربنا والتسدد اعي الى خربنا والتساعدا على ازالته خطبنا والاستغفار لان هو على بعدنا وقرربنا وقد حلف بها
كثرت من الخادم بحلب وجاعة مع يمينه نصرت الا في فردنا اليهم الى بين الرسول وقنا ههنا بين من الايمان
خارجهم واردت عمرا واراد الله شارجهم وانصرف الرسول عن باننا وقد زهدنا الله ان يكون اسمه معرضا لجنسنا العظيم
والنكث الذميم وعلما ان التناقض والاختلاف والموافق الشريفة انشوية اعلالا لله مستخرجة الاموال
الموصلي اما كتاب مؤكدا بان لا ينقض عدا الله عن بعدنا فانه واما ان تكون الفسحة واقعة لنا في تضيق خناقة)

(٢) ياشكوى ژماره

فما الكتاب الى ان يزل الغريز بعد ان اقتضته بهذا الاب (وعد الله الذين امنوا انكم وعملوا الصالحات ليسوا في الارض كما استخلفوا الذين من قبلهم وليمكن لهم دينهم الذي ارضى لهم وليبدلهم من بعد خوفهم انما الحمد لله الذي للفرز لما: فالسالمين وعد الاستخلاف وظهر ما حل التوحيد اهل التبرك والخلاف وخصر الخلق الذين ان الغريز جذبا لافله ويمكن دينه الرضي وذل الامن من الحيافة وظهر هذا الضح الاسنى والنصر الاذنى للصبر

الامان الذي هو النصر على يد الامم ان ليس اوبانه واخص من احد تارة باعتقاده اليه واتجاهه وهذا المفع العظيم والنجح الكريم قلنا فخرت الملائكة والجنه والقرين للملائكة على حيرة تقيته وحيرة تربيته ويوشى الياس من قباية وتفاخرت عن طول الهم وتخلت عن الاتصال لملوك الامم والحمد لله الذي اعطاه القدس الى القدس وأعطى الرضى وحقق من قصصا كان في النفس وبقل وحشة كفر فيهم من الاسلام الى الانس وجعل من رضى صابر ان لا يمس وأمكنه التفرغ والعلامة بعد الجهاد والصلال من البطرك والقس وعبد الصليب ومستقبل الشمس وقد تكرر الله على التبرك الضالين جنودا مؤمنين العالمين وتطهر ديار قوم الظالمين والظفر ببال العالمين فكانت الله شرف على الامم والها عن راعى اقتناها لملحمة الغلبة التي بها فطلم وحقق في سقمهم تلال امر على قوله للكرم (ادخلوا الارض للفتنة التي كتب الله لكم) وهذا الشخ قد اقدم الله على اقتضاض الحرب بالهوان وجعل ملائكة كتملصومة لمن امنوا الاصلوا بالهوان والفرج من بيت المقدس بدم الجسد اقل الاعد وقهر من كن يقول ان الله ثالث ثلاثة بن يقول عوف الله لعد وأمان الله بالزل لللائكة والروح وأتى بيضا النصر المنوح الذي هو فتح الفتوح وقد تعالى ان يوعط موصفا للبحر تغيا وثورا وعبد الله البيت المقدس برا وجهرا وملك بلان الاردين وملكين خورا وبسدا وبرا وبرا وملك مسلاما وكنات فطلمت كبرا وتفاضى الخادمين الذين تلى خلق رهندها والحمد لله شكرا على ما جعله لاسلام كل يوم نصرنا ويزيدوه ما عليه بشرى لتتوجه بشرا وأتى الخادم الاستبلاحة ما لقمه وارسلهم وحدها اجترأهم بلبيبا لهم والله لا يضمن تظهير الارض المقدسة من رجس ملتهم وقول والهم منى خزانهم وملكهم ولما لم يملن النجاة وختموا اولي البرقة من اسبيلهم للمرجاة شوقا بقتل الاسوي المملين وهم اكثر من ثلاث الاف وانهم يفسدون جميع ما في البلد من مال ودينار وهدم واسواق واتلاف وخراب ما يملهم بملهم على كل مكر شجع وانهم تدهون فطلمتهم على كل امر فطاح وبذلوا الخلافة الامرى وشرطوا لمل الفنا وما زالوا يتركون ويضربون ويذلون ويقتلون حتى استقر الامر اليهم بفايون واجيفت المضرة فطلمة عند استراحتها وبركائير كذا اعطى لها في منانها وغلبت من اوتارها وازارها ليعر بان المعين ورجع اضطرارها الى المكون وقد يتشروا رهل الامان وصوتت النواحي بعد ما الجند بالايان وتذكرت فيهم خلاصها من رجب بليلة الدوايح وتبلى لثلامها بالادنة الصراج واعطت الكائنات مدارس واضعت باخيم امريم التوحيد رسول الكثرة تافى لدارس وزالت ظهيرة الضرة ونشأ الله من العثرة وقيل بالانس فيها ما كان من الوحة والحيرة واجدته على غمنا كتمره والتمش على غمنا لانس وقد تسامع صوت المقدس جميع المعامل من حد لماروم الى سخر لانس وكل ما كنن يار الى ملكة ملك المقدس والانس والمريق الاصور انما قد تأسر انتزاعها وتقدرا لمتانها والفرح ليعلمه ضررت باطاشا لاما عها وهي شأيد الله مستغفة والتقليد بتغلل بلتها

منقصة

پاشکوی ژماره (۳)

أما بعد هذا فالحمد لله سبحانه على ما ذكرنا في الأرض وحسنه عندنا من أداء كل نافلة وفرض
 ونسبنا لهم إزالة النصب عن عباده واختارنا له من الجهاد في الله حق جهاده وزهدنا فيه من متاع الدنيا القليل
 والنعاس من محاسبة النفس على التقير وانعتيل وأولانا من شجاعة السمحة فيجربنا بها ما شئت عليه الأوّل وبوما
 نقطع ما سقاء النبيل فالشارف في أيامنا ترى شفا ووزرا والمساكن نظام الجوهر تتبع الواحدة منها الأخرى
 والماسحات قدملات السامع والمطامع واضطت الخيفة والصنائع وأرضت المذنب والجائع ولم تقلدنا أمور الرعية
 رأينا المكوس الدويبة بصر والقاهرة أولى ما قلنا هاهنا أن تكون لنا في الدنيا إلى أن تكون لنا في الآخرة وان تخرج
 ومنها للنفس أبواب الأجر الفاضل ونفهم منها مكاسينا ونصون عنها ما علينا ونهكي الرعية ضررهم الذي
 يتوجه اليهم ونضع عنهم أصرهم والأغلال التي كانت عليهم ونعبد هذا اليوم كامل الله الهب ونضعها فلا
 ترفعها من به يد صاحب ولا قلم كاتب فاستقرنا الله وعنا اليه ليرضى ورأينا فرصة أجر لا نقض عليها بصائر
 الابصار ولا يقضى ونخرج أمرنا بكتب هذا النشور بمساحة أهل القاهرة ومصر وجميع البحار المتردد في البها
 وإلى ساحل المغمس والمنية بأبواب المكوس صاندها واردها فبر دالتا جريدته وبغيب عن ماله ويحضر
 ويقارض ويحضر راو بحرا مر كايون هرا سرا وجهورا لا يحمل ماشده ولا يحاول ما عنده ولا يكتف ما تزه ولا يسأل
 ١٤ أورد وأصدره ولا يستوف في طريقه ولا يشرق برقه ولا يؤخذ منه طعمه ولا يتباح له حرمة والذي اشملت
 عليه المساحة في السنة من العين مائة ألف دينار مساحة لا يشوجا تأويل ولا يهونها قبول ولا يعترها زوال ولا
 يعثورها انتقال دائمة بدوام الكلمة فائمة ما قام دين القبة من عارضها ردت أحكامه ومن ناقضها غرض نمامه
 ومن أزالها زلت قدمه ومن أحاطها حل دمه ومن تعقبها خلقت اللعنة فيه وفي عقبه ومن أحاطه أدباه فيها أطا
 به الخيم الذي هو من حبه من قرأ أو قرئ عليه ممن كافة ولا إلا من صاحب سيف وقله ومشارف أو ناظر
 فليمثل ما مثل من الأمر وليضه على بحر الدهر من ضال إليه مغبيا لما أمر به.

بلاوکاروه کاتی مه کتبی بدهویشاری (ی. ن. ک)

۲۰۰۷

۲۰۰۷	به کر صدیق	عیراق، سه رده می ساغ بوونه وه	۲۱۰
۲۰۰۷	به کر صدیق	تیرۆرو سه قامگیری سیاسی و چه ند لیکۆلینه وه یه که تر	۲۱۱
۲۰۰۷	سه ره رشتیار / مامۆستا جه عفر	که رکوک بو میژوو ده دوت	۲۱۲
۲۰۰۷	و: کامیل محمد قه ره داخی	ده ستورو ژن	۲۱۳
۲۰۰۷	کاره جه لال	ژان ژاک رۆسو	۲۱۴
۲۰۰۷	القاضي / لطیف مصطفى أمين	مبدأ الفصل بين السلطات و وحدتها	۲۱۵
۲۰۰۷	ن. فلاديمیر مینۆرسکی و. نه جاتی عه بدوللا	بنچینه کانی کورد	۲۱۶
۲۰۰۷	کارزان محمد	له دیکتاتۆریه وه بو دیوکراسی	۲۱۷
۲۰۰۷	گۆران سالح	که رکوک له سه رده می ده ولته تی عوسمانیدا	۲۱۸
	تاریق جامباز	زمانه فهرمییه کان	۲۱۹
۲۰۰۷	سالار مه حمود	نه نفال و دادگا	۲۲۰
۲۰۰۷	—	نۆفین — ۱۰ —	۲۲۱
۲۰۰۷	د. نوری تاله بانی	الکرد	۲۲۲
۲۰۰۷	مامۆستا جه عفر	هه لۆی سوویر (چاپی دووهم)	۲۲۳
۲۰۰۷	مامۆستا جه عفر	مام جه لال	۲۲۴
۲۰۰۷	جبار سعید محي الدين	المدخل الى القانون الدولي الانساني	۲۲۵
۲۰۰۷	ت: غسان نعتان	الکرد اليوم	۲۲۶

٢٠٠٧	و: ئاوات عەبدوللا	سەرۆك وەزیرانی بەریتانیا	٢٢٧.
٢٠٠٧	نیسماعیل شیخ موراد	رێبازی لێکۆڵینهوه لهزانستی سیاسیدا	٢٢٨.
٢٠٠٧	و. کارزان عومەر	رێنکراوی نەتەوێهه کەرتووه کان	٢٢٩.
٢٠٠٧	هیمداد مهجید عەلی	تیرۆر	٢٣٠.
٢٠٠٧	فەرهاد پیربāl	گەنجە کوردەکان	٢٣١.
٢٠٠٧	سۆزان کەڕیم مستەفا	بەعسیزم و کورد	٢٣٢.
٢٠٠٧	محمد فاتیح	بەرپۆڵەبەردنی کۆیونەوه کان	٢٣٣.
٢٠٠٧	پشکوو حەمە تاهیر	شاری کەرکوک	٢٣٤.
٢٠٠٧	بوار نۆرەدین	میرەبەدال خانی بدلیس	٢٣٥.
٢٠٠٧	و. شوان ئەحمەد	فەلسەفە - پۆشنەگری، فیندهمیتتالیزم	٢٣٦.
٢٠٠٧	فەرزەند شیرکوو	عێراق، قەیرانی ناسایش و ستراتییژی و بنیاتنانهوهی	٢٣٧.
٢٠٠٧	-	نۆفین ژمارە - ١١ -	٢٣٨.
٢٠٠٧	لیلاف حمد أمين عزیز	الحقوق السياسية للکورد فی الدول التي تضم کردستان	٢٣٩.
٢٠٠٧	لینۆن ترۆتسکی و. عزیز ئالانی	میژووی شۆرشێ روسیا	٢٤٠.
٢٠٠٧	ویلھلم رایش و. هەژار جوانپیری	دەرووناسی جەماوەری فاشیزم	٢٤١.
٢٠٠٧	مەحمود سەنگاوی	جاش و جینۆساید	٢٤٢.
٢٠٠٧	محمد دی قازی و. عزیز گەردی	زارا - عەشقی شوان	٢٤٣.
٢٠٠٧	زانا	پوخته باسیك دەربارەى سۆسیال دیموکراتی	٢٤٤.

۲۴۵.	تاریخ ترکیا المعاصر	ت. د. هاشم صالح تکریتی	۲۰۰۷
۲۴۶.	له گۆره پاندا	و. ساروز ئه فروزی	۲۰۰۷
۲۴۷.	نۆڤین - ۱۲ -	—	۲۰۰۷
۲۴۸.	المنطقة المتنازع علیها	د. خلیل اسماعیل محمد	۲۰۰۷
۲۴۹.	فەلسەفەى سۆسیال دیموکراتى	د. ھەمید عەزیز	۲۰۰۷
۲۵۰.	سۆسیال دیموکراتى	مامۆستا جەعفەر	۲۰۰۷
۲۵۱.	ھەریمی کوردستان و تورکیا	مامۆستا جەعفەر	۲۰۰۸
۲۵۲.	پارتى سۆسیال دیموکراتى سویدی	عوسمان ھەمە رەشید گورون	۲۰۰۸
۲۵۳.	جلال طالباني رجل القرار	حوار الفضائية العراقية	۲۰۰۸
۲۵۴.	له کییه هارديه وه بۆ گۆردن براون	سلیمان عەبدوللا یونس	۲۰۰۸
۲۵۵.	دەسەلاتى دادوهرى له دهولهتى فيدرالىدا	گۆران نازاد ھەمە گەھان	۲۰۰۸

هه‌میشه له‌ناو کهسان و میله‌تانی نا عه‌رب دا له بانگاشه و جه‌ختکردنه‌وهی لایه‌نی تیۆریی دۆگماکانی ئیسلامی دابوون و ئه‌وه‌ش به‌پادهیه‌کی زۆر هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی لا کز ده‌کردن، باره‌که قورستریش ده‌بوو لای ئه‌و میله‌تانه‌ی هه‌شتا له ده‌وری کاملبوونی نه‌ته‌وه‌یی خۆیاندا بوون، وه‌کو کورد، زیاد له‌وه‌ش جارێ له‌ژێر چه‌پۆکی په‌یوه‌ندیی خه‌ڵه‌تی و بنه‌ماله‌یی به‌هه‌یزدا هه‌ر ده‌تلانه‌وه^(٣٣)، کاریگه‌ریی فیکی ئایینی ئیسلام بۆ ئه‌مانه گه‌لی زیت‌ر بوو.

نموونه‌ی پر به‌په‌یستی ئه‌م باره ده‌وله‌تی ئه‌یوبیه (١١٢٨ - ١١٩٣) که سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی له میسر و شام دایمه‌زراند. هه‌ر چه‌نده زۆربه‌ی سه‌رکرده جه‌نگیه‌کانی سه‌لاحه‌دین کورد و به‌شی زۆری سوپاکی کورد و تورک بوون/١١٩، ١٣٦/، که‌چی له‌به‌ر هۆکاری بنه‌ماله‌یی، بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی، ده‌وله‌ته‌که به‌ناوی بنه‌ماله‌که‌وه، نه‌ک به‌ ناوی کورد، ناسراوه و له‌لایه‌کی تریشه‌وه هه‌موو ناوبانگی سه‌لاحه‌دین به‌نده به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلامی له شه‌ره‌کانیدا دژی خاچ هه‌لگران له فه‌له‌ستین، که‌واته ئه‌م دوو هۆکاره، واته ئاین و بنه‌ماله‌یی، چه‌ند لاپه‌ریه‌یه‌کی پر شانازی می‌زۆوی پۆژه‌لاتی ناوه‌راستیان له کیس کورد داوه.

هه‌مان شتیش سه‌باره‌ت به‌ ده‌وله‌ت و میرنشینه کوردیه‌کانی تر، ئه‌که‌رچی لای ئه‌مان په‌یوه‌نداریی بنه‌ماله‌یی پۆلی زیت‌ری بینووه.

پله و ئاستی هۆشیاریی نه‌ته‌وه‌یی و هۆشیاریی ئایینی کورد ده‌کرێ له سه‌ده‌ی نۆزده‌شدا به‌راورد بکری، باشت‌ترین نمونه‌ی ئه‌و پۆژگاره‌ش پووخان و له‌ناوچوونی میرنشینی سۆرانه ساڵی ١٨٣٢. ئاشکرایه که سۆران له سایه‌ی فه‌رمانه‌روایه‌تیی محمه‌د پاشای کوێردا گه‌یشه‌ ئه‌وپه‌ری هه‌زی، پووه‌ریکی فراوانی کوردستانی گرت‌ه‌خۆ و میرنشینه‌کانی تریشی ملکه‌چ ک‌ردبوون. پاشای کوێر بۆ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌پ‌رش عوسمانی له‌شکرێکی گه‌وره و به‌هه‌زی ته‌یار ک‌ردبوو که نه‌ک هه‌ر ده‌یتوانی ناوچه‌کانی خۆی بپاریزی، به‌ل‌کو له‌وانه‌بوو له ده‌ره‌وه‌شیاندا هه‌یزه‌کانی تورکان هه‌لب‌ری، که‌چی دوا‌ی فه‌توایه‌کی مه‌لای خه‌تی، مه‌لا گه‌وره‌ی سۆران، که گوايه شه‌رکردن دژی سوپای خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان کفر و گوناچه، هه‌یزه‌کانی سۆران ئیت‌ر ئاماده‌ی

شەپکردن نەبوون و پاشای کوپیش ناچار کەوتە گفتوگۆکردن و «پیکهاتنەوه» لەگەڵ دۆژمندا /١٣٦، ١٤٢/.

بێگومان، ئەم فەتوایە مەلای خەتێ تاکە هۆ و هۆکاری ئەم ھەلۆیستەیی خەلکی سۆران نەبوو، دە ھەر مەلای خۆی نابێ بەبێ پەزنامەندیی میر ئەمەیی کردبێ، بەلکو دەبێ هۆکاری گەلێ گرنکتر و کاریگەرتر لە ئارادابوون کە لێرەدا جێگەیی سەرنجی ئێمە نین، بەلام هۆکاری ئایینی لەم پەوشەدا، کە لە فەتواکەیی مەلای خەتێ و ھەلۆیستەیی خەلکەکاندا پەنگی دایەو، بە بۆنەیی ھوشیاریی ئایینی بەھیزی خەلکەکان، دەوری گرنک و سەرەکیی بینی.

ھەر وھا لە پۆژگاری نویدا، کە ئەوساکە فیکر و ھوشیاریی نەتەوھەیش سەری ھەلداوو، دەتوانین سەرنجی ئەو بەدەین. کە نزیکەیی ھەموو پابەر و سەرکردەیی پاپەرینەکانی کورد پیاوی ئایینی بوون: شیخ عوبەیدوللای نەھری، شیخ مەحموودی بەرزنجی، شیخ سەعیدی پیران، قازی محەمەد و شیخەکانی بارزان- ئەو ھەش بەلگەییەکی بەھیزی ئەوھە. کە ئاین لە کۆمەلگای کوردیدا چەند کاریگەر و دەتوانی دەوری سیاسی بینی و جەماوەرانی خەلک بجوولینی. ئەو ھەش تەبەت نییە بە کورد، بەلکو یاساییەکی گتشییە و ئینگلس گوتەنی: «لە پابردوودا فیکری ئایینی (تیۆلۆگیا) تاکە ئیدیۆلۆگیاەکی میللەتان بوو بۆ بزواندنی جەماوەر، ھەمیشە دەبواوە جێکی ئایینی بکریتەبەر بەرژەوھەندییەکانیان» (٢٤).

جگە لە میژووی سیاسی، دەتوانین دەور و بایەخی ئاین لە ژبانی پۆژانەیی کوردانیشتدا لە ھەموو کونجیکی کوردستان بەدی بکەین، گوندیک نییە بێ مزگەوت، گەلێ جارێ تەکییەیی شیخیکیشی لێ دەبێت، نوێژ و شەعایی ئایینی بەشتیکی باشی ژبانی پۆژانەیی خەلکەکانی گرتوو و ھەرچی لە تاکە پۆژی پشووی مرۆی مۆسڵمانیشە، پۆژی ھەینی، ئەوا ئەرکی ئایینی گەلێ زیترە (٢٥)، ئەو ھەش زۆر ئاساییە، چونکە ئاین، ھەموو ئایینی، ھەلەدا لە کۆمەلگادا بێت بە شتیکی زیاتر لە تەنھا ئاین، دەھەوێ بێ بە ژباڕ و شیوھە ژبانی خەلکەکان و لە راستیشدا وای لێ دێ و بۆیەش ئاین توخمیکی ھەرە گرنکی کولتووری گیانی و ھوشیاریی کۆمەلایەتی میللەتە.

جەنگی دەروونی رۆلێکی گەرم و کاریگەر و بەرچاوی هەیە
لەڕۆژگاری ئەمڕۆماندا... چونکە بەشتیکی زۆر لەکارلێکە
کۆمەڵایەتیەکانی نێوان تاکەکانی سەرچەم کۆمەڵگەکان
پێکدەهێنێت، ئەویش بەهۆی ئەو کاریگەرییەی کە جەنگی
دەروونی هەبێتی و ئاراستەی سەرچەم تاکەکانی کۆمەڵگەی
دەکات بەجیاوازی توانا و داب و نەرت و... هتد.

جەنگی دەروونی هەتا رۆژگاری ئەمڕۆش لەسەر ئاستی
جیهان بەدوای ناسنامە کەیدا دەگەڕێت... پێناسەیەکی
دیاریکراوی دەوتێت بۆ رەهەندەکانی... جیهانیکی پێویستە
یاساکانی دیاریکەت، بۆ رۆلێک دەگەڕێت هێل و بەشەکانی
روون و ناشکراوە.

ئەگەر جەنگ پێویستییەکی ناچاری بێت، ئەوا ئێمە لەژێر
کاریگەری ئەم بارودۆخە باوانەدا پێویستییەکی تەواومان
بەجەنگی دەروونی هەیە، دەبێت لەم ساتە وەختانەدا مادەیەکی
نەوتۆ بھێتێر و کە لەوێوەدا زۆر گەرم بێت ئەویش بواری
مەلانیکانە... چونکە جەنگی دەروونی لەدوا هەنگاودا
تەواوەکەری جەنگی چەکدارییە و بەشدارییەکی زۆری کردووە
سەربازییەکان و شێواژەکانی مەلانی دەکات لەپێناو
بەدەستپێنانی بەپەڵە و خێرای سەرکەوتنەکان، بەکەمترین
زیان لە گیان و چەک و تەقەمەنیدا...

نرخ: ٢٥٠٠ دینار

لە بۆلە و کراوەکانی مەکتەبی بیرو ھۆشیاری (ی.ن.ک)